

Ještě mi
chvilku zpívej

Ještě mi chvílku zpívej

obálku nakreslila Ivana Vlčková
korektura: Jan Brzobohatý
Brno, 8. ledna 2024
verze 8.01
vysázeno jazykem L^AT_EX 2_ε

Je

František Hluchník

2022

Alfastádu:

ELIŠCE, KLÁŘE, JANĚ, LUCCE, LUKYMU, MARKÉTCE, VERČI A VÍTKOVI. . .

. . . přesto, že jsme nejeli do Okříšek. . .

. . . ani do Plzně.

Ještě mi chvilku zpívej a neříkej, že už to neumíš,
ať se zas cítím takhle maličkej a jak ti srdce pro mě bije.
Ještě mi aspoň chvilku zpívej, ať můžu sladce ztrácet vědomí
a utopit svůj rozum ve vlnkách té hloupoučké melodie.

Tak jen zpívej, kdo ví, co bude za tři vteřiny:

někdo nás vyfotí i přes panel
a zbudou jen dva stíny na zdi.
Když zpíváš, je mi jak dávno,
v bezpečí babiččiny peřiny
a nemám strach,
jen o to jediný,
že už bude konec prázdnin.

Ještě mi zpívej
a já to vážně nikde nepovím,
že ti to trošku ujelo,
prostě ses netrefila.
Muzika není pro každého,
jen pro ty, co maj' uši hladový;
a mně už v uchu hrozně kručelo
a tys mi ho tak hezky naplnila.

Tak prosím prosím, ještě zpívej,
ať zapomenu všechny rozumy.
Já vím, že ti to nikdy nevrátím,
i když se tváříš hezky skromně.

Ještě zpívej,
a co na tom, že to neumíš,
jiní to umí, ale co já s tím,
když nezpívají pro mě?

*Vlasta Redl, *1959*

ABYCH TU ŽIL → OBSAH

1. **C** **F** **C**
 1. Kapsy mám, abych v nich měl díru,
 C **G**
 boty mám a na nich letní prach.
 E **E⁷** **Am** **F**
 Pod širou oblohou jsem se sám usadil,
 C **Dm** **G⁷** **C**
 že mám chuť v hlavě si srovnat, pro co jsem žil.
2. Píseň mám, abych měl co zpívat,
 oheň mám, aby mě tu hřál.
 Pár snů mám, abych dál za nocí je tu snil,
 že mám jeden lidskej úděl, ten, abych tu žil.
3. Louky mám, abych se moh' toulat,
 lesy mám, abych měl kam jít.
 Dlouhý proud řeky mám, abych shýbnul se a pil,
 že mám to výsadní právo, abych tu žil.
4. **D** **G** **D**
 4. Slunce mám, na cestu mi svítí,
 D **A**
 štítý hor a jejich úbočí.
 F[#] **F^{#7}** **Hm** **G**
 Lásky mám nesčetné, abych se sám přesvědčil,
 D **Em** **D**
 že mám to, co mi stačí, abych tu žil.
5. Kapsy mám, abych v nich měl díru,
 boty mám a na nich letní prach.
 Pod širou oblohou jsem se sám usadil,
 že mám chuť v hlavě si srovnat, pro co jsem žil.

ACROSS THE UNIVERSE → OBSAH

1

I:

D **Hm** **F#m**

1. Words are flowing out like endless rain into a paper cup, they

Em **A**

slither while they pass the slip away across the Universe.

D **Hm** **F#m**

Pools of sorrow, waves of joy are drifting through my open mind,

Em **Gm**

possessing and caressing me.

D **A**

- R:** Jai Guru Deva, om²...

A **A⁷** **G** **D**

\: Nothing's gonna change my world, nothing's gonna change my world. :\

D **Hm** **F#m**

2. Images of broken light, which dance before me like a million

Em **A**

eyes, they call me on and on across the Universe.

D **Hm** **F#m**

Thoughts meander like a restless wind inside a letterbox, they

Em **A**

tumble blindly as they make their way across the Universe. **R.**

D **Hm** **F#m**

3. Sounds of laughter, shades of earth are ringing through my open views,

Em **Gm**

inciting and inviting me.

D **Hm** **F#m**

Limitless, undying love, which shines around me like a million

Em **A**

suns and calls me on and on across the Universe. **R.**

D

- C:** \: Jai Guru Deva. :\ *fade out*

¹Na albu Let It Be byla tato píseň dodatečně zpomalena a tím transponována do tóniny C# dur.

²Hinduistická mantra. Přibližný překlad: *Jai* – „Budiž sláva“, *Guru* – „učitel“, *Deva* – „boží“, dohromady tedy volně přeloženo, „Budiž sláva duchovnímu mistru.“ Toto byla Johnova mantra, která mu pomáhala se soustředit během meditace. Pravděpodobně byla inspirována Maharišim, indickým filosofem, se kterým Beatles strávili v roce 1968 několik týdnů a jehož učitelem byl Brahmananda Saraswati, známý též jako Guru Déva.

A HORSE WITH NO NAME → OBSAH

Správné ladění pro tuto píseň je D-E-d-g-h-d. Celou dobu se pak opakují akordy Em⁷ (2-0-2-0-0-0) a D⁶ (0-2-0-2-0-0), přičemž v refrainu je akord Em⁷ nahrazen akordem Em⁹ (2-0-2-0-0-2).

1. Em⁷ D⁶ Em⁷ D⁶
On the first part of the journey I was lookin' at all the life.
 Em⁷ D⁶ Em⁷ D⁶
There were plants and birds and rocks and things, there were sand and hills and rings.³
 Em⁷ D⁶ Em⁷ D⁶
The first thing I met was a fly with a buzz and the sky with no clouds.
 Em⁷ D⁶ Em⁷ D⁶
The heat was hot and the ground was dry, but the air was full of sound.

- R: Em⁹ D⁶
I've been through the desert on a horse with no name,
 Em⁹ D⁶
it felt good to be out of the rain.

 Em⁹ D⁶
In the desert you can remember your name,
 Em⁹ D⁶
'cause there ain't no one for to give you no pain.

 Em⁹ D⁶ Em⁹D⁶
\: La, la la la lala la lala la la la. :\

2. After two days in the desert sun my skin began to turn red.
After three days in the desert fun I was looking at a river bed.
And the story it told of a river that flowed made me sad to think it was dead.
You see, R.

3. After nine days I let the horse run free, 'cause the desert had turned to sea.
There were plants and birds and rocks and things, there was sand and hills and rings.
The ocean is a desert with its life underground and perfect disguise above.
Under the cities lies a heart made of ground, but the humans will give no love.
You see, R.

C: \: La, la la la lala la lala la la la. :\ *fade out*

³Kruhové skvrny bez vegetace, ohraničené trávou zvýšeného vzrůstu. Objevují se v savanách Namibské pouště v jihozápadní Africe, ale také v regionu Pilbara na severozápadě Austrálie. Studie ukazují, že tyto kruhy procházejí životním cyklem trvajícím 30 až 60 let a dosahují průměru až 12 m. Jejich původ byl dlouho záhadou. Jako příčina jejich vzniku byla v roce 2012 označena „zemědělská“ aktivita termitů. Tato teorie byla ovšem označena jako nepravdivá z důvodu záměny korelace a kauzality. (Termiti kruhy využívají, ale netvoří.) O rok později byla představena teorie, která tvrdí, že tyto kruhy jsou důsledkem soutěže mezi různými druhy trav. Jsou udržovány, protože se v nich koncentrují živiny pro vyšší druhy trav, které pak rostou na jejich obvodu.

AIN'T NO GRAVE → OBSAH

→ Chci být při tom

1. **A** **A⁴A** **A** **A⁴A** **A** **A⁴A** **A A⁴A**
 Ain't no grave can't hold my my body down.
 A **A⁴A** **A** **A⁴A** **E** **H⁷** **E⁷**
 Ain't no grave can't hold my my body down, my body down.
 A **A⁷** **D** **A^o**
 When there's a trumpet sound, I'll be gettin' up outa the ground,
 A **A^o D** **E** **A** **A⁴** **A** **E**
 ain't no grave can hold my body down.

A JA TAKA DZIVOČKA → OBSAH

- Em Am H⁷ Em H⁷ Em**
 1. A ja taka dzivočka, cingilingi bom.
Em Am H⁷ Em H⁷ Em
 Rada vijem pirečka, cingilingi bom.
G D G C Am H⁷
 \: Rada vijem, rada dam, cingilingi bom, bom, bom,
Em Am H⁷ Em H⁷ Em
 i za kalap zakladam, cingilingi bom. :\
- 2.** A ja taka jak i mac, cingilingi bom.
 Čarne oči mušim mac, cingilingi bom.
 \: Čarne oči mac mala, cingilingi bom, bom, bom,
 ja še na ňu podala, cingilingi bom. :\
- 3.** A ty, cigan, dobre hraja, cingilingi bom.
 Na dzivčata něžmurkaj, cingilingi bom.
 \: Na dzivčata na šumne, cingilingi bom, bom, bom,
 naj něchodza po humně, cingilingi bom. :\

ALBERTA → OBSAH

1. Alberta, Alberta, where you been so long?
 Alberta, Alberta, where you been so long?
 Ain't had no loving since you've been gone.
2. Alberta, Alberta, where'd you stay last night?
 Alberta, Alberta, where'd you stay last night?
 Come home this morning, clothes don't fit you right.
3. Alberta, Alberta, girl, you're on my mind.
 Alberta, Alberta, girl, you're on my mind.
 Ain't had no loving such a great long time.
4. Alberta, Alberta, where you been so long?
 Alberta, Alberta, where you been so long?
 Ain't had no loving since you've been gone.

ALENKA V ŘÍŠI DIVŮ → OBSAH

→ Living Next Door To Alice

D

1. Telegram s adresou svět,

G **A** **D** **A⁷**

píšu v něm pět vlídných vět - jedné dívce.

D

Kdopak ví, kam jej zítra pošta doručí

G

a kolik náhod mu poručí,

A **D** **A⁷**

chtěl bych jen vidět zář očí, které budou jej číst.

D

- R:** Šel bych cestou prašnou, co nikdo nezměří,

G

sám jedenkrát bych s plnou brašnou cinknul u dveří,

A **D** **A⁷**

bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.

D

I když dá mi košem, až řádky bude číst,

G

já chtěl bych být tím listonošem, neboť jsem si jist,

A **G** **A** **D** **A⁷**

bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.

2. Já nechal všechna okna dokořán,
a díval se na svět ze všech stran, jak se koulí.
A celý den přemítám o dívce neznámé,
proč už se dávno neznáme?
Snad adresu najde toto poselství mé. **R.**

3. Odmítli můj telegram
a řekli, poslat jej není kam - adresa schází.
A celý den přemítám o dívce neznámé,
proč už se dávno neznáme,
snad adresu najde poselství... **R.**

C: Bude v očích mít úžas, jak Alenka v říši divů.

ALISON GROSS → OBSAH

1. Když zapadlo slunce a vkradla se noc a v šedivých mracích se ztrácel den
 a když síly zla ve tmě převzaly moc, tu Alison Gross vyšla z hradu ven.
2. Tiše se vplížila na můj dvůr, a jak oknem mým na mě pohlédla,
 tak jen kývla prstem a já musel jít a do komnat svých si mě odvedla.

R1: Alison Gross a černý hrad, ze zlověstných skal jeho hradby ční.

Alison Gross, nejodpornější ze všech čarodějnic v zemi severní.

3. Složila mou hlavu na svůj klín a sladkého vína mi dala pít.
 „Já můžu ti slávu i bohatství dát, jen kdybys mě chtěl za milenku mít.“
- R2:** „Mlč a zmiz, babo odporná, slepý jak krtek bych musel být,
 to radši bych na špalek hlavu chtěl dát, než Alison Gross za milenku mít.“ **R1.**
4. Pak přinesla plášť celý z hedvábí, zlatem a stříbrem se celý skvěl.
 „Kdybys jen chtěl se mým milencem stát, tak dostal bys vše, co bys jenom chtěl.“
5. Pak přinesla nádherný zlatý džbán, bílými perlami zářící.
 „kdybys jen chtěl se mým milencem stát, i darů bys měl plnou truhlici.“
- R2:** Stůj a mlč...
 ...než milencem tvým na chvíli se stát. **R1.**

6. Tu k ohyzným rtům zvedla černý roh a natřikrát na ten roh troubila
 a s každým tím tónem mi ubylo sil, až všechnu mou sílu mi sebrala.
7. Pak Alison Gross vzala čarovnou hůl a nad mojí hlavou jí kroužila
 a podivná slova si zamumlala a v slizkého hada mě zaklela. **R1.**
8. Tak uplynul rok a uplynul den a předvečer svátku všech svatých byl
 a tehdy na místě, kde žil jsem jak had, se zjevila královna lesních víl.
9. Dotkla se mě třikrát rukou svou a její hlas kletbu rozrazil,
 a tak mi zas vrátila podobu mou, že už jsem se dál v prachu neplazil. **R1.**

ALL I HAVE TO DO IS DREAM → OBSAH

I: **C** **Am F** **G**
 \ : Drea - ea - ea - ea - eam, dream, dream, dream. : \

1. **C** **Am F** **G**
 When I want you, in my arms,
 C **Am F** **G**
 when I want you, and all your charms,
 C **Am** **F** **G**
 whenever I want you, all I have to do is
C **Am F** **G**
 drea - ea - ea - ea - eam, dream, dream, dream.

2. When I feel blue in the night
 and I need you to hold me tight
 whenever I want you, all I have to do is
C **F** **C** **C⁷**
 drea - ea - ea - ea - eam.

R: **F** **Em** **Dm** **G** **C** **C⁷**
 I can make you mine, taste your lips of wine anytime, night or day.
F **Em** **D⁷** **G** **F** **Em Dm**
 Only trouble is, gee whiz, I'm dreamin' my life away.

3. I need you so, that I could die,
 I love you so, and that is why
 whenever I want you, all I have to do is
 Drea - ea - ea - ea - eam, dream, dream, dream,
 drea - ea - ea - ea - eam. **R.**

4. I need you so, that I could die,
 I love you so, and that is why
 whenever I want you, all I have to do is
 drea - ea - ea - ea - eam, dream, dream, dream,
 drea - ea - ea - ea - eam, dream, dream, dream,
 drea - ea - ea - ea - eam, dream, dream, dream,
 drea - ea - ea - ea - eam.

ALL MY LOVING → OBSAH

capo 2

1. Close your eyes, and I'll kiss you, tomorrow I'll miss you,
 remember I'll always be true.

And then while I'm away I'll write home everyday
 and I'll send all my loving to you.

2. I'll pretend, that I'm kissing, the lips I am missing
 and hope, that my dreams will come true.
 And then while I'm away I'll write home everyday
 and I'll send all my loving to you.

R: All my loving I will send to you.
 All my loving, darling I'll be true.

B: G D Em A D

3. Close your eyes and I'll kiss you, tomorrow I'll miss you,
 remember I'll always be true.
 And then while I'm away I'll write home everyday
 and I'll send all my loving to you. **R.**

C: All my loving, all my loving,
 ooh, ooh, all my loving I will send to you.

ALL YOU NEED IS LOVE → OBSAH*Struktura sloky a intra je 4/4 | 3/4 | 4/4 | 3/4 | 4/4 | 4/4 | 4/4 | 3/4**GG DD EmEmD | GG DD EmEmD | AmAm GG | DD DD | DD CC | HmHmD***I: D G A G Em C D G****G D Em D G D Em D**

Love, love, love. Love, love, love.

Am G D D C Hm D

Love, love, love,

G D Em D**1.** There is nothing you can do, that can't be done,**G D Em D**

nothing, you can sing, that can't be sung,

Am G D D C Hm D

nothing you can say, but you can learn, how to play the game, it's easy!

2. Nothing you can make, that can't be made,

no one you can save, that can't be saved,

nothing you can do, but you can learn, how to be you in time, it's easy!

G A D G A⁷ D**R:** All you need is love, all you need is love,**G H⁷ Em G C D G**

all you need is love, love, love is all you need.

*interludium (sloka)***R.****3.** There's nothing you can know, that isn't known,

nothing you can see, that can't be shown,

nowhere you can be, that isn't where you're meant to be, it's easy! **R.** ×2

ALWAYS LOOK ON THE BRIGHT SIDE OF LIFE

→ OBSAH

1. **Am** **A^o** **G** **G⁶**
Some things in life are bad, they can really make you mad,
Am **A^o** **G** **G⁶**
other things just make you swear and curse.
Am **A^o** **G** **E⁷**
When you're chewing on life's gristle, don't grumble, give a whistle,
A⁷ **D⁷**
and this'll help things turn out for the best.

- G** **Em⁷** **Am** **D⁷** **G** **Em⁷Am** **D⁷**
R1: And always look on the bright side of life.
G **Em⁷** **Am** **D⁷** **G** **Em⁷Am** **D⁷**
Always look on the light side of life.

2. If life seems jolly rotten, there's something you've forgotten,
and that's to laugh and smile and dance and sing.
When you're feeling in the dumps, don't be silly chumps,
just purse your lips and whistle – that's the thing. **R1.**
3. For life is quite qbsurd and death's the final word,
you must always face the curtain with a bow.
Forget about your sing – give the audience a grin,
enjoy it – it's your last chance anyhow.

R2: So always look an the bright side of death,
just before you draw your terminal breath.

4. Life's a piece of shit, when you look at it,
life's a laugh and death's a joke, it's true.
You'll see it's all a show, keep 'em laughing as you go,
just remember that the last laugh is on you. **R1.** *fade out*

AMAZONKA → OBSAH

- G** **Hm Bm Am**
 1. Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět
G Am D D⁴ D
 čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
 už na „táto“ slyší jinej, i když si tak neříká.

- G E⁷ Am**
R1: Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,
G Am D
 stejnou barvou jakou měly tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
 Amazonka, říkávali, a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká
 vedly k tomu, že ti nikdo „Amazonka“ neříká. **R1.**

5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
 vadil možná trampskej šátek, nosit dals' ho nechtěla.

- R2:** Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
 já si přál, jen abys byla pořád stejná, přísahám.

- Am G**
C: Pořád stejná přísahám

ANDĚL → OBSAH

- A** **F#m** **A** **E⁷**
- 1.** Z rozmlácenýho kostela, v krabici s kusem mýdla,
A **F#m** **A** **E⁷** **A**
 přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.
 Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
 tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.
- A** **F#m** **A** **E⁷**
- R:** A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
A **F#m** **A** **E⁷** **A** **F#m**
 aby mi mezi dvěřmi pomohl hádat, co mě čeká
E⁷ **A** **F#m** **E⁷** **A**
 a nemine, co mě čeká a nemine.
- 2.** Pak hlídali jsme oblohu, pozorujete ptáky,
 debatujete o Bohu a hraní na vojáky.
 Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
 to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat. **R.**
- 3.** Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
 já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice.
 A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi,
 však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy. **R.**

ANDĚLSKÁ → OBSAH

A Hm⁷ A^Δ Hm⁷

1. Bože, podej mi ještě ten kalich,

A Hm⁷/F# C#m⁷ C#

to víno, co s nocí se měnívá na líh.

F#m F#m^Δ

Snad nad ránem na dně se dočtu,

F#m⁷ E^bm⁷ D^Δ Hm/F# E

že v kastlíku andělskou počtu mám. tu ru tu tuu

2. A že hoře se skutálí o jedné slzy.

Ta slza se vsákne, a pak ji to mrzí,

že po prvním slunci se nadechne

a kometa zamíří nad Betlém. tu ru tu tuu Zatím

A Hm⁷ C#m⁷ Hm⁷

- R1:** počítám nebe, světla, kam nedostanu,

A C#m⁷ Hm⁷/F# E

miluju tebe, a pak usnu a vstanu, a tak

A Hm⁷ C#m⁷ Hm⁷ A C#m⁷ Hm⁷/F# E

tu ru tu tuu.

3. Tak podej, podej mi ještě ten kalich,

to víno, co s nocí se měnívá na líh.

Snad na dně se perlama zaleskne,

pak vyměním veselé za teskné písně. tu ru tu tuu

4. A pak hoře se skutálí do jedné básně,

ta báseň se vsákne a na zemi zasněží.

A po prvním slunci a s první tmou,

ta kometa zamíří nad Letnou. tu ru tu tuu Zatím

- R2:** počítám nebe, pusu, co nedostanu,

miluju tebe, a pak usnu a vstanu, a tak

tu ru tu tuu.

5. Tak podej, podej mi ještě ten kalich,

to víno, co s nocí se měnívá na líh.

Snad nad ránem na dně se dočtu,

že v kastlíku andělskou počtu mám. tu ru tu tuu Zatím

- R3:** \: počítám nebe, světla, kam nedostanu,

miluju tebe, a pak usnu a vstanu, a tak, :\

ANIČKA, DUŠIČKA, NEKAŠLI → OBSAH

- 1.** \: Kdo si tu pesničku zazpívá? Veselá partyja z Mistřína. :\
- G D G G⁷ C D G**
- G C AmD G Em**
- \: Oni si ju prevelice zpěvajú, keď sa večer za děvčaty trajdajú.
- G D G G⁷ C D G**
- Trajdajú, zpěvajú velice, dyž idú pres pole k muzice. :\
- 2.** \: Anička, dušička, nekašli, aby ma pri tebjá nenašli. :\
- \: Já ťa chytím polúbím aj postískám, a pritom si prevelice zavýskám, zavýskám na celú dědinu, jakú mám šikovnú děvčinu. :\
- 3.** \: Z Mistřína chlapci sa scházajú, nikemu pobit sa nedajú. :\
- \: Jak ho chytnú, tak ho bijú vesele, po paprčách po papuli, po čele, potom sa šikovno ztrácajú, pres pole domů sa vracajú. :\
- 4.** \: Močila konopu, močila, žaba jej pod sukňu skočila. :\
- \: Aj ty, žabka, žabulenka vyskoč ven, lebo ťa dám vyšikovat žandárem, močila konopu, močila, žaba jej pod sukňu skočila. :\

A PAK → OBSAH

- A $C^\#m$
1. Jednou štěstí dohoní i ty jezdce na koních
 Cm Hm E E^7
 co hledají ho v cizích stájích.
 A $C^\#m$
 Jednou hrana zazvoní i těm jezcům na koních,
 Cm Hm E E^7
 co stále vedou svou cestou šedou.
- A $C^\#$
R: \: A pak, koně klus promění v cval,
 D E
 nic stejné nebude dál, svět promění se. :\
- 2.** Až ten vítr zavane, vzplane srdce, hlava ne
 a začne bít, zavládne klid.
 Oči jezců spatří svit obzoru, kam chtěli jít,
 kde spočinou, kde spočinou. **R.** ×2

AULD LANG SYNE → OBSAH

→Tak dávno již

D Hm Em A⁷ D D⁷ G G^{#°}

1. Should auld acquaintance be forgot and never brought to min'?

D Hm Em A⁷ Hm A⁷ D

Should auld acquaintance be forgot and days o' auld lang syne.

D Hm Em A⁷ D D⁷ G G^{#°}

- R:** For auld lang syne, my dear for auld lang syne, we'll

D Hm Em A⁷ Hm A⁷ D

tak' a cup o' kindness yet for auld lang syne.

2. We two have run about a braes and pulled the gowans fine,
but we've wandered many a weary foot since the days of auld lang syne. **R.**
3. We two have paddled in the brook from morning sun till noon,
but seas between us brod have roared since the days of auld lang syne. **R.**
4. And here's a hand my trusty friend and give us a hand of thine,
we'll take a right good willie waught for the days of auld lang syne. **R.**
5. Then here's until we meet again good health to thee and thine,
my thoughts will ever be with thee for the days of auld lang syne. **R.**

AUTOBUSY PŘIJÍŽDĚJI → OBSAH

- C** **G**
1. Autobusy přijíždějí, autobusy přijíždějí.
- C** **(C⁷) Em** **Am F** **C** **G⁷**
- Možná, že už zítra, možná, že už zítra pojedeme za nadějí.
2. \: Známe zemi vyvolenou. :\
 \: Do vysněné brány, :\
 \: nevejdeme po kolenou.
3. \: Pojedeme, staří, mladí. :\
 \: Že tu zůstat nechcem :\
 \: našim pánům nejvíc vadí.
4. \: Policajti s tváří bledou :\
 \: marně do nás buší, :\
 \: stejně s námi nepojedou.
5. \: Pod jednou či pod obojí, :\
 \: spojme svoje srdce, :\
 \: svoboda, ta za to stojí.
6. \: Povedeme život nový. :\
 \: Nepobrali všechny, :\
 \: snad se vozy vrátí, kdo ví?

AUTUMN LEAVES → OBSAH

originál capo 2

Am **Dm⁷** **G⁷** **C^Δ**

1. The falling leaves drift by my window,

F^Δ **H[∅]** **E⁷** **Am**

the autumn leaves of red and gold.

2. I see your lips, the summer kisses,
the sunburned hands I used to hold.

Am **H[∅]** **E⁷** **Am**

R: Since you went away the days grow long

Am **Dm⁷G⁷** **C^Δ**

and soon I'll hear Old winter's song.

C^Δ **H[∅]** **E⁷** **Am**

But I miss you most of all, my darling.

Am **H[∅]** **E⁷** **Am**

when autumn leaves start to fall.

C^Δ **H[∅]** **E⁷** **Am**

C: Yes, I miss you most of all, my darling.

Am **H[∅]** **E⁷** **Am**

when autumn leaves start to fall.

AŽ NÁM PŘIJDOU MÍRU BRÁT → OBSAH

→ No More Auction Block For Me

- A** **A⁴** **A/G#F#mD** **E**
1. Až nám přijdou míru brát, jednou, jednou.
- A** **A⁴** **A/G#F#mD** **E** **A**
- Až nám přijdou míru brát chlápci s černou bednou.
2. Ať si s pivečkem u vrat jednou, jednou,
ať si s pivečkem u vrat nejdřív v klidu sednou.
3. Stejně nevím, jak nás šest jednou, jednou,
stejně nevím, jak nás šest na svou káru zvednou.
4. Pak nás musejí krásně svézt, jednou, eště jednou!
Pak nás musejí krásně svézt světskou cestou bědnou.
5. A k tý jízdě budou hrát, jednou, jednou.
A k tý jízdě budou hrát ňákou neposednou.
6. Jó, až nám přijdou míru brát, jednou, jednou.
Až nám přijdou míru brát, černí, bílí zblednou.

AŽ SE K NÁM PRÁVO VRÁTÍ → OBSAH

Dm

1. Chci sluncem být a ne planetou,

A⁷ Dm

až se k nám právo vrátí,

Dm

chci setřást bázeň staletou,

A⁷ Dm

až se k nám právo vrátí. (vrátí)

Dm C F

- R:** Já čekám dál, já čekám dál,

B A A⁷ Dm GmA

já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrá tí,

Dm C F

Já čekám dál, já čekám dál,

B A A⁷ Dm

já čekám dál, až se k nám právo vrátí.

2. Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst,

až se k nám právo vrátí,

a na co mám chuť, to budu jíst,

až se k nám právo vrátí.

3. Já nechci už kývat, chci svůj názor mít,

až se k nám právo vrátí,

a jako člověk chci svůj život žít,

až se k nám právo vrátí. (vrátí) **R.**

4. Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat,

až se k nám právo vrátí,

své děti po svém vychovávat,

až se k nám právo vrátí.

5. Už se těším až se narovnáám,

až se k nám právo vrátí,

své věci rozhodnu si sám,

až se k nám právo vrátí. (vrátí) **2×R.**

AŽ TO SE MNU SEKNE → OBSAH

capo 3

Dm

A⁷

Dm

1. Až obuju si rano černe papirove boty,
F **C** **F**
 až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
Gm
 až vyjde dluhy pruvod smutečních hostu na
Dm **A⁷** **Dm**
 Slezsku Ostravu od Sykorova mostu, až to se mnu sekne, to bude pěkne,
B **Dm** **A⁷** **Dm**
 pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

2. Aby všeckym bylo jasne, že mě lidi měli radi,
 ať je gulaš silny, baby smutne, muzika ať ladi,
 bo jak sem nesnašel šlendryjan ve výrobě,
 nebudu ho trpět ani co sem v hrobě, to bude pěkne,
 pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

3. S některym to seka, že až neviš, co se robi,
 jestli by pomohla deka nebo teplo mlade roby,
 kdybych si moh' vybrat, chtěl bych hned a honem,
 ať to se mnu šlahne tajak se starym Magdonem, to bude pěkne,
 pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

4. Jedine, co nevím, jestli Startku nebo Spartu,
 bo bych tam nahoře v nebi nerad trhal partu,
 na každý pak s sebu беру bandasku s rumem,
 bo rum nemuže uškodit, když pije se s rozumem, to bude pěkne,
 pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

5. Já vím, že, Bože, nejsi, ale kdybys třeba byl, tak
 hod' mě na cimru, kde leži stary Lojza Miltag,
 s Lojzu chodili jsme do Orlove na zakladni školu,
 farali jsme dolu, tak už doklepem to spolu, až to se mnu sekne,
 pěkne, to bude pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

6. Až obuju si rano černe papirove boty,
 až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
 \: kdybych co chtěl, dělal, všechno malo platne,
 mohlo to byt horši, nebylo to špatne, až to se mnu sekne. :\

AŽ VZLÉTNOU PTÁCI → OBSAH

I: Hm/E A Hm/E A G^ΔA⁷ H^{sus2}/F#F#F#

- D⁶ A⁷ D⁶ G^Δ A⁷ D⁶ A⁷**
1. Na předměstí stával dům, malý chlapec si tam hrával,
D⁶ A⁷ D⁶ G^Δ A⁷ D⁶
drak, co vzlétal k oblakům, všechna tajná přání znával.
G^Δ A⁷ G /A-H-A G^Δ A⁷ G /A-H-A
Draci totiž vždycky ví to, co je klukům nejvíc líto,
G^Δ A⁷ H^{sus2} H^{sus2}
když musí jít večer spát.

2. Jako víno dozrává, jako v mořích vlny hasnou,
vzpomínka mi zůstává na tu smutnou zemi krásnou,
na rybářské staré sítě, na draka a malé dítě,
které nemá si s kým hrát.
3. Na provázku slunce měl, oblohou se za ním vznášel,
jako vánek šel, kam chtěl, smutné lampy lidem zhasel.
Pohádkovou dýchal vůni, mluvil řečí horských tůní,
průzračnou, jak dětský smích.

Akordy Hm a A hrát pomocí barré.

I: Hm/E A Hm/E A G^ΔA⁷ H^{sus2}/F#F#F#

4. Bílý koník běžel dál osamělou pustou plání,
na dlani sníh dětství tál, i když padal bez ustání,
den začíná tichou flétnou, chvíli předtím nežli vzlétnou,
hejna ptáků ve větvích.

I: Hm/E A Hm/E A G^ΔA⁷ H^{sus2}/F#F#F#

5. Na předměstí stával dům, malý Lučín si tam hrával,
drak, co vzlétal k oblakům, všechna tajná přání znával.
Draci totiž vždycky ví to, co je klukům nejvíc líto,
když musí jít večer spát.

I: Hm/E A Hm/E A G^ΔA⁷ H^{sus2}/F#F#F#

BABIČKA MARY → OBSAH

Am

1. Štěchovická laguna když dřímá v zadumaném stínu Kordiller,

Dm Am H⁷ E

pirát zkrvavenou šerpu ždímá, šerif si láduje revolver.

Am

Pikovická rýžoviště zlata čeří se v příboji Sázavy,

Dm Am Dm E⁷ Am

ale zato krčmářova chata křepčí rykem chlapské zábavy.

G⁷ C G⁷ C

Když tu náhle, co se děje, divný šelest houštím spěje,

G⁷ C F F^{#°} E

plch, skunk, vše utíká po stráni od Medníka.

Krčmář zhasne, kovbojové ztichnou, pirát zděšen tvář si zakryje,

rudé squaw se chvějí, a pak vzdychnou: „Blíží se k nám postrach prerie.“ **G⁷**

C D⁷ G⁷ C

- R:** Mary, babička Mary, dva kolíčky za pasem, nad hlavou točí lasem.

D⁷ G⁷ C E⁷

Stoletá Mary, babička Mary, ta zkrotí křepce hřebce, ať chce, či nechce.

2. Žádné zuby, z jelenice sukně,

ale zato tvrdé bicepsy,

Mary má vždy slivovici v putně,

Toma Mixe strčí do kapsy.

Klika cvakla, v krčmě dveře letí,

a babička vchází do dveří,

„Pintu ginu, lumpové prokletí!“

bezzubou dásní zaláteří.

Vypiju to jen ve stoje,

jdu do volebního boje,

zřím zas město drahý,

jedu volit do Prahy.

Dopila a aby se neřeklo,

putykáře změnil v mrtvolu,

za zády má štěchovické peklo,

s šlajsnou svatojánských atolů.

- R:** Mary, babička Mary,

pádluje bez námahy,

po proudu až do Prahy.

Stoletá Mary, babička Mary

jde do volebního boje za kovboje.

3. Ledva v Praze kotvu vyhodila,
pro babičku nastal hrozný čas,
neboť každá strana hned tvrdila,
že jí náleží babiččin hlas.

Malá stejně jako velká strana
psala, že bude mít o hlas víc,
že ta druhá strana je nahraná,
oni že mají hlas ze Štěchovic.

Stoletý věk prý nevadí,

na předáka je to mládí,

ze všech nejvíce,

volala ji Polnice.

Tak babičku, pro kterou vždy byla

válka s lidojedy legrace,

tu babička za pár dní zabila

volební agitace.

- R:** Mary, bojovná Mary,

už nesesává v sedle,

ve volbách byla vedle.

Stoletou Mary, babičku Mary

volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

BÁJEČNÁ ŽENSKÁ → OBSAH

- E** **A**
1. Tenhle příběh je pravda, ať visím, jestli vám budu lhát,
H⁷ **E**
 já jsem potkal jednu dívku a do dnešního dne ji mám rád.
E **A**
 Nikdy neměla zlost, když jsem hluboko do kapsy měl,
H⁷ **E**
 vždycky měla pochopení a já se s ní nikdy hádat nemusel.
- E** **A**
R: Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
H⁷ **E**
 tak mají báječněj život plnej báječnejch dní bez útrap.
E **A**
 Celej den jen tak sedí a popíjejí Châteauneuf-du-Pape,
H⁷ **E**
 když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.
- 2.** Nikdy jsem neslyšel „kam jdeš, kdy přijdeš a kde jsi byl,“
 a já nikdy nezapomněl, abych svoje sliby vyplnil.
 A když vzpomínala, tak jen na to hezký, co nám život dal,
 nedala mi příležitost, na co bych si taky stěžoval? **R.**
- 3.** Tenhle příběh je pravda a sním svůj klobouk, jestli jsem vám lhal,
 že jsem potkal jednu dívku, a tu dívku jsem si za ženu vzal.
 Zní to jak pohádka Z oříšku královny Mab*,
 že si báječnou ženskou vzal jeden báječnej chlap. **R.** *o tón výše*

* Z oříšku královny Mab - povídkové zpracování 12 her W. Shakespeara, autorkou je Eva Vrchlická

BARBARSKÉ POBŘEŽÍ → OBSAH

- Dm** **C** **Dm**
1. Dvacet stupňů levobok a držte jižní směr!
F **C** **B** **A**
 Máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží,
Dm **C** **Dm** **Am**
 snad uvidíme Afriku už zítra navečer,
B **Am** **Dm**
 náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
 2. „Vidím loď, velkou loď!“, křičí hlídka z ráhnoví,
 máme Gibraltar...
 když galéra se na obzoru v dálce objeví,
 náš cíl je...
 3. Jsi pirát, jsi lupič, nebo válečná loď snad?
 žádnou vlajku nemáš, jak tě máme přivítat?
 4. To ne, piráti nejsme, my jsme loď obchodní,
 do Liverpoolu plujeme už pětadvacet dní.
 5. Tak spustili jsme člun, on ve vlnách už je.
 „Vemte naši poštu domů do rodné Anglie!“
 6. Však náhle vzduchem zahřměly dvě salvy z jejich děl
 a černý prapor pirátů na stěžeň vyletěl.
 7. Jejich útok byl tak rychlý, že všechny překvapil,
 ale pak náš výstřel z děla jim stěžeň ustřelil.
 8. „Slitování mějte!“, ty krysy křičely,
 tak dali jsme jim milost, ke dnu je poslali.
 9. S piráty jsme se rvali, bili se dvojnásob,
 loď byla jejich rakví a moře jejich hrob.

BARBORA PÍŠE Z TÁBORA → OBSAH

D**A**

1. Maminko, tatínku, posílám vám vzpomínku

A**D**

z letního tábora, jistě víte, že vám píše vaše dcera Barbora.

2. Strava se nedá jíst, dneska byl jen zelný list,
polívka studená, co v ní plavou místo nudlí číslice a písmena.
3. Myslela jsem prostě, že budou různé soutěže,
slíbili bojovku, pak jsme hráli vybíjendu, na ovce a na schovku.
4. Štefan, hlavní vedoucí, chodí s naší vedoucí,
která je příšera, scházejí se, líbají se u totemu za šera.

D⁷**G****A****D****Hm**

- R:** Proč jsem se nenarodila o pár let dřív,

Em**A⁷****D****D⁷**

dneska bych krásně chodila, se Štefanem, co říká si Steve.

G**A (G^o) D (Hm)**

Proč jste mě prostě neměli o pár let dříve,

Hm (A^o) Em**A⁷****D**

řekla bych, nebuď nesmělý, líbej mě Steve.

5. Závěrem dopisu ještě trochu popisu,
ta bréca, vedoucí, je tlustá jak dvě normální oddílové vedoucí.
6. Když běží po lese, všechno na ní třese se,
užívá make-upu, co na ní ten Štefan vidí, to já prostě nechápu. **R.**

P. S.

7. Pošlete dvě tři sta, jsem bez peněz dočista,
pojedu do Písku, máme v plánu zastavit se v jitexovém středisku.
8. Když jsme se koupali, všichni na mě koukali.
Je to tím, že možná v jednodílných plavkách už jsem, už jsem prostě nemožná.

G**A****D**

- C:** Proč jsem se nenarodila, nenarodila dřív. . .

BÁSNÍK, TEN MÁ PRÁVO VETA → OBSAH

capo 3

Am E Am E Am E Am

1. Básník, ten má právo veta, může s klidem v minutě

Dm A⁷ Dm A⁷ Dm A⁷ Dm

na místě, kde stála teta, nechat plavat labutě.

G C G E

A tu tetu jednou větou na Venuši zanes

Am E Am E Am E Am

a Venušané s mojí tetou budou samá recese, hej,

Am E Am E Am E Am

Venušané s mojí tetou budou samá deprese.

2. Neboť tetička jim řekne fóry, co by jinde neřekla,
upeče jim buchty hory, což by jinde nepekla.

A v každé buchtě bude skryta jedna malá naděje,

a ten, kdo jí do polosyta, od srdce se zasměje,

ten, kdo jí do polosyta, od srdce se zasměje.

3. A kdo žere jako zvíře, jak ti hoši z Venuše,
nevejde se do talíře, a po zemi pokluše.

Na Venuši vzniknou zmatky – všichni plní naděje,

proto vrátím tetu zpátky, ať je radši tam, kde je,

proto vrátím tetu zpátky, ať nám taky prospěje.

4. Básník, ten má právo veta, co se týče vesmíru,
ale v tomhle konci světa může psát jen na míru,
proto teta bude jenom tetou a Venuše Venuší
a blbost bude nad planetou vnášet smutek do duší,

A

a blbost bude nad planetou vnášet radost do duší, juchů!

BATALION → OBSAH

Ví - no máš a mar - ky - tán - ku, dlou - há noc se pro - hý - ří.

Ví - no máš a chvil - ku spán - ku, dí - ky, dí - ky ver - bí - ří.

Am **C** **G** **Am Em**

1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá vá,

Am **G Am Em Am**

ostruhami do slabin koně po há ní.

Tam na straně polední čekají ženy, zlaťáky a sláva,
do výstřelů karabin zvon už vyzvání.

Am **C** **G** **Am**

R: Víno na kuráž a pomilovat markyťánku,

C **G Am Em Am**

zítra do Burgund batalion za mí ří.

Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
díky, díky vám královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.

Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád. **R.**

BEDNA OD WHISKY → OBSAH

- Am** **C** **Am** **E**
1. Dneska už mi fóry ňák nejdou přes pysky,
Am **C** **Am E** **Am**
stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.
C **Am** **E**
Stojím s dlouhým obojkem, jak stájovej pinč,
Am **C** **Am E** **A**
tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce lynč.
- A** **D** **E** **A**
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D **E** **A**
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
D **E** **A**
Do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D **E** **A Am**
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben. **R.**
3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít. **R.**
3. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil.
Zatracená smůla zlá a zatracenej pech,
když kůň cucá whisky, jak u potoka mech. **R.**
4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
mám to smutnej konec a whisky ani lok. **R.**

BERÁNEK A VLK → OBSAH

R: Riu riu čiu píseň se tu zpívá,
 Dm F C Dm
 Dm F C Dm
 \: před beránkem v hrůze zlý vlk, že se skrývá. :\

1. Ve dne ukryt bývá stáda v noci loupí,
 Dm F C Dm
 marně Boha vzývá, kdo do cesty mu vstoupí.
 Dm F Dm B A
 Vale ať dá spáse, vlk nezná slitování, jen
 Dm F C Dm
 ovcím vyhýbá se, když beránek je chrání. **R.**

2. Čím víc strach se šíří, tím víc vlk si troufá,
 už i do vsí míří, kde v bázni lid si zoufá.
 Nikdo nemá zdání, že na ty zuby dračí
 není třeba zbraní, být s beránkem, že stačí. **R.**

3. Jednou přijde chvíle, účet kdy se splácí,
 kdo věřil jen síle, ten sílu náhle ztrácí.
 Vlci strachem vyjí, to jim teď zvoní hrana,
 že jim srazí šíji dnes od berana rána. **R.**

BESKYDE, BESKYDE → OBSAH

- D** **A⁷** **D**
1. Beskyde, Beskyde, kdo po tobě ide?
G **D** **A⁷** **D**
 \: Černooký bača ovečky zatáčí. :\
2. Aj, bačo, bačo náš, černú košulku máš.
 \: Kdo ti ju vypere, když maměnky nemáš? :\
3. Já nemám maměnku, ale mám galánku.
 \: Ona mi vypere černú košulku. :\
4. Ona ju vypere a pěkně vyválí,
 \: až půjdu k muzice, každý ňa pochválí. :\
5. Všeci sa starajú o moju chudobu
 \: a já sa nestarám, chvála Pánu Bohu. :\
6. Všeci sa ženíja, vojny sa bojíja
 \: a já sa nežením, vojny sa nebojím. :\

BETTY → OBSAH

Em **D** **H**
1. Já na plachtu svýho vozu jako každej jsem si psal:

Em **D** **H**
 „Hrab a dři anebo umři!“, a pak na západ se hnál,
F# **E** **H**
 z plachty dávno jsou už cáry, ale heslo platí dál,
E **H** **F#** **H H⁷**
 mě vítá Kalifornie, tak nač bych umíral.

E **F#m**
R: Betty, vyndej z bedny soudek, rozžvejkám a spolкну špunt,

F#m **H** **E**
 upíchnem se právě tady, v ruce žmoulám slibnej grunt.

E **F#m**
 Doufám, že to s nima zmásknou, vodsad' dál už nepudem,

F#m **H** **E**
 navěky snad přece smůla nebude mým osudem.

2. Zarazíme první kolík, druhý támhle musí bejt,
 za potok dej ty dva další, budeme v něm zlato mejt,
 jedu sehnat nákej ouřad, Betty, pojď mě vobejmout,
 tebe přiklepli mi tenkrát, teď i dílec přiklepnou. **R.**

BIG BANG THEORY THEME → OBSAH

ZE SERIÁLU TEORIE VELKÉHO TŘESKU

G A D A/c#Hm

1. Our whole universe was in a hot dense state,
then nearly fourteen billion years ago expansion started, wait...
The Earth began to cool, the autothrops began to drool,
Neanderthals developed tools,
we built a wall.(We built the pyramids!)
Math, science, history, unraveling the mysteries,
that all started with the big bang!
2. "Since the dawn of man" is really not that long,
as every galaxy was formed in less time, than it takes to sing this song.
A fraction of a second and the elements were made,
the bipeds stood up straight, the dinosaurs all met their fate,
they tried to leap, but they were late
and they all died. (They froze their asses off.)
The oceans and Pangea, see ya, wouldn't wanna be ya
set in motion by the same big bang.

G A Em⁷

It all started with the big bang!

A D Hm Em⁷

- B:** It's expanding ever outward but one day

A D Hm Em⁷

it will cause the stars to go the other way,

A Em⁷ A

collapsing ever inward, we won't be here, it won't be hurt.

Em⁷ D/F# G A D

Our best and brightest figure, that it'll make an even bigger bang!

3. Australopithecus would really have been sick of us,
debating how we're here, they're catching deer. (we're catching viruses)
Religion or astronomy, Descartes or Deuteronomy,
it all started with the big bang.

Music and mythology, Einstein and astrology,

it all started with the big bang.

It all started with the big bang!

BLACKBIRD → OBSAH**I:** $G^{(1)}$ Am^7 $G^{(2)}$ $G^{(3)}$ $G^{(1)}$ Am^7 $G^{(2)}$ $G^{(3)}$

1. Blackbird singing in the dead of night,

 C $C^{\#o}$ D $D^{\#5b}$ EmE^b

take these broken wings and learn to fly!

 D $C^{\#o}C$ Cm $G^{(2)}$ A^7 C G

All your life you were only waiting for this moment to arise.

S1: C $G^{(2)}$ A^7 C G

2. Blackbird singing in the dead of night,

take these sunken eyes and learn to see!

All your life you were only waiting for this moment to be free.

 F Em Dm C Gm C **R:** Black bird fly, F Em Dm C Gm A^7

Black bird fly,

 C $G^{(1)}$ $Am^7G^{(2)}$

Into the light of the dark black night.

S1: $G^{(3)}$ C $C^{\#o}D$ $D^{\#5b}Em$ E^b D $C^{\#o}C$ Cm $G^{(2)}$ A^7 C G **R.****S3:** $G^{(3)}$ $G^{(3)}$ $G^{(3)}$... $G^{(1)}$ Am^7 $G^{(2)}$ C $G^{(2)}$ A^7 C

3. Blackbird singing in the dead of night,

take these broken wings and learn to fly!

All your life you were only waiting for this moment to arise.

C: \: You were only waiting for this moment to arise. :\

BLÁZNOVA UKOLÉBAVKA → OBSAH

D **A** **G** **D**
1. Máš má ovečko dávno spát i píseň ptáků končí.

D **A** **G** **D**
Kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí.

A **G**
Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,

A **G** **A**
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

D **A** **G**
R: Máš má ovečko dávno spát a můžeš hrát,

E **D** **G**
ty mě můžeš hrát. Vždyť přijdou se ptát,

D **G** **D** **G** **D**
zítra zas přijdou se ptát, jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš má ovečko dávno spát, dnes máme půlnoc temnou.
Ráno budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou.
Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám. **R.**

BLAŽEK II → OBSAH

- C F C F C G**
1. Zima jak sviňa, počasi divne, typicka chuze, napadny vzhled,
F C F C G C
jestli je to Blažek, tak to se mnu švihne, bo sem ho neviděl už osm let.
 2. A věil ho potkam na Kuřim rynku, odepsaneho kamarada.
Co ty tu robiš, ztraceny synku? Tuž, to zas bude hitparada.
 3. Zabuchnul Toyotu zapadni značky, hlasil se ku mně tak jako dřiv,
zašli sme spolu do Džbanu dolu na jednu kolu a na čtrnact piv.
 4. Že pry co říkam na všecky ty změny, no, vyhlidnul sem si šikovny smrk.
Na šachtě pro mě robota neni a doma by ubyl hladovy krk.
 5. Zanechej zpěvu truchlivých písni, s finanční tísní si poradíš sám.
Nechcu ti radit, ale obrať se na mě, o velkých penězích sonátu znám.
 6. Celé to všecko počítač řídí, adresy třídí, no, jasná páka,
položíš marky, seženeš lidi, a počkáš s kufrem na pošťáka.
 7. Pokryl jsem utratu, všecky ty čarky, kupil jsem marky a odhlasil plyn,
konto jsem poslal do Živnobanky k účelum firmy Blažek & syn.
 8. Kdysi sme Blažkovi dost ukřivdili, řeč byva někdy ostra jak ryč,
člověk na šachtě robi bez bryli, lehko se zmyli, no, to už je pryč.
 9. Už je to dobre, zima jak sviňa, nejhorši srovnat se v kratke době,
s pocitem, že jsem veliky bohač, a jak to vysvětlit svoji robě.

BLUES FOLSOMSKÉ VĚZNICE → OBSAH

→ Folsom Prison Blues

E

1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver⁴,

E⁷

a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér.

A

E

Ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí

H⁷

E

a máma mi říkala: „Nehrej si s tou pistolí!“

2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér.
Pak s kapsou vyboulanou chtěl jsem bej chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde⁵.
3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert.
Místo jako kočka, já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.
4. Teď vokno mřížovaný mně říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom blues.
Pravdu měla máma, radila: „Nechod' s tou holkou!“
a taky mně říkávala: „Nehrej si s tou pistolkou!“

⁴Ahasver je postava „věčného Žida“, který kvůli svému provinění musí až do dne posledního soudu bloudit po zemi. Podle legendy Ahasver udeřil Ježíše Krista při výslechu u Kaifáše. Podle jiné verze se mu vysmíval, když nesl kříž, slovy: „Tak ty tvrdíš, že se vrátíš.“ A Ježíš odpověděl: „Ano, a ty tu na mě počkáš.“ A od té doby musí Ahasver bloudit po zemi a čekat. Objevuje se v dílech Byrona či Vrchlického, též Apollinaira – Pražský chodec (Isaac Lakedem), nebo v novele Krysař od Viktora Dyka. V přeneseném významu jméno označuje nespokojeného, věčně se toulajícího člověka, zarostlého a nuzného vzhledu, který nenachází uspokojení a uplatnění.

⁵Bonnie Parker a Clyde Barrow byli známí američtí zločinci, kteří se svým gangem procestovali střední část Spojených států amerických v době světové hospodářské krize v letech 1929–1933.

BLUES NA CESTU POSLEDNÍ → OBSAH

E° D#°D° C G° F#°F° E° G

I:

- C F7**
1. Černej nebožtíku, máš to ale kliku,
C C7
 za chvíli do temný hlíny budeš zakopán.
F7
 Černej nebožtíku, máš to ale kliku,
C
 za chvíli do temný hlíny budeš zakopán.
G7 E° D#° D° C
 Nás jsi nechal v bídě, sám se vezeš jako pán.
G° F#° F° E° G
 Va – va, va – va, va – va, vou.
- 2.** \: Jen kopyta koní hrany tobě zvoní,
 málo lidí dnes pro tebe slzy polyká. :\
 Je to smutnej funus, chybí ti tu muzika.
 Va – va, va – va, va – va, vou.
- 3.** \: Kam ti pozůstalí, kam ti vlastně dali,
 věnce, kytky, pentle, svíce, marně se tě ptám. :\
 Proč je rakev holá, to ty asi nevíš sám.
 Va – va, va – va, va – va, vou.
- 4.** \: Můj milej nebožtíku, když nemáš na muziku,
 poslechni mou radu trochu nevšední. :\
 Zazpívej si sám blues na cestu poslední.
 Va – va, va – va, va – va, vou.

BON SOIR MADEMOISELLE PARIS → OBSAH

- Em H⁷ Em D G H⁷**
1. Mám v kapse jeden frank, jsem nejbohatší z bank nad Seinou.

Em H⁷ EmD G H⁷
Mám víc než krupiér, stíny Sacre Coeur nade mnou.

- C D G Am H⁷ Em**
R: Láska je úděl tvůj, Pán Bůh tě opatruj.

C D Em C D Em
Bon soir mademoiselle Paris, bon soir mademoiselle Paris.

2. Zním boulevard Sant Michel, tam jsem včera šel s Marie Claire.
Vím, jak zní z úst krásných žen ta slůvka „Car je t'aime, oh, ma chère.“ **R.**

BOTY PROTI LÁSCE → OBSAH

E

1. Zas mi říkal, že má něco pro mne,
a to něco, že prý láska je.

A

Já však nechci žádnou lásku v domě, je,

E

přináší jen žal a výdaje.

G E G E

Mám proti lásce boty, ty chrání paní svou,

G E / E E D#D#D D C#C#C C H H A#A G#G E

ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou

2. Žiju sama díky těmto botám,
žiju sama zásluhou těch bot.
Často sice klukům hlavy motám, je,
botám ale city nejsou vhod.
V těch botách ráda šlapu, zvlášť po lásce nás dvou,
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

3. Tyhle boty nosím někde v duši,
někde v duši, ne však na nohou.
Jsou tam dole, kde mi srdce buší, je,
od bušení mu však pomohou.
V těch botách ráda šlapu, a to se mi prý mstí,
prý v těchto botách jdu, a tak si šlapu po štěstí.

rec: Pozor, boty! Pochodem v chod!

BOTY Z KŮŽE TOULAVEJCH PSŮ → OBSAH

1. Tenkrát končila válka, když spatřil jsem svět,
 D D⁷ G
 já sotva nohama plet, když mně byl jeden rok.
 D D⁷ G
 Jenže nebyla kůže, táta ušil mi pár bot
 D A A⁷
 z kůže toulavejch psů a řek', v nich budeš mít pevnej krok.

- R:** Tak fidelej a hraj, jen pro ty, co maj
 A D A⁷
 hlavu v oblacích a plnou snů.
 D D⁷ G Em
 Tak fidelej a hraj, jen pro ty, co maj
 A D
 boty z kůže toulavejch psů.

2. Já zůstal jsem stejnej, jak bejval jsem dřív,
 to jen čas na mě kýv v proudu dní, jak se zdá.
 Mám pořád svý první banjo, co jeden tulák mi dal,
 já s ním pod hlavou spal a dodnes stejnej zvuk má. **R.** ×2

BRATŘÍČKU ZAVÍREJ VRÁTKA → OBSAH

- Em** **G**
1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
D **H⁷**
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
C **H⁷**
přijeli v hranatých železných maringotkách.
Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku v polobotkách.

- Em Hm Em Hm Em Hm Em Hm**
R: Prší a venku se setmě lo,
Em Hm Em Hm EmHm
tato noc nebu de krát ká.
Em Hm C Hm Em C Hm H⁷
Berán ka vlku se zachtělo. Bratříčku! *rec:* Zavřel jsi vrátka?

2. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami.
Nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá.
Budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme. **R.**

BREJ DEN → OBSAH

- C[△]** **F[△]**
1. Brej den, pane slimáku,
C[△] **F[△]** **G**
 brej den, jakpak se vám klouže po slině?
C[△] **F[△]**
 Já vím, máte mě na háku,
G **C**
 ale já vás zcela chápu, tak to nesu hrdinně.
- 2.** Brej den, paní žížalo,
 brej den, tak co, půjdete dnes na ryby?
 Já vím, vás to dožralo,
 ale já vás do tý piksle nedal, já mám alibi.
- 3.** Brej den, paní slonice,
 brej den, můžuj vám vzít míru na župan?
 Já vím, v černé kronice,
 budou zítra psát, že jsem byl k smrti udupán.
- 4.** Brej den, paní správcová,
 brej den, pomůžu vám s prádlem na půdu,
 brej den, proč jste taková?
 Tam, kam mě teď posíláte, tam já nepudu.

BRNO JE ZLATÁ LOĎ → OBSAH

- a.** Přeběhla mi přes cestu černá srna,
Am Dm Am
 jel jsem zrovna za maminou do Brna.
Am Dm Am
 Neměl jsem však smůlu, spíše štěstí,
Dm Am
H⁷ E⁷
 až na tři ječná zrna.
Dm G⁷ C A⁷
 Mirka doma spala, vůbec nikde netrajdala, co si
Dm E⁷ Am G⁷
 vlastně můžu od života ještě více přát.

- R1:** **C E^{b^o} Dm G⁷ C E^{b^o} Dm G⁷**
 Brno je zlatá loď, za děvčaty z Brna choď,
A⁷ Dm G⁷ C
 hm, jsou hezké, hm, a mladá.

- R2:** Brno je zlatá loď, za děvčaty z Brna choď,
 hm, jsou hezké, hm, a chytrá.

- b.** **C⁷ F**
 Kam se hrabou děvčata z Prahy, Plzně, Ústí?
D⁷ G⁷
 Kdo má trochu filipa do Brna se pustí!

- R3:** Brno je zlatá loď, za děvčaty z Brna choď,
 hm, jsou hezké, hm, a věrná.

- b.** Kam se hrabou děvčata z Prahy, Plzně, Ústí,
 kdo má trochu za ušima, do Brna se pustí!

R3.

BUDE MI LEHKÁ ZEM → OBSAH

- D** **Am⁷**
1. Mám pěknou sirku v zubech, krempu do čela
G **C⁹**
a bota zpuchřelá mi vrásky nedělá.
D **A**
Jen tou svou sirkou škrtni ať se ohřejem',
D **G**
až přikreje nás zem, tak už si neškrtnem'.
- D** **Am** **G** **C⁹**
R: Má láska jen ty smíš kázat mi nad hrobem
D **A** **D** **G** **D**
má zem pak bude lehká, bude mi lehká zem, bude mi lehká zem.
Am **D** **Gm⁷**
a-a-a a a-a-a-a a a a
- 2.** Mám tu svá vysvědčení pohlednici z Brém
a proti pihám krém, co s nimi, čert je vem'.
Ten čert sám brzo zjistí, že má v podpaží
moc těžká závaží a někde v poli rozpaží. **R.**
- 3.** Tak dobré ráno, milé myši v kostelích,
tak ať vám chutná klíč všech křídel andělských
a dobrý večer, sovo, který myši jíš,
ptáš se, zdali my vzali zavčas pali⁶, jářku, to si piš. **R.**
- 4.** Už nemám ani klobouk, pluje povětrím,
jak zvony hledá Řím, či sebe sama, co já vím?
Jen to, že co mám tebe, už tíži necítím.
A - a - a - a - a - a. **R.**

⁶vzít pali = vzít roha, vzít nohy na ramena; z brněnského hantecu: du pali = odcházím

BUCHET JE SPOUSTA → OBSAH

Z POHÁDKY KOUZLA KRÁLŮ

- C** **Am** **F** **G**
1. Z pekárny světa kraj za láskou svou,
C **F** **AmG**
nejednou překonal jsem vůli zlou,
Dm **G** **Em** **Am**
a moje princezna, ta jistě rozezná,
F **G** **C**
že ji mám vážně rád.
2. A v jeho blízkosti se náhle zdá,
že létat v oblacích se málem dá.
Dát ruku na ruku, netřeba záruku,
jeho se přece nelze vůbec bát!
- C** **F** **G**
- R1:** Oslava veliká ať už se chystá,
Em **Am** **Dm** **G**
buchet je spousta, lahodná sousta.
C **F** **G**
Ať naše láska je vždy stejně čistá
F **G** **C**
a pevná jako brány trám.
3. Hezká jak obrázek a zábavná,
a pýchu princezen tak málo zná.
Vyrostla v dostatku, jak holka ze statku,
umí za práci brát.
4. Konečně kluk, co o mně zájem má,
přitažlivost je jistě vzájemná.
A srdce z rubínu má barvu po vínu,
starý král novému vždy má jej dát.

R2: Ta naše dvojice je překvapivá,
a dle všech známek, pekárna – zámek
je trasa, která někdy krátce trvá,
a já ji dobře, lásko, znám.

R1.

BURÁKY → OBSAH

1. **D** **G** **D**
Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války,
E **A⁷**
na polích místo bavlny teď rostou bodláky.

D **G** **D**
Ve stínu u silnice vidím z Jihu vojáky,
A⁷ **D**
jak válejí se klidně a louskaj buráky.

R: **D** **G** **D**
Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
E **A⁷**
je lepší doma sedět a louskat buráky.

D **G** **D**
Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
A⁷ **D**
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník je v sedle, volá „Yankeeové jdou,“
a mužstvo stále křičí, že dál už nemohou.
Plukovník se otočí a koukne do dálky,
jak jeho slavná armáda jen louská buráky. **R.**

3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
své milenky a ženy zas půjdem políbit.
Pak zeptaj se tě: „Hrdino, cos dělal za války?“
„Já flákal jsem se s kvěrem, a louskal buráky.“ **R.**

BÝT STÁLE MLÁD → OBSAH

- A** **E** **F#m**
1. Čas dál si běží svůj maraton,
 D **E**
 někdy se cítím starší nežli on,
 Hm **D**
 kolik už let se jenom věčně ptám
 F#m E
 a stále vím tak málo.
2. A jindy se cítím jako omládlý,
 jako ten kluk před školním zábradlím,
 co tehdy snil o prvním líbání
 a o svých prvních džínách.
3. Ten kluk toužil výš a měl velký cíl,
 zpíval i žil plně a ze všech sil,
 snad mi z něj kousek ještě ve mně zbyl
 ten hezký čas se mi vrátí.

- A** **E** **F#m** **D**
- R:** Být stále mlád, to bych si přál, být stále mlád,
E **Hm** **D** **E**
 vzepřít se jednou provždy kalendáři, jen mládí, nikdy stáří.
- A** **E** **F#m** **D**
- Být stále mlád, zkouším to dál, být stál mlád,
E **Hm** **D E A**
 i přes ty známky času ve své tváři, být stále mlád.
4. Jak život šel prošel jsem spoustu cest,
 už umím zodpovědět kdejaký test,
 a vím, že život není jen černá a bílá,
 žije v mnoha barvách.
5. Co ale jen já jich ještě nevychutnal,
 co všechno si slíbil, a pak nevykonat,
 co mám ještě snů, a proto ženu se dál,
 za nesplněnou touhou. **R.** ×2

CARMINA AMOROSA → OBSAH

- E** **A**
1. \: More festi querimus virum virtuosum,
E **A** **E** **A**
 quem et benedicimus hospitem gloriosum, :\
- Hm** **E** **A**
 et ab ipso petinus, munus gracious,
Hm **E** **A** **E** **A**
 ut sumam nobis conferat trium solidorum.
2. \: Kdo svou duši spravuje tam, kde korbel cinká,
 ten svou milou miluje, až když už Pán Bůh spinká. :\
- Láska hoří kolem nás jako plamen svíce,
 až ten oheň spolkně čas, nebude jí více.
3. \: Kdo lže kněžím v kostele, čert ho stáhne z kůže,
 než ti milá ustele, však trochu lhát se může. :\
- Láska hoří kolem nás jako plamen svíce,
 až ten oheň spolkně čas, nebude jí více.
4. \: Neptejte se učenců na elixír mládí,
 zeptejte se mládenců, těch, kteří panny svádí. :\
- Láska letí kolem nás jako z nebe kámen,
 chyť ji do svých rukou včas, sic je s tebou amen.
- E** **A**
- C: Sic je s tebou amen.

CASEY JONES → OBSAH

- G** **A⁷ D⁷**
1. Pojdte ke mně vy, co máte po práci, strojvůdci, výhybkáři, nádražáci,
G **D⁷**
poslechněte si o srdci jako bronz, který nosil ve své hrudi Casey Jones.
2. Bylo to zrovna po těch velkejch deštích, Casey vylez na mašinu samej smích,
a jako vždy, i dnes pro něj hlavní je, ve vlaku že poštu veze do Virginie.
- G** **D⁷**
- R:** Casey Jones na lokálce svojí, Casey Jones – mašinfírů král,
G **D⁷ G**
Casey Jones smrti se nebojí, do poslední chvíle na mašině stál.
3. Poslouchejte, brzdaři a tuláci, ty deště v trati udělaly zlou práci,
marný bylo Casey Jonese snažení, vlak nabíral čím dál větší zpoždění.
4. Ale můžete vzít na to všichni jed, jet vopatrně Casey dlouho nedoved',
náhle řekl: „Ať nás třeba vezme d'as, poštovní vagon, ten já dovezu včas!“ **R.**
5. Někdy je život strašnější než v černejch snech, někdy má člověk počkat, nebejt samej
spěch,
Casey kouká a voči ho bolejkí, proti sobě vidí vlak v tý samý koleji.
6. A tak se teda řítí proti vlaku vlak, lidi už se zachraňujou všelijak,
jenom Casey stojí jako kapitán, když pod ním jeho loď jde vstříc hlubinám. **R.**
7. Až pojeděš tam k Virginskejm horám blíž, uvidíš tam vedle trati z pražců kříž,
koleje tam v noci svítěj' jako bronz, tam umřel král mašinfírů Casey Jones. **R.**

CESTA DOM' → OBSAH

capo 2

1. Sbalím si sedlo, stan a pětistrunný banjo
 a radši dvoje boty na tu cestu dom'.
 Bude tam Billy, Starej Vlk, Indián, Ben, Joe,
 stoletá voda z mlžnejch hor a dutej strom.
2. A každej kilometr zapijeme lákem
 za každou vokurkou si poškrábeme nos,
 anebo ucho, to když pojedeme vlakem,
 smradlavým jako stádo koz.
- R:** Jipijajé, jupí, platte za mě činži,
 než najdu poklad podle skal.
- Jipijajé, jupí, hrajte za mě džindži, džindži-brindži,
 na mě už vítr zapískal.
3. Sbalím si sedlo, stan a první lístek z lípy,
 to jenom jeho Duch ví, pro koho tu rost'
 a že mě vedly k nám jen v srdci Rychlý šípy,
 a že s nima přejdu přes kamennej most. **R.**
- B:** Škotovej uzal, pevnou kličku na provaz,
 zatáhnu, drc, utáhnu řemen na doraz, Maria so hol! **R.**
4. Tahleta písnička má jenom čtyři sloky
 a ta třetí sloka vůbec nelhala,
 protože napadla mě jenom na tři kroky,
 blátem cestou od Karla Plíhala. **R.**
- 1.

CESTA NA ISLAND → OBSAH

C **G**
R: Nechci o něm slyšet, nechci nikdy vidět islandské kraj,
G **D** **G**
 mý šedivý vlasy mi za pravdu daj’.

1. **G** **C** **D** **G**
 Až někdo ti, hochu, vo Islandu řekne, svým koltem ho přikrej a buď na něj zlej.
G **C** **D** **G**
 Kdo slovíčko dobrý vo tom kraji cekne, je dočista blázen, a ty se mu směj.
2. Kdo kanady prodřel v tom pohřebním koutě, kdo šedivý vlasy z tý hrůzy teď má,
 kdo viděl ty stíny, co do hrobu zvou tě, ten třesoucím hlasem mi za pravdu dá. **R.**
3. Jó tenkrát v tom roce, co bylo to sucho, chlap přišel a povídá úplnou báj,
 že sežere z kojota syrový ucho, esli nám neřekne, kde leží ráj.
4. Pak v proklatým vedru jsme lesama táhli, kde smrděj’ tůně a zrzavej mech,
 a stromy jak tráva, když na ně sme šáhli, padaly na zem, to člověk by zdech’. **R.**
5. Pak začaly kopce a šutráků fůry, když jazyk nám votek’, jdem bez vody dál.
 My cucali šťávu ze stromový kůry a islandské d’ábel se z voblaků smál.
6. A večer, když ztahaný na zem jsme padli, ty islandský zvířata divnej maj’ mrav,
 přes kemp, kde ležíme jak kytky zvadlý, stádo se přehnalो divokejch krav. **R.**
7. Můj Bože, proč nedáš nám voddechnout chvíli, proč trestáš nás pravicí krutou a zlou?
 Tam v islandskéjch horách to sténá a kvílí, to ubohejch trempířů přízraky jdou.
8. Tak zašel tam jeden a ztratil se druhej a ze skály padal a příšerně řval.
 A veselej Davy byl do rána tuhej, až zvostal jsem samotnej uprostřed skal. **R.**
9. Já za chvílku zdechnu, jen minuta zbejvá, tak skončila cesta, moc dobře to vím.
 A islandskéj d’ábel už prstem mi kejvá, až zaleze slunce, já vodejdu s ním.
10. Ač není tu žádnéj, kdo pro mě by plakal, já jedinou radu chci nakonec dát,
 kdyby vás někdo do Islandu lákal, tak voprátku na krk a poslat ho spát. **R.**

CO DĚLÁŠ, TO DĚLEJ RÁD → OBSAH

- C** **G⁷**
1. Můj táta byl jen střízlík, měl sílu nevelkou,
ale jak jsem ho znal, byl větší než král,
C
jenom jedinou myšlenkou.
- C** **G⁷**
- R:** Nesmíš být nikdy líný, nesmíš se práce bát,
C
jen se snaž, jak nejlíp to znáš, co děláš, to dělej rád.
2. Když jsem se někdy díval, jak mámu objímal,
tak natáhnul krk a lišácky mrk',
a nato hned mi povídal:
3. Ač z tváří mu úsměv zářil, někdy taky smůlu měl,
pak zaplakal, a když jsem se ptal,
řek' mi, „Proč bych nebrečel?“
4. Vidím ten den jak včera, když nám horečkou zbled,
ale dříve než zhas', stačil pozvednou hlas,
a pak mi řek' naposled:

CO JSEM MĚL DNES K OBĚDU → OBSAH

1. **E** **A⁷** **E** **A⁷**
 Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu,
E **A⁷** **D⁷**
 představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu:
G **A⁷** **D⁷** **G**
 \: Knedlíky se zelím, se zelím kyselým. :\n
H⁷ **E** **A⁷** **H⁷** **E**
 To koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.

2. ... pak jsem jedl u stolu, kdo ví co v rosolu.
3. ... kapustu vařenou, jedli jsme ji s Mařenou.
4. ... sám jsem si za pecí zadělal telecí.
5. ... škubánky maštěný baštil jsem jak praštěný.
6. ... uzený na hráchu, střílel jsem ho na bráchu,
 jeseter na kmíně, koupil jsem ho v Londýně,
 buchtičky se šodó, zapíjel jsem je vodó,
 borůvky na sádle, našel jsem je ve prádle,
 pirožky, blinčiky, kartofěly, svinčiky,
 co je moc, to je moc, syrečky from Holomóc,
 na chlebě romadúr od madam de Pompadour,
 špenátovou konzervu, teďka všechno rozervu,
 vařené bravčové, sežrali ho bačové,
 žinčica z Levoče, zná ji každý Jihočech,
 koprovou vode dna dala tetka hodná,
 zaječí pysky, zapíjel jsem whisky,
 kuní ocas na špeku, přinesli mně od Fleků,
 kuřata smažený, ale už bez Mařeny.

CO JSTE, HASIČI → OBSAH

- G C G D**
1. Co jste, hasiči, co jste dělali?
D D⁷ G
 \: Že jste nám ten pivo, pivo, pivovárek shořet nechali. :\
 2. Shořet nechali i tu hospodu.
 \: My, staří mazáci, staří ulejšáci, máme pít vodu! :\
 3. Vodu nepijem, my pijeme rum.
 \: Voda je pro žáby, víno je pro báby, my pijeme rum. :\
 4. Vodu nepijem, my pijeme rum.
 \: My pívěčko pijem, vesele si žijem, za pár jdem domů. :\
 5. Za pár, za čtyři, už tu nebudem,
 \: už vás milí páni, páni lampasáci, zdravít nebudem. :\

CO SA TO ŠUPOCE → OBSAH

- G D D⁷ G**
1. \: Co sa to šupoce za tú stodolú? :\
- C G D D⁷ G**
- \: Šohajovi koně, šohajovi koně, šohajovi koně vody nemajú :\
2. \: Nemajú, nemajú, chcelo sa jim pit. :\
- \: Mosela šenkérka pro vínečko jít. :\
3. \: Špatný si synečku, špatný hospodář, :\
- \: že svojim koníčkem vody nepodáš. :\
4. \: Špatná si dcerečko, špatná kuchařka, :\
- \: že sa ti na plotně pálí zasmažka. :\
5. \: Špatná si dcerečko, špatná hospodyň, :\
- \: že sa ti na plotně pálí petrolín. :\
6. \: Špatná si dcerečko, špatná švadlena, :\
- \: žes ušila trenky až po kolena. :\
7. \: Špatní jste vy oba, špatní manželé. :\
- \: Že jste včera v noci spadli z postele. :\
8. \: Neošidil som sa, iba na ženě. :\
- \: Koňa možeš prodat, vola vyhandlovat, vola vyhandlovat, ale ženu nie. :\

CO Z TEBE BUDE → OBSAH

capo 3

C **Dm**

1. Když jsem byl prcek, tak se mě všude
G **C** **C/H**
 dospěláci ptali chlapče, co z tebe bude?

Am **Dm**

Já řek', že nevím a div se nerozbrečel,

G **C**

vždyť já měl sotva páru, co budu dělat večer.

Ptala se máma, zajímalo to tetu

i zoufalýho dějepisáře v kabinetu.

Jó, kdyby na mě dneska stejnej dotaz měl,

moc rád bych mu odpověděl:

C **Dm**

- R:** Já (*pane učitel*) chci milovat, já chci poznat svět,

G **C** **C/H**

já chci lítat na měsíc, a pak zpět,

Am **Dm**

já chci drink a pláž, ne tvou kancelář,

G **C**

tak proč se mě tak blbě ptáš? ×2

2. Občas se zdá, že účel dospívání
 je úspěšně se vyvinout ve vzorný plátce daní.
 Možná by ale někdy stálo za to říct,
 že život je i něco víc.

Víc než do kanclu z kanclu splácet hypotéku

a ke kafi si ráno dát tři cukry a hrst léků.

Život je dar, tak žij ho, než uteče ti

čekáním na důchod ve stopěti. **R.** ×2

- B:** Uo o o o, co z tebe bude?
 Uo o o o, co z tebe bude?
 Uo o o o, co z tebe bude?
 Uo o o o. **R.** ×2

ČARODĚJNICE Z AMESBURY → OBSAH

- Dm C Dm F C Dm**
1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury, s jasnými očima a řeči pánům navzdory,
F C Dm Am B Am B C Dm
 sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná, a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
 2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
 a pověřivý lid se na pastora obrátil,
 že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
 a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
 3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
 a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
 „Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
 teď na své cestě poslední do pekla poletíš!“
 4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
 ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
 a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
 sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
 5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
 v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
 je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění
 a všichni křičeli jak posedlí: „Na šibenici s ní!“
 6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
 pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
 „Je přece v knize psáno, nenecháš čarodějnici žít
 a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!“
 7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
 a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
 „Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
 pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!“
 8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
 a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
 a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
 zemřela tiše samotná pod letní oblohou.

ČASY SE MĚNÍ → OBSAH

→The Times They Are A-Changin'

- G** **Em** **C** **G**
1. Sem pojd'te blíž, lidé, dny i týdny jdou
G **Am** **C** **D**
 a mraky se toulaj a vlny se dmou.
G **Em** **C** **G**
 A spustí se déšť na čtyřicet dní,
G **Am** **D**
 prší a záchrany není.
D **D⁷** **D⁶** **D** **G** **C** **D** **G**
 Musíš plavat, nebo skončíš jak těžký kamení. Každý ví – časy se mění.
2. Jsi básník a píšeš o tajemství snů
 a vidíš tak dál, až do konce dnů.
 bydlíš v propasti slov a na poušti vět,
 znáš podstatu lidského dění.
 Jednou jsi ztracen, zítra patří ti svět. Každý ví – časy se mění.
3. Jsi politik, jsi státník, jsi císař a stát,
 víš, kolik je zemí, tak tolik je vlád.
 A kolik je států, tak tolik je měn
 a peníze znamenají jmění.
 Ten, kdo je má, může být zítra okraden. Každý ví – časy se mění.
4. Tátové a mámy přistupte blíž,
 jsme vaše děti a s dětmi je kříž.
 Zlobíme odmala, nechceme jít spát,
 teď ke spaní vhodná chvíle není.
 Je za pět minut dvanáct a čas nechce stát. Každý ví – časy se mění.
5. Vlak nám ujíždí, možná poslední,
 kdo zůstal stát, bude stát do konce dní.
 Vždyť dnešní den zítra bude včerejší
 a letos přeci za rok bude vloni.
 Kdo nyní je první, ten bude poslední. Každý ví – časy se mění.

ČEREŠNĚ → OBSAH

- Em Am⁷ C H⁷ Em**
1. Ako mladé dievča už je to za nami.
Em Am⁷ C H⁷ Em
Po stromoch som liezla s našimi chlapcami.
G D
A vždy keď na strome zlomili halútku,
H⁷ C D Em
hádzali mi chlapci čerešne za blúzku.
G D
Keď boli zvedaví, čo to mám pod blúzkou,
H⁷ C D Em
odháňala som ich zelenou halúzkou.
2. Ubránila som sa viac menej úspešne.
Nikto nesmel siahnúť na moje čerešne.
Neverte mládencom, keď sa vám zapačia,
vyjedia vám všetky čerešne z koláča.
Chlapci neublížia kým hľadajú zo stromu,
keď zoskočia dolu, čakajte pohromu.
3. Keď sa na vás chlapec zadíva uprene,
ako tie čerešne budete červené.
Keď sa na vás šuhaj usmeje pod fúsky,
rýchlo vyberajte čerešne zpod blúzky.
Čerešne sú zrelé a blúzka priúzka,
nič vám nepomôže zelená halúzka.

ČEREŠNIČKY → OBSAH

- C** **F C**
1. Čerešničky, čerešničky, čerešně,
C A DmC G
 vy ste sa ně rozsypaly na cestě.
D D⁷ G
 \: Kdo vás najde ten vás posbírá,
G⁷ C G⁷ C
 já som mala včera večer frajíra. :\
- 2.** Bol to frajír malovaný jak růža,
 toho bych si vyvolila za muža.
 \: Ani bych mu robit nedala,
 jenom jako růžu bych ho chovala. :\
- 3.** Ako růžu, ako růžu červenú,
 já bych bola jeho ženú milenú,
 \: já bych bola jeho lilija
 a on moja růža, růža červená. :\
- 4.** A keď bych ho, a keď bych ho dostala,
 pak bych se mu, pak bych se mu vysmála.
 \: Robit bude a já tancovat,
 preca já si umím chlapa vychovat. :\

ČERNÁ DÍRA → OBSAH

- G D C G**
 1. Mívali jsme dědečka, starého už pána,
G D C D G
 stalo se to v červenci, jednou časně zrána.
Em C A D
 Šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
G D C D G
 už se ale nevrátil, prostě někam zmizel.
2. Máme doma ve sklepě malou černou díru,
 na co přijde, sežere, v ničem nezná míru.
 Nechoď, babi, pro uhlí, sežere i tebe,
 už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
3. Přišli vědci z daleka, přišli vědci z blízka,
 babička je nervózní a nás, děti, tříská.
 Sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
 a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
 a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří.
 Půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
 díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
 díra všechno vyvrhla, i našeho děda.
 Potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
 opět člověk zvítězil nad neznámou silou.

A E D A
 C: Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
A E D E A
 teď je naše písnička zralá pro recenzi.

ČERNEJ PASAŽÉR → OBSAH

1. **Dm** Mám kufr plnej přebytečnejch krámů a mapu zabalenou do plátna. **A** **Dm**
Dm Můj vlak však jede na opačnou stranu a moje jízdenka je dávno neplatná. **A** **Dm**

S: **F Dm F Dm**

2. Někde ve vzpomínkách stojí dům, ještě vidím, jak se kouří z komína.
 V tom domě pro mě prostřený stůl, tam já a moje rodina.
3. Moje minulost se na mě šklebí a srdce bolí, když si vzpomenu,
 že stromy, který měly dorůst k nebi, teď leží vyvrácený z kořenů.

S: **F Dm F Dm**

- R:** **B C F** Jsem černej pasažér, nemám cíl, ani směr, vezu se načerno životem a nevím. **B C F**
B C F Jsem černej pasažér, nemám cíl ani směr, vezu se odnikud nikam **A⁷**
 a nevím, kde skončím.

4. Mám to všechno na barevný fotce někdy z minulýho století.
 Tu jedinou a pocit bezdomovce si nesu s sebou jako prokletí.

S: **F Dm F Dm**

R.

5. Na na na naj na na na naj, na na na naj na na na naj,
 na na na naj na na na naj, na na na naj na na na naj.

ČERNÉ OČI, JDĚTE SPÁT → OBSAH

D A D D D⁷ G H⁷

1. Černé oči, jděte spát. Černé oči jděte spát,
Em Em⁷ AA⁺ Hm G^Δ A D
 však musíte ráno vstát, však musíte ráno vstát.

2. \: Ráno, ráno, raníčko, :\
 \: dřív, než vyjde sluníčko. :\

3. \: Sluníčko už vychází, :\
 \: má milá se prochází. :\

4. \: Prochází se po rynku, :\
 \: nese smutnou novinku. :\

5. \: Novinečku takovou, :\
 \: že na vojnu verbujou. :\

6. \: Když verbujou, budou brát, :\
 \: škoda chlapců nastokrát. :\

ČERNOŠSKÉ GHETTO → OBSAH

- 1.** Jako tenkrát zase slyším slanej vítr vát
C **Em**
F **G** **C**
a na rezavý ploty hrát, tam v ghettu.
C **Em**
Jako tenkrát, svý mámy slyším tichej hlas,
F **G** **C**
jak pohádku mi šeptá zas tam v ghettu
- R:** Jestli se tam vrátíš, jestli se tam vrátíš, tak dej
G **F** **C**
F **G** **C**
na svou šťastnou hvězdu ten náš kříž.
G **F** **C**
Slabost víru zmáhá, ale to se stává lidem zlejm,
F **Em** **Dm** **G**
nedívej se za sebe a z ruky nehádej.
- 2.** Tak to bejvá, že nechutná ti chleba jíst
a umírá se na závist, tam v ghettu.
Zdi čas smejvá, tak marný je chtít na ně psát,
když není dům, co směl by stát tam v ghettu.
- B:** Každý žijem ve svým ghettu se svou pravdou sám,
G **F** **C**
F **Em** **Dm** **G**
jen hudba zní když poslední čas na prach se promění.
- 3.** Jak už tolikrát, zase slyším slanej vítr vát
a na rezavý ploty hrát, tam v ghettu.
Jako tenkrát, svý mámy slyším tichej hlas,
jak pohádku mi šeptá zas, tam v ghettu.
- C:** Tam v ghettu, tam v ghettu.

ČERNÝ MUŽ → OBSAH

verze Waldemara Matušky

- G** **G⁷**
1. Černý muž pod bičem otrokáře žil
C **G**
černý muž pod bičem otrokáře žil,
H⁷ Em
černý muž pod bičem otrokáře žil,
Am⁷ D⁷ G (D⁷)
kapitán John Brown to zřel.
- R:** Glory, glory aleluja,
glory, glory aleluja,
glory, glory aleluja,
kapitán John Brown to zřel.
2. \: Sebral z Virginie
věrných přátel šik :\
prapor svobody tam zdvih. **R.**
3. \: V čele věrných město
Herpers-Ferry jal, :\
právo, vítězství a čest. **R.**
4. \: Hrstka statečných však
udolána jest, :\
kapitán John Brown je jat. **R.**
5. \: Zvony Charles Townu
z dále temně zní, :\
poslední to Johnův den. **R.**
6. \: John Brown mrtev jest
a jeho tělo tlí, :\
jeho duch však kráčí dál. **R:**
1. Dávno svět už jméno Johna Browna zná,
zní jak polnice a trubka vítězná.
V záři táborových ohňů zas a zas
tahle píseň zdvíhá hlas.
- R:** Glory, glory aleluja,
glory, glory aleluja,
glory, glory aleluja,
jménu kapitán John Brown.
2. \: V bídě okovů žil celý černý Jih, :\
až k boji za svobodu houfy statečných
zvedl kapitán John Brown. **R.**
3. \: Vlajka nad hlavou jim
sotva začla vlát, :\
zákeřnou přesilou je poražen a jat
v boji kapitán John Brown. **R.**
4. \: Z rána v Charles Townu
umíráček zní, :\
před popravčí četou ve své chvíli poslední
stojí kapitán John Brown. **R.**
5. John Brown je mrtev, ale živ je ideál,
ten, za nímž doposledka jako stála stál.
John Brown je mrtev,
ale pravda, které přál,
jako slunce září dál. **R.**

ČERT VÍ, KDY KOTVY ZVEDNEM' → OBSAH

→Drunken Sailor

Dm

C

1. Náš lodivod už je zas jak kára, náš lodivod už je zas jak kára,

Dm

F

A⁷

Dm

náš lodivod už je zas jak kára, koukej jak se klátí.

Dm

C

- R1:** Čert ví, kdy kotvy zvednem', čert ví, kdy kotvy zvednem',

Dm

F

A⁷

Dm

čert ví, kdy kotvy zvednem' nejdřív na tři krále.

2. Hej, rychle všechn rum přes palubu, hej, rychle všechn rum přespalubu,
hej, rychle všechn rum přes palubu, ať nepije dále. **R1.**

3. Náš lodivod už není jak kára, náš lodivod už není jak kára,
náš lodivod je fit a kárá námořníky hloupý.

- R2:** Čert ví, kdy kotvy zvednem', čert ví, kdy kotvy zvednem',
čert ví, kdy kotvy zvednem', až se zas rum koupí.

ČERVENÁ ŘEKA → OBSAH

→Red River Valley

- D F# Hm D⁷ G D**
1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí,
Am H⁷ Em A⁷
a kde ční červený kamení,
D F# Hm D⁷ G Gm
žije ten, co mi jen srdce ničí,
D Hm E⁹ A⁷ D G D
toho já ráda mám k zbláznění.
2. Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má dřevový,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví. **H⁷**
- E G# C#m E⁷ A E**
3. Často k nám jezdí vá s kytkou růží,
Hm C#⁷ F#m H⁷
nejhezčí z kovbojů v okolí.
E G# C#m E⁷ A Am
Vestu má, uši tou z hadích kůží,
E C#m F# H⁷ EA E
bitej pás na něm pár pistolí.
4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
a kdy prý mu to své srdce dám?
Na to já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám. **C⁷**
- F A Dm F⁷ B F**
5. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
CmD⁷ Gm C⁷
hlavu mám bolavou závratí,
F A Dm F⁷ B Bm
ale já přesto dál budu věrná,
F Dm G C⁷ FBF
dokud sám se zas k nám nevrátí.

ČERVENÁ ŘEKA → OBSAH

MICHAL TUČNÝ

(capo 2) **D D⁷ G D**

1. Jsem potulnej cowboy, já se potloukám

D F#m Em A⁷

a od ranče k ranči se najímat dám.

D D⁷ G D

A v těch Mlžnejch horách, na konci štreky,

D F#m Em A⁷D

potkal jsem holku vod Červený ře ky.

2. Pak začlo mně trápení a spousta bēd,
když táta se bál, abych mu ji nesved'.

A v těch Mlžnejch horách na konci štreky
dal hlídat dceru vod Červený řeky.

3. Já schůzku jsem si s ní dal uprostřed skal,
abych se s ní konečně pomiloval.

A v těch Mlžnejch horách na konci štreky
já líbal holku vod Červený řeky.

4. Sotva mi však řekla: „Miláčku můj.“,
ze skal se ozvalu: „Bídáku, stůj!“

A v těch Mlžnejch horách na konci štreky
stál její táta vod Červený řeky.

5. Tam pušky se ježily, moc jich bylo,
mně štěstí se najednou vytratilo.

A v těch Mlžnejch horách na konci štreky,
já vobklíčenej byl u Červený řeky.

A G D

C: Pak ke slovu přišla má pistol a pěst,

A D Hm

já poslal je na jednu nejdelších cest.

D D⁷ G D

A z těch Mlžnejch hor, tam na konci štreky,

D F#m Em A⁷D

vez' jsem si holku vod Červený ře ky.

ČESKÁ PÍSNÍČKA → OBSAH

- C** **G⁷** **Am** **D⁷** **G** **G⁷**
1. Ty naše písničky jsou jako perličky na šňůrce navlečené.
C **C⁷** **F** **G⁷** **Am** **D⁷** **G** **G⁷**
 Kolik je krásy v nich a je to velký hřích, že jsou tak opuštěné.
- C** **G⁷** **C** **C⁷** **F** **C** **C⁷**
R: Ta naše písnička česká, ta je tak hezká, tak hezká.
F **C** **G⁷** **D⁷** **G⁷**
 Tak jako na louce kytička, vyrostla ta naše písnička.
- 2.** Zpívejte, lidičky, ty naše písničky, z Moravy, Slovenska, z Čech.
 Ta naše písnička je sice prostičká, ale je nejhezčí v všech.

ČÍ ŽE SÚ TO KONĚ → OBSAH

- Dm** **A⁷Dm** **A** **DmA** **Dm**
1. Čí že sú to koně ve dvoře, ve dvoře?
B **(C)F**
žaden s nima něo, něoře, něoře.
B **(C) Dm**
Čí že sú to koně? Moje, moje sú,
Gm **A⁷** **Dm D**
k mojej milej ma doněsú,
Gm **A⁷** **Dm**
k mojej milej ma doněsú.
- 2.** Na kopečku stála, plakala, plakala.
Jezu, Jezu Maria volala, volala.
Jezu, Jezu Maria, Jezu jemine,
\ : bude-li to chlapec, lebo nie? : \
- 3.** Bude-li to chlapec, bude švec, bude švec.
Ušije mi čižmy pre tanec, pre tanec.
Bude-li to dievča, Jezu Maria,
\ : bude frajárka ako já. : \
- 4.** Hop, koníčky moje, do skoku, do skoku,
budem ležat milej pri boku, priboku.
Něbudem sa modliť, otče, otčenáš,
\ : pojedeme spolem na sobáš. : \

ČMELÁK → OBSAH

1. C $G F$ C
Žiji si jako v pohádce, když nechci, nejdu do práce,
 C $G F$ C
venku se pasou ovce, dělá si každá, co chce.
 C $G F$ C
Pošeptáš mi, co tě láká a to je pro čmeláka,
 C G F C G F C
co broukal si v klidu svůj part, najednou malá louka a start!
2. Tak žijem' jako v pohádce, když nechcem', nejdem do práce.
A to nechcem nikdy, venku se pasou krávy.
pošeptáš, co tě láká, to je pro čmeláka,
 C G
co broukal si v klidu svůj part, malá louka a start!
- R:** F C G
Pro všechny první třídu, start!
 F C Am F G
Pro všechny první třídu, ať se propadnu, jestli
 C Am F G
nemám pravdu, tak dám fant,
 C Am F G C Am F G
slunce ti pihy na tváře kreslí, a co já, já nic, já muzikant.
3. Poslední dobou v lese, nikdo neví kde jsme.
Venku se pasou kozy, dělá si taky každá, co chce.
Pošeptáš, co tě láká, to je pro čmeláka,
co broukal si v klidu svůj part, najednou malá louka a start! **R.**

ČTRNÁCT KUBÍKŮ → OBSAH

- a.** Jedu velmi rychle, jedu ostře, jako kdybych prchal Cose nostře.
 Na dopravní vyhlášku já ale dbám, čtrnáct Kubíků na korbě mám, ano,
 čtrnáct Kubíků na korbě mám.
- b.** Lojzu Kubíka a Běďu Kubíka a Čendu Kubíka a Edu Kubíka
 a Frantu Kubíka a Honzu Kubíka a Ferdinanda Kubíka.
 A Jardu Kubíka a Karla Kubíka a Láďu Kubíka a Vencu Kubíka
 a doktora Oldu Kubíka a Rudlu Kubíka a Vendelína Kubíka.
- c.** Po desáté bylo by už pozdě,
 bojuju o sekundy,
 čtrnáct Kubíků já musím složit
 v restauraci U Rotundy.
- b.** A Lojza Kubíků a Běďa Kubíků a Čenda Kubíků a Eda Kubíků
 a Franta Kubíků a Honza Kubíků a Ferdinand Kubíků.
 A Jarda Kubíků a Karel Kubíků a Láďa Kubíků a Venca Kubíků
 a doktor Olda Kubíků a Rudla Kubíků a Vendelín Kubíků.
- c.** Před hospodou všichni teďka pláčou,
 slzy kanou na vyprahlou zem,
 zbytečně jsem starý motor trápil,
 do devíti dneska měli jen.

DAJÁNA → OBSAH

- C** **Am** **Dm** **G⁷**
1. Lidé o ní říkají, že je v lásce nestálá,
C **Am** **Dm** **G⁷**
ona zatím potají jediného v mysli má.
C **Am** **F** **G⁷**
Na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
C **Am** **F** **G⁷** **C** **Am** **Dm** **G⁷**
krásná, bláhová Dajána.
2. Ten, kdo klid jí navždy vzal, odešel si bůhví kam,
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,
krásná, bláhová Dajána.
- F** **Fm** **C** **C⁷**
B: Srdce, které zastesklo si, s úsměvem teď žal svůj nosí,
F **Fm** **G** **G⁷**
stále čeká, čeká dál, oo, oo, ooo oo oo oo.
3. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
sama bude věčně snít, nenalezne nikdy klid,
krásná, bláhová Dajána.

DÁL TOU VODOU → OBSAH

→Wade In the Water

R: **Am F Am F**
 Dál, dál tou vodou,
E E⁷ AmG E⁷
 dál, dál tou vodou, bratři,
AmF Am F
 dál, dál tou vodou,
F⁷ Am Dm⁷ E⁷ B⁷ Am
 než vítr vlny kalné rozbouří.

Am F C⁶ G C
1. Bílý zástup spěchá dál,
F⁷ Am Dm⁷ E⁷ B⁷ Am
 vítr vlny kalné rozbouří,
Dm F C⁶ G C
 hned v patách vojsko má, které vyslal král,
F⁷ Am Dm⁷ E⁷ B⁷ Am
 vítr vlny kalné rozbouří. **R.**

2. Blesků zář nám svítí tmou,
 vítr vlny kalné rozbouří,
 kdo dojde k cíli, zem spatří svobodnou,
 vítr vlny kalné rozbouří. **R.**

DÁME KLUKOVI ŠKOLY → OBSAH

Z POHÁDKY LOTRANDO A ZUBEJDA

- Am** **EnF** **C**
1. Dáme klukovi školy, ať to stojí cokoli,
G **C F** **C** **G** **C**
 nešetříme na chlapci, táto, šáhni do kapsy.
2. Když zná lupič písmena, stane se s ním proměna.
 Když zná lupič dějiny, tak je úplně jiný.
- C** **F** **C** **G**
- R:** Bude to ozdoba loupežnické bandy,
C **F** **C** **G**
 bude mít brejličky a možná i kšandy,
C **F** **C** **G**
 posune řemeslo zas o kousek dál,
C **F** **G** **C**
 bude to lotr intelektuál.
3. Naučí se francouzsky, bude nosit licousky.
 Naučí se mluvnicki, všech i všecky právníci.
4. Naučí se německy, řekne troky, ne necky.
 Když bude mluvit plyně, může loupit v cizině! **R.**

DAVID A GOLIÁŠ → OBSAH

C Am FG C Am F G⁷

Lidi na lidi jsou jako saně, člověk na člověka jako kat.

C A Dm G⁷ C H⁷

Podívejte se na ně, musíte naříkat.

Em A H⁷Em AH⁷

Obr do pidimužíka mydlí, domnívaje se, že vyhraje.

G Em Am D⁷G G⁷

Klidně sedme na židli, čteme Bibli, tam to všechno je.

C Am DmG⁷ C Am Dm G⁷

Samuelova kniha nám povídá, jak na Žida přišla veliká bída,

C Am F Fm C A^{b7} G⁷

jak ti bídní Filištiní válku vést nebyli líní, až potkali Davida.

C Am Dm G⁷ Am Dm G⁷

David šel do války volky, nevolky, z velké dálky nesl bratrům homolky.

C Am F Fm C G⁷ C

V pochodu se cvičil v hodu, dal si pro strýčka Příhodu tři šutry do tobolky.

A^b C D⁷

Hej, hej, kam se valej, vždyť jsou malej!

G⁷ E⁷ Dm⁷ G⁷

Takhle Goliáš ho provokuje, David slušně salutuje.

C Am DmG⁷C Am DmG⁷

Když mu ale obr plivnul do očí, David se otočí, prakem zatočí.

C Am F Fm

Když začínáš, no tak tu máš, byl jsi velkej, já měl kuráž.

C D⁷ G⁷ C

A Jakej byl Go li áš!

DEEP RIVER BLUES → OBSAH

I:

The image shows three systems of guitar tablature. Each system consists of a treble clef staff (G), an A string staff (A), and a bass clef staff (B). The first system (measures 1-4) has a key signature of one sharp (F#) and a 12/8 time signature. The second system (measures 5-8) includes a first ending bracket. The third system (measures 9-12) includes a second ending bracket. Fingering numbers (0-4) and bar lines are clearly marked throughout the piece.

E **E^o** **E⁷** **A⁷**

1. Let it rain, let it pour, let it rain a whole lot more,

E⁷ **H⁷**

'cause I got them deep river blues.

E **E^o** **E⁷** **A⁷**

Let the rain drive right on, let the waves sweep along,

E⁷ **H⁷** **E⁷**

'cause I got them deep river blues.

2. My old gal's a good old pal and she looks like a waterfowl,
when I get them deep river blues.

Ain't no one to cry for me and the fish all go out on a spree,
when I get them deep river blues.

3. Give me back my old boat, I'm gonna sail if she'll float, 'cause I got them...

I'm goin' back to Muscle Shoals, times are gettin' better there I am told, 'cause I...

4. Let it rain, let it pour, let it rain a whole lot more.

Let the rain drive right on, let the waves sweep along.

5. If my boat sinks with me, I'll go down, don't you see.

Now I'm gonna say goodbye and if I sink, just let me die.

6. Let it rain, let it pour, let it rain a whole lot more.

Let the rain drive right on, let the waves sweep along.

DEJ MI VÍČ SVÉ LÁSKY → OBSAH

- Em** **G**
1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aú,
Em **D** **H⁷**
co podporujou dobrou náladu, aú,
Em **A** **Am**
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
Em **H⁷** **Em** **D⁷**
v noci chodit strašit do hradu.
- G** **H⁷**
R: Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi víc,
Em **C** **G** **D⁷**
má drahá dej mi víc své lásky aú,
G **H⁷**
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Em **C** **G** **H⁷**
já chci jen pohladit tvé vlásky aú.
2. Dám si dvoje housle pod bradu, aú,
v bílé plachtě chodím pozadu, aú,
úplně melancholicky, s citem pro věc, jako vždycky,
vyrábím tu hradní záhadu. **R.**
3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aú,
mi dokonale zvednul náladu, aú,
natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky
zamknu si na sedm západů. **R.**

DĚLÁME, CO MŮŽEM → OBSAH

D

1. Jdem světa kraj a zejtra třeba zpátky,
dál, sem a tam, všechny cesty jsou nám krátký,
E **A** **D (G A)**
i když plný překvapení jsou a nesnází.

2. Jó, přijde den, kdy vyletěl bych z kůže,
však pocit mám, že děláme, co můžem,
když naše fidli fidli nás provází.

A**D**

- R:** Máme prej zdravý ruce, ale obě pouze levý,
A **D**
práce nám překáží.

A**D**

Věř, ten, kdo ty fámy o nás šíří, neví,
E **A**
nám, že jen křivdí touhle lží.

3. Já nechtěl mít nikdy přeplněný sýpky,
mým pokladem jsou tyhle starý skřipky,
nám vlastně na tom světě nic neschází. **R.**
4. Jó, třeba hned od pondělí k pátku
rád dívkám hrál bych s chutí na památku,
pak ještě kytici jim dám do vázy.
5. Jen začnem hrát, tak vonět začnou růže,
já pocit mám, že děláme, co můžem,
když naše fidli, fidli, fidli nás provází.

DĚLÁNÍ → OBSAH

1. **D** **G**
 Když máš srdce zjhlé, když máš potíže,
D **G**
 tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
Em A⁷ **D** **Hm**
 upeč třeba chleba, postav třeba zeď,
G A⁷
 žal se krásně vstřebá,
D **D⁷ G A⁷** **D**
 začni s tím hned teď, začni s tím hned teď.

2. = 1.

- R:** **G A⁷ D** **G**
 Dělání, dělání, všechny smutky zahání,
Em A⁷ D D⁷
 dělání, dělání je lék.
G A⁷ D **G**
 Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,
Em A⁷ D
 dělání, dělání je lék.

3. = 1. **R.**

DEPEŠE → OBSAH

1. D A^7 D A^7 D A^7 $F^\#m$
 G E G C
 Zdá se mi, že na každéj pád tvůj hlas je pro mě opiát,
 že zní pilnou depeší, co nás naráz potěší.

2. D A^7 D A^7 D A^7 $F^\#m$
 G E G C F
 Zdá se mi, div že neklečím, pojd', nebo si tě vybrečím,
 a přijď dolů na náš dvůr, stůj tam, jak sám Aznavour.⁷

- G AD G D G A
R: \: Stůj a zpívej mi, kdo má koho rád.
 D G D / $ADADA$
 Já tebe jistě, ty mě snad.
 D G D G A D
 Zpívej mi, abych mohla spát. :\

3. $F^\#$ $C^\#$ $F^\#$ $C^\#$ $F^\#$ $C^\#$ Bm
 H $G^\#$ H E A
 Tá da da da da da da. Tá da da da da da da da.
 A - a - a - a - a - a, a - a - a - a - a - a.

- H $C^\#$ $F^\#$ H $F^\#$ H $C^\#$
R: Stůj a zpívej mi, kdo má koho rád.
 $F^\#$ H $F^\#$ / $C^\#F^\#C^\#F^\#C^\#$
 Já tebe jistě, ty mě snad.
 $F^\#$ H $F^\#$ H $C^\#$ $D^\#$
 Zpívej mi, abych mohla spát.

⁷Charles Aznavour, francouzský šansoniér, textař a herec arménskému původu (1924 – 2018) Je označován za francouzského Franka Sinatra. Jeho nejznámějšími písněmi jsou například La Bohème nebo Et Pourtant. Českou republiku navštívil v letech 2016 a 2018. V Praze měl vystoupit již v roce 1969, avšak koncert byl zrušen v souvislosti se smrtí Jana Palacha.

DĚTI JDOU, KAM JE POŠLOU → OBSAH

→ Children Go Where I Send Thee

G

R: Děti jdou, kam je pošlou,
jdou, kam je pošlou, ó
C D⁷ G
a jak jdou, tak melou svou, že prý:

G

1. Sám zůstal Sámo se svou slávou,
G C G D⁷ G
jdou, jdou, jdou a melou svou. **R.**
2. Dva chytli lva, co couvá,
sám zůstal Sámo se svou slávou,
jdou, jdou, jdou a melou svou. **R.**
3. Tři byli páni Dáni,
dva chytli lva, co couvá,
sám zůstal Sámo se svou slávou,
jdou, jdou, jdou a melou svou. **R.**
4. Deset bylo besed, kde rád si nikdo nesesed,
kejt bylo devět a sněd je sám Nedvěd,
dál osmý stál ten král, co se jen bál,
sedum dědů k dědům se posadilo před dům,
šest bylo měst, kde říkali „Čest!“
pět bylo vět, co podepsali hned,
ven ze čtyř stěn kdo chodí je ctěn,
tři byli páni Dáni,
dva chytli lva, co couvá,
sám zůstal Sámo se svou slávou,
jdou, jdou, jdou a melou svou. **R.**

DEŽO → OBSAH**Am Am/G F E**

1. Dežo má nože a já panebože ani tyč.
Říkám si „Du bist ein Esel“,
kam jsi to vlezl, jdi pryč.
Temný kout tohoto města,
to mě mohlo napadnout,
že mě tu někdo ztrestá, vole,
tady je minové pole.

2. Dežo je borec, sune se jak ledoborec tup tudu.
A já, mameluk,
se pivem namelu, a pak tu du.
Temný kout, milá slečno,
to mě mohlo napadnout,
že je tu nebezpečno, slova, slova, slova.
Hlavně neprovokovat.

Am Am/G F E

- R:** \: Mám bílou kůži ve tmě zářím,
Am Am/G F E
jako lejno na oltáři,
Am Am/G F E
jako zlaťák vprostřed herny,
H° E
proč jsem se nenarodil černý. :\ tu du dup

3. Mý vlasy zrezlý mi za ty roky slezly, mám pleš.
Dežo se šine, říká mi, skine, kam jdeš?
Temný kout, má pleš se leskne,
to mě mohlo napadnout,
že mě tu někdo pleskne bubu, bubu, bubu,
přes tu moji bílou hubu. **R.**

DIGA DIGA DOO → OBSAH

→Diga diga do (Plíhal)

→Diga diga do (Spirituál kvintet)

Dm A⁷ Dm A⁷

1. Zulu man is feeling blue

Dm A⁷ Dm A⁷

near his heart beat a little tatoo.

Gm A⁷ Dm

Diga diga doo, diga doo doo,

Gm A⁷ Dm

digga digga doo, diga doo.

2. You love me and I love you,
when you love it's natural to.
Diga diga doo, diga doo doo,
diga diga doo, diga doo.

C F

- B:** I'm so very diga diga doo by nature.

D

Gm A⁷

If you don't say diga diga to your mate you gonna lose your pop.

3. So let those funny people smile,
how can there be a virgin isle with
diga diga doo, diga doo doo,
diga diga doo, diga doo.

DIGA DIGA DO → OBSAH

KAREL PLÍHAL, TEXT JOSEF KAINAR

→Diga Diga Doo →Diga diga do (Spirituál kvintet)

*capo 2/3***Am**

1. Proč bychom se neměli o pohřebním veselí?

F E Am F E Am

Diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou, diga dou.

2. Družičky a kaviár, Malaga⁸ má žár a spár.

Diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou, diga dou.

G/G A B H**C****C/C C H B**

- R1:** Krásnej funus první třídy flétnistky a chlást,

A Dm E

pozůstalí nejsou hnidy, všude samá vonná mast.

3. S tváří mírně napilou nesou dívku spanilou.

Diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou, diga dou.

4. Támhle za tamaryškem apoštolé s Ježíškem.

Diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou, diga dou.

5. Kristus Pán se zadívá na dívku, a pak zazpívá:

Diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou, diga dou.

- R2:** Jak zaslechla dívka zpívat jeho božský blues,

hejbla kostrou, mrskla pánví, houpla zkrátka na rytmus.

6. Z funusu je paseka, celý průvod haleká,

diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou, diga dou. **R2.**

7. = 6.

⁸Likérové víno nazvané podle španělského města Málaga (rodiště Pabla Picassa).

DIGA DIGA DO → OBSAH

SPIRITUÁL KVINTET

→Diga Diga Doo →Diga diga do (Plíhal)

Am

1. Černý koně, černej vůz, smutný černý cesty kus,
F E Am F E Am
 diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou diga dou.

2. Černá hudba, černej sbor, černej průvod, černej flór,
 diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou diga dou.

G/G A B H C C/C C H B A Dm E

- R1:** Černá holka ze šantánu⁹ zpívá u černý jámy šlágr poslední.

3. A všechny boty na kraji té jámy rytmus ťukají,
 diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou diga dou.

4. Ťukají si truchlíci, i když maj' smutek na líci,
 diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou diga dou.

5. A lopata za lopatou padá na truhlu hranatou,
 diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou diga dou.

- R2:** Černý hroudy padají na víko, každěj si svou hroudu přihodí.

6. Padá hrouda za hroudou, jak truchlíci řadou jdou,
 diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou diga dou.

7. A když je po funusu, všechno se dá do klusu,
 diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou diga dou.

8. Pryč je vážnost pohřební, kdo by chtěl bejt poslední,
 diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou diga dou.

- R3:** O tom posledním se totiž říká, do roka že ho sem povevou.

9. A tak všichni, kterým stačí dech, šlapají si po zádech,
 diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou diga dou.

- C:** \: Diga diga dou, diga dou dou, diga diga dou diga dou :\

⁹zábavní podnik kabaretního typu, z francouzského *café chantant* – kavárna se zpěvem

DOBŘE MÍNĚNÁ RADA → OBSAH

I: A E

rec: /Vážení přátelé, píseň, kterou právě slyšíte, jsme nazvali Dobře míněná rada./

A

E

R: Běž domů, Ivane, čeká tě Nataša.
Běž domů, Ivane, tady tě holky nemilují.

A

E

Bež domů, Ivane, čeká tě Nataša.

A

Běž domů, Ivane, a už se nevracej.

rec: /Ivan byl původně moc hodnej hoch.

Bydlel v jedný malý vesnici.

No jo, ale potom ho poslali do úplně jiný vesnice někam daleko,
a on tam chudák musel nechat koho? No Natašu!/

R.

rec: /No tak, Ivane, co je s tebou?

Děláš, jako že neslyšíš. . .

Přece nenecháš Natašu, aby si ti vzala Volod'u!/

R: Běž domů, Ivane, čeká tě Nataša.
Běž domů, Ivane, a už se nevracej.
Nikdy!

DOBRODRUŽSTVÍ S BOHEM PANEM → OBSAH

→ Greensleeves → Romance 16. léta

*capo 3***Am C G Em Am E**

1. Je půlnoc nádherná, spí i lucerna, tys' mě opustil ospalou.

Am C G Em Am E⁷ Am

Tu v hloubi zahrady cítím úklady, s písťalou někdo sem kráčí.

C G Em Am E

Hrá náramně krásně a na mě tíha podivná doléhá.

C G Em Am E⁷ Am

Hrá náramně, zná mě, nezná mě, něha a hudba až k pláči.

2. Pak náhle pomalu skládá písťalu, krok, a slušně se uklání.
 Jsem rázem ztracená, co to znamená? Odháním strach a on praví:
 Pan, jméno mé, mám už renomé, Pan se jmenuju a jsem bůh.
 Pan, bůh všech stád, vás má, slečno, rád, jen Pan je pro vás ten pravý.
3. Ráno, raníčko, ach, má písničko, Pan mi zmizel i s písťalou.
 Od Pana, propána, o vše obrána, ospalou najde mě máti.
 Hrál a ve tmě krásně podved' mě, kam jsem to dala oči, kam?
 Pan, pěkný bůh, já teď nazdařbůh počítám „dal“ a „má dáti“.

DOBROU ZPRÁVU HLÁSEJ → OBSAH

D G D A DF#mG A7

R: Mou dobrou zprávu hlásej, vrátil se den, kdy píseň zní.

D G D HmGD A7 D

Mou dobrou zprávu hlásej, vítej čas vánoční. × 2

Em A7 D Em A7 D H7

1. Pojď úvozem i strání, teď vím už, kam se dát.

Em E° HmG D A7 D GA

Dál hvězdná zář nás chrání a v dálce slyším hrát, haleluja! **R.**

2. Dál půjdem cestou známou, jít s námi každý smí,
k té stáji kryté slámou, kde dítě malé spí, haleluja! **R.**

D G D A DF#mG A7

C: Mou dobrou zprávu hlásej, vítej ten den, ať píseň zní.

D G D HmGD A G D

Mou dobrou zprávu hlásej, tu zprávu vánoční.

DOKUD SE ZPÍVÁ → OBSAH

- C** **Em** **Dm⁷** **F** **C** **Em** **Dm⁷** **G⁷**
 1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C **Em** **Dm⁷** **F** **C** **Em** **Dm⁷** **G**
 Včera jsem nespal a ani dnes nespočínu,
F **G** **C** **Am** **G**
 svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F **G** **F** **G** **C** **Em** **Dm⁷** **G⁷** **C** **Em** **Dm⁷** **G⁷**
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo,
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
 srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky.
 Ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
 vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
 za oknem míhá se život ja leporelo,
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
 houpe to, houpe to na housenkové dráze,
 i kdyby supi se slítali na mé tělo,
 tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
 zvedl jsem telefon a ptám se: Lidi, jste tam?
 A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
 že dokud se zpívá, ještě se neumřelo,
 že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

DRAK OD BÍLÉ SKÁLY → OBSAH

→Puff, the Magic Dragon

R: Drak od bílé skály byl kdysi moří král, však
 G H C G
 C G Em A⁷ D⁷
 posledních pár století ten drak by si jen hrál.
 G H C G
 Drak od bílé skály je jen dvouhlavý, však
 C G Em A⁷ D⁷ G (D⁷)
 hry zná všechny, co jich je, neb víc hlav více ví.

1. Tam k té bílé skále jednou zbloudil kluk
 G Hm C G
 C G Em A⁷ D⁷
 v očích pět let údivů a v rukou vůni luk.
 G Hm C G
 Od té doby stále si chodil s drakem hrát,
 C G Em A⁷ D⁷
 nosil mu hračky s klíčkama a měl ho hrozně rád.
 G Hm C G
 Když pluli spolu v mořích, na stráži kluk stál,
 C G Em A⁷ D⁷ G (D⁷)
 lodě vlajky skláněly, když drak jim pozdrav dal.

2. Drak, ten žije stále, ale chlapani stárnou dál.
 Hračky, šavle, sítě, míč ustoupí jiným hrám.
 Léta běží dále, kluk už nechodí si hrát,
 na cestách pak drakovi chybí kamarád.
 Až půjdeš k bílé skále, kde drak čeká léta už,
 řekni, draku, pojď si hrát, ať kluk jsi, i když muž. **R.**

DREAM A LITTLE DREAM OF ME → OBSAH

1. Stars shining bright above you,
night breezes seem to whisper I love you.
Birds singing in the sycamore tree,
dream a little dream of me.
2. Say nightie-night and kiss me,
just hold me tight and tell me you'll miss me
while I'm alone and blue as can be,
dream a little dream of me.
- R:** Stars fading, but I linger on, dear, still craving your kiss.
I'm longing to linger till dawn, dear, just saying th - is.
3. Sweet dreams till sunbeams find you,
sweet dreams that leave all worries behind you,
but in your dreams whatever they be,
dream a little dream of me. **R.**
4. Sweet dreams till sunbeams find you,
sweet dreams that leave all worries far behind you,
but in your dreams whatever they be,
dream a little dream of me.

DRUNKEN SAILOR → OBSAH

→Čert ví, kdy kotvy zvednem'

Dm

C

1. What shall we do with a drunken sailor, what shall we do with a drunken sailor,

Dm

F A⁷ Dm

what shall we do with a drunken sailor early in the morning?

Dm

C

- R:** Weigh, heigh and up she rises, weigh, heigh and up she rises,

Dm

F A⁷ Dm

weigh, heigh and up she rises early in the morning.

2. Shave his belly with a rusty razor. **R.**
3. Put him in the long boat 'til he's sober. **R.**
4. Stick him in a barrel with hosepipe on him. **R.**
5. Put him in the bed with the captain's daughter. **R.**
6. That's what we do with a drunken sailor. **R.**

DUHOVÁ VÍLA → OBSAH

- E H E HE H E H E**
1. Koukej, kapky se koulí, mám jich na dlani víc než ty. *Jsi paní vod.*
- H C#mAE H E H E**
Já ptám se tě, jsou-li tvým dlaním mé kapky vhod? *Pokud se deště dotýká, já...*
- H E H E H E H E**
Vím, že jsem hloupá, *chtěl jsem jen říct*, máš se mnou jen trápení, *ty přece víš*,
- H C#mA F# H**
jé, duha nám stoupá, září, musíme blíž! *Jsme krásně promočeni!*
- E A E A G#m H**
Koukej, koukej, duhový sál,
- E A E A G#mF#m H E**
Koukej, koukej, duhový bál, *a na tom bále chybí král.*
2. Jsem duhová víla, *A co jsem já?* v tvém pohledu slunce mám. *Už nesu mrak.*
Jsem růžově bílá, tančím, koukej se, jak! *Pokud se tance dotýká,*
Můj rytíři vánků, *Mám tasit meč?* máš ve dlani úděl náš, *Vrhnu se v seč.*
k tvým hořícím spánkům dávám duhovou stráž, *co voní po heřmánku.*
- Stoupá, stoupá duhový sál,
houpá, houpá duhový bál, *teď abych v pohádce hrál.*
3. Koukej, duha se ztrácí, *To ustal déšť.* mám pojednou z lásky strach. *To se ti zdá,*
vždyť zpívají ptáci! Tak vezmi růži a najdi jí práh. *Ať vůni nepoztrácí.*
Já jsem duhová víla *a paní vod*, mé oči jsou déšť a jas, *to všechno vím,*
jsem růžově bílá a všechno slunce i vláha je v nás, *jsi zkrátka moje milá!*
- Stoupá, stoupá duhový sál,
houpá, houpá duhový bál *a zatím není to dál.*

DŮM U VYCHÁZEJÍCÍHO SLUNCE → OBSAH

→House of the Rising Sun

- Am C D F Am C E**
1. Snad znáš ten dům za New Orleans, ve štítu znak slunce má,
Am C D F Am E Am E⁷
je to dům, kde lká sto chlapců ubohých a kde jsem zkejs i já.
2. Mé mamě Bůh dal věnem, prát a šít blue jeans,
táta můj se flákal jen sám po New Orleans.
3. Bankrotář se zhroutil před hernou, jenom bídu svou měl a chlast,
k putykám pak táh' tu pouť mizernou a znal jenom pít a krást.
4. Být matkou, dám svým synům lepší dům, než má kdo z vás,
ten dům, kde spím, má emblém sluneční, ale je v něm jen zima a chlad.
5. Kdybych směl se hnout z těch kleští, pěstí vytrhnout tu mříž,
já jak v snách bych šel do New Orleans a měl tam k slunci blíž.

DVA HAVRANI → OBSAH

- Dm C Dm**
1. Když jsem se z pole vracela,
 Dm C Dm
 dva havrany jsem slyšela,
 F C
 jak jeden druhého se ptá:
 Dm C Dm
 \: „kdo dneska večeri nám dá?“ :\
2. Ten první k druhému se otočil
 a černým křídlem cestu naznačil.
 Krhavým zrakem k lesu hleděl,
 \: a takto jemu odpověděl: :\
3. „Za starým náspem, v trávě schoulený,
 tam leží rytíř v boji raněný
 a nikdo neví, že umírá,
 \: jen jeho kůň a jeho milá.“ :\
4. „Jeho kůň dávno po lesích běhá
 a jeho milá už jiného má.
 Už pro nás bude dosti místa,
 \: hostina naše už se chystá.“ :\
5. „Na jeho bílé tváře usednem
 a jeho modré oči vyklovem.
 A až se masa nasytíme,
 \: z vlasů si hnízdo postavíme.“ :\

DVAKRÁT → OBSAH

I:

D G A D

1. Dvakrát dvě deci přede mě postavil pán,
musel si přeci všimnout, že jsem tu sám.
Dvakrát se uklonil, dvakrát poděkoval,
skupina spustila „Andulko Šafářova“
2. Ach, to je muzika, až se mi *(ještě, srdce že na)* svírá,
dvojitý Nelson dvakrát se neumírá,
od stolu vstávají ti, co tu nejsou sami, *(tak)*
proč stojíš u mě, dívkenko s květinami?
3. Holky rty špulí na stébla v citrokolách,
všechny jsou v stejném – copánky, mašle, volán,
všechny si naráz dávají hádat z dlaně,
ta, co je nejbliž, vypadá odhodlaně.

G G/F C E⁷ A A⁷ D D⁷

- R1: A tak provlékám skrz to hluché velblouda i jehlu uchem,
G G/F E⁷ A⁷ G
to jsem netušil, že je to tak náramně jednoduché.

4. To je ta pravá chvíle pro autogramy,
plaše se sklání a voní fialkami,
raději jděte mi z očí, tajemná Eurydiko,
nějak dnes nesnáším pohled na krev a mlíko.
5. Samoto, samoto, laskavá domovino,
syn se ti vrátil, tak ještě dvakrát víno,
ať ještě chvíli je všechno tak hezky sudé,
ať se smím loudat pár kroků za osudem.

- R2: A ona ať oči klopí, ať se v těch hlubinách neutopím.
Kéž bych tak neviděl, neslyšel, co nikdy, nikdy nepochopím.

6. Ještě se třpytí, jak slza na kameni
a už tu není, zmizela bez loučení,
ani ten v černém dvakrát si neví rady,
pán si přál platit, zvlášť nebo dohromady?

ĎÁBLOVY NÁMLUVY → OBSAH

- Dm C Dm B C**
 1. Svou krásnou písťalu ti dám, hraje devět tónů na devět stran,
Gm Dm B C
 když půjdeš se mnou, lásko má, a když mě budeš chtít.
Dm C Dm B C
 Jen nech si tu písťaličku svou, hraj devět tónů na devět stran,
F Gm Dm C Dm
 já nejdu s tebou, lásko má, já nechci s tebou jít.
2. Já dám ti stuhy do vlasů, mají devět barev pro krásu,
 když půjdeš se mnou, lásko má, a když mě budeš chtít.
 Já nechci stuhy do vlasů, mají devět barev pro krásu,
 a nejdu s tebou, lásko má, já nechci s tebou jít.
3. Dám krásné šaty z hedvábí, které devět krajek ozdobí,
 když půjdeš se mnou, lásko má, a když mě budeš chtít.
 Já nechci šaty z hedvábí, které devět krajek ozdobí,
 a nejdu s tebou, lásko má, já nechci s tebou jít.
4. Chceš devět černých perel mít a na svatbu se vystrojit?
 To všechno dám ti, lásko má, jen když mě budeš chtít.
 Já černé perly nechci mít a na svatbu se vystrojit,
 a nejdu s tebou, lásko má, já nechci s tebou jít.
5. Já truhlu plnou zlata mám, tu do vínku ti celou dám,
 když půjdeš se mnou, lásko má, a když mě budeš chtít.
 Tvá slova příjemně mi zní, tak připrav kočár svatební,
 já půjdu s tebou, lásko má, až kam jen budeš chtít.
6. Tak ušli spolu devět mil, když nohu v kopyto proměnil
 a bledá dívka nařiká: „Už nechci s tebou jít.“
 Má milá, už tě nepustím, zpět duši tvou ti nevrátím,
 za trochu zlata, lásko má, teď navždy budeš má.
7. A jak tmou klopýtali dál, vítr její smutnou píseň vál.
 Co dělat mám já nešťastná, ach, co jen dělat mám?
F Gm Dm C Dm
 Co dělat mám, já, nešťastná, ach co jen dělat mám.

EDU VZALI K FOTOGRAFOVI → OBSAH

- C** **Am**
1. Edu vzali k fotografovi, že mu krásný snímek zhotoví.
Dm **D°** **C** **A⁷** **Dm⁷** **G⁶** **C**
 Přičísli mu vlasy na patku, bude mítí pěknou památku.
2. Eda je však chlapec prchlivý, do přístroje zuřivě civí.
 Dej, Edáčku, hlavu ke stráně, netvař se tak strašně našťvaně.
- A^{b7}** **C** **Fm** **C** **D°** **C**
- R1:** Má fotograf pan Mráček citlivé desky, pěstěný knír.
A^{b7} **C** **Fm** **C** **D°** **C** **G⁺**
 Pozor, teď vyletí ptáček, usměj se hezky a řekni sýr. Sýr...
3. Jak o sýru Eda uslyšel, vyskočil a hned ho mítí chtěl.
 Žádal plísňák, a to smažený, tím byl celý snímek zkažený.
4. Uklidněte, prosím, chlapečka, ať mi ještě chvíli posečká.
 Dej, Edáčku hlavu ke straně, netvař se tak strašně našťvaně. **R1.**
5. Kde je ten pták, co měl vyletět? Zvolal Eda a prudce se zved'.
 A že obelhal ho fotograf, do ruky ho znenadání raf',
6. Odveďte mi toho pobudu, fotografovat ho nebudu.
 Druhý pokus máme teprve a já už mám ruku od krve.
- R2:** Tak fotograf pan Mráček rozdupal desky, zničil si knír.
 Žádný nevyletí ptáček, plav domů hezky a dej si sýr.
- C:** Žádný nevyletí ptáček, plav domů hezky a dej si sýr!

ELDORÁDO → OBSAH

- Am G Am G Am**
1. V dálných dálkách zámoří, ční prý zlaté pohoří,
Am C D F C GE
 přichozího pohostí, nádherou a hojností.
- 2.** Dík těm svůdným pověstím, zástupy šly za štěstím,
 chátra i ti bohatí, s vírou, že se vyplatí. . .

- Am G C D G E**
R: Jít a hledat Eldorádo, zbavené vší bídy člověčí,
Am G C D Em
 jít a hledat Eldorádo, kde je láska, mír a bezpečí.

- 3.** Báchorce té uvěří dávno už jen někteří.
 Spíš, než zlatonosný štít, nám dnes rozum káže jít. **R.**

rec: / (akordy jako v refrainu)

Protože my už dávno víme, že nad zlato a bohatství je moudrost a uvážlivý čin, že Eldorádo není kdesi v dálce, ale docela blízko v našich srdcích a v našem myšlení, a že jeho pravé jméno je svoboda, pravda a porozumění. Nosíme je v sobě a ptát se na ně je naše přirozená povinnost./

R.

ELEKTRICKÝ VALČÍK → OBSAH

- Am** **E⁷**
1. Jednoho letního večera na návsi pod starou lípou
E⁷ **Am**
 hostinský Antonín Kučera vyvalil soudeček s pípou.
F **Am**
 Nebylo to posvícení, nebyla to neděle,
F **E⁷**
 v naší obci mezi kopci plnily se korbele.
- A** **E⁷ E^o E⁷**
R: Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
E⁷ **A A^o A**
 byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
A⁷ D E C^{#m} F^{#m} Hm E⁷ A
 \: střídavý, střídavý, silný elektrický proud. :\
- rec:* /A nyní, kdo tu všechno byl:
 okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační sbor,
 poblíže obecní váhy tříčlenná delegace z Prahy,
 zástupci nedaleké posádky pod vedením poručíka Vosátky,
 početná skupina montérů (jeden z nich pomýšlel na dceru sedláka Krušiny),
 dále krojované družiny, alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi,
 na motocyklu Indián a svatý Jan, z kamene vytesán./ **R.**
- 2.** Na stránkách obecní kroniky ozdobným písmem je psáno:
 tento den pro zdejší rolníky znamená po noci ráno.
 Budeme žít jako v Praze, všude samé vedení,
 jedna fáze, druhá fáze, třetí pěkně vedle ní. **R.**
- rec:* /Z projevu inženýra Maliny, zástupce elektrických podniků:
 Vážení občané, vzácní hosté, s elektřinou je to prosté.
 Od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty.
 Odtud se proud přelévá do stodoly, do chléva.
 Při krátkém spojení dvou drátů dochází k takzvanému zkratu.
 Kdo má pojistky námi předepsané, tomu se při zkratu nic nestane.
 Kdo si tam nastrká hřebíky, vyhoří a začne od píky.
 Do každé rodiny elektrické hodiny!/ **R.**

EJ, BOŽE MŮJ → OBSAH

- F** **B**
1. Zelený mrak, zas na to hledím,
C **F**
 ještě, že tak, že v hospůdce sedím.
F **B**
 Okolo jsou snad všichni svatí,
C **F**
 je tady pán, co za všechny platí.

F **B** **C**
R1: Ej, Bože můj, nechce se domů, ej, Bože můj.

- 2.** Na louce strom, pod stromem ležím,
 v dálce hřmí hrom, přes háj domů běžím.
 Pod horou háj, nad hlavou nebe,
 nad nebem ráj, a tam vidím tebe.

R2: Ej, Bože můj, nad tebe není, ej, Bože můj.

B
B: Ještě jednu Borovičku,
D^b
 zahrajem na píšťaličku,
E^b
 jen pro tebe, za hubičku.

F **B** **C**
C: Ej, Bože můj.
F **B** **C**
 Ej, Bože můj, a-a-a-a.

EJ, HORA, HORA → OBSAH**G****D G**

1. Ej, hora, hora, vysoká hora, \: a z tej horeny, kdosi ňa volá. :\
2. Volá ňa, volá, frajárka moja, \: prijd' k nám, šohajku, sama su doma. :\
3. Sama su doma, naši v kostele, \: prijd' k nám, šohajku, do mej postele. :\
4. Sama su doma, žiadného není, \: prijd' k nám, šohajku, mé potěšení. :\
5. Nemožu, nesmím, není mně možná, \: mosím napásti do rána koňa. :\
6. Koňa napásti, trávy donésti, \: už ťa má milá, už ťa mám dosti. :\

G**D****G**

1. Pod šable, pod šable, aj pod obušky, my šecker bereme, aj plané hrušky.
2. Tady nám nedali, tady nám dajú, komára zabili, slaninu majú.
3. V jednej díre netopýři, v druhej díre vrabci, kdo jich bude vybírati, ti lovečtí chlapci.
4. Teče voda z vinohrada, do dolního konca, staré baby do roboty a mladé do tanca.
5. Náš tatíček, nebožtíček, dej mu pánbu nebesa,
on vozíval na tragači staré baby do lesa.
6. Fašaňku, fašaňku, veľká noc bude, kdo nemá kožucha, zima mu bude.
7. Já nemám kožucha, zimú sa tresu, dejte mně slaniny, ať sa napasu.
8. Kázali ňa sito spravit, já sem spravit řičicu,
kázali ň chlapa spravit, já sem spravit děvčicu.
9. Hop, dívča, ne moje, přehodím ťa přes oje, přes ojíčka, přes osy, hop, dívča, moje si.
10. Hop, dívča, mariáš, z turkyniska nohy máš,
sochorem sa opasuješ a měchem sa podpíráš.
11. Pod šable, pod šable, můj milý pane, dejte nám slaninu, jako dvě dlaně.

G D G**D G****D****G**

1. Fašančare, to sú chlapci, ošidili dívča v tanci.
2. Három, fárom, pod kočárom, dalo dívča fašančárom.
3. Do šátečku červeného, rozmarýna zeleného.
4. Staré baby to sú, to sú, od starosti vejca nesú.
5. Gajdoš, gajdoš, dobrý gajdoš, ošidil by dívča za groš.
6. Gajdoš, gajdoš, dobrý gajdoš, gajdoval by týdeň za groš.

EJ, TA HUCKÁ HOSPODA → OBSAH

C

1. Ej, ta hucká hospoda, ej ta hucká hospoda,
GC F C G C G C
 z drobného kamení, z drobného kamení.
2. A kdo peníze nemá, a kdo peníze nemá,
 ať do ní nechodí, ať do ní nechodí.
3. A já peníze nemám, a já peníze nemám,
 já do ní přec půjdu, já do ní přec půjdu.
4. Sů tam hezká děvčata, sů tam hezká děvčata,
 namlúvat si budu, namlúvat si budu.

EJ, ZOMRELA MI ŽENA → OBSAH

- A** **E A**
1. \: Ej, zomrela mi žena, už som vdovec, :\
- A** **E A**
- \: dal sem ju pochovať, dal sem ju pochovať pod jalovec. :\
2. \: Ej, kopali jej jamu tri mládenci, :\
- \: nemohli vykopať, nemohli vykopať do pôlnoci. :\
3. \: Ej, kopali jej jamu po kolena :\
- \: a v ní odpočívá, a v ní odpočívá moja žena. :\
4. \: Ej, kopali jej jamu do pôl pasa, :\
- \: a v ní odpočívá, a v ní odpočívá moja kráska. :\
5. \: Ej, kopali jej jamu až po šíju, :\
- \: tady ju zahrabte, tady ju zahrabte, tu beštiju. :\
6. \: Ej, kopali jej jamu až po hlavu, :\
- \: tady ju pochovajte, tady ju pochovajte, starú krávu! :\

EŠČĚ SI JÁ POHÁR VÍNA ZAPLATÍM

Dm A F Gm A Dm

1. Ešče si já, ešče si já pohár vína zaplatím.

Am E⁷ C Dm E⁷ Am A

Potom sa já, potom sa já k mojej milej navrátím.

Dm F Gm Dm A Dm A

\: Od večera do rána, muzika nám vyhrává

Dm A F Gm A A⁷ Dm

a já pijem, pijem, pijem, pijem, len z plného pohára. :\

2. Ešče si já, ešče si já pohár vína vypijem.

Potom sa já, potom sa já o svú milú pobijem.

\: Potom půjdem na pána, co s náma zle nakládá

a my pijme, pijme, pijme pijme, len z plného pohára. :\

EŠTĚ SOM SA NEOŽENIL → OBSAH

- Dm** **A⁷ Dm**
 1. Eště som sa neoženil, už ma žena bije.
- Dm** **A⁷ Dm C⁷**
 A ja som si narychtoval tri dubové kyje.
- F**
 S jedným budem ženu bici,
- Gm** **Gm/B** **A⁷**
 a s tým druhým dzeci, dzeci, dzeci, dzeci,
- Dm** **Gm Dm** **A⁷ Dm**
 a s tým tretím kyja, kyjačiskom, pojdzem na zalety.
2. Kam ty zajdeš, aj já zajdu, pojdeme do mlýna.
 Opýtáme sa mlynára, co že za novina?
 Kolečka sa otáčajú,
 žitečko sa mele, mele, mele, mele,
 moja milá sa vydáva, pojdzem na veselie.

EŠTĚ BYLY ŠTYRY TÝDNĚ DO HODŮ → OBSAH

- G** **Am**
1. Eště byly čtyry týdně do hodů,
D D⁷ G
 už mně milá zakázala pit vodu.
G G⁷ C
 \: Podala mi čerstvé víno z pohára,
G D G
 prenocuj ty, švarný šohaj, do rána. :\
- 2.** Tobě dobře, můj šohajku, a mně zle,
 tobě líčka červenajú a mně ne.
 \: Tobě roste za klobúčkem rozmarýn,
 a mně pláče v kolébaču malý syn. :\
- 3.** Moja milá zadrímala, ja som spal,
 a kdosi mně za klobúčkem pérko vzal.
 \: Aj, to bolo z peknej modrej fialky,
 škoda mojej starodávnej frajárky. :\
- 4.** Keby stě to mamko moja věděli,
 aký su já bez frajárky nasmelý,
 \: veru byste celé noce nespali,
 co byste mně frajárečku hľadali. :\

EŠTĚ VÍNKO NEVYKYSLO → OBSAH

1. **A** **E** **A**
 \: Eště vínko nevykyslo, chlapci, pime ho, :\
A **E** **A** **E**
 \: chlapci, pime ho, chlapci, pime ho, chlapci, pime ho,
E **A**
 až do rána, až do rána, až do rána bílého! :\
 2. \: Eště dívča nevyrástlo, chlapci, berme ho, :\
 \: chlapci, berme ho, chlapci, berme ho, chlapci, berme ho,
 budeme s ním tancovati až do rána bílého! :\

FALLING SLOWLY → OBSAH

- C** **F^Δ** **C** **F^Δ**
1. I don't know you, but I want you all the more for that.
- C** **F^Δ** **C** **F^Δ**
Words fall through me and always fool me, and I can't react.

Am **Am⁷/_GF^Δ** **G**
R1: And games that never amount to more than they're

Am **Am⁷/_G** **F^Δ**
meant will play themselves out.

C **F^Δ** **Am** **F^Δ**
Take this sinking boat and point it home, we've still got time.

C **F^Δ** **Am** **F^Δ**
Raise your hopeful voice, you have a choice, you'll make it now.

2. Falling slowly, eyes that know me, and I can't go back.
And moods that take me and erase me, and I'm painted black.

R2: Well, you have suffered enough and warred with your-
self, it's time that you won.

Take this sinking boat and point it home, we've still got time.
Raise you hopeful voice, you have a choice, you've made it now.
Falling slowly, sing your melody, I'll sing it loud.

FARAO → OBSAH

- D** **G** **D**
I: Jen žhavý písek, žhavá poušť a žhavý vzduch tam byl,
D **G A D**
 pod žhavým sluncem chudý lid a řeka jménem Nil.
D **G C G D**
 Ti lidé byli otroci, nad nimi karabáč stál,
D **Hm A D**
 nad karabáčem velekněz a nade všemi král.
- D** **G A D**
1. Říkali mu farao a byl tak vysoko, že nevrhal ani stín,
D **G A D**
 zato měl sýpky, sklepy, zlato a lesklá těla otrokyň.
- 2.** Říkali mu farao a ten když rukou hnul, duněly bubny k obřadům,
 tančily kněžky, hlavy padaly - to aby nepad' jeho trůn.
D **A D**
- R1:** \: Svůj trůn měl farao rád, měl rád, měl rád,
D **A D**
 nechtěl ho nikomu dát, to na žádnéj pád. :\
- 3.** Říkali mu farao a musel všechno mít, to víme z dávných knih,
 jeho vojska by nikdo nepřehlíd', kdyby šel týden kolem nich.
- 4.** Říkali mu farao a z knížat pozemských ten nejmocnější byl,
 až jeden člověk hlavu zdvih' a jeho vůli se postavil.
- 5.** Říkali mu Mojžíš a měl tu výhodu, že se nebál o svou moc,
 svému lidu slíbil svobodu a k útěku zvolil noc.
- R2:** \: Měl Mojžíš svobodu rád, měl rád, měl rád,
 nechtěl se svobody vzdát, to na žádnéj pád. :\
- 6.** Říkali mu Mojžíš a jako lodivod vedl k moři národ svůj,
 za ním se vojsko dalo na pochod a farao volal, stůj!
- 7.** Co udělal Mojžíš? Holí udeřil, vlny se zvedly v mocný val,
 na jednom břehu Mojžíš, na druhém zuřil král. **R1.**
- C:** Jen žhavý písek žhavá poušť a žhavý vzduch tam byl,
 pod žhavým sluncem chudý lid a řeka jménem Nil.
 Ten příběh dávno odvál čas, jen krále neodvál,
G HmA⁴A G D
 kus Mojžíše je v každém z nás, tak jak to bude dál?

FELEENA Z EL PASA → OBSAH

capo 2

- D** **A⁷**
1. Z vojenské stanice, tam poblíž hranice, Mexičan Joy svoji černovlasou ženu měl.
A⁷ **D**
 A domek hliněnej s malými okny, z kterých mu mávala, když kolem s patrolou jel.
D **D⁷** **G**
 Dítě spolu měli před Květnou nedělí a vítr dětský pláč svou písni přehlušoval.
G **D** **A⁷** **D**
- R:** Ústa s barvou vína a jméno Feleena té dívce mexické osud tam do vínku dal.
2. Když malá bývala, vždy ráda sedala na kopci odkud vídávala z El Pasa zář
 a vítr z večera plný těch světel šeptal jí do snění a hladil jí horkou tvář.
 Jak poníka laso, táhlo ji El Paso a tátu prosila, aby ji tam někdy vzal.
R.
3. A roky letěly, děvče, už dospělý, rozhodlo se, že chce jenom tam v El Pasu žít.
 Otec když tvrdě spal, vzala své šaty a vítr pomáhal jí stopy k El Pasu skrýt.
 Tam život začíná, červená kantýna, její smích orchestr, honky tonk, přehlušoval.
R.
4. Už není nevinná číšnice Feleena, už lásku od dneška do zítřka moc dobře zná.
 Zná sliby pastorů, zlato prospektorů, a při tom se jí o jedný velký lásce zdá.
 Pak přišlo to štěstí, vstoupil jí do cesty muž, kterej jinej než ty, co dřív znala se zdál.
R.
5. Oči plný něhy a divný příběhy vyprávěla a hned neříkal, že ji má rád.
 Písničky o koních, balady z farem s banjem jí zpíval a s větrem uměl se smát.
 Teď život začíná, cítila Feleena, po pláních chodili a vítr s nimi se smál.
R.
6. Z vojenské posádky dal se s ním do hádky chlap, kterej Feleenu pro sebe marně mít
 chtěl.
 Zvuky dvou výstřelů zazněly nocí, ale jen jeden z těch výstřelů měl správněj směr.
 Stýská se Feleeně v červený kantýně, on rychle odjížděl, když měsíc za mrakem stál.
R.
7. Náboje u pasu, čekali v El Pasu v záloze ti, co mu nechtěli Feleenu přát.
 V sedle se naklonil tak nějak stranou a mokrej rudej květ začal mít na prsou znát.
 Konec je naděje, na všechno pozdě je, Feleeno, neplač a směj se jak já jsem se smál.
R.
8. Pušku z jeho sedla proti nim pozvedla a zas se ozvala smrtící série ran.
 Růže z jejích vlasů k pasu mu padla a ticho rušil pak už jen křik divokejch vran.
 Pár jezdců zbloudilých slyšelo jejich smích, vítr ho za nocí směrem od El Pasa hnál.
R.

FELICITÀ → OBSAH

→ Odečítá

- C** **Am**
1. Felicità, e' tenersi per mano, andare lontano la felicità,
Dm
 e' il tuo sguardo innocente in mezzo alla gente la felicità,
G
 e' restare vicini, come bambini, la felicità, felicità.
2. Felicità, e' un cuscino di piume, 'acqua del fiume che passa e che va,
 e' la pioggia che scende, dietro alle tende la felicità,
 è abbassare la luce, per fare pace la felicità, felicità.
3. Felicità, e' un bicchiere di vino, con un panino la felicità,
 e' lasciarsi un biglietto dentro al cassetto, la felicità,
 e' cantare a due voci, quanto mi piaci la felicità, felicità.
- C** **Am**
- R:** \: Senti nell'aria c'è già la nostra canzone d'amore che va,
Dm **G**
 come un pensiero che sa di felicità. :\
4. Felicità, e' una sera a sorpresa, la luna accesa, la radio che va,
 e' un biglietto d'auguri, pieno di cuori la felicità,
 è una telefonata non aspettata, la felicità, felicità.
5. Felicità, e' una spiaggia di notte, l'onda che batte, la felicità,
 e' una mano sul cuore, piena d'amore la felicità,
 e' aspettare l'aurora, per farlo ancora la felicità, felicità. **R.** ×2

FI-LI-MI → OBSAH*capo 1***Em****G**

1. Čert aby vzal už tuhle trať, kdo hledáš práci, tak se ztrať,

Em**Hm Em**

že nemáš prachy, no tak ať, jó, tak se na to dívám!

Em**G**

- R:** Fi-li-mi-jó-ri-jú-ri-ej, fi-li-mi-jó-ri-jú-ri-ej,

Em**Hm Em**

fi-li-mi-jó-ri-jú-ri-ej, vo tom si teď zpívám.

2. Jen pražec chop a kolej suň, chyt' lano, táhni jako kůň,
pod tíhou jako medvěd fuň, jó, tak se na to dívám! **R.**
3. Z kůže se loupeš jako had, je vedro, že by jeden pad',
na vodu smíš jen vzpomínat, jó, tak se na to dívám!
4. Když konečně máš vody dost, určitě přes ni stavíš most,
kláda ti ráda zlomí kost, jó, tak se na to dívám! **R.**
5. Na rukách už jsem potěžkal většinu těch okolních skal,
ještě to cejtí každej sval, jó, tak se na to dívám! **R.**
6. Slunce už dělá z trávy troud, jen kdybych se směl vodsad' hnout,
na tuhle trať zapomenout, jó, tak se na to dívám! **R.**

Em**G**

7. Jen Bůh mi víru zachovej a nasednout mi sílu dej,

Em**C****Am****Hm****Em**

můj vagón bude pérovej, jó, vo tom si teď zpívám!

- R:** Fi-li-mi-jó-ri-jú-ri-ej, fi-li-mi-jó-ri-jú-ri-ej,
fi-li-mi-fi-li-mi-jú-ri-ej, vo tom si teď zpívám.

- C:** Vo tom si teď zpívám.

FLY ME TO THE MOON → OBSAH

- Am** **Dm⁷** **G⁷** **C^Δ**
1. Fly me to the moon, let me play among the stars,
F^Δ **Dm** **E⁷** **Am** **A⁷**
let me see what spring is like on Jupiter and Mars.
Dm⁷ **G⁷** **C** **Am**
In other words, hold my hand,
Dm⁷ **G⁷** **C** **E**
in other words, baby kiss me!
- 2.** Fill my heart with song, and let me sing forever more,
you are all I long for, all I worship and adore!
Dm⁷ **G⁷** **C** **Em** **A⁷**
In other words, please be true,
Dm⁷ **G⁷Fm** **C** **E**
in other words, I love you.
- 3.** Fill my heart with song, and let me sing forever more,
you are all I long for, all I worship and adore!
Dm⁷ **G⁷** **C** **Em** **A⁷**
In other words, please be true,
Dm⁷ **G⁷**
in other words,
Dm⁷ **G** **G⁷** **C**
in other words, I love, you!

FOLSOM PRISON BLUES → OBSAH

→ Blues folsomské věznice

*capo 1***E**

1. I hear the train a-coming, it's rolling round the bend

E⁷

and I ain't seen the sunshine since I don't know when.

A**E**

I'm stuck in Folsom Prison, and time keeps draggin' on,

H⁷**E**

but that train keeps a-rollin' on down to San Antone.

2. When I was just a baby, my mama told me, 'Son,
always be a good boy; don't ever play with guns.'
But I shot a man in Reno, just to watch him die.
When I hear that whistle blowin', I hang my head and cry.

3. I bet there's rich folks eatin' from a fancy dining car,
they're probably drinking coffee and smoking big cigars.
But I know I had it coming, I know I can't be free,
but those people keep a-movin', and that's what tortures me.

4. Well, if they freed me from this prison, if that railroad train was mine,
I bet I'd move it on a little farther down the line.
Far from Folsom Prison, that's where I want to stay
and I'd let that lonesome whistle blow my blues away.

FOR NO ONE → OBSAH

originál v C dur

- G** **G/F#**
1. Your day breaks, your mind aches,
Em **G/D** **C**
 you find, that all the words of kindness linger
F **G**
 on, when she no longer needs you.
- 2.** She wakes up, she makes up,
 she takes her time and doesn't feel she has to
 hurry, she no longer needs you.
- R:** **Am** **E7**
 And in her eyes you see nothing,
Am **E7** **Am** **E7**
 no sign of love behind the tears cried for no one.
Am **E7** **Am** **D^{sus4}** **D**
 A love, that should have lasted years.
- 3.** You want her, you need her
 and yet you don't believe her, when she says, her
 love is dead, you think she needs you. **R.**
- 4.** You stay home, she goes out,
 she says, that long ago she knew someone, but
 now he's gone, she doesn't need him.
- 5.** Your day breaks, your mind aches,
 there will be times, when all the things she said will
 fill your head, you won't forget her. **R.**

FOTKY → OBSAH

1. Včera uklízel jsem ve skříni a když jsem chumáč prachu ze dna zvedal,
 znenadání našel jsem ten sešit, co jsem kdysi marně hledal.
 Měl desky z kůže králíčí a místy už se moli do něj dali,
 však slabou vůni jehličí, tu ani moli z něj už nedostali.

2. Tak sedl jsem si do křesla a prolistoval sešit jedním dechem,
 co stránka, kousek víkendu, vystřiženej aparátem s měchem.
 Pár fotek party drsňáků, co nevědí a zatím jenom tuší,
 a pod krempama širáků jim odhodlaně odstávají uši.

- R:** Těm fotkám nijak neuškodil čas, čas inkasovat chodil kolem nás.

3. Jak listoval jsem stránkami a v duchu zase šlapal suchou trávu,
 nějakěj bacil toulavej si na svý pouti našel moji hlavu.
 Tak dal jsem sešit do kapsy a starou tornu na záda si hodil
 a vydal jsem se přes lesy, tam, kam jsem kdysi s touhle partou chodil.
4. Pak jsem se toulal z místa na místo a přirovnával je k těm starým fotkám,
 a cestu střídal za cestou a čekal, že je na jedný zas potkám.
 Zase to nekonečný bloumání a stovky otázek a odpovědí,
 a slunce skloní hlavu do strání a stráně budou mít zas barvu mědi. **R.**

5. Já coural mezi skalami a tušil, že co hledám, už tu není,
 Tom občas píše z Panamy a Danny, ten se dneska znovu žení.
 I ostatní už sebral čas a jako voda obrousil jim hrany,
 a z velikánských balvanů na drobný písek semlel všechny plány.

6. Pak vařil jsem si snídani a ze sešitu přikládal jsem listy,
 skončilo mý hledání, zejtra do něj vlepím zase čistý.
 Teď šlapu dolů k nádraží a lidi kolem slepí jsou a hluší,
 neslyší mý zpívání a nevidí, že odstáva'j mi uši. **R.**

FRANTIŠEK → OBSAH

- G** **C**
1. Na hladinu rybníka svítí sluníčko
Em **G**
a kolem stojí v hustém kruhu topoly,
Am **Hm**
které tam zasadil jeden hodný člověk,
Am **D**
jmenoval se František Dobrota.
- 2.** František Dobrota, rodák z blízké vesnice,
měl hodně dětí a jednu starou babičku,
která, když umírala, tak mu řekla: Františku,
teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat.

- C** **D** **C**
R: Balabambam, balabambam,
C **D** **C**
Balabambam, balabambam,
C **D** **C**
Balabambam, balabambam,
Am **D**
a kolem rybníka nahusto nasázet topoly.

- 3.** František udělal všechno, co mu řekla, balabambam, balabambam
a po snídani poslal děti do školy,
žebříňák s náradím dotáhl od chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.
- 4.** Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky ráno,
protože v něm vidí Františkovu babičku.

FRÝDEK-MÍSTEK → OBSAH

→I'll Follow the Sun

I: G Am C G

D C⁷ G G/_{F#} A⁷

1. Frýdek-Místek, tam já to znám,

G Em A⁷ D⁷ G C G

tam jsem jezdíval za Olinou. Řádně jsem si

D C⁷ G G/_{F#} A⁷

koupil lístek a v kupé sám

G Em A⁷ D⁷ G

jsem v klidu svačival chléb s uzeninou.

G⁷ Am

R: Olinu za ženu

Cm G

si dávno už někdo vzal.

G⁷ C

Vůbec to nevdí,

Cm G Am⁷

já do Frýdku jezdím dál. Nehodlám se

2. střílet, šílet, či shánět jed,
ve vlaku posvačím a vracím se zpět.*instrumental*

Ve vlaku posvačím a vracím se zpět. Am C G

GILOTINA → OBSAH

capo 2

G A⁷D G⁷ C E^{b7} G

1. Na rezavý gilotině, v rámci dobré zábavy

G A⁷ D C G D G

oddělím ti ve vteřině tvoje tělo od hlavy.

2. Na co hlavu? Hlava bolí, v hlavě straší strašáci.

Utrápí tě pro cokoli, rozptyluje při práci.

Em/E/D# /D /C# /C /H A⁷ D⁷

- R:** 1 Zato tělo, to je dílo, nohy, ruce, sádlo špek,

Em/E/D# /D /C# /C /H A⁷ D⁷

to ono školu vychodilo, na něm stojí příští věk.

3. To ono sevře páku stroje či rukojeť praporu,
v každé ruce kýbl hnoje, směle šplhá nahoru.

4. Trnitá je cesta vzhůru a mozek váží přes kilo,
musíš myslet na figuru, vždyť by ji to zničilo.

- R2:** A co s láskou? Co to meleš ve zbytečné obavě?
No řekni, jestli nedovedeš se zamilovat bezhlavě?

5. Na rezavý gilotině v rámci zvrhlé zábavy
oddělím ti ve vteřině tvoje tělo od hlavy.

6. Křičíš, že to bude bolet – to jste celí vy, mladí.

C G D C G D G

Vždyť funguje to nejmíň sto let a nikomu to nevadí, nikomu to nevadí.

GIRL → OBSAH*original capo 3*

- Am E⁷ Am Am⁷**
1. Is there anybody going to listen to my story,
Dm C E⁷
 all about the girl who came to stay.
Am E⁷ Am Am⁷
 She's the kind of girl you want so much it makes you sorry,
Dm Am
 still you don't regret a single day.
- C Em Dm G⁷ C Em Dm G⁷**
R: Ah gi - - rl, girl, girl!
- 2.** When I think of all the times I've tried so hard to leave her,
 she will turn to me and start to cry.
 And she promises the earth to me and I believe her,
 after all this time I don't know why. **R.**
- Dm A**
B: She's the kind of girl who puts you down,
Dm A
 when friends are there you feel a fool.
Dm A
 When you say she's looking good, she acts
Dm F
 as if it's understood she's cool, ool, ool, ool. **R.**
- 3.** Was she told when she was young that pain would lead to pleasure,
 did she understand it when they said,
 that a man must break his back to earn his day of leisure,
 will she still believe it when he's dead? **R. ×2**

GREENSLEEVES → OBSAH

→ Dobrodružství s bohem Panem → Romance 16. léta
capo 3

Am C G Em Am E

1. Alas, my love, you do me wrong, to cast me off discouteously.

Am C G Em Am E⁷ Am

For I have loved you well and long, delightning in your company.

C G Em Am E

- R:** Greensleeves was all my joy, greensleeves was my delight.

C G Em Am E⁷ Am

Greensleeves was my heart of gold and who, but my lady greensleeves.

2. Your vows you've broken, like my heart, oh, why did you so enrapture me?
Now I remain in a world apart, but my heart remains in captivity **R.**

3. I have been ready at your hand, to grant whatever you would crave.
I have both waghered life and land, your love and good-will for to have. **R.**

4. If you intend thus to disdain, if does the more enrapture me.
And even so, I still remain a lover in captivity. **R.**

5. My men were clothed all in green and they did ever wait for thee;
all this was gallant to be seen and yet thou wouldsts not love me. **R.**

6. Thou couldst desire no earthly thing, but still thou hadst it readily.
Thy music still to play and sing; and yet thou wouldst not love me. **R.**

7. Well, I will pray to God on high, that thou may constancy mayst see
and that yet once before I die, thou wilt vouchsafe to love me. **R.**

8. Ah, greensleeves, now farewell, adieu, to God I pray to prosper thee.
For I am still thy lover, true, come once again and love me. **R.**

GRÓNSKÁ PÍSNIČKA → OBSAH

D Em A⁷ D

1. Daleko na severu je Grónská zem,
žije tam Eskymačka s Eskymákem.
\: My bychom umrzli, jim není zima,
snídají nanuky a eskyma. :\
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc.
\: Na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den. :\
3. Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky.
\: Medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není. :\
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě,
zaklepe na íglů hlavní medvěd:
\: „Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu.“ :\
5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději.
\: Smíchem se otrásá celé íglů,
medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :\
6. Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměřů.
\: My bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma. :\

GUADALCANAL → OBSAH

- Am** **Dm Am**
1. Vlny moře bouří, větry dují, loď uhání v dál,
Am **Dm Am**
američtí námořníci plují na Guadalcanal.
Am **Dm Am**
Harmonika tesknou píseň zpívá do přívitu hvězd
Dm Am E⁷ A
a jak píseň zní, mnohý z nich to ví, že se možná nevrátí.
- A C[#] D A Dm A E⁷ A**
R: Krásná Meredith, víš, kdo jel se bít a plul na křižníku na Guadalcanal.
A C[#] D A Dm A E⁷ A
Krásná Meredith, až zas budeš snít, nezapomeň nikdy na Guadalcanal.
F[#]m C[#]m F[#]m E⁷
Jak tam pod palmami pad' ten, co měl tě tolik rád.
A C[#] D A Dm A E⁷ A
krásná Meredith, chceš se pomodlit za ty, jež nevrátil nám Guadalcanal.
2. V širém moři na ostrůvku malém o kterém ty sníš,
v háji stinných mlčenlivých palem je prostý jen kříž.
Pod ním mnohý z mladých námořníků spí svůj věčný sen,
když se hvězdy skví v ticho půlnoční, v palmách větví píseň zní: **R.**

GUANTANAMO → OBSAH

- A** **E**
1. Palmy se kývají, z krčmy zní opilé hlasy,
A
vítr si pohrává s vlajkou pruhů a hvězd.
E
Třpytí se bodáky, hlavně a tankové pásy,
E⁷ **A**
víří bílý písek vyprahlých, slaných cest.
- A** **E** **A**
R: Guantnamo hejá, Guantnamo, Guantnamo hejá, Guantnamo.
E **E⁷** **A**
Guantnamo hejá, Guantnamo, Guantnamo hejá, Guantnamo.
2. Dál k moři táhnou se šedivé pruhy drátů,
vítr si pohrává s vlajkou pruhů a hvězd.
Bodáky, tanky a vojáci Spojených států
víří bílý písek vyprahlých, slaných cest. **R.**
3. Rum na rtech chladí a whisky zas ohnivě pálí,
na polích zraje třtina a schne sláma.
Moře se valí a příboj se tříští o skály,
harmonika zpívá písničku Guantnamo. **R.**

HÁDEJ, KDO MI PÍŠE → OBSAH

- D** **A** **D⁷** **G (G⁷)D** **Hm G** **D A/(A H C C#)**
- 1.** Hádej, kdo mi píše – strejda z Jičína, staví koráby v lahvi od vína.
D **A** **D⁷** **G (G⁷)D** **Hm G** **F#**
 Ať se někdy stavím, nejpozději hned, vlezl do lahve a teď nemůže zpět.

- Hm B** **D** **E Hm B** **D** **Em A**
- R:** Má to smůlu, nemám právě čas, kvílím, neb mě trápí ischias¹⁰.
D **A** **D⁷** **G (G⁷) D** **Hm G** **D A/(A H C C#)**
 Ať si zatím v klidu svou loď dostaví, než se záda má trochu zotaví.

- 2.** Hádej, kdo mi píše – strejda z Jičína, všemi směry se v lahvi rozpíná.
 Jen se smutně kouká skelným pohledem, teta přemejšlí, co bude s obědem.

- Hm B** **D** **E Hm B** **D** **EmA**
- R:** Má to smůlu, nemám právě čas, kvílím, neb mě trápí ischias.
D **A** **D⁷** **G (G⁷) D** **Hm G** **F# Hm**
 Ať si zatím v klidu svou loď dostaví, než se záda má trochu zotaví.

¹⁰Zánět sedacího nervu, lidově houser či ústřel.

H AJNÝ JE LESA PÁN → OBSAH

Z POHÁDKY AŤ ŽIJÍ DUCHOVÉ

D F# G H⁷ Em E A⁷**R1:** Hajný je lesa pán, zvěř je milován.**F# Hm G A D**

Hajný je lesa král, a každéj pytlák se ho vždycky bál.

B**1.** *rec:* /Co se děje, les mi hoří?

Nebo řádí kuny, tchoří?

D

Že by pytlák, lesní pých?

Já tu meškám v pantoflích./

B

Klidně si zůstaňte v domácí obuvi,

G A

klukům to nevadí, dívky vás omluví.

R2: Máme výborný plán, tímto jste k němu zván,
dejte nám stromů pár a dejte nám je třeba jako dar.**2.** *rec:* /Sekerečku vem a sekni! Copak to jde? Strom je státní!
Zadarmo se nezíská. Z toho koukaj' želízka./Slibuju za kluky, slibuju za holky,
za každý strom dáme sto malých do školky.**R3:** Tomu já říkám plán, tímto je ujednán.
Hajný je lesa pán, je mládeží a zvěř milová... .**F#G EmE A⁷****C:** ...á - án, á - á - án.**F# Hm G A D**

Hajný je lesa pán, je mládeží a zvěř milován.

HAŮ, BÍLOU PLÁNÍ → OBSAH

k památce českého polárního badatele Jana Eskymo Welzla

- Dm** **Cm**
R: Haů, bílou plání, věčnou pustinou
Dm **E⁷** **A** **A⁷**
letí řada saní, vlci v patách jim jsou.
Dm **G**
Haů, kdo se zpozdí, toho dostanou,
C **Gm F Gm Dm A⁷ Dm**
těch pár zbylých kostí sněhy za va nou.
C
A: K snídani je kousek mrože.
B: Cože?
A: Mrože!
B: Mrože?
A: Bóže...
C[#]
B: K obědu dvě suchý tresky.
A: To je hezký!
B: Třesky plesky!
D
A: Ale k večeři nic není.
D[#]
B: To je pěkný nadělení!
E
A: Proto sníme,
F
B: proto sníme,
F[#]
A: proto sníme,
G
B: proto sníme
A **A⁷**
A+B: Psí spřežení, psí spřežení, psí spřežení, psí spřežení.

R.

HEJ, HOLA, ZPÍVEJ SI SÁM → OBSAH

→ Sarà perché ti amo

E**C#m**

1. Trápí mě tréma, jsem toho ještě plná, hity San Réma zasáhla česká vlna,

A**H**

všichni tím stůněm, všichni jsme počestělí, s Toto Cutugnem¹¹ jsme české hity pěli.

2. My v českém rytmu italské píšem šlágry, není v nich láska, jen krompáče a bagry,
není v nich víno, není v nich horké slunce, kdo si je zpívá, toho hned bolejí ruce.

E

- R:** Hej, hola, zpívej si sám, zpívej si, přidej se k nám,

C#m

hey, hola, zpívej a hrej, ty české hity jsou nej,

A**H**

zpívej a nezastav pant a každou dobu si tleskni,

E

teď nemůžeš tesknit, co Čech, to muzikant.

¹¹Salvatore „Toto“ Cutugno (*1943), italský zpěvák, zpíval například L'Italiano

HEJNO VRAN → OBSAH

F B F

I:

1. **F** **B** **F**
 Když nad pasekou vzlétne hejno vran,
F
 hejno vran, hejno vran,
F **B**
 a léta pel je dávno vyprodán,
C⁷ **F**
 podzim se hlásí chladem jasných rán,
F **B**
 v tom ránu prochází se sám a sám,
C⁷ **F B F**
 kdo městu dávno sbohem dal.

- R:** **F** **A⁷**
 A tak se touláš trávou spálenou,
A⁷ **Dm**
 nevíš, jak rozloučit se s létem,
Dm **B**
 díváš se na krajinu vzdálenou,
C⁷ **F B F**
 kteréš' dal celý život svůj.

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
 hejno vran, hejno vran,
 a bílých hvězd je všude oceán,
 přece si nepostavíš pod ně stan,
 budeš spát pod širákem, jak tě znám,
 i když už podzim přichází. **R.**

HEJ, PANE KRÁLI → OBSAH

ZE HRY BALADA Z HADRŮ

I: Am E⁷ Am A⁷ Dm Am Dm E⁷ Am E⁷
 Bereme na potaz učené bakaláře, et item doktory, et item rektory.
Am A⁷ Dm Am Am⁶ H⁷ Em
 Proč jenom chudák, trhan patří do žaláře? Vždyť mezi boháči jsou také potvory!
Dm E DmE Dm E E⁷
 Kdyby nás, chudáky, lépe znal pan král, snad by nám odpověď dal.

1. Am E⁷ Am G⁷ C
 Hej, pane králi, nebuď líný, vem hadry a jdi mezi lid,
E⁷ Am A⁷ Dm
 poznáš, co je živořit z dřiny, uvidíš za den tolik špíny,
Am Em Dm Em E⁷
 do smrti nebudeš mít klid.

2. Am E⁷ Am G⁷ C
 A vůbec, velkomožní pání, přijďte se na nás podívat,
E⁷ Am A⁷ Dm
 vy, pání, kteří jste tím vinni, že bída z lidí vlky činí,
Am E⁷ Am
 že vlky z lesů žene hlad.

B: A Dm G⁷ C
 Myslete si, že jsme jen lůza, že se nás nemusíte bát.
E⁷ Am E H⁷ E E⁷
 Jednou však popadne vás hrůza, až pod okny vám budem' řvát:

3. Am E⁷ Am G⁷ C
 Hej, křečkové a bařtipáni, je čas, budeme účtovat,
E⁷ Am A⁷ Dm
 pánové, sami jste tím vinni, že bída z lidí vlky činí,
Am E⁷ Am Dm A
 že nás proti vám žene hlad!

HEJ TETO! → OBSAH

1. Měl jsem hlídat tetě křečka,
Am C
G D
dala mi ho se slovy, ať u mě chvíli přečká.
Ale křečka uhlídati,
nelze jen tak lehce, obzvlášť, když se vám moc nechce.
Po pokoji ať si běhá,
na gauč jsem si lehnul, vzápětí se ani nehnul.
Tlačilo mě do zad kromě
polštářů i cosi, už se vidím tetu prosit:

- R1:** Hej teto, já ho zabil,
F C
E Am
už se to nestane, jo, ten už asi nevstane.
Hej teto, nekřič na mě,
já ho prostě neviděl, už dost jsem se nestyděl!
F C E Am F C E E⁷
Hej teto...

2. Tak jsem kouknul, co mě tlačí,
seděl jsem jenom na televizním ovladači,
ale křeččí švitoření
slyšet není, jenom zvláštní smrad se line od topení.
Zase se mi dech zatajil,
spečeného křečka bych před tetou neobhájil.
A dřív než tam sebou seknu,
měl bych asi vymyslet, jak tetě potom řeknu: **R1.**

- R2:** Hej teto, já ho fakt zabil,
F C
E Am
ten bídák sežral magnet a k topení se přitavil.
Hej teto, co na to říci?
Můžeš si ho maximálně připnout na lednici. **R1.**

HELP! → OBSAH

- Hm** **G**
I: Help! I need somebody. Help! Not just anybody.
E **A**
 Help! You know, I need someone, Help!
- A** **C#m**
1. When I was younger, so much younger than today,
F#m **D** **G** **A**
 I never needed anybody's help in any way.
A **C#m**
 But now, those days are gone, I'm not so self-assured.
F#m **D** **G** **A**
 Now I find I've changed my mind, I've opened up the door.
- Hm** **G**
R1: Help me, if you can, I'm feeling down and I do appreciate you being 'round.
E **A**
 Help me get my feet back on the ground, won't you please, please help me.
- 2.** And now my life has changed in, oh, so many ways!
 My independence seemed to vanish in the hase.
 But every now and then I feel so insecure,
 I know, that I just need you like I've never done before. **R1.**
- 3.** When I was younger, so much younger than today,
 I never needed anybody's help in any way.
 But now, those days are gone, I'm not so self-assured.
 Now I find I've changed my mind, I've opened up the door.
- Hm** **G**
R2: Help me, if you can, I'm feeling down and I do appreciate you being 'round.
E **A** **F#m**
 Help me, get my feet back on the ground, wn't you please, please help me,
A
 help me, help me, ooo.

HERE COMES THE SUN → OBSAH

I: D G A⁷

D **G** **E⁷** **D**

Here comes the sun, (doo doo doo doo) here comes the sun and I say it's all right.

a.

D **G** **A⁷**

Little darling, it's been a long cold lonely winter.

Little darling, it seems like years since it's been here.

D **G** **E⁷** **D**

Here comes the sun, (doo doo doo doo) here comes the sun and I say it's all right.

a.

Little darling, the smiles returning to the faces.

Little darling, it seems like years since it's been here.

Here comes the sun, (doo doo doo doo) here comes the sun and I say it's all right.

a.

D **A⁷A⁷** **F C G/H** **G D A⁷**

F C G/H **G D A⁷**

Sun, sun, sun, here it comes! ×5

Little darling, I feel that ice is slowly melting.

Little darling, it seems like years since it's been clear.

Here comes the sun, (doo doo doo doo) here comes the sun and I say it's all right.

a.

Here comes the sun, (doo doo doo doo) here comes the sun. It's all right.

a.

It's all right.

a.

F C G/H **G D**

HEY HEY → OBSAH

R:

- E**
- Hey hey, hey hey, baby, hey,
A hey hey, hey hey, baby, hey. **E**
H I love you, baby, sure ain't gonna be your dog. **E** **R.**
 - Hey hey, hey hey, baby, hey,
hey hey, hey hey, baby, hey.
My arms around you, baby, all I can say is hey. **R.**
 - Hey hey, hey hey, baby, hey,
hey hey, hey hey, baby, hey.
I love you, baby, sure ain't gonna be your dog. **R.**
 - Hey hey, you lost your good thing now.
Hey hey, you lost your good thing now.
You had me fooled, I found it out somehow. **R.**

HEY JUDE → OBSAH

1. Hey Jude, don't make it bad, take a sad song and make it better.
 Remember to let her into you heart, then you can start to make it better.
2. Hey Jude, don't be afraid, you were made to go out and get her.
 The minute you let her under your skin, then you begin to make it better.

B: And any time you feel the pain, hey Jude, refrain,
 don't carry the world upon your shoulders.
 For well you know, that it's a fool who plays it cool
 by making his world a little colder.
 Da da da da da da da da da.

3. Hey Jude, don't let me down, you have found her, now go and get her.
 Remember to let her into your heart, then you can start to make it better,
 better, better, better, better, better...

C: Da da da da da da da, da da da da, hey Jude. (*fade out*)

HIT THE ROAD JACK → OBSAH

R: Hit the road, Jack. Don't you come back no more, no more, no more, no more.

Hit the road Jack and don't you come back no more.

1. Oh, woman, oh woman, don't treat me so mean,

you're the meanest old woman I've ever seen.

I guess, if you say so, I'll have to pack my things and go. **R.** ×2

2. Now, baby, listen, baby, don't (a) treat me this (a) way,
for I'll be back on my feet some day.

Don't care if you do 'cause it's understood
you ain't got no money, you just ain't no good.

Well, I guess if you say so, I'd have to pack my things and go. **R.** ×2

C: Don't you come back no more. ×3

HLAVNĚ, ŽE JSME NA VZDUCHU → OBSAH

- C** **F**
 1. Když radosti není dosti, raduju se z maličností,
C **Am** **G**
 představím si třeba, kdyby lidi žili jako ryby.
C **Em** **F** **C**
 To je dobře, náhodou, že nežijem' pod vodou.
Em **F** **G** **C**
 Na vzduchu, na vzduchu, můžem' zpívat ejchuchu.
G **C** **Em** **F** **C**
 Zpívati si pod vodou, nejde ani náhodou.
Em **F** **G** **C**
 Z hlubiny, z hlubiny, vyšly by jen bubliny.
2. Jen si představ, milá babi, že jsme, dejme tomu, krabi.
 Nebyla bys mou babičkou, byla bys mořskou krabičkou.
 Buďme rádi, Bohouši, že žijeme na souši.
 Na zemi, na zemi, ušmudlané sazemi.
 Vžij se rybě do kůže, třeba ti to pomůže.
 I když jsi na suchu, hlavně, že jsi na vzduchu.

HLEDÁM DĚVČE NA NEDĚLI → OBSAH

- D** **E⁷**
1. Bloudit světem bez děvčete, žít ve stínu sám,
A⁷ **D** **D^o** **Em** **A⁷**
to abys měl nervy jako trám.
D **E⁷**
Pak se divit nemůžete, že si asi dám
A⁷
do nedělních novin inzerát.
- D** **Hm** **Em** **A⁷** **D** **Hm** **Em** **A⁷**
R1: Hledám děvče na neděli, aby mně kamarádi záviděli,
D **Hm** **Em** **A⁷** **D** **Hm** **Em** **A⁷**
aby si nemysleli, že jsem samotář.
D **Hm** **Em** **A⁷** **D** **Hm** **Em** **A⁷**
Rozhlížím se v jednom kuse, dokonce ve vlaku a autobuse
D **Hm** **Em** **A⁷** **D** **G** **D**
den ke dne počítám a trhám kalendář.
- D⁷** **G**
R2: Až najdu tu pravou z vlastního popudu,
E⁷ **A⁷**
ať snědou či plavou, tyhle detaily už svěřím osudu.
D **Hm** **Em** **A⁷**
Hledám štěstí kolem sebe,
D **Hm** **Em** **A⁷**
chtěl bych mít pod širákem kousek nebe,
D **Hm** **Em** **A⁷** **D** **G** **D**
já už tu poustevníka dělat nebudu.
- 2.** Potkal jsem ji na Sázavě, kývla na pozdrav,
v jejích oších jsem se utopil.
Měla husí brko v hlavě, učiněná squaw,
tak jsem jí své srdce vyklopil. **R1.**
R2. ×2
rec. A nebudu.

HLÍDAČ KRAV → OBSAH

D

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši: „Dobře se uč a jez chytrou kaši,

G A D

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

D

Takový doktor si sedí pěkně v suchu, bere velký peníze a škrábe se v uchu.“

G A D

Já jim ale na to řek': „Chci být hlídačem krav.“

A D

- R:** Já chci mít čapku s bambulí nahoře, jíst kaštiny a mýt se v lavoře,

G A D

od rána po celý den zpívat si jen,

A D G A D

zpívat si: pam, pam pam. . .

2. K Vánovům mi kupovali hromady knih, co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich,

nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech, každý na mě hleděl, jako na pytel blech, každý se mě opatrně tázal na moje zdraví. **R.**

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím. Mnohé věci nemůžu a mnohé smím a když je mi někdy smutno, lehnu si do mokré trávy.

S nohama křížem a rukama za hlavou, koukám nahoru, na oblohu modravou, kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

HLÍDEJ LÁSKU SKÁLO MÁ → OBSAH

- A** **E⁷** **A**
1. Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází.
A **D** **A**
 Přejde, jen se rozhlédne a zase odchází.
A **D** **A**
 Mě potkala ve skalách, šel bosej jenom tak,
A **E⁷** **A**
 měl svý džíny vybledlý, na zádech starej vak.
- A** **E⁷** **A**
R: Hlídej lásku, skálo má, než se s ránem vytratí.
A **D** **A**
 Čeká na nás těžká pouť, až se s ránem vytratí.
A **D** **A**
 Mezi lidma je těžké plout, až se s ránem vytratí.
A **E⁷** **A**
 Víš, co umí člověk, pojď, než se s ránem vytratí.
- 2.** Když mně ahoj povídá, s úsměvem mě pohladí.
 Prý jsem jedna z mála snad, co jí tulák nevadí.
 Sedli jsme si na stráni, dole zpíval řeky proud,
 den zmizel za obzorem, stín skryl náš tichej kout. **R.**

HLUPÁKU, NAJDU TĚ → OBSAH

Z POHÁDKY PRINCOVÉ JSOU NA DRAKA

1. **D** **G D** **A**
 Nekdo má hadry na těle, někdo je nosí v hlavě,
D **G D** **A D**
 berme ten rozdíl vesele, berme ten rozdíl hravě.
D **G D** **A**
 Nadutec hloupost nese si důstojně, jako páv,
D **G D** **A D**
 platí to v každé profesi, švec, nebo doktor práv.

- R:** **D** **A A⁷**
 Hlupáku najdu tě, tváříš, se nadutě,
D D⁷ G GmA D
 když lezeš na kutě, když ráno vstáváš.
D **A A⁷**
 Ať jedeš v kočáře, a nebo na káře,
D D⁷ G GmA D
 můj pyšný hlupáku, tebe já znám.

2. Sotva byl náš svět stvořený, sotva byl náš svět stvořen,
 pustila hloupost kořeny, pustila hloupost kořen.
 Rodina zdravých mamlasů valí se jako proud,
 jde s námi z časů do časů, dá se s tím vůbec hnout? **R.**

HODIL JSEM FLINTU DO ŽITA → OBSAH

Dm

1. Hodil jsem flintu do žita,

Gm A Dm

když nebralas mě vážně.

Dm

A flinta v žitě ukrytá

GmA Dm

teď tiše čeká na žně.

D²

Když stmívá se, tak tu se dá

D² A

slyšet, jak žito šušká,

Dm

že na hlaveň jí usedá

Gm A Dm

svatojánská muška.

2. Ta flinta v žitě rezaví,
po nebi letí mráček.
Mám pocit jménem „deza ví“
jó, nad z chybí háček.

Ten mráček se ti podobá,

čím dýl se na něj dívám.

A než ho vítr ozobá,

tak potichu ti zpívám.

Od začátku a do ztracena.

HOJA HOJ! → OBSAH

Z MUZIKÁLU NOC NA KARLŠTEJNĚ

- G** **C** **D A** **D**
1. Chceš-li na světě býti převesel,
C **D** **GD** **G**
zvol si nejlepší ze všech řemesel.

2. Chceš-li okouzlit dívku nevinnou,
staň se vojákem, staň se hrdinou.

- G** **C** **D⁷** **G**
R: Hoja hoj, hoja hoj, v králi máme zastání,
G **C** **D⁷** **G**
hoja hoj, hoja hoj, Bůh nás zachrání.
G **C** **D⁷** **G**
Hoja hoj, hoja hoj hmoždíře a palcáty,
G **C** **D⁷** **G**
hoja hoj, hoja hoj, holky vokatý.

3. Rány na buben máš-li ve vínku,
nesmíš zaváhat ani vteřinku.
4. Sláva až přilbu tvoji pozlatí,
stal ses mužem tím, co se neztratí. **R.** ×2

HOLKY Z NAŠÍ ŠKOLKY → OBSAH

G C D

1. Majdalenka, Apolenka s Veronikou, a taky

G C D

Věrka, Zdenka, Majka, Lenka s Monikou, no jasně,

G C D

Klára, Ančí, Bára, Mančí už nevím čí, to všechno

G C F D

byly holky z naší školky senzační.

G D C D G C G C D

- R1:** Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou? A kde maj' hračky svý, ty naše lásky tříletý?

G D C D G C G C D

Pá, pá, pá, řekli jsme pá před školkou, bylo nám právě šest a začlo další dívčí show.

2. Ve škole Daniela, Michaela s Romanetou, a taky

Adriana, Mariana se Žanetou, a hlavně

príma Radka, kamarádka, co všechno ví, tyhlety

holky byly naše víly školních dní.

- R2:** Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou? A kde maj' žákovský, naše lásky klukovský?

Čau, čau, čau, řekli jsme čau před školou, táhlo nám na patnáct a začlo další dívčí show.

3. Na gymplu bezva Šárka, třída Klárka, Táňa, jak sen, a taky

senza Janka v podkolenkách veselá jen, a všechny

v sexy tričku postavičku měly, ham, ham, no prostě

príma štace, inspirace k maturám.

- R3:** Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou? A kde maj zazděný naše lásky vysněný?

Au, au, au, vzdychli jsme au, čau a pá,

už se dál nekoná žádná dívčí školní show.

4. I když pak poznali jsme spoustu dalších dívek a jmen,

plavovlásky, černovlásky, žár i sen,

v rytmu diska, z dálky, z blízka i v náručí,

přesto jsou stále holky z naší školky nejhezčí.

- R4:** Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou? A kde maj čůpky svý, ty naše lásky tříletý?

Pá, pá, pá říkáme dál před školkou, to se ví, léta jdou, ale ty holky nestárnou.

HOLUBÍ DŮM → OBSAH

- Em D C^Δ Hm⁷ Em D C^Δ Hm⁷ Em**
1. Zpí vám ptákům a zvlášť holubům, stával v údolí mém starý dům.

G D G D G Em D C^Δ Hm⁷ Em
Ptáků houf zaléтал ke krovům, měl jsem rád holubích křídel šum.

Vlídna dívka jim házela hrách, mávání perutí víří prach.

Ptáci krouží a neznají strach, měl jsem rád starý dům, jeho práh.

- Am⁷ D⁷ G Em Am⁷ D⁷ G**
R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví? Míval stáj roubenou, bílý štít.

Am⁷ D⁷ G Em Am⁷ Hm⁷ Em D Em
Kde je dům holubí a ta dívka, kde spí, vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

2. Sdílný déšť vypráví okapům, bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům, neslyšíš holubích křídel šum.

Nabízej úplatou cokoli, nepojíš cukrových homolí,
můžeš mít třeba zrak sokolí, nespatříš ztracené údolí. **R.**

- C:** Zpívám ptákům a zvlášť holubům, stával v údolí mém starý dům.

HONKY TONKY BLUES → OBSAH

D⁽⁷⁾

Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,

G⁷ **D⁽⁷⁾**

každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,

A⁷ **G⁷** **D⁽⁷⁾** **G⁷** **D⁽⁷⁾**

honky tonk, honky tonk, honky tonky blues.

F^{#7} **Hm** **F^{#7}** **Hm**

Nikomu v domě nevadí, že to piáno neladí,

E **E^o** **E⁷** **A⁷**

když hraje Jack, jak už jsem řek, svý honky tonky blues.

HORELA LIPKA, HORELA → OBSAH

- F** **C F F** **F⁷ B**
1. Horela lipka, horela. Horela lipka horela,
B **C F** **F** **C F**
pod ňú má milá seděla, pod ňú má milá seděla.
 2. Jiskričky na ňu padaly, jiskričky na ňu padaly,
mládenci o ňu plakali, mládenci o ňu plakali.
 3. Pročpak vy o mě pláčete? Pročpak vy o mě pláčete,
však nejsu sama na světě, však nejsu sama na světě.
 4. Iba ten jeden neplakal, iba ten jeden neplakal,
co ju falešně miloval, co ju falešně miloval.
 5. Však nejsu sama, jediná, však nejsu sama, jediná,
děučat je plná dědina, děučat je plná dědina.
 6. Oženil bych sa ľahučko, oženil bych sa ľahučko,
ale mám peněz malúčko, ale mám peněz malúčko.
 7. Moja maměnka sakrujú, moja maměnka sakrujú,
že sem si posral košelu, že sem si posral košelu.
 8. Pročpak maměnko pláčete? Pročpak maměnko pláčete,
šak sa košela vypere, šak sa košela vypere.

HORNICKÁ → OBSAH

1. **C** **G⁷** **C**
Am Dm⁷ **A DmG⁷** **C**
 Když jsem byla panna a s horníkama chodila,
 říkala mi máma, abych se krotila.
Cm Fm Cm G Cm G
 Když jsem byla panna a s horníkama chodila
E^b B E^b
 říkala mi máma, abych se krotila.
Dm G
 Ach jo, ach jo...
2. \: A vemte na to jed, ta věděla, co říká.
 Když přišla do mejch let, vdala se za horníka. :\
 Ach jo, ach jo...
3. \: Nikdá nepochopím, proč jsem ji neposlechla,
 teď už se v dluzích topím, teď už sem v branách pekla. :\
 Ach jo, ach jo...
4. \: V ráji všichni svatí, proste tam za havíře,
 ať se mi ten můj vrátí, neskončí v černý díře. :\
 Ach jo, ach jo...
5. \: Rodičko Páně, tys byla taky máma,
 vopakuj tý mý náně, nespust' se s horníkama. :\
Dm G C
 Ach jo, ach ne...

HOUSE OF THE RISING SUN → OBSAH

→Dům u vycházejícího slunce

- Am C D F Am C E⁷**
1. There is a house in New Orleans they call the Rising Sun.
- Am C D F Am E Am E⁷**
 And it's been the ruin of many a poor boy and God I know I'm one.
- 2.** My mother was a tailor she sewed my new blue jeans.
 My father was a gamblin' man down in New Orleans.
- 3.** Now the only thing a gambler needs is a suitcase and trunk.
 And the only time he'll be satisfied is when he's all drunk.
- 4.** Oh mother tell your children not to do what I have done.
 Spend your lives in sin and misery in the House of the Rising Sun.
- 5.** Well, I got one foot on the platform, the other foot on the train.
 I'm goin' back to New Orleans to wear that ball and chain.
- 6.** Well, there is a house in New Orleans they call the Rising Sun.
 And it's been the ruin of many a poor boy and God I know I'm one.

HOUSER TETY RODY → OBSAH

C

1. Jdou to říct Rody,

G C

naší tetě Rody, všichni

C G Am

jdou to říct Rody,

G C

že ten starej houser chcíp'.

2. \: Plave hlavou dolů, :\
bejt živej plave líp.

3. \: Housátka kejhaj, :\
že se táta utopil.

4. \: V náhonu u mlejna, :\
odkud vodu právě pil

5. \: Stará husa pláče, :\
s h(H)usákem, že bylo líp.

6. Jdou to říct Rody,
naší tetě Rody, všichni
jdou to říct Rody,
že ten starej houser chcíp.

HROBAŘ → OBSAH

- C** **Am**
1. V mládí jsem se učil hrobařem, jezdit s hlínou, jezdit s trakařem,
F **G**
kopat hroby byl můj ideál.
- D** **Hm**
2. Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem, s černou rakví, s bílým pomníkem,
G **A⁷**
toho bych se nikdy nenadál.
3. Že do módy přijde kremace, černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.
4. Kolem projel vůz milionáře, záblesk světel pad' mi do tváře,
marně skřípěj kola brzdící.
5. Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám, tam se s černou rakví neshledám,
sbohem moje město zářící.
- D** **Hm** **G** **A⁷**
B: Sbohem, moje město, vzpomínat budu přesto,
D **Hm** **G** **A⁷**
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.
- C:** Na na nanana na na nanana...

HVĚZDA NA VRBĚ → OBSAH

- 1.** Kdo se večer hájem vrací ten ať klopí zraky,
ať je nikdy neobrací k vrbě křivolaký.
Jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá,
že na vrbě, kromě listí, visí malá hvězda.

- B:** Viděli jsme jednou v lukách,
plakat na tý vrbě kluka,
který pevně věřil tomu,
že ji sundá z toho stromu.

- 2.** Kdo o hvězdy jeví zájem, zem, když večer chladne,
ať jde klidně někdy hájem, hvězda někde spadne.
Ať se pro ni rosou brodí, a pak vrbu najde si,
a pro ty, co kolem chodí, na tu větev zavěsí.

HVĚZDY JSOU JAK SEDMIKRÁSKY NAD BRNEM

→ OBSAH

G C E° Am G E° C

Hvězdy jsou jak sedmikrásky nad Brnem

H° Am D D⁷ G H° Am D

dobrou noc, má milá, dobrou noc.

V ulicích jak na paloučku stříbrném,

dobrou noc, má milá, chci ti dát.

Am E° Hm E⁷

Ten večer byl tak zamlklý a přeci krásný byl,

A A⁷ D D⁷

Jakub odbíjí a já bych tě rád políbil. A všechny

hvězdy jak ty sedmikrásky nad Brnem,

má milá, chtěl k lůžku bych ti dát!

CHAJDA MALÁ → OBSAH

- A D A D E⁷ A**
- 1.** \: V dále za horama stojí chajda malá. :\
- D A E⁷ A (A⁷)**
- \: Pod ní teče řeka, nad ní černá skála, :\
- 2.** \: Přišla velká voda, vzala chajdu malou. :\
- \: Teď dva kamarádi nemaj' si kam lehnout. :\
- 3.** \: Smutně bloudí světem, hledaj chajdu svoji. :\
- \: Tam, kde chajda stála, černá skála stojí. :\
- 4.** \: Neplač, kamaráde, pro tu chajdu malou. :\
- \: Dřív, než jaro přijde, postavíme novou. :\

CHALOUPKA → OBSAH

- G C G
1. Vystavím si skromnou chaloupku,
 D⁷ G
 všecko čistě, jako na sloupku,
 G C G D⁷ G
 stromoví a křoví vřkol ní, budou dávat chládek k ovění.
 D⁷ G D⁷ G
 Odtud nedaleko k háji, besídku si spletu s májí,
 G C G D⁷ G
 až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam povedu.
2. V chlívku bude s kozou kravička a u sroubku z drnu lavička,
 stáj a ovčín v jednom pořadí, pod kolnou pak orní nářadí.
 Stodůlka a šest kroků sáze, vřkol plot a kousek hráze,
 až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam povedu.
3. Na zahrádce mimo zeliny, budou také vonné květiny,
 podzim rozličného ovoce, bude víc a víc rok po roce.
 Ptactvo bude houští cvrčet a potůček veskrz hrčet,
 až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam povedu.
4. na dvorečku kurník kulatý, pro svou radost kvočnu s kuřaty,
 kachnám, husám a vší drůbeži, sama budeš sypat večeri.
 Něco pro dům, něco v Praze, na trhu se prodává-vavalo draze,
 až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam povedu.
5. Jizbu prostou, sklípek klenutý, na mléko a soudek přepnutý,
 z něhož, když k nám známí doskočí, džbáněk čerstvého se natočí.
 A v komůrce bude lůže, ve kterém se dvě směstnat může,
 až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam povedu.
6. Jestli se ti to tak zalíbí, pak tě hoch tvůj vroucně políbí,
 pak se zeptá, budeš-li jej chtít, byť i o vše přišel, ráda mít.
 A až potom budem' svoji, pak nás žádný nerozdvojí,
 až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam odvedu.

CHCI BÝT PŘI TOM → OBSAH

→ Ain't No Grave

- $A A^4A$ A A^4A A A^4A $A A^4A$
 1. Duše má lítne vzhůru ó, Pane můj.
- $A A^4A$ A A^4A E H^7 E^7
 Duše má lítne vzhůru ó, Pane můj, ó, Pane můj.
- A A^7 D A°
 Až zavolá mě tvůj hlas, o mě se neboj, já přijdu včas,
- $A A^\circ$ D E A A^4A $A A^4E$
 protože já chci bejt při tom ó, Pane můj.
2. Říkají, že prej ulice jsou tam zlatem dlážděny.
 A nebolí tam záda, no vážně, ani ruce, ruce udřeny.
 Tak moji mámu, však ji znáš, tu si tam vem, tý radost uděláš,
 a taky já chci bejt při tom, ó, Pane můj.
3. Když pomyslím na ten kříž, lotra napravo i nalevo.
 Taková hanba, no copak se to dělá, člověka přibít na dřevo?
 Já teda vím, že nejsem z nich, tak až budeš vážit každej hřích,
 tak i já chci bejt při tom, ó, Pane můj.
4. Duše má lítne vzhůru, ó, Pane můj.
 Duše má lítne vzhůru, ó, Pane můj, ó, Pane můj.
 Až zavolá mě tvůj hlas, o mě se neboj, já přijdu včas.
 Protože já chci bejt při tom, ó, Pane můj.

CHILDREN GO WHERE I SEND THEE → OBSAH

→ Děti jdou, kam je pošlou

G

R: Children go, where I send thee,
how shall I send thee? Oh.

C D⁷ G

Well, I gonna send thee one by one:
(*two by two, three by three...*)

G

1. One for the little bitty baby,
G C G D⁷ G
born, born, born in Bethlehem. **R.**
2. Two for Paul and Silas,
one for the little bitty baby,
born, born, born in Bethlehem. **R.**
3. Three for the Hebrew children,
two for Paul and Silas,
one for the little bitty baby,
born, born, born in Bethlehem. **R.**
4. Twelve for the twelve apostles,
eleven for the eleven deriders,
ten for the ten commandments,
nine for the nine, that stood in the nine,
eight for the eight, that stood at the gate,
seven for the seven, who never got to heav'n,
six for the six, that never got fixed,
five for the five, that stayed alive,
four for the four, that stood at the door,
three for the Hebrew children,
two for Paul and Silas,
one for the little bitty baby,
born, born, born in Bethlehem. **R.**

CHODÍME, CHODÍME → OBSAH

- E** **H⁷**
1. Chodíme, chodíme hore po dědině,
E **H⁷**
 nejednej maměnce dceru obudíme,
H⁷ **E**
 nejednej maměnce dceru obudíme.
2. Obudí, obudí kohútek jarabí,
 \: kohútek jarabí až poletí z řady. :\
3. Kohút z řady letí vesele si zpívá,
 \: vstávaj milá hore už se rozednívá. :\
4. Vstávaj milá, spíš-li, namlúvat ťa přišli,
 \: horňané, dolňané, chlapci vlčnovjané. :\
5. Chlapci vlčnovjané majú koně vrané,
 \: košuleny tenké, ňadra vyšívané. :\
6. Košulenka tenká, šila ju švadlenka,
 \: šila ju hedvábem pod zeleným hájem. :\
7. Když ju vyšívala radostně se smála,
 \: když jim ju dávala, žalostně plakala. :\
8. Neplač, milá, neplač, kúpíme ti klepač,
 \: když budeš plakati, budem ti klepati. :\

CHODÍM PO BROADWAYI → OBSAH

D

1. Chodím po Broadwayi hladov sem a tam,

A⁷

chodím po Broadwayi hladov sem a tam,

D D⁷ G Gm

chodím po Broadwayi, po Broadwayi,

D A⁷ D

po Broadwayi hladov sem a tam.

D

- R:** Singi jau, jau, jupi jupi jau,

A⁷

singi jau, jau, jupi, jupi jau,

D D⁷ G Gm

singi jau, jau, jupi, jau, jau jupi,

D A⁷ D

singi jau, jau, jupi, jupi jau.

2. \: Práci nedostanu, černou kůži mám, :\
práci nedostanu, nedostanu, protože já černou kůži mám. **R.**

3. \: Moje černé děti mají stále hlad, :\
moje černé děti, černé děti, moje děti mají stále hlad. **R.**

4. \: A já pevně věřím, že zas přijde den, :\
a já pevně věřím, pevně věřím, že zas černochoch bude svoboden. **R.**

CHVÁLÍM TĚ, ZEMĚ MÁ → OBSAH

Z FILMU KOLJA

1. *rec:* /Chválím tě, Země má,/ Chválím tě, Země má,
rec: /tvůj žár i mráz,/ tvůj žár i mráz,
rec: /tvá tráva zelená,/ tvá tráva zelená,
rec: /dál vábí nás./ dál vábí nás.
2. *rec:* /Máš závoj z oblaků,/ Máš závoj z oblaků
rec: /bílých jak sníh./ bílých jak sníh.
rec: /Hvězdo má, bárko zázraků,/ Hvězdo má, bárko zázraků
rec: /na nebesích./ na nebesích.
- R:** Ať před mou planetou
hvězdný prach zametou.
3. Dej vláhu rostlinám,
dej ptákům pít.
Prosím, svou přízeň dej i nám,
dej mír a klid.
4. Dej vláhu rostlinám, *rec:* /Chválím tě, Země má,/
dej ptákům pít, *rec:* /tvůj žár i mráz,/
svou přízeň dej i nám, *rec:* /tvá tráva zelená/
dej mír a klid. *rec:* /dál vábí nás./ **R.**
5. Dej vláhu rostlinám, *rec:* /dej vláhu rostlinám,/
dej ptákům pít, *rec:* /dej ptákům pít,/
prosím svou přízeň dej i nám, *rec:* /svou přízeň dej i nám,/
dej mír a klid. *rec:* /dej mír a klid./
- C:** Svou přízeň dej i nám, dej mír a klid.

CHYTILA JSEM NA PASECE MOTÝLKA → OBSAH

→ I Only Want To Be With You

- G** **Em**
1. Chytila jsem na pasece motýlka,
G **Em**
protože má bledě modrá křídylka.

C D C D
Zůstane se mnou a já s ním,

G **Em**
pomalu se od něj lítat naučím.

C D C D C
Lítat naučím, la lala lala lala la.

2. Navečer mu řeknu, milej motýlku,
nežli usnu obleť moji postýlku.
Kouknu se jednou ze všech stran
a vyletím z okna jako aeroplán.
Jako aeroplán, la lala lala lala la.

- E^b** **G C G**
B: A potom navštívím jedno okno v podkroví,
D **Em A D**
spáče tiše oslovím a on mi odpoví. Odpoví mi:

3. Koukněte se, přiletěl k nám motýlek,
protože má párek malých křídýlek.
Zůstane se mnou a já s ním,
pomalu se od něj líbat naučím.
Líbat naučím, la lala lala lala la.

- C** **D C D G**
C: Pomalu se od něj lítat naučím, la lala lala lala la.

IDZE POŠTÁR, IDZE → OBSAH

O POŠTARIS AVEL

Dm E A⁷ Dm D^{sus2}Dm

\: O poštaris avel, telegramos anel. :\

D⁷ Gm C⁷ F B

\: Sarmele, genava, genava, o vala čhingera, čhingera.

G^o A⁷ Dm D^{sus2}Dm

Dža, more, džá, more, džá, more, na kamav tut! :\

\: Idze poštar, idze, telegram mi nese. :\

\: Já som ho čítala, čítala, vlasy si trhala, trhala
nechoď mi do dvora, do dvora, bo ja ne tvoja! :\

1. \: Idze poštar, idze, telegram mi neše. :\
\: Keď zme ho čítali, čítali, solzi nam padali, padali
a poštar vešeli, vešeli, ľen še nam śmial. :\
2. \: V telegrame sprava: mila še vydava. :\
\: Či teraz plakac mam, plakac mam, či dzivče hľedac mam, hľedac mam,
ket poštar vešeli, vešeli, prinis nam žal'. :\

1. \: Idze poštar, idze, telegram mi nese. :\
\: Já som ho čítala, čítala, vlasy si trhala, trhala
a ty si neprišel, neprišel, miláčik moj! :\
2. \: Telegram som poslal, opušťák som dostal. :\
\: Čakaj ma na dvore, na dvore, príde tvoj džamore, džamore,
príde tvoj džamore, džamore, lásku ti dá. :\
3. \: Krava še nam zdula, pavuka zožrela. :\
\: Ój, ľudze pomušce, pomušce, bo krava še zdula še zdula,
ój ľudze pomušce, pomušce, bo zdehne nám. :\

I'LL BE THERE FOR YOU → OBSAH

ZE SERIÁLU PŘÁTELE

I:

A **G**

1. So, no one told you life was gonna be this way?

A **C#m**

Your job's a joke, you're broke, your love life's D. O. A.¹³?

G **Hm** **A**

It's like you're always stuck in second gear

G **D** **E** **E⁷**

and when it hasn't been your day, your week, your month, or even your year, but

A **D** **E** **A**

R: I'll be there for you, *when the rain starts to pour*

D **E** **A**

I'll be there for you, *like I've been there before*

D **E** **G** **A**

I'll be there for you, *'cuz you're there for me too.*

2. You're still in bed at ten and work began at eight?

You burned your breakfast, so far, things are going great!

Your mother warned you, there'd be day like these,

but she didn't tell you, when the world has brought you down to your knees, that **R.**

D

B: No one could ever know me, no one could ever see me,

F#m

seems you're the only one, who knows, what it's like to be me.

Hm **Hm⁷**

Someone to face the day with, make it through all the mess with,

G **D** **E** **D** **E** **F#mE**

someone I'll always laugh with, even under the worst I'm best with you.

A D E, A D E, A D E

G **Hm** **A**

It's like you're always stuck in second gear

G **D** **E**

and when it hasn't been your day, your week, your month, or even your year, but

R. ×2

¹³Dead On Arrival, „s křížkem po funuse“

I'LL FOLLOW THE SUN → OBSAH

→Frýdek-Místek

I: G Am C G

D **C⁷** **G** **A⁷**

1. One day you'll look to see I've gone,

G **Em** **A⁷ D⁷** **G** **C** **G**

for tomorrow may rain, so I'll follow the sun.

D **C⁷** **G** **A⁷**

Some day you'll know I was the one,

G **Em** **A⁷ D⁷** **G**

but tomorrow may rain, so I'll follow the sun.

G⁷ **Am**

R: And now the time has come

Cm **G**

and so, my love, I must go.

G⁷ **C**

And through I lose a friend,

Cm **G** **Am⁷**

in the end you will know, oh.

2. One day you'll find, that I have gone,
for tomorrow may rain, so I'll follow the sun.

instrumental

Yes, tomorrow may rain, so I'll follow the sun. **R.**

D **C⁷** **G** **A⁷**

C: One day you'll find, that I have gone,

G **Em** **A⁷ D⁷** **G** **Am** **C** **G**

for tomorrow may rain, so I'll follow the sun.

IMAGINE → OBSAH*(capo 3)***I:** C C^ΔF ×3C C^Δ F C C^Δ F

1. Imagine, there's no heaven, it's easy, if you try.

C C^Δ F C C^Δ F

No hell below us, above us only sky.

F Am Dm G G⁷

Imagine all the people living for today.

2. Imagine, there's no countries, it isn't hard to do.
Nothing to kill or die for and no religion too.
Imagine all the people living life in peace.

F G C E⁷

- R:** You may say, that I'm a dreamer,

F G C E⁷

but I'm not the only one.

F G C E⁷

I hope someday you'll join us

F G C

and the world will live as one.

3. Imagine no possessions, I wonder, if you can?
No need for greed od hunger, a brotherhood of man.
Imagine all the people sharing all the world. **R.**

INTELEKTUÁLKY → OBSAH

- C** **F**
1. Přijely k nám z dálky intelektuálky,
F **C** **G** **D** **G**
já měl dvě, Pepa tři, ale to sem nepatří...

IN THE SUMMERTIME → OBSAH

→Léto s Monikou

A

1. In the summertime, when the weather is high,
you can stretch right up and touch the sky,

D

A

when the weather's fine, you got women, you got women on your mind.

E

D

A

Have a drink, have a drive, go out and see what you can find.

2. If her daddy's rich, take her out for a meal,
if her daddy's poor, just do what you feel.

Speed along the lane, do a ton or a ton and twenty five.

When the sun goes down, you can make it, make it good in a lay-by.

3. We're not bad people, we're not dirty, we're not mean,
we love everybody, but we do as we please.

When the weather's fine, we go fishing or go sailing in the sea.

We're always happy, life's for living, yeah, that's our philosophy.

4. Sing along with us, di di di di di,
da da da da da, yeah, we're hap happy.

Da da da, di da da di da da, da da da

da da da da da, da da da da da.

5. When the winter's here, yeah, it's party time,
bring a bottle, wear you bright clothes, it'll soon be summertime.

And we'll sing again, we'll go driving or maybe we'll settle down.

If she's rich, if she's nice, bring your friends and we'll all go into town.

6. = 1.

7. = 2.

8. = 3.

9. = 4.

INŽENÝRSKÁ → OBSAH

C

1. Já studoval a studoval a budoucnost si budoval

G

má máma chtěla, aby ze mě zeměměřič byl,

F

však v běhu věcí nastal zlom, já došel jsem si pro diplom,

G

C G

teď už mě hřeje v kapse, čímž se splnil mámin cíl.

2. Mé nadání je všestranné, jsem bystrý, moje sestra ne,
však strojařina potkala mě asi omylem.
Proč já jen na tu školu lež', když nevymyslím vynález
a nikdy nepochopím to perpetuum mobile?

C

- R:** Promování inženýři, sinus, cosinus, deskriptiva,

G

promování inženýři, kdo je tu inženýr, ať s námi zpívá,

C

promování inženýři, sinus, cosinus, deskriptiva,

G

C

promování inženýři, hlavy študované.

3. Nemám IQ vynálezce, ani za jménem CSc.,
však mám rád hudbu, což je, myslím, povahový klad.
Pracujem', ani nemrknem', když rūsujeme za prknem,
tak není divu, že si chceme taky zazpívat.

4. I když jsem v jádru technokrat, na banjo umím zabrnkat, můj kolega zas na kontrabas
slušně basuje,
tak přesto, že jsme vzdělaní, teď plivneme si do dlaní
a budem' všichni hrát a zpívat, kolik nás tu je. **R.**

I ONLY WANT TO BE WITH YOU → OBSAH

→ Chytila jsem na pasece motýlka

- G** **Em**
1. I don't know, what it is, that makes me love you so,
G **Em**
I only know I never want to let you go,
C **D** **C** **D**
'cause you've started something, oh, can't you see?
G **Em**
That ever since we met you've had a hold on me.
C **D** **C** **D** **G**
It happens to be true, I only want to be with you.

2. It doesn't matter where you go or what you do,
I want to spend each moment of the day with you.
Oh, look, what has happened with just one kiss,
I never knew, that I could be in love like this.
It's crazy, but it's true, I only want to be with you.

- E^b** **G** **C** **G**
B: You stopped and smiled at me and asked if I'd care to dance.
D **Em** **A⁷** **D⁷**
I fell into your open arms and I didn't stand a chance, now listen, honey:

3. I just want to be beside you everywhere,
as long as we're together, honey, I don't care,
'cause you've started something, oh, can't you see?
That ever since we met you've had a hold on me.
No matter, what you do, I only want to be with you.

- B:** You stopped and smiled at me and asked if I'd care to dance.
I fell into your open arms and I didn't stand a chance, now hear me tell you:

4. = 3.

- C** **D** **C** **D** **G**
C: I said no matter, no matter, what you do, I only want to be with you.

IRENE, GOOD NIGHT → OBSAH

E **H⁷** **E**
R: Irene, good night, Irene, good night.

E **E⁷** **A** **A^{#°}** **H⁷** **E**
 Jdi spát, Irene, jdi spát, Irene a nech si o mně zdát.

E **H⁷** **E**
 1. Já nejsem farmář, to vím, jsem tulák a toulám se rád.

E **E⁷** **A** **A^{#°}** **H⁷**
 Spím, kde se dá, suchej chleba jím, je psí život takhle se štvát. **R.**

2. Já přišel si o tebe říct, tvá máma hnala mě ven.

Ať koukám prý dál svojí cestou jít a nikdy se nevracet sem. **R.**

3. Vzal čert můj bláznivý sen, vzal čert tenhle prokletý kraj.

Až zhasnu tam v dálce, řeknu jen: „Buď sbohem, má Irene, good bye!“ **R.**

IŠIEL MACEK DO MALACEK → OBSAH

Dm F Dm G B A

1. Išiel Macek do Maľacek šošovičku mľáćic.

B A Gm A Dm

Zabudol si cepy doma, musel sa on vráćic.

D⁷

- R:** Ej, Macejko, Macejko, ko ko ko ko,

G

zahraj mi na cenko, ko ko ko ko.

Gm A

na tu cenku strunu, nu nu nu nu,

Gm A D

hej, dzunu nu nu nu nu, nu nu nu nu

2. Ženo moja, stará moja, kam si daľa cepy
pod kolničku na hrebíčku, vem si ich, ty slepy! **R.**
3. Zahraľ Macek dzunu, dzunu, potom prestaľ hráći,
husle sa mu rozsypaly, cepom po nich mľacil. **R.**

IŠLA MARINA → OBSAH

CG C C G C

1. Išla Marina do cintorína,
CG C C G C
 šohajek za ňou s flaštičkou vína.

C G C C G C

- R:** Hoja, hoja, hojajá, teče voda kalná,
C G C C G C
 hoja, hoja, hojajá, teče voda z hor.

2. Počkaj, Marina, napij sa vína,
 budeš červená, jako malina. **R.**

3. Nechcem já vína, ani pálenia,
 mala by som pak srdca bolenia. **R.**

JÁ BUDU CHODIT PO ŠPIČKÁCH → OBSAH

- D** **G** **Em** **A**
1. Zavři oči a jdi spát, vždyť už bude brzo den,
D **G** **Em** **A**
nech si o mně něco zdát, ať je krásný ten tvůj sen.

- Em** **A** **Em** **A**
R: Já budu chodit po špičkách, snad tě tím nevzbudím,
Em **A** **G** **A**
až slunce vyjde v tmách, polibkem tě probudím.

2. Jdi si lehnout, ať už spíš, ať z toho snu něco máš.
Ráno, až se probudíš, polibek mi taky dáš. **R.**

3. Rozhod' vlasy na polštář a sni o mně krásný sen,
nebo ráno nepoznáš, že je tady nový den. **R.**

C: \: Já budu chodit po špičkách. :\

JÁ HARFU MÁM → OBSAH

capo 1

- E** **A** **H⁷**
1. Já harfu mám, ty harfu máš, dal všem svým dětem harfu Pán,
E **E⁷** **A** **A⁷**
 až vydáme se do ráje, pochod má harfa zahraje
E **H⁷** **E** **H⁷** **E**
 já zabrnkám celým nebem, (*já to vím*) nebem, (*já to vím*) nebem,
E **E⁷** **A** **A⁷** **E** **H⁷**
 svatý Petr harfu uslyší a k bráně pospíší nebem, (*já to vím*) nebem,
E **A** **E**
 věřte mi, zabrnkám celým nebem!
2. Já křídla mám, ty křídla máš, dal všem svým dětem křídla Pán,
 já hned tu první neděli v nebi na křídlech s anděly
 zakroužím celým nebem, (*já to vím*) nebem, (*já to vím*) nebem,
 já polehoučku jako dým na křídlech poletím nebem, (*já to vím*) nebem,
 věřte mi, zakroužím celým nebem!
3. Já sílu mám, ty sílu máš, dal všem svým dětem sílu Pán,
 v tem velký den hned po ránu pěkně zabouchám na bránu,
 to musí znít celým nebem, (*já to vím*) nebem, (*já to vím*) nebem,
 ránu já mám parádní, tu poznáš, až zazní nebem, (*já to vím*) nebem,
 věřte mi, zabouchám celým nebem!
4. Já píseň znám, ty píseň znáš, dal všem svým dětem píseň Pán,
 já vím, že jednou přijde čas, Tvůj na kůr mě pozve hlas,
 já zazpívám celým nebem, (*já to vím*) nebem, (*já to vím*) nebem,
 já všechny písně, které znám, jednou zazpívám nebem, (*já to vím*) nebem,
 věřte mi, zazpívám celým nebem!

JÁ CHCI POEZII → OBSAH

Em

1. Všichni po mně chtějí podpis nebo prachy,
 Am D G
 proč se mnou nikdo nechce diskutovat o sonetech Karla Hynka Máchy?
 Am C#° H7
 To bych se vážně nezlobil, rozebírat s tebou Máchův trochej.
 Em
 Jenomže ty chceš podpis nebo fotku na mobil,
 Am H7
 a když bych ti ho nedal, tak jsem frajer plochej.

- R:** Em Am D
 Já chci poezii, jen trochu pochopení,
 G H7
 ale tu, kde žiji, nic z toho není.
 Em C
 Co mám ze života, samé přízemnosti
 Am H7 Em Am H7
 mé srdce don Quijota tím trpí dosti.

2. Všichni po mě chtějí prachy nebo fotku,
 proč se mnou nikdo nechce rozebírat, jakou nejlíp koupit maringotku?
 Chtěl bych běžet letním šerem, nafukovat její čtyři kola.
 Zapřáhnout koně, a pak zmizet někam do daleka
 jižním směrem, kde se jedí banány a pije Coca-Cola. **R.**

3. Všichni po mně chtějí vlastně strašně málo,
 aby to šlo, aby to hrálo, aby to fungovalo.
 Já ale nejsem Mikuláš, já nejsem agent české kempeličky.
 Klidně ti dám dvacku na guláš a tobě hodím
 stovku do krabičky na všechny ty dětské domovy a na Afriku
 na lidi co hladoví a na popravy politiků,
 rozpuštění NATO, ale za to **R.**

JÁ JEDU DÁL → OBSAH

- D** **D⁷** **G**
1. Zas modrý nebe mám nad hlavou a dobře znám silnici toulavou, já jedu dál,
D A D
 jak jsem si přál a se starou kytarou prašnejch cest já jsem zas král.
 2. Ty máš ráda lesky blatníků a já zas samotou patníku, tak jedu dál,
 jak jsem si přál, a se starou kytarou prašnejch cest já jsem zas král.
 3. Mý nebe je nízký pro tvý oko, jsi zvyklá létat moc vysoko, já jedu dál,
 jak jsem si přál, a se starou kytarou prašnejch cest já jsem zas král.
 4. Má láska pro tebe nic není, tvý srdce je prázdný stavení, já jedu dál,
 jak jsem si přál, a se starou kytarou prašnejch cest já jsem zas král.
 5. Teď bez tebe mi asi bude líp, já stopnu si Tatru nebo džíp a jedu dál,
 jak jsem si přál, a se starou kytarou prašnejch cest já jsem zas král.
 6. Zas modrý nebe mám nad hlavou a dobře znám silnici toulavou, já jedu dál,
 jak jsem si přál, a se starou kytarou prašnejch cest já jsem zas král.

JAKÉ JE TO HEZKÉ → OBSAH

- 1.** \: Jaké je to hezké, dva kováři v městě, dva kováři na rynku. :\
- G** **D⁷**
- \: Jeden může kovat a druhý milovat, ša a šafářovic Andulku. :\
- D⁷** **G** **D⁷** **G**
- 2.** \: Vzkázala mně včera šafářova dcera ze dvorečka, ze dvora, :\
- \: že mně dá šáteček, vyšíváný všecek, do a dokolečka, dokola. :\
- 3.** \: Neber si, synečku, ze dvora dcerečku, ze dvorečka ze dvora. :\
- \: Ona má sukničky ucouraný všecky, do a dokolečka, dokola. :\

JAK TO S NÁMA LÁSKO BUDE → OBSAH

originál v *F dur*, capo 3

D⁶ **F[#]m⁷** **Hm⁷** **D⁷** **B⁷** **A⁹** **D⁶**

R: Jak to s náma láska bude za pár let, až si přestaneme rozumět.

D⁶ **F[#]m⁷** **Hm⁷** **D⁷** **B⁷** **A⁹** **D⁶**

No, můžeme se na to vykašlat teď hned, nebo hecnem aspoň sto pět let.

A⁶ **D^{add2}** **F^{#7}** **Hm⁷**

1. Lásko, to je bžunda, koukni, co vyhodit se dneska dá:

D **C^{#+}C⁶** **H⁷** **E⁷** **A⁶**

stejná památečná bunda, jakou nosím já! *(Cože)* tys ji přines' zpátky?

A+

Ano, láska, až ze skládky! **R.**

2. Co ty na ty boty? Ty přímo žadonily o koupi!

To teda, kdo by si je za tři hadry nekoupil, tak ten by prohloupil!

Přesně! **R.**

3. Co ta hrouda nehtů, co v koupelně teď vidím?

Říkalas' mi: „Ty nehty pak nech tu, já je uklidím.“

rec. No tak to jsem neříkala.

rec. No tak jsi to neříkala... **R.**

B⁷ **A⁹** **B⁷** **A⁹**

C: Vždyť za pokus to stojí, do lesa nesmí, kdo se bojí,

B⁷ **A⁹** **D**

tak si láska pojd'me vyhovět.

JARO → OBSAH

- Am C G Am**
1. My čekali jaro a zatím přišel mráz.
- C G Am**
Tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás.
- Am C G Am**
Z těžkých, černých mraků se stále sypal sníh
- C G Am**
a vánice sílí v poryvech ledových.
- C G Dm G**
Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá, do sýpek se raděj' už nikdo nedívá.
- C G Dm G Am**
Zvěř z okolních lesů nám stála u dveří a hladoví ptáci přilétli za zvěří a stále blíž.
2. Pak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal:
Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, doktor snad poradí.
- Půjčil jsem mu koně a když sedlo zapínal, dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
Nejezdi naší zkratkou, je tam velký sráz, a v téhleté bouři tam snadno zlámeš vaz,
tak neriskuj!
3. Na to chmurné ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu hroznou chvíli, když kuň se vrátil sám.
Trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.
- Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám, kterým bych té noci nejel ani sám.
Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem, krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem,
já klobouk sňal.
4. Někdy ten, kdo spěchá se domů nevrací.

JARO DĚLÁ POKUSY → OBSAH

C

1. Jaro dělá pokusy, vystrkuje krokusy.

G

C

Dříve, než se vlády chopí, vystrkuje periskopy.

2. Než se jaro osmělí, vystrkuje podběly.

Ty mu asi dolů hlásíš čerstvé zprávy o počasí.

C⁷

F

G

C

R1: Jaro! Je to v suchu, zima už nemůže. (zima už nemůže)
 Stoupá teplota vzduchu a míza do růže. (a míza do růže)
 Povídám, jaro! Je to v suchu, vichry už nedujou. (vichry už nedujou)
 Nahlas nebo v duchu lidi se radujou. (lidi se radujou)

3. U dopravní cedule vyrostly dvě bledule,
 blízko telegrafní tyče vyrostly dva petrklíče.

4. Mravenci už pracujou, holky sukně zkracujou,
 slunce svítí, led je tenký, jaro, vem si podkolenky.

R2: Jaro! Je to v suchu, zima už nemůže,
 stoupá teplota vzduchu a míza do růže.
 Povídám, jaro! Je to v suchu, vichry už nedujou.
 Nahlas nebo v duchu lidi se radujou.
 Stromy se radujou, (stromy se radujou)
 keře se radujou, (keře se radujou)
 ryby se radujou, (ryby se radujou)
 mouchy se radujou, (mouchy se radujou)
 myši se radujou, (myši se radujou)
 dveře se radujou, (dveře se radujou)
 okna se radujou, (okna se radujou)
 opice se radujou, (opice se radujou)
 kočky se radujou, *rec:* /Větší zvířata, ať se radujou/ (kočky se radujou)
 sloni se radujou, *rec:* /Ještě větší zvířata./ (sloni se radujou)
 ministři se radujou. *rec:* /Nó!/ (ministři se radujou)

JAROŠOVSKÝ PIVOVAR → OBSAH

- C** **G** **F** **C** **G** **F** **G**
1. Léta tam stál, stojí tam dál, pivovar u cesty, každý ho znal.
- C** **G** **F** **C** **G** **F** **C**
- Léta tam stál, stát bude dál, ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar.

- F** **G** **C** **Am** **F** **G** **C**
- R:** Bílá pěna, láhev orosená, chmelový nektar já znám.
- F** **G** **C** **Am** **F** **G** **C**
- Jen jsem to zkusil a jednou se napil, od těch dob žízeň mám.

2. Bída a hlad, kolem šel strach, když bylo piva dost, mohl ses smát.
Tři sta let stál, stát bude dál, ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar.

R.

S: *jako sloka*

R. ×2

F **G** **C**

C: Jarošovský pivovar.

JASNÁ ZPRÁVA → OBSAH

G Em C D Am C

I:

G

1. Skončili jsme, jasná zpráva,

Em C D

proč o tebe zakopávám dál?

Am C G

Projít bytem já abych se bál.

2. Dík tobě se vidím zvenčí,
připadám si starší, menší, sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

Em Hm Em Hm

R: Pěnu s vůní jablečnou, vyvanulý sprej,

Em G D

telefon, cos ustříhla mu šňůru.

Em Hm Em Hm

Knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj,

Em G D

píše se v ní, jak se lítá vzhůru,

Am D

lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

3. Odešlas' mi před úsvitem,
mám snad bloudit vlastním bytem sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám. **R.**

4. Skončili jsme, jasná zpráva,
není komu z okna mávat víc,
jasná zpráva, rub, co nemá líc.

JDEM ZPÁTKY DO LESŮ → OBSAH

- Am⁷** **D** **G**
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Am⁷ **D** **G**
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou.
Am⁷ **D** **G Em**
Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Am⁷ **D** **G D**
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?
- G** **Em** **Am⁷ C** **G** **D⁷**
R: Z ráje, my vyhnaní z ráje, kde není už místa, prej něco se chystá.
G **Em** **Am⁷C** **G**
Z ráje, nablýskaných plesů, jdem zpátky do lesů za nějaký čas.
- 2.** Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se se snažil, málo šel jsi do sebe.
Šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí. **R.**
- 3.** Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou.
Zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná lidé se nás zastanou. **R.**

JDOU PO MNĚ, JDOU → OBSAH

- D G D**
 1. Býval jsem chudý, jak kostelní myš,
F#m Hm A
 na půdě půdy jsem míval svou skrýš.
G D A Hm
 \: Pak jednou v létě, řek' jsem si: bať,
G D A D
 svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :\
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
 zámek jde lehce a adresu znám.
 \: Zlato jak zlato, dolar, či frank,
 tak jsem šel na to do National Bank. :\
- R1:** Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
 na každém rohu mají fotku mou,
 kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
G D C G A D
 tma jako v pytli je v celách Sing Sing. jé, jé
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
 chudinká vdova mi nabídla byt.
 \: Byla to kráska, já měl peníze,
 tak začla láska jak z televize. :\
4. Však půl roku na to řekla mi: Dost.
 Tobě došlo zlato, mně trpělivost.
 \: Sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš.
 Tak jsem na cestě a chudý, jak veš. :\ **R1.**
5. Teď ve státě Utahžiju spokojen,
 pípu jsem utáh' a straním se žen.
 \: Kladou mi pasti a do pastí špek,
 já na ně mastím, jen ať mají vztek. :\
- R2:** Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
 na nočních stolcích mají fotku mou,
 kdyby mě klofly, jó byl by ring,
 žít pod pantoflí je hůř než v Sing Sing. jé, jé

JEDE ŠOHAJ Z VÍDŇA → OBSAH

TEČE VODA TEČE, RYBY PO NÍ SKÁČÚ

C **C⁷ F** **G** **C**

1. Jede šohaj z Vídňa, má koníčka, šimla,

C **C⁷ FD** **G** **G⁷** **C**

\: na něm retazečky, ej, ze samého stříbra. :\

2. To je, Bože, to je potěšení moje,

\: když mně můj koníček, ej preskakuje oje. :\

3. Oje preskakuje na obě dvě strany,

\: to je, Bože, to je, ej můj koníček vraný. :\

1. Teče voda teče, ryby po ní skáčú,

\: pověz ně má milá, proč tvé oči pláčú? :\

2. Plačú ony plačú, pro mého synečka,

\: vzali ho na vojnu, dali mu koníčka. :\

JEDNOHO DNE SE VRÁTÍŠ → OBSAH

Z FILMU TENKRÁT NA ZÁPADĚ

capo 1

I: **G** **C**
 Den se v růži skryl a z růže vůni bral,
D⁷ **G**
 Tím jsi dlouho žil a kráse přísahal.
G **C**
 Mám už v tváři smích, to léta můžou být,
D⁷ **G**
 s prázdnem slůvek tvých chci sotva v písních znít.

G **G^Δ** **Em** **Dm⁷G⁷** **C** **G^Δ**
 1. To víš, že zůstanou, jak loukám tváře kvést,
Em **Hm** **C** **G^Δ** **D**
 dál v knihách všech zázraků, mou písní zníš dál.

G **G^Δ** **Em** **Dm⁷G⁷** **C** **G^Δ**
 2. To víš, že půjdem' k nám, jak cestám zbývá jít,
Em **Hm** **C** **D⁷** **G** **G⁷** **C** **D⁷** **G**
 též dverím, co zívají, jak náruč toužení, já dlaň tvou stále znám.

G **G^Δ** **Em** **Dm⁷G⁷** **C** **G^Δ**
 3. To víš, sny zůstanou, a možná může nás hřát,
Em **Hm** **C** **D⁷** **G** **G⁷**
 zas dál pár slůvek tvých, když poznáš stůl a nůž.

C^Δ **C⁷** **F**
B: To s příliš krásnou lží, se loučit náleží,
H **E** **C^{#m}** **Am** **D**
 vítej k nám, vítej k nám.

G **G^Δ** **Em** **Dm⁷G⁷** **C** **G^Δ**
 4. Ten stůl tu máš, už náruč zná, jak chutná prázdná číš,
Em **Hm** **C** **D⁷** **G** **G⁷** **C** **D⁷** **G**
 přijď sem k nám, ať sám už víš, jak ve dvou dá se žít, až přijdeš zpátky k nám.

JEDNOU BUDEM DÁL → OBSAH

WE SHALL OVERCOME

- C F C F C**
1. Jednou budem dál, jednou budem dál,
F G AmD⁷G G⁷
jednou budem dál, já vím.

- C F C F G Am**
R: Ó, jen víru mít, doufat a jít,
C F C G⁷ C
jednou budem dál, já vím.

2. Cíl je blízko nás,...

3. Jednou přijde mír,...

1. We shall overcome, we shall overcome,
we shall overcome some day.

- R:** Oh, deep in my heart I do believe,
we shall overcome some day.

2. We shall live in peace,...

3. We'll go hand in hand,...

JEDNOU RÁNO → OBSAH

(akordy nejsou 100%)

- Am Dm⁷ F E AmDm⁷F**
1. Jednou ráno přišel vítr
E Am Dm⁷ F E Am Dm⁷ F
 vzal si střechu s pokrývačem,
E Am Dm⁷ F E Am Dm⁷ F
 i s klempířem i s kominíkem,
E Am Dm⁷ F E Am Dm⁷Am
 jenom dlaždič zůstal dole.
2. Zůstal dole, chodník dláždil,
 plival na zem a byl sprostý.
 Kamarádi někam letí
 a on tady musí klečet
 a on tady musí klečet.

JE NÁM TEPLLO! → OBSAH

I: C C D D Em Am C D Em D C H Je nám teplo!
Em Am D G

1. Dnes prišlo také teplo, že úplne všetkým preplo.

H C Am H

Čo vraví vnútorný hlas? Že zajtra je to tu zas.

Em Am H C

Tak kričím do vankúša, čo slnko zase skúša?

C Am H

Volaj linku dôvery, no tam mi nikto neverí.

2. To teplo je fakt otras, od slnka hnusný podraz,
tak presne ako vravíš, prírodu nezastavíš.

Spodená MHDčka, spotená SADčka,

spotené sú aj vlaky, jó, presne, vlaky taky.

Em Am D H

B: Slnce nás všetky speče, nikdo mu neuteče.

C Am H

Podívej se, pot z ní teče, nevím, proč se nevysvleče?

S: Em Em D Em Am Am D H Em C H Em Am Am D Em
G D Am Em

R: Dnes mám tu náladu si tento song spievať,
spievaj si so mnou, kým sa nezačne stmievať.

Ak radosť a náladu chceš do duší vlievať,

tak slnko sa bude na teba vždy usmievať.

3. Zajtra, keď slnko vyjde, nikoho neobíde,
lidi trefujú šlaky a stále žiadne mraky.

Nám každý tieň sa zide a s tienom nádej príde,

nádej, že lepšie bude na našej rodnej hrude.

4. So slnkom to tak býva, že v lete sa neskrýva,
pozornosť si užíva, tak buď slečna trpezlivá.

Ak chceš slnko prekabátiť, nesmieš hudbu v srdci stratiť.

Veď v zime ti zase vadí, že o teba nezavadí.

Em Am H Em

B: Otcovia a aj mamy, nechodte von s deckami,

C Am H

dodržte pitný režim, ja som nepil a už ležím.

5. Včera sa oblak mihol, no ja som ho pristihol,
jak ušiel tamtok hore, až kdesi za obzore.

My letíme ostošesť, ak nevieš to teplo znieť,

nejde ti spať ani jesť, nechaj sa našou hudbou zvieť. R. ×3

JESTLI TO NEBUDE LÁSKA → OBSAH

Z POHÁDKY PRINCOVÉ JSOU NA DRAKA

- G** **C** **G**
1. Tam, kde je srdce, srdce a nejbližší okolí,
D **Em** **C** **D**
 něco mě svírá, svírá a vůbec to nebolí.
D **G** **D** **Em** **C**
 Jestli to nebude láska,
D **G** **D** **Em** **C**
 jestli to nebude láska.
2. Najednou pláčeš, pláčeš, a tak se ptám, co je ti?
 Já sama nevím, je to však příjemné dojetí.
 Jestli to nebude láska,
 jestli to nebude láska.

D **Em**

B: Klíčí láska, tiše stůjme,
 klíčí, klíčí, opakujme,
 klíčí láska, tiše stůjme,
 klíčí, klíčí, ať se ujme.

3. Tam, kde je srdce, ardce a nejbližší okolí,
 něco mě svírá, svírá a vůbec to nebolí.
 \: Jestli to nebude láska,
 jestli to nebude láska. :\

JEZ → OBSAH*capo 2*

- D** **A⁷** **D** **A⁷**
1. Na vodu už jezdím jenom s Vendou, s Vendou,
D **A⁷** **D** **H⁷**
do kanoe nevlezu už s Bendou, s Bendou.
Em **A⁷** **D** **H⁷**
Jenda Benda nemožný je zadák,
E⁷ **A⁷**
nemá vlohy a je laj, laj, lajdák.
- D** **H⁷**
On ví, že šumí les, že vysouší se mez,
E⁷ **A⁷**
že v dáli hárá pes, že kvete bílý bez
A⁷+D **H⁷**
a že mostem cloumá rez, že říčka jde skrz ves,
E⁷ **B⁷ A⁷ D**
ale nevšimne si, že se blíží jez, jez, jez.
- 2.** Jel jsem tuhle Ohři s Jendou Bendou, Bendou.
Proč, já houska, nejel radši s Vendou, s Vendou?
Jenda Benda sjel na vodu mělkou,
spáchal v lodi díru vel, vel, velkou.
- Já měl náladu zlou, on zničil keňu mou,
už nikdy, houpy hou, s ní nepopluji mhou.
Tedy šetřím na novou, na laminátovou,
už ji chci mít v létě na dovolenou.

JEŽÍŠEK → OBSAH

1. Dal jsem na plotnu vodu, zapnul plyn,
 nasypal černou mletou kávu do hrnníčku.
 Pustil jsem desku – trojku Queen,
 zapálil na stromečku nejhořejší svíčku.

- R1:** Na stěnách tančily černé stíny,
 nechytneš je, nepolapíš, je to marné, když se trápíš.
 Z vánočních koled jsou evergreeny,
 a co ty, Ježíšku, ještě spíš?

2. Celý svět čeká na Boží znamení
 a on si zatím kdesi lítá v Mléčné dráze.
 A dole v městě za Domem umění
 jde Santa Claus převlečený za Dědu Mráze.

- R2:** Na stěnách skotačí černé stíny,
 nechytneš je, nepolapíš, je to marné, když se trápíš.
 Z vánočních koled jsou evergreeny,
 a co ty, Ježíšku, ještě spíš?

3. Pokojem voní čerstvé konopí,
 z ledničky vytáhnul jsem kapra sněhuláka.
 Až se mi celý roztopí,
 z balkónu do tmy z plných plic si zahulákám.

- R3:** Pa pa ra, pa pa ra, paparara. . .

- R2.** × 2

JINÉ TO NEBUDE → OBSAH

- Em C G H⁷ Em C G H⁷**
 1. Zdá se mi, jako bych házel hrách na stěnu, ať dělám, co dělám, včerejšek nedoženu.

Am Em Am E^o H⁷
 A to, co mi zítřek přinese, skryto je za tmavým závěsem.

Sloka za slokou a refrén k refrénu, někde z dálky slyším houkat sirénu.
 Nebe hvězdama je poseto, kde se touláš, moje Markéto?

- Em Am H⁷ Em Am H⁷ Em Am H⁷**
R1: Jiné to nebude děkuju ti osude za všechno, co se stalo,
C H⁷
 co nám na dně šálku po vypití kávy zůstalo.

- 2.** Vítr to, co navál, sice odvane, ale všechny naše slzy, ty jsou někde schované,
 no a ten, kdo je tam počítá, ten ví nejlíp, jak je láska složitá.

Slova jsou jak suché třísky do pecí, škrtněš sirkou a už nelze utéci.
 Všude samý prach a bodláčí, lidem to fakt jednou nestačí. **R1.**

- 3.** Za obzorem v dálce jedou kombajny, postavme se kamarádi do lajny.
 Jeden rok a nebo už jen den, na koho to slovo padne, půjde ven.

S počasím a pitomcema nervu se, to jsou ta moje dlouhá léta v cirkuse.
 Ať už horor nebo pohádku, čtu to všechno pěkně řádek po řádku.

- R2:** Pozpátku to nepude, děkuju ti osude, za všechno, co se stalo,
 co nám na dně šálku po vypití kávy zůstalo.

Em Am H⁷
 Jiný to, nebude, děkuju ti osude. (4×)
 Jiný to, finýto.

JSEM VÁŠNIVÁ → OBSAH

Z POHÁDKY KOLOBĚŽKA PRVNÍ

D

Jsem vášnivá, jsem vášnivá. . .

D

Jsem vášnivá pěstitelka výslovnosti,

A

jsem vášnivá pěstitelka dikce.

Mně zachvívá každé slovo čelní kostí,

A

řeč pečlivá každodenní cvik chce!

D

Střízlivý střízlík stříbro střádá,

žízňivý žoldněř žejdlík žádá.

A

Srkne-li srkavec, je to srk,

frkne-li frkavec, je to frk.

D

Říkáme správně dlouhé hlásky,

Vávrová s Vávrou sbírá klásky.

A

Karavana kráčí skrze Karakum,

D

transportuje parafín, karfiol a rum.

KARAVANA MRAKŮ → OBSAH

D **Hm** **G** **A** **D** **A⁷**
 1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý, pod sluncem sedlo kožený,

D **Hm** **G** **A** **D**
 Pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý a starý ruce sedřený.

D⁷ **G** **A** **Hm**
R1: Dopředu jít s tou karavanou mraků,

Hm **G** **A** **Hm**
 schovat svou pleš pod stetson děravý.

Hm **Em** **A⁷** **Hm** **Em**
 \: Jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,

Hm **F[#]** **Hm** **A⁷**
 až tam, kde svítí město, město bělavý. :\

2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený, v tom městě nikdo nezdraví.
 Šerif i soudce - gangsteři, oba řádně zvolení a lidi strachem nezdraví.

3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí a zákon džungle panuje.
 Provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí a truhlář rakve hobluje.

R2: V městě je rád a pro každého práce,
 buď ještě rád, když huba oněmí.

\: Může tě hřát, že nejsi na oprátce
 nebo, že neležíš pár inchů pod zemí. :\

4. = 1.

R: 3 Pryč odsud jít s tou karavanou mraků,
 kde tichej dům a pušky rezaví.

\: Orat a sít od rána do soumraku
 a nechat zapomenout srdce bolavý. :\

KATCE → OBSAH

- D⁹** **D^{Δ9}** **D^{6/9}** **D^{Δ9}**
1. Chtěl bych králem být aspoň chvíli krátkou.
D⁹ **D^{Δ9}** **D^{6/9}** **D⁹**
Dal bych narazit mince s malou Katkou.
Em **A⁷** **Em** **A⁷**
Žlutý jako lán v odpoledním žáru,
D⁹ **D^{Δ9}** **D^{6/9}** **D^{Δ9}** **Em** **A⁷**
jsem však jenom kmán, co drnká na kytaru.
- Být tak pilotem, znám to jenom z knížky,
vyhodil bych ven svoji Katku z výšky,
přece volný pád má rádo každé ptáče,
a já ji mám rád, u Svazarmu skáče.
- D⁶** **D** **D⁶** **D D⁶** **D** **D⁶** **D**
R: Na vodu zrcátka pouští slunce, než skryje ho mrak,
D⁶ **D** **D⁶** **D D⁶** **D** **D⁶** **D**
kluci se schovali v houští a holky se koupou jen tak,
Em **A⁷** **D** **C^o**
takhle si maluju léto, zima když nechce být krátkou,
Em **Em/F#Em/G**
přemýšlím, zda-li půjde to,
C **A⁷** **D⁹** **D^{Δ9}** **D^{6/9}** **D^{Δ9}**
být aspoň tři týdny s Katkou. Hm...
- 2.** Rotným být bych chtěl nebo generálem,
to bych nevelel, spokojil se s málem,
Katka dosvědčí, že když se velí „pozor!“,
lásce nesvědčí velmi přísný dozor.
- Kdybych tu moc měl a měl v hlavě zmatek,
vyhlásit bych chtěl státní svátek Katek,
aby i ta má nemusela vstávat,
a když volno má, tak pro ho naddělávat? **R.**
- 3.** Nejsem pilotem ani panem králem,
nemám žádnou moc a nejsem generálem.
Písně zkouším psát, obraze, či hladce,
slova splétám rád, slíbil jsem je Katce.

KDE JSOU → OBSAH

R1: Kde jsou, kdepak jsou
 G **C**
 G **Em** **D** **G** **D**
 naše velkolepý plány?
 Kde jsou, kdepak jsou –
 na hřbitově zakopány.

1. Sedíš tu tiše, jako pěna,
 F **C** **D⁴** **D**
 F **C** **D⁴** **D**
 žijem svůj život, no jak se říká – do ztracena.
 G **C**
 Kde jsou, kdepak jsou
 G **Em** **D** **G** **D**
 naše velkolepý plány?

R2: Kde jsou, kdepak jsou
 naše velkolepý plány?
 Kde jsou, kdepak jsou
 písně nikdy už nedopsány?

2. Život byl prima a neměl chybu,
 teď je mi zima a nemám ani na Malibu.
 Kde jsou, kdepak jsou
 naše velkolepý plány?

KDO NAPLNÍ NEBE → OBSAH

I: D F^{#7} Hm D⁷ G G D D D (*lick: a f[#]a / g[#]f g[#] / g e g*) D A⁷

1. Jak se tak dívám vokolo sebe na více méně truchlivou show,
 vobavy mívám, kdo naplní nebe, když na týhle scéně jen kradou a lžou.
 Jó vobavy mívám, jak fraška skončí, pláčem, či smíchem? A co bude dál?

R: Ptám se, co dál, co dál, až z vochozů zaduní tuš?¹⁶
 Vy s dědičným hříchem, *ó vy s hříchem*, přichází král.
 Já už vod svý mámy, jó, vod svýho táty,
 už od nich dávno vím, že hlavní je roli hrát fér, co to dá.
 Ať už jseš pán, ať už jseš pán a nebo kmán, zpěvačka ber, kde ber, jó, jako jsem já.

2. Jó, v matraci slámu, spaní mám těžký, stáří se hlásí, však to každej zná.
 Jó, hlavu si lámu, jak z nebeský vejšky, ve věci spásy teď vypadám já?
 Jó hlavu si lámu, jak fraška skončí, pláčem, či smíchem? A co bude dál? **R.**

C: Jó, hlavu si lámu, jak fraška skončí, pláčem, či smíchem? A co bude dál?
 Ptám se, co dál, co dál, až z vochozů zaduní tuš?
 Vy s dědičným hříchem, *ó vy s hříchem*, přichází král.

¹⁶Krátký, rychlý zvukový hudební kousek, zpravidla slavnostní. Rod mužský, zřídka ženský.

KDO VÍ, CO BUDE PAK → OBSAH

- C** **Am Dm** **G**
1. Kdo ví, co bude pak, až otevře prvně oči,
C **Am** **Dm** **G**
kdo ví, co bude pak, až otevře je víc?
F **G** **C** **Am**
\ : Zda najde cestu svou, nebo cizí, dlážděnou
F **G** **F** **G** **C**
a v davu půjde si, či v čele procesí? :\
- 2.** Kdo ví, co bude pak, zda podrží si ideály,
kdo ví, co bude pak, zda si je udrží?
\ : Co bude vlastně zač, zbabělec nebo rváč,
chladný jako sníh, či hořet jako vích? :\
- 3.** Kdo ví, co bude pak, až hlavou vrazí prvně do zdi,
kdo ví, co bude pak, až prvně narazí?
\ : Zda se jen otřese a nebo ohne se,
zda nebude se bát si vždycky za svým stát? :\
- 4.** Kdo ví, co bude pak, zda-li ho lež nezdolá,
kdo ví, co bude pak, jestli ho nesrazí?
\ : Bude mít zelenou, nebo žít na kolenou
a zda-li bude svět za pětadvacet let? :\
- 5.** Kdo ví, co bude pak, zda-li taky ptát se bude,
kdo ví, co bude pak, jestli se bude ptát?
\ : Zda ještě čekat vlak a nebo jít jen tak,
ať slunce nebo mrak, kdo ví, co bude pak? :\

KDYBY TADY BYLA TAKOVÁ PANENKA → OBSAH

- D** **A⁷** **D**
1. \: Kdyby tady byla taková panenka, která by mě chtěla. :\
- G** **D** **A⁷** **D**
- \: Která by mě chtěla, syna vychovala, přitom pannou byla. :\
2. \: Kdybych já ti měla syna vychovat, přitom pannou býti, :\
- \: ty by jsi mně musel kolébku dělati, do dřeva netíti. :\
3. \: Kdybych já ti musel kolébku dělati, do dřeva netíti, :\
- \: ty bys mně musela košilenku šíti bez jehel a nití. :\
4. \: Kdybych já ti měla košilenku šíti bez jehel a nití, :\
- \: ty by jsi mně musel žebřík udělati až k nebeské výši. :\
5. \: Kdybych já ti musel žebřík udělati, až k nebeské výši, :\
- \: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu. :\

KDYŽ JSEM BYL CHLAPEC MALEJ → OBSAH

D

1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,

G

D

scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával

A⁷

D

D⁷

G

D

A⁷

D

(D⁷)

a tu svoji nejmilejší hrál.

2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět.
Kdybych si ale v světě moh' ještě něco přát,
tak slyšet zase svýho tátu hrát.

3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem.
A když mně bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
to když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

4. To už je všechno dávno, táta je pod zemí,
když je ale noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

KDYŽ MĚ BRALI ZA VOJÁKA → OBSAH

- Am** **C** **G** **C**
1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
Dm **Am** **E** **F G C G**
 vypadal jsem jako blbec, jak ti všichni dokola, la, la, la,
Am **E⁷** **Am**
 jak ti všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
 jak mám správný voják býti a svou zemi chrániti, ti, ti, ti
 a svou zemi chrániti.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
 vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem si zabulil, lil, lil, lil,
 krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
 po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
 tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
 mladá holka lásku potřebuje, a tak si k lásce pomohla, la, la, la,
 tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
 řek jí, že má zrovna volný kvartýr, tak se sbalit nechala, la, la, la,
 tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáka, když ho holka zradila,
 nashledanou pane Fráňo Šrámků, písnička už skončila, la, la, la,
 Jakpak se vám líbila, la, la, la?
 No nic moc extra nebyla.

KDYŽ NA PAVOUKA SEDNE BLUES → OBSAH

- A A⁷ D D^{#°} E A E**
1. Když na pavouka sedne blues, tak přestane tkát síť,
A A⁷ D D^{#°} E A
 zaleze si do kouta a pláče jako dítě.
D A H⁷ E
 Vybřečí se, vysmrká se do mušího křídla
A A⁷ D D^{#°} E A
 a pustí se s novou vervou do shánění jídla,
A A⁷ D D^{#°} E A
 a pustí se s novou vervou do shánění jídla.
- 2.** Když na velrybu sedne blues, tak ponoří se ke dnu
 a když to není zrovna v lednu, klidně si k ní sednu.
 Polechtám ji bublinkama, poplácám po hřbetě
 a je opět spokojená v tom velrybím světě,
 a je opět spokojená v tom velrybím světě.
- 3.** Když na papouška sedne blues, tak vykašle se na zob
 a pod zobák si zanáává v rámci slovních zásob.
 A pak se vrhne na mrkvičku, pokud jsme mu dali
 a zase je to ten papoušek tak, jak jsme ho znali,
 a zase je to ten papoušek tak, jak jsme ho znali.
- 4.** Když na člověka sedne blues a všechno na něj padá,
 zakoupí si láhev vína, tklivé písňě skládá.
 Smutek ho však nepřestane pod srdíčkem bodat,
 dokud se mu nepodaří aspoň jednu prodat,
 dokud se mu nepodaří aspoň jednu prosadit.

KDYŽ PŘIJDOU CHVÍLE → OBSAH

ZE SERIÁLU M*A*S*H

- Dm⁷ G⁷ C Am⁷**
1. Když přijdou chvíle jaký znáš, jako v poušti klopýtáš,
Dm G⁷ Am A⁷
je bůhví kolik nadějí, do vzpomínek, co zahřejí.
Dm⁷ G⁷ C Am⁷
V nich rád se vracíš domů, tak věř si, u sta hromů
F^Δ Em Dm G⁷ Am
a trápení svý jednou rozmotáš!
2. Když přijdou chvíle loučení, bouře život promění,
je vzácná každá hodina, když vítr vát už začíná.
Mámě píšeš z války, jak se máš a psaní do obálky z války
s rozechvěním v srdci zastrčíš.
3. Ať plují mraky tisíc mil, nový svět jsi objevil,
má cenu každý svírání, jen pláč se skryje do dlaní.
Stárneš v týhle válce a kreslíš na obálce
čtyřlístek, co zbejvá pro štěstí.
4. Chceš zpátky letět nebo plout a někde v trávě procitnout,
vždyť všechno jednou konec má a další cesta začíná.
Letět zpátky domů, kde znáš i stíny stromů
a celej den si s dětmi můžeš hrát.

KDYŽ SEM ŠEL Z HRADIŠŤA → OBSAH

- 1.** **G** **Am** **D** **G**
 Když sem šel z Hradišťa z požehnání,
G **Am** **D** **G**
 potkal sem děvčicu z nenadání.
D **G** **Em** **D⁺**
 \: Potkala mě neznala mě
G **Am** **D** **G**
 červené jablúčko dávala mně. :\
- 2.** Že jsem byl šohajek nerozumný,
 vzal jsem si jablúčko z ručky její.
 \: Jak sem jedl, tak sem zbledl,
 už ťa dom, děvčico, neodvedu. :\
- 3.** Neber si, synečku, co kdo dává,
 z takových jablúček bolí hlava.
 \: Hlava bolí, srdce svírá,
 všecko, cos miloval, konec mívá. :\

KDYŽ SE ZAMILUJE KŮŇ → OBSAH

- F G C Am G**
1. Když se zamiluje kůň tam někde v pastvinách,
Dm G C
 láskou hlubokou jak tůň, tam někde v pastvinách,
C C⁷ F
 když se zamiluje kůň, koňskou láskou,
C G C
 zpívejte písničku pro jeho klisničku, nechte ho jít.
- G F C**
R: Nejkrásnější zvíře, zvíře pro rytíře, jmenuje se kůň. (jmenuje se kůň)
G F C
 Važte si ho, lidé, ať nám jich pár zbyde, jmenuje se kůň, (jmenuje se kůň)
G
 jmenuje se kůň.
- 2.** Slečna s bílou lysinkou tam někde v pastvinách,
 bude brzy maminkou, tam někde v pastvinách.
 Vždyť se zamiloval kůň koňskou láskou,
 hřívu si navlnil, aby ji oslnil a cválá k ní. **R.**
- 3.** = **1.**

KEĎ SOM IŠIEL ZRÁNA → OBSAH

→ Na těch panských lukách

G Am D G

1. Keď som išiel zrána, muzika ňe hrála.

G G⁷ C A D G

\: Šecky panny tancovaly, šecky panny tancovaly, enom moja stála. :\

2. Hojsa, chlapci, hojsa, co kosírky nosá.

\: A né tací drevěnci, a ne tací drevěnci, co za sukně visá. :\

3. Není taký gazda, co má štyry voly,

\: ale ten je eště lepší, ale ten je eště lepší, co má štyry ženy. :\

4. Jednu na sobotu, druhú na robotu

\: a tu treťú na neděle, a tu treťú na neděle, štvrtú do postele. :\

5. Frajárečky štyry, prečo ste sa bily?

\: To pro tebjá, šohajku, to pro tebjá, šohajku, že sme ťa lúbily. :\

6. Frajárečky štyry, pro mňa sa nebijte,

\: šak vy mojú ženú, šak vy mojú ženú, žádná nebudete. :\

KLÁDA → OBSAH

(capo 2)

Am

1. Celý roky prachy jsem si skládal,

C G Am

nikdy svýho floka nepropil,

Am

vod lopaty měl vohnutý záda,

C G Am

paty vod baráku jsem neodlepil.

G Am

Nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,

C G Am

tohle já už dávno pochopil.

2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,
brácha řek' mi, že by se mnou šel.Tak jsem háky, lana, klíny koupil,
sekyru jsme svoji každej doma měl.A plány veliký, jak fajn budem se mít,
nikdo z nás pro holku nebrečel.**F C Dm AmE Am****R:** Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!**F C Dm E**

S tou si, bráško, netykej, netykej!

3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,
není těžký, vždyť jsme fikaný.Ten rok bylo jaro ale skoupý,
a teď jsme na dně my i vory svázaný.A k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,
jen kus práce nedodělaný. **R.** × 2

KLOBOUK VE KŘOVÍ → OBSAH

C B⁹ C G^{7/5+} C B⁹ C C⁷
 Vítr vane pouští, po písku žene klobouk,
Fm G⁷ C Am Fm G⁷ C G⁷
 zahnal ho do houští, starý a černý klobouk.

C B⁹ C G^{7/5+} C B⁹ C C⁷
 Kdepak je ta hlava, která klobouk nosila?
Fm G⁷ C Am Fm G⁷ C
 Byla černá či plavá? Komu asi patřila?

Em F Em A⁷
 Kdo to v poušti zmizel? Odkud šel a kam?
G D⁷ G F⁷ F[#]G⁷ G^{7/5+}
 Jakou to měl svízel, že byl v poušti sám?

C A^b C G^{7/5+} C B⁹ A⁷
 Jen zaváté stopy. Starý klobouk ve křoví.
Dm G⁷ C Fm A^b G⁷ C
 Nikdo nic nepochopí. Nikdo se nic nedoví.

KLUZIŠTĚ → OBSAH

I: C Em⁷/_H Am⁷ C F^ΔC D G
C Em⁷/_H Am⁷ C F^ΔC F^ΔG

- 1.** Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy
C Em⁷/_H Am⁷ C/_G F^Δ C F^Δ G
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy.
C Em⁷/_H Am⁷ C/_G F^Δ C F^Δ G
Nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
C Em⁷/_H Am⁷ C/_G F^Δ C F^Δ G
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

- R:** Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
C Em⁷/_H Am⁷ C/_G
F^Δ C D⁷ G
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C Em⁷/_H Am⁷ C/_G
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
F^Δ C F^Δ C
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

- 2.** Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem.
Celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami. **R.**
- 3.** Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře.
Kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí dlaně umazané od sazí.

C: Zatím C Em⁷/_H Am⁷ C F^ΔC D G
C Em⁷/_H Am⁷ C F^ΔC F^ΔC

KOBEREČEK → OBSAH

R1: Dneska jdu na kobereček k šéfovi,
Am **Dm**
G **C** **E7**
 co zas po mně chce ten skrček, to vám nepovím.

Am **Dm**
 Ale prý u toho má být celé vedení,
G **E7** **Am**
 a to rozhodně není dobré znamení.

Dm **G**
1. Snad už přišli na to, že do práce chodím hlavně spát,
C **C/H** **Am**
 že mám tendenci hodiny své zaokrouhlovat (nahoru),
Dm **G**
 že mé pracovní nasazení klesá den co den
E7
 a že občas přijdu přímo z tahu ještě notně pod vlivem.
 No, eště aby ne - dyť jinak se tu nedá přežít! **R1.**

2. Snad jim vadí, že mý cívíčko jsou čtyři stránky lží,
 že vždy těsně před teambuildingem se mi přitíží (náhoda),
 jo je fakt, že na youtubu trávím celej den,
 ale za ty erotické stránky vážně nemoh' sem,
 to byl všechno spam, já jen omylem na něj klikal týden v kuse... **R1.**

Dm **Am** **Dm** **Am**
B: Odbila hodina h, já ťukám na dveře
Dm **Am** **G** **E7**
 a když po klice sahám, můj šéf mi otevře.

A za ním vidím členy nejvyšší garnitury,
 cítím se, jak by se mi zhmotnily mý noční můry. **R1.** (*pískání*)

R2: Já dneska šel na kobereček k šéfovi,
 ten velký muž mě povýšil, je vážně férový.
 A to co sem tu před tím říkal беру zpět
 a opovažte se to někde vyprávět!

KOCOUR SE SCHOULIL NA TVŮJ KLÍN → OBSAH

1. Kocour se schoulil na tvůj klín u nohou spí ti dalmatin
 C G Am G
 C F C
 v pozici lvů, co zdobí banku i sama noc má na kahánku,
 Dm Am G
 jen ty se ještě bráníš spánku a síle starých vín.
2. Jak dlouho to však vydržíš? Už na kostele zlátne kříž.
 Ne, ani jeho svatá záře nenajde důlek do polštáře,
 natož pak obrys mužské tváře a ty to dobře víš.
- R1: Má krásko s přetěžkými víčky, snad je tvůj rytíř na cestách,
 F C F C
 F C Am Dm G C F C
 snad si tvou krajkou od spodničky stírá prach na cestách.
3. Až přes řeku a do strání se rozléhá tvé volání.
 I Jonáš ve velrybím bříše by tvoje slova musel slyšet
 vždyť voláš tišeji než tiše, kdo se ti ubrání?
4. Vidíš však, nebo nevidíš? Už na kostele zlátne kříž,
 ne, ani jeho svatá záře nenajde důlek do polštáře,
 natož pak obrys mužské tváře a den je blíž a blíž.
- R2: Má krásko s přetěžkými víčky, kývou se, kývou, misky vah,
 na jedné krajka od spodničky, na druhé, na druhé víří prach.
5. I ve zvířeném prachu cest vidím tě lampu k oknu nést.
 Tvá silueta ale bledne, kdo pohlédne, už nedohlédne,
 snad ještě můra k lampě sedne, já však znám tu lest.
- R3: Má krásko s přetěžkými víčky, i když má víčka víří prach,
 tak po tvé krajce od spodničky teď bych už nerad sáh'.

KOČKA NA OKNĚ → OBSAH

C C#° G E7 Am D7 G D7

Lalalalá lala, lalalalá lala, lala, la, lalalá la.

G

Na okně seděla kočka, byl horký letní den,

D7

na okně seděla kočka a koukala se ven,
byl horký letní den a kdekdo chodil bos,

G G#° D7

na okně seděla kočka venku zpí val kos.

G Hm E

Byl horký letní den a celý svět se smál

Am D7

a mně veselý sen se pod jabloní zdál

G E7

a celý svět se smál, vidím to jako dnes,

Am E Am D7 G

na okně seděla kočka a venku štěkal pes.

KOLE NAŠEJ CHAĽUPEČKY → OBSAH

- G** **D**
1. Kole našej chaľupečky poletuju hoľubečky,
D A⁷ D D⁷ G
pohurkujú sobě, Hanysku, o tobě.
 2. Ludže na nas povědali, že smy spolu tancovali,
že mi idže taněc lepši jak ružaněc.
 3. O, Hanysku, muj Hanysku, paseš voľky na strnisku,
a ja sem muj Bože, zavřena v komoře.
-

1. Zele, zele, vzacne zele, sadžila sem če něvele,
kdo če bude išči, dy si samo chrašči.
2. U sušeda je syneček, červeny jako hřebiček,
ten če bude išči, choč si samo chrašči.

KOLOBĚŽKA → OBSAH

Z POHÁDKY KOLOBĚŽKA PRVNÍ

- D** **A**
 1. *rec:* /Napadla mě během dneška

D **A**
 kolo, kolo, koloběžka.

D
 Ta by stála za pokus,

E **A**
 polojízda, poloklus.

Dospělí to neocení,
 pro ně koloběžka není.
 Nemáte však ponětí,
 co to bude pro děti!/
 /

- D** **A** **D** **A** **D** **E** **A**
R1: To nás těší, těší, těší, že nás pěší, pěší pěší horko těžko dohoní.

D **A** **D** **A** **E** **A**
 Pěší strýček s pěší tetou, když se před řídítky pletou, tak se na ně zazvoní.

2. *rec:* /Setkáme-li se s překážkou, ubrdíme to podrážkou!

Kdo neumí řídit, dá si octan hlinitý!/
 /

Dá si octan hlinitý.

Setkáme-li se s poruchou, dojdeme k cíli po rukou!

Setkáme-li se s bahnem, okamžitě zahnem'!

Okamžitě zahnem'.

- R2:** Kdo má hlavu těžkou, těžkou, ať to zkusí s koloběžkou, štěstí se mu vrátí zpět.
 Kdo má vítr kolem uší, komu srdce láskou buší, toho baví, baví svět.

- D** **A** **D** **A** **D** **E** **A** **F#m**
C: Kdo má vítr kolem uší, komu srdce láskou buší, toho baví, baví svět.

D **E** **A** **F#m** **D** **E** **A**
 Toho baví, baví svět, toho baví, baví svět.

KOMETA → OBSAH

Am

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela.

Dm **G⁷**

Zmizela jako laň u lesa v remízku,

C **E⁷**

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem.

My už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,

spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Am **Dm**

- R1:** O vodě, o trávě, o lese,

G⁷ **C**

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Am **Dm**

o lásce, o zradě, o světě

E **E⁷** **Am**

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka, člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje. **R.** Na na na...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf,
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mě vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příští přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

- R2:** O vodě, o trávě, o lese,

o smrti, se kterou smířit nejde se,

o lásce, o zradě, o světě,

bude to písnička o nás a kometě...

KOUKÁM, JAK CELÁ ZEMĚ VSTÁVÁ → OBSAH

- 1.** Ranním vlakem jezdím dlouhá léta, v zimě, v létě, v každém počasí;
 postávám na pátém nástupišti, než si to ten courák přihasí.
 Jen rozespálý průvodčí a pár chlápku se sny na očích
 na aktovce začnou karty hrát.
 Za oknem kraj ujíždí tím svým tempem hlemýždím kolem
 polí a pasoucích se stád.
- R:** Koukám, jak celá země vstává a připadám si jak ztracený syn.
 Já ten obraz dál v srdci přechovávám nežli noc na celý kraj položí svůj stín.
 To jsem já, tvůj znovunalezený syn.
- 2.** Jedem' kolem nízkých spících domků, kolem starých aut a továrních hal,
 mávají nám květy jarních stromků, proč jsem si jich dřív už nevšímal?
 Pak na každé další zastávce ti, co denně jezdí do práce
 už navzájem představit se nemusí.
 Jen hlavou kývnou na pozdrav, a tak, jak káže dobrý mrav
 palcem první cigaretu zadusí. **R.**
- 3.** Přidali nám cestou jeden vagon, zpoždění jsou vždycky zbytečná,
 strejda mi čte přes rameno z novin, za chvíli se blíží konečná.
 Už je tlačénice, jak má být, i průvodčí se musel probudit
 a chlápkové už nemají kde hrát.
 Jen za oknem kraj ujíždí tím svým tempem hlemýždím kolem
 polí a pasoucích se stád.

KOVBOJŮV NÁŘEK → OBSAH

1. C Em C G
 Když v Laredu tenkrát jsem v ulicích brouzдал,
C Dm C G
 když v Laredu tenkrát jsem poprvé byl,
C Em C G
 já kovboje zahlíd', byl přikrytej plátnem,
Am Dm G C
 tím běloučkým plátnem, co studí jak jíl.
2. Ať píšťaly kvílí a bubny v tu chvíli
 ať zadrnčí v pohřebním průvodě mém.
 Tam v údolí u nás mě přikrejte hlínou,
 jsem mladičkej kovboj a chybil jsem, vím.
3. Šest hazardních hráčů ať vezme mou rakev,
 šest kovbojů zazpívá nad hrobem mém.
 A vemte mě na hřbitov, zahažte hlínou,
 jsem kovboj a hodně jsem chybil, já vím.
4. Šest veselých kovbojů ponese rakev,
 šest nejhezčích dívek mě doprovodí.
 A kytici růží mi na rakev dejte,
 ať hroudy tak prudce mě neuhodí.

KRAJINA POSEDLÁ TMOU → OBSAH

- G C G C G C G C**
1. Krajina posedlá tmou, vzpomínky do sedla zvou,
G D D⁷
nutí mě vrátit se tam, kde budu navěky sám.
D⁷⁺ G H⁷ Em
Kde místo úsměvů tvých, čeká jen řada snů zlých
C C^{#o} G C G D⁷ G C G
a místo lásky nás dvou, krajina posedlá tmou.
2. Když západ v očích ti plál, s tebou jsem naposled stál,
i když jsi čekala víc, přijel jsem tenkrát ti říct,
že mám tě, na každéj pád, jedinou na světě rád,
a pak jsem zase jel dál a západ v očích ti plál.
3. Proč jsem se vracel tak rád, proč jsem měl touhu se smát,
když cestou řekli mi, Joe, ta nikdy nebude tvou.
Že láska mizí jak dým, to dneska proklatě vím,
jedno však musím se ptát, proč jsem se vracel tak rád.

KRÁL A KLAUN → OBSAH

I: C F C F C F

- G F C F C F C F C G⁷ C**
 1. Král do boje táh', do veliké dálky, a s ním do té války jel na mezku klaun.
G F C F C F C F C G⁷ C
 Než hledí si stáh', tak z výrazu tváře bys nepoznal lháře, co zakrývá strach.
G⁷ C D⁷ G⁷ F#⁷ G⁷
 Tiše šeptal při té hrůze: „inter arma silent musae,“ místo zvonku cinkal brněním.
F C F C F C F C G⁷ C E F C D⁷
 Král do boje táh', do veliké dálky, a s ním do té války jel na mezku klaun.
2. Král do boje táh' a sotva se vzdálil, tak vesnice páčil a dobýval měst.
 Klaun v očích měl hněv, když sledoval žháře, jak smývali v páře prach z rukou a krev.
 Tiše šeptal při té hrůze: „inter arma silent musae,“ místo loutny držel v ruce meč.
 Král do boje táh' a sotva se vzdálil, tak vesnice páčil a dobýval měst.
3. Král do boje táh' s tou vraždící lůzou, klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.
 Když v noci byl klid, tak oklamal strážce a, nemaje páže, sám burcoval lid.
 Všude křičel do té hrůzy, ve válce, že mlčí Múzy, muži by však mlčet neměli!
 Král do boje táh', s tou vraždící lůzou, klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.
4. Král do boje táh' a v červáncích vlídných zřel, na čele bídných, jak vstříc jde mu klaun.
 Když západ pak vzplál, tok potoků temněl, klaun tušení neměl, jak zahynul král.
 Kdekdo křičel při té hrůze: „inter arma silent musae,“ krále z toho strachu trefil šlak.
 Klaun tiše se smál a zem žila dále a neměla krále, \: klaun na loutnu hrál. :\

KRÁTKÝ POPIS LÉTA → OBSAH

E

I: Požáry ze čtyř stran hoří léto.

E A HE A H

R1: Požáry ze čtyř stran hoří léto,
omamně kvetou akátové háje,
zelená duše vína doutná na vinicích,

G D E

krvácí vlčí máky v obilí.

E A HE A H

R2: Požáry ze čtyř stran hoří léto,
omamně kvetou akátové háje,
zelená duše vína doutná na vinicích,
krvácí vlčí máky v obilí.

A G D A

1. Přichází tma a po stříbrném mostě kráčí Luna.

G D A

Svět je jak chleba vytažený z pece

G D G D

a noc ujídá, a noc ujídá.

R2.

R3: Požáry ze čtyř stran hoří lé (*vlaštov -to, ky hbité rovnou nití*)
omamně kvetou akátové há (*studán -je, ky k nebi, k nebi přišívají.*)
zelená duše vína doutná na vini (*Rov -cích, ný je den a slunce svítí,*)
krvácí vlčí máky v obilí. (*na rovné léto v rovném kraji.*)

C: Požáry ze čtyř stran hoří léto!

KRÁVY, KRÁVY → OBSAH

C F C G

1. Krávy, krávy, jak si vlastně povídáte?

C F C G C

Krávy, krávy, jakou máte řeč?

C G⁷

- R1:** Bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú,

G⁷ C

bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú,

C G⁷

bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú,

G⁷ C

bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú, bú.

2. Kočky, kočky, jak si vlastně povídáte?

Kočky, kočky, jakou máte řeč?

R2: Mňau, mňau, mňau...

3. Pejsci, pejsci, jak si vlastně povídáte?

Pejsci, pejsci, jakou máte řeč?

R3: Haf, haf, haf...

4. Hadi, hadi, jak si vlastně povídáte?

Hadi, hadi, jakou máte řeč?

R4: Sss, sss, sss...

5. Němé tváře, jak si vlastně povídáte?

Němé tváře, jakou máte řeč?

R5: Bú...

Mňau...

Haf...

Sss...

KRUTÁ VÁLKA → OBSAH

- E** **C#m** **F#m** **G#m**
1. Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý, sníš?
G# **A** **F#m** **EA** **F#m** **H⁷**
 Hoří dál plamen války a ráno je blíž.
E **C#m** **F#m** **G#m**
 Chci být stále s tebou, až trubka začne znít,
G# **A** **F#m** **E** **A** **E**
 láska má, vem mě s sebou! Ne, to nesmí být.
- 2.** Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,
 poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž.
 Tvůj kapitán tě čeká, pojď, musíme už jít,
 noc už svůj kabát svléká. Ne, to nesmí být!
- 3.** Až dým vítr stočí, tvář změni pot a prach,
 do mých dívej se očí, tam není strach.
 Když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,
 hlavu vzal do svých dlaní? Ne, to nesmí být!
- 4.** Ach, má láska sladká, jak mám ti to jen říct,
 každá chvíle je krátká a já nemám víc.
 Já mám jenom tebe, můj dech jenom tvůj zná,
 nech mě jít vedle sebe. Pojď láska má.

KUMBAYA → OBSAH

- D G D Hm Em A**
1. Ten, kdo zpívá rád, kumbaya, ten, kdo zpívá rád kumbaya,
D G D G D A⁷ D G D A⁷ D
 nemá proč se bát, kumbaya, děl Pán, kumbaya, děl Pán, kumbaya.
 2. Toho spasí Pán, kumbaya, toho spasí Pán, kumbaya,
 od pekelnejch bran, kumbaya, náš Pán, kumbaya, náš Pán, kumbaya.
 3. V ráji bude spát kumbaya, v ráji bude spát, kumbaya,
 zpívat jen a hrát kumbaya, děl Pán, kumbaya, děl Pán, kumbaya.
 4. Ten, kdo zpívá rád, kumbaya, ten, kdo zpívá rád, kumbaya,
 nemá proč se bát, kumbaya, děl Pán, kumbaya, děl Pán, kumbaya.

LA BAMBA → OBSAH

→Twist And Shout

D G A

1. Para bailar la Bamba.

D G A D G A

Para bailar la Bamba se necesita una poca e gracia.

D G A D G A

Una poca de gracia y otra cosita ay arriba y arriba.

D G A D G A

Ay arriba y arriba por ti sere por ti sere, por ti sere.

D G A D G A D G A

Yo no soy marinero, yo no soy marinero, soy capitan soy capitan soy capitan.

D G A D G A

- R:** Bamba la Bamba. Bamba la Bamba.

D G A D G A

Bamba la Bamba. Bamba la Bamba.

2. Para subir al cielo.

Para subir al cielo se necesita una escalera larga.

Una escalera larga y otra cosita ay arriba y arriba.

Ay arriba y arriba contigo ire yo no soy marinero.

Yo no soy marinero soy capitan soy capitan soy capitan. **R.**

3. Para ser secretaria.

Para ser secretaria se necesita una falda muy corta.

Una falda muy corta pero ademas una pierna muy larga.

Una pierna muy larga por ti sere yo no soy marinero.

Yo no soy marinero soy capitan soy capitan soy capitan. **R.**

4. Para ser marinero.

Para ser marinero se necesita una buena chibichanga.

Una buena chibichanga y otra cosita tu no eres marinero.

Tu no eres marinero ni tu ni el, yo soy capitan soy capitan.

Yo no soy marinero soy capitan soy capitan soy capitan. **R.**

LACINÝ VÍNO → OBSAH

C **C/H** **Am** **Am/G**
 1. Po noci krátké a po milování,
Am/F#
 zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,
C **G⁷** **C** (**G⁷**)
 co bolí. To je to laciný víno.

2. Po noci plné cigaret kouře,
 byls jako tajfun a já jako bouře,
 to bolí. To je to laciný víno.

E **E⁷** **Am⁷**
R1: Teď jenom matně v hlavě mi svítá, útržky večera vytanou.
E **E⁷** **Dm** **A^o** **Dm⁷ G⁷**
 Tak jako stébla se tonoucí chytá, hledám tvou adresu napsanou.

3. Napsals' ji sirkou vypálenou
 na krabičku cigaret zpola plnou,
 k ránu pilo se laciný víno.

C **Em⁷Am⁷Am/F#** **G** **C** **Em⁷ Am⁷Am/F#** **G**
R2: Večery fajnový, u lahve litrový se milují namátkou holky, co málo ví.
E **E⁷** **Am⁷** **Dm⁷** **G⁷**
 Když hlava potom bolí ráno, spát se chce, je nedospáno.
C **Em⁷Am⁷ Am⁷/GAm/F#** **G** **C**
 Večery fajnový tak končí vaj. To je to laciný víno.

4. Po noci krátké a po milování,
 zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,
 co bolí. To je to laciný víno. **R1.**

5. Adresu někdo vynesl s košem,
 tak vidíš, holka, rázem je po všem,
 to bolí. To je to laciný víno. **R2.**

LADOVSKÁ ZIMA → OBSAH

capo 5

Cadd2 G6 Dsus2 G6

1. Za vločkou vločka z oblohy padá, chvílnku počká, a potom taje.
Na staré sesli sedí pan Lada, obrázky kreslí zimního kraje.

R: Ladovská zima za okny je a srdce jímá bílá nostalgie.
Ladovská zima, děti a sáně a já jdu s nima do chrámu Páně.
Bim bam bim bam bim bam bim bam bim bam bim.

rec: To mokre bile svinstvo pada mi za limec, už štvrty měsíc v jednom kuse furt prosinec.
Večer to odhažu, namažu zada, rano se vzbudim a zas kurva pada.

Děcka maju zmrzle kosti, saňkuju už jenom z povinnosti.

Mrzne jak sviňa, třicet pod nulu, auto ani neškytne, hrudky se dělají v Mogulu.

Kolony aut krok-sun-krok, bo silničáři, tak jak každý rok,
su překvapeni velice, že sníh zasypal jim silnice.

Pendolino stojí kdesik u Polomi, zamrzly mu všechny CD-ROMy.

A policajti? Ti to jisti z dalky - zalezli do Aralky. **R.**

Na Vysočině zavřeli D jedničku, kamiony hraly na honičku.

Takzvané „Rallye letní gummy“ v tym kopcu u Meziříčí,
spěchaly s melounama a teď jsou v... však vite kde.

Na ČT1 studio Snih, Voldanova sedi na sanich.

A v Praze kalamita jak na Sibíři: tři centimetry sněhu! A u Muzea čtyři.

Jak v dalce vidim zasněženy Řip, říkam si,
praotče Čechu, tys byl ale strašny cyp.

Kdyby si popošel eště o par kilometru dale,
tak sem se teďka mohl kdesi v teple v plavkach valet.

A misto toho, aby se člověk bal zajít do Tesca na nakupy,
jak sou na tych rovných střezech sněhu kupy.

Do toho všeho, jak mam zmrzly nos aj lica,
tak eště z radia provokater Nohavica. **R.**

LADY CARNEVAL → OBSAH

melodie začíná na F#

- D** **A⁷** **D**
1. Páni a paní, vím, jak se ruší žal,
D **E⁷** **A** **D**
 já tíhnu duší jen k lady Carneval.
D **A⁷** **D**
 Já kdysi pannám, já ba i vdovám lhal,
D **E⁷** **A⁷** **D**
 teď v srdci chovám jen lady Carneval.
- R:** **Em⁷** **A⁷** **D** **Hm**
 A s ní vchází do mě hřích nepoznán,
Em⁷ **A⁷** **D**
 tančí v bílých kamaších, je můj pán,
Gm⁷ **C⁷** **F** **B**
 život já bych za něj dal, ó má lady Carneval,
Gm **A**
 mám tě rád, mám tě rád!
- 2.** Páni a paní, dříve já jenom spal,
 teď sháním věno, vám, lady Carneval.
 Já kdysi kartám vášnivě podlíhal,
 teď už se modlím jen k lady Carneval. **R.**
- 3.** Lalala lala la lala lala lá,
 šalala lala la lala lala lí.
 Lalala lala la lala lala lá,
 šalala lala la lala lala lí. **R.**
- 4.** = **1.**

LÁSKA JE TU S NÁMI → OBSAH

capo 3

- Em C Am D**
1. Kadekto súťaží o rýchlejší úder,
G Em Am D
zbity a bez lásky ťažko niekto zmúdrel.
Em C Am D
Povolte myšlienky zovreté do pästí.
- C D G Em**
R: Láska je tu s vami, buďte s ňou,
C D G G⁷
láska je tu s nami, budme s ňou,
C D G Em
láska je tu s vami, buďte s ňou,
Am D
chce sa nás dotknúť!
2. Kadekto hovorí, je to zlé a vie čím,
láska však vraví, že niet sa z čoho liečiť.
Povolte myšlienky zovreté pästí.
3. Veď láska nenesí nikdy žiaden nápis,
rozdá sa pre všetkých s tým sa darmo trápiš.
Povolte myšlienky zovreté do pästí.

LÁSKA JE VÝTAH → OBSAH

→Sarà perché ti amo

E

C#m

1. Jedeme vzhůru, jsme spolu ve výtahu, tvářím se vážně, nebo mám aspoň snahu.

A

H

V duchu si říkám, že jsme tu jako v kleci, není kam couvnout, to jsou mi ale věci.

2. Tenhle ten výtah, ten má už svoje roky, někdy se plouží, jindy zazs dělá skoky, někdy se kývá, tak jako ta věž v Pise, teď zhaslo světlo, a výtah zastavil se.

E

- R1:** Láska si dělá, co chce, krotitel nemá šanci,

C#m

láska je světlo i tma, když tma, tak jako v ranci,

A

H

s láskou je dobře i zle, teď už nám začalo svítat,

E

že láska je výtah, co tě veze kam chce.

- R2:** Láska si dělá, co chce, přijde a zase zmizí, láska je ticho i třes, má svoji vlastní vizi, láska je všude, i zde, může ti ubalit ránu, ač nemáš to v plánu, jenže lásce se chce.

3. Teď máme půlnoc, i když je odpoledne, i potmě cítím, že mi tvář jaksi bledne. V tom tichu toužím slyšet zas něčí slova, a jako dítě svou ruku v jiné schovat.

4. Tiše ti říkám, s výrazem filosofa, chvíli se vznášet, že není katastrofa, láska je výtah, co někdy staví v nebi, i když se houpá, tak je v něm škoda nebýt. **R1.**

E

C#m

- C:** Láska si dělá, co chce, přijde a zase zmizí, láska je ticho i třes, má svoji vlastní vizi,

A

H

E

láska je všude i zde, v duchu si říkám, že by? Láska je výtah, co někdy končí v nebi.

LÁSKO! → OBSAH

Am

1. Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,

E Dm

milostný dopisy s partií mariáše.

Dm

Před cestou dalekou zpocený boty zujem,

C E

a potom po dekou sníme, když onanujem.

Am G

- R:** Lásko, zavři se do pokoje,

Am G

lásko, válka je holka moje,

C G Am G Am E

s ní se miluji, když noci si krátím.

Am G

Lásko, slunce máš na vějíři,

Am G

lásko, dvě třešně na talíři,

C G Am G Am E

ty ti daruji, až jednou se vrátím.

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu,
s úsměvem dospělých vytáhnem cigaretu.
V opasku u boku nabitou parabelu¹⁷,
zpíváme do kroku pár metrů od bordelu. **R.**

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,
latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny.
Není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,
nežli se zchlastaní svalíme na kavalce. **R.**

E

rec: /Levá, dva./

R.

¹⁷Pistole Luger P.08, ve své době jedna z nejspolehlivějších samonabíjecích zbraní. Pojmenování „parabela“ je odvozeno od názvu náboje 9×19 mm Parabellum. Jedná se o nejrozšířenější pistolový náboj na světě. Název Parabellum je odvozen z latinského „Si vis pacem, parabellum.“ („Hleď-li mír, připrav se na válku.“), což bylo motto Deutsche Waffen und Munitionsfabriken, výrobce tohoto náboje.

LÁSKO MÁ, JÁ STUŇU → OBSAH

Z MUZIKÁLU NOC NA KARLŠTEJNĚ

1. **Am** **Em** **D** **E⁷** **Am**
Já ač mám spánek bezesný, mně včera sen se zdál.
Am **Em** **D** **E⁷** **F** **G**
I když dávno nejsem s ním, mě navštívil sám král, řekl:

- R:** **C** **G** **Dm** **Am**
Lásko má, já stůňu, svoji pýchu já jen hrál,
C⁷ **F** **C** **G** **1. E⁷ / 2., 3. C / 4. A**
kvůli vám se vzdávám trůnu, klenotů i katedrál.

2. Ač den mám jindy poklidný, dnes nevím, kudy kam.
Trápí mě sen ošidný a trápí mě král sám, řekl: **R.** ×3

LAUGHING ON THE OUTSIDE → OBSAH

ZE SERIÁLU THE END OF THE F***ING WORLD

I: C C⁷ F Fm C C⁷ F

E Am F C B A⁷

R: I'm laughing on the outside, crying on the inside,

D Fm G

'cause I'm so in love with you.

C C⁷ F Fm

1. They see me night and daytime, having such a gay¹⁸ time,

C C⁷ F

they don't know what I go through.

E Am F C B A⁷

R: I'm laughing on the outside, crying on the inside,

D G C F C

'cause I'm still in love with you.

C

B: No one knows it's just a pose, pretending I'm glad we're apart.

D Am D G A⁷

But when I cry, my eyes are dry, the tears are in my heart,

D D⁷ G Gm

2. My darling, can't we make up? Ever since our breakup

D D⁷ G

make believe is all I do.

F[#] Hm G D C H⁷

R: I'm laughing on the outside, crying on the inside,

E A D G D A

'cause I'm so in love with you.

S: D D⁷ G Gm D D⁷ G

F[#] Hm G D C H⁷

C: I'm laughing on the outside, crying on the inside...

¹⁸rozjásaný, pestrý, zářivý, veselý, jasný

LAYLA → OBSAH

I: \: /**A C Dm/D D C B/B B B C/C C C Dm/D** :\ **C/A C**

C#m⁷

G#⁷

1. What will you do, when you get lonely

C#m⁷ C D E E⁷

with nobody waiting by your side?

F#m H E A

You've been running and hiding much too long,

F#m H E

you know it's just your foolish pride.

A Dm B C Dm

R: Layla, you got me on my knees.

Dm B C Dm

Layla, I'm begging, darling please.

Dm B C Dm Dm B C

Layla, darling, won't you ease my worried mind?

2. Tried to give you consolation,
your old man had let you down.
Like a fool, I fell in love with you,
you turned my whole world upside down. **R.**

3. Make the best of the situation
before I fin'lly go insane.
Please, don't say, we'll never find a way
and tell me all my love's in vain. **R. ×4**

LÉTA DOZRÁVÁNÍ → OBSAH

1. D^7 G
 Život je pro mne obnošená vesta, vše, co se dalo, dávno už jsem prožil,
 D^7 D^7 G C E^7
 teď už mi zbývá jenom jedna cesta: vstříknu si trochu jedu do žil.
 Am Cm
 Pár kapek utrejchu jsem požil a zítra zas si pro změnu,
 G A^7 D^7
 v případě, že bych ještě ožil, kulí hlavu proženu.
 G° D^7 G
 To jsem si říkal, když mi bylo dvacet, když nevěděl jsem kudy dál,
 D^7 G G° C D^7 G
 až dobrý přítel vrazil mi pár facek, a pak se to mu se mnou smál.
2. Dva roky na to – to jsem se zas věšel pro tu, co měla oči jako mandle,
 co měla pro mě, když jsem se s ní sešel, polibky s chutí cukrkandle.
 Pro ni jsem došel k rozhodnutí, že život pes je, buď jak buď,
 a nikdo, že mě nedonutí, abych ho žil, když nemám chuť.
 Tu opět přítel objevil se náhle, nadávky jeho vyřklé z plných plic
 to byly kapky do mé duše zprahlé, a z té mé smrti nebylo zas nic.
3. Až jednou: lehl jsem si na koleje, neb jsem měl v duši zas nějaký zmatek,
 ležel jsem dlouho, vlak však stále nejel a pražce tlačily mě do lopatek.
 Dobyččí vlak do městských jatek měl ukončit mé trápení,
 byl všední den a přece svátek, dobytčí vlak měl zpoždění.
 Čekal jsem zdali přítel se mi zjeví, aby mě vyrval smrti ze klína,
 nejde a nejde, asi o tom neví, tak jsem se zved a šel jsem do kina.
4. „Život je pro mne obnošená vesta, na jeho nudu právem stěžuju si,“
 to říká sotva jeden člověk ze sta a ostatní se divit musí.
 A proto kdo si neví rady, ten ať se smíří s osudem,
 my dokaváde budem tady, nikdy říkat nebudem:
 „Život je pro mě obnošená vesta, šedá a nudná, jak to račte znát.“
 to říká sotva jeden člověk ze sta a ostatní se musí smát.

LET IT BE → OBSAH

- C** **G** **Am** **F^Δ** **F⁶**
1. When I find myself in times of trouble, mother Mary comes to me,
C **G** **F** **C/E** **Dm** **C**
speaking words of wisdom, let it be.
And in my hour of darkness, she is standing right in front of me,
speaking words of wisdom, let it be.

- Am** **C/G** **F** **C**
- R1:** Let it be, let it be, let it be, let it be,
C **G** **F** **C/E** **Dm** **C**
whisper words of wisdom, let it be.

2. And when the broken hearted people living in the world agree,
there will be an answer, let it be.
For though they may be parted, there is still a chance, that they will see,
there will be an answer, let it be.

- R2:** Let it be, let it be, let it be, let it be,
there will be an answer, let it be.
R1.

B: **F** **C/E** **Dm** **C** **B** **F/A** **G** **F** **C** ×2
C **G** **Am** **F** **C** **G** **F** **C** ×2

R1.

3. And when the night is cloudy, there is still a light, that shines on me,
shine on 'til tomorrow, let it be.
I wake up to the sound of music, mother Mary comes to me
speaking words of wisdom, let it be. **R2.** ×2 **R1.**

C: **C** **C/E** **Dm** **C** **B** **F/A** **G** **F** **C**

LETNÍ ROMANCE → OBSAH

G C G C G C G D

1. Je ráno, pěkný den jako nejdén a brána k štěstí otevřená.

G C G C G C G D

A v světle přikrytá vedle leží ta, která je a není moje žena.

C G C G C G D

Ať žije lidskej tvor, je osmej thermidor¹⁹ a lid za oknem volá sláva

G C G C GC G D G

\: A ona po chvíli v mojí košili vstává, tiše vstává. :\

2. Pod blůzou z Marseille však má dvě kameje hezčí, než má senešálka²⁰.

A já je propíjím s jednou bestií, která je a není moje válka.

Jó, v malým pokoji ve tmě a ve zbroji se rázem kroků nedostává.

\: Když země kdekoli je v letní řeholi plavá, tolik plavá. :\

3. Léto uzraje a tahle holka je moc bílá na to, aby žila

jen ze svých kamejí a s mojí nadějí, v který je a není moje síla.

\: Jó, je mi do tance, tahle romance je možná ženská nebezpečná.

Možná krvavá, možná nepravá, ale věčná, Bože, věčná. :\

¹⁹Jedenáctý měsíc francouzského revolučního kalendáře z 18. století. Zároveň tak bývá nazýváno spiknutí, které 27. července (9. thermidoru) 1794 svrhlo revoluční vládu Maximiliena Robespiera a nastolilo vládu velké finanční a průmyslové buržoazie. Osmého thermidoru pronesl Robespierre projev plný výzev a hrozeb.

²⁰Senešal (z latinského senescalcus – nejstarší sluha) byl titul vysokého úředníka ve středověké Francii. V raném středověku to byl zkušený a spolehlivý člen panovnické družiny, který působil jako stolník. Postupně získal pravomoc nad všemi palácovými záležitostmi a uplatňoval také politický vliv.

LETNÍ UKOLÉBAVKA → OBSAH

Z MUZIKÁLU PORGY & BESS
→ Summertime

- H⁷ Em⁶ F[#]m Em⁶ F[#]m Em⁶ F[#]m Em⁶**
1. Léta žár, život zdá se hned krásný.
F[#]m Em⁶ Am⁷ C C[#]° H F^{#7} H
Ryb je hojnost, zraje bavlny lán.
H⁷ Em⁶ F[#]m Em⁶ F[#]m Em⁶ F[#]m Em⁶
Mámu hezkou máš a tvůj táta tě nedá
G Em A Am⁷ Em A⁷ Am⁷ Em
tak synáčku neplač, mámou kolébán.
2. Jednoho rána svět se ti promění v píseň,
ta ti křídla dá, zmizíš v oblacích nám.
Až do té chvíle zlý sen ti nezkříží spánek.
Tak spi, synku, spi, svou mámou kolébán.

LÉTO S MONIKOU → OBSAH

→In the Summertime

A

1. Jeden letní den, kdy jsem nemohl spát
jako krásný sen, který měl se mi zdát,

D

A

přišla ke mně sem dívka bezvadná a zůstala tu stát.

E

D

A

„Já jsem Monika,“ řekla, a já už ji měl rád.

2. Léto s Monikou bylo stoprocentní,
láskou velikou totiž hořel jsem k ní,
celý prázdniny měly nádhernej a trochu rychlej spád.
„Pojď mě políbit,“ řekla, a já jsem šel vždycky hned a rád.

3. Takhle na podzim, když už byl venku trochu chlad,
řek' jsem jestli smím už ji navždycky hrát,
ve svém objetí, jestli píseň jen jí tohle může dát?
„No to je hotový,“ řekla, a já už si ji měl tenkrát brát.

4. Jako malej kluk, ty dy dy dy dy,
teda zpívám si a všechno je mi fuk.
Da da da, di da du, di da du da du da,
da da, di da du, di da du da du da.

5. Přišel zimní čas, venku napadl sníh,
jí se trochu změnil hlas a mně zase zmrzl smích,
když jsem pochopil, že se opravdu už nemám čemu smát.
„Ahoj, odcházím,“ řekla, a já zůstal jako svatej stát.

6. Jeden jarní den, kdy jsem nemohl spát,
jako krásný sen, který měl se mi zdát,
přišla ke mně holka bezvadná a zůstala tu stát.
„Já jsem Hedvika,“ řekla, a já už ji měl rád.

7. Léto s Monikou bylo stoprocentní,
láskou velikou totiž hořel jsem k ní,
celý prázdniny měly nádhernej a trochu rychlej spád.
„Pojď mě políbit,“ řekla, a já jsem šel vždycky hned a rád.

8. Prostě, a tak dál, přišel jinej muž,
co bych povídal, to přece znáte už. . .

LINDA → OBSAH**F** **A⁷** **D⁷**

Linda-a, Linda-a, Linda

G⁷ **C⁷** **F** **F^o** **Gm**

nejradši marmeládu ze všech jídel má.

C⁷ **F** **A⁷** **D⁷**

Tahleta Linda-a, Linda-a, Linda

G⁷ **C⁷**

za soudek marmelády cokoliv dá.

A⁷ **D⁷**

Říkám jí: Lindo, ty moje holka upatlaná,

G⁷ **C⁷**

proč tvá pusa není aspoň jednou slaná?

F **A⁷** **D⁷**

Má milá Linda-a, Linda-a, Linda

G⁷ **C⁷** **F** **B** **F**

co dělat, marmeládu prostě ráda má.

L'ITALIANO → OBSAH

→ Ital nezná ten zázrak

I: **Am** **Dm** **Am** **E⁷** **Am**
 Lasciatemi cantare con la chitarra in mano, lasciatemi cantare sono un Italiano.

1. **Am** **Am**
 Buongiorno Italia gli spaghetti al dente, e un partigiano come presidente.

Am **E⁷**
 Con l'autoradio sempre ne la mano destra e un canarino sopra la finestra.

E
 Buongiorno Italia, con I tuoi artisti con troppa America sui manifesti.

Am
 Con la canzoni, con amore, con il cuore, con piu done, sempre meno suore.

C **Am**
 Buongiorno Italia, buongiorno Maria, con gli occhi pieni maliconia,

E **Am**
 buongiorno Dio, lo sai che ci sono anch'io.

R: **Am (Bm)** **Dm (E^bm)** **Am (Bm)**
 Lasciatemi cantare, con la chitarra in mano,

E (F) **Am (Bm)**
 lasciatemi cantare, una canzone piano piano.

Am (Bm) **Dm (E^bm)** **Am (Bm)** **E (F)** **Am (Bm) F⁷**
 Lasciate mi cantare, perché ne sono fiero, sono un Italiano, un Italiano vero.

2. **Bm** **Bm**
 Buongiorno Italia, che non si spaventa, e con la crema da barba alla menta,

Bm **F⁷**
 con un vestito gessato sul blue la moviola la domenica in TV.

F
 Buongiorno Italia col caffè ristretto, le calze nuove nel primo cassetto

Bm
 con la bandiera in tintoria e una seicento giu di carrozzeria.

C[#] **Bm**
 Buongiorno Italia, buongiorno Maria, con gli occhi pieni maliconia,

F⁷ **Bm**
 buongiorno Dio, lo sai che ci sono anch'io. **R.** ×2

LIVING NEXT DOOR TO ALICE → OBSAH

→ Alenka v říši divů

D

1. Sally called, when she got the word,

G **A** **D** **A⁷**

she said 'I suppose you've heard about Alice. '

D

Well I rushed to the window and look outside,

G

but I could hardly believe my eyes,

A **D** **A⁷**

as a big limousine rolled up into Alice's drive.

D

- R:** Oh, I don't know, why she's leaving or where she's gonna go,

G

I guess she's got her reasons, but I just don't want to know

A **D** **A⁷**

'cause for twenty-four years I've been living next door to Alice.

D

Twenty-four years just waiting for a chance,

G

to tell her how I'm feeling, maybe get a second glance,

A **G** **A** **D**

now I've got to get used to not living next door to Alice

2. Grew up together, two kids in the park,

carved our initials deep in the bark, me and Alice.

Now she walks through the door with her head held high,

just for the moment, I caught her eye,

as a big limousine pulled slowly out of Alice's drive. **R.**

3. Sally called back, asked how I felt,

she said 'I know, how to help get over Alice.'

She said 'Now Alice is gone, but I'm still here,

you know I've been waiting for twenty-four years'

and the big limousine disappeared.

- R:** ...

But I'll never get used to not living next door to Alice.

LÍZÁTKO → OBSAH

D H⁷ E⁷ A⁷ D D^Δ

Lízátko, já našel na zemi lízátko,

Hm H^o Em H⁷

někdo ho olízal drobátko,

Em A⁷ D E^{b^o} Em A⁷

a já se na něj nezlobím, nejsem žádná fajnovka.

D H⁷ E⁷ A⁷ D D^Δ

Tolízátko, lízal kluk, či malé robátko,

Hm E^{b^o} Em

případné bacily v tom suchu a zimě

E⁷ A⁷ B⁷ A⁷

uhynuly zakrátko, dobře jim tak!

D Am⁷

Nejlepší cukrátko je totiž lízátko,

D D⁷

starého chlapa zanes do doby,

G H⁷ Em A⁷

kdy byl ještě malé holátko, mám dneska z pekla štěstí!

D H⁷ E⁷ A⁷ D D^Δ

Lízátko, já našel na zemi lízátko,

Hm E^{b^o} Em H⁷

pán za mnou má mě za prasátko,

Em A⁷ D G D

a já se na něj nezlobím.

LOJZA A LÍZA → OBSAH

„Lojzo? Hej, Lojzo!“ „Ano, Lízinko.“
„Dojdeš pro vodu?“ „Už běžím.“
„No proto!“

E A

1. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo,
E A H⁷ E
vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.

2. Tak ji ucpi...
...ucpi ji.

11. A čím ji mám sbrousit...
...řekni čím.

3. A čím ji mám ucpat...
...řekni čím.

12. Vem si brousek...
...brousek.

4. Kouskem slámy...
...slámy.

13. Jenže brousek je suchý...
...suchý.

5. Jenže sláma je dlouhá...
...dlouhá.

14. Tak jej namoč...
...smoč ho.

6. Tak ji utni...
...utni ji.

15. A čím ho mám smáčet...
...řekni čím.

7. A čím ji mám utnout...
...řekni čím.

16. Zkus vodu...
...vem si vodu.

8. Sekerou...
...sekerou.

17. A v čem ji mám přinést...
...řekni v čem.

9. Jenže sekera je moc tupá...
...tupá.

18. Vem si vědro...
...vědro.

10. Tak ji nabrus...
...nabrus ji.

19. Vědro má ve dně díru...
...jak hrom.

LONELY STRANGER → OBSAH

I: E F#m⁷ Am⁶/_E E

E F#m⁷ C#m⁷ F#⁷G#m⁷F#⁷ H H/_A

1. I must be invisible, no one knows me,

E F#m⁷ C#m⁷ F#⁷ D/_{F#} A/_E E F#m⁷ Am⁶/_E E

I have crawled down dead-end streets on my hands and knees.

2. I was born with ragin' thirst, a hunger to be free,
but I've learnt through the years, don't encourage me.

E F#⁷ H C#m⁷ A G#⁷ C#m⁷ E E⁷

R: 'Cause I'm lonely stranger here, well beyond my day

A B^o/_B E C#m⁷F#m⁷H⁷ E F#m⁷ Am⁶/_E E

I don't know what's going on, I'll be on my way.

3. When I walk, stay behind, don't get close to me.
'Cause it's sure to end in tears, so just let me be.

4. Some will say, that I'm no good, maybe I agree.
Take a look, then walk away, that's all right with me. **R.**

LOVE ME TENDER → OBSAH

→Pár havraních copánků

- G** **A** **D⁷** **G**
1. Love me tender, love me sweet, never let me go.
- G** **A⁷** **D⁷** **G**
- You have made my life complete and I love you so.
-
- G** **H⁷** **Em** **G⁷** **C** **Cm** **G**
- R:** Love me tender, love me true, all my dreams fulfill.
- G** **E** **A⁷** **D⁷** **G**
- For my darling I love you and I always will.
-
2. Love me tender, love me long, take me to your heart.
For it's there that I belong and we'll never part. **R.**
-
3. Love me tender, love me dear, tell me you are mine.
I'll be yours through all the years, till the end of time. **R.**
-
4. When at last my dreams come true, darling, this I know:
happiness will follow you everywhere you go. **R.**

MACPHERSON → OBSAH

- C** **G**
1. Sbohem dávám všem kopcům, stezkám, výšinám,
Am **F**
 ukrytým pod krásnou oblohou.
- C** **G**
- V Newtonmore pro mě šibenici stloukají
Am **F** **G**
 a dnes mě spoutaného pod ni přivedou.
2. Chvíli stál, pak do rukou své housle vzal,
 prsty na strunách a oči zářící.
 A zástup pod ním začal tančit s ním,
 když MacPherson hrál pod šibenicí.
3. Život můj byl boj, byl plný násilí,
 bral jsem bohatým a chudým rozdával.
 Však žádnou lítost jsem nikdy necítil,
 když jsem do rukou svoje housle bral.
4. Ze všech krásných žen já měl jsem nejvíc rád,
 tu nejkrásnější, co mě zradila.
 Jen kvůli ní tu stojím spoutaný,
 že mi bílý šátek z okna hodila.
5. Mnozí z vás se přišli jenom podívat,
 mnozí z vás mé housle chtějí mít.
 Však žádný víckrát na ně nesmí hrát,
 a já musím je teď v pülce rozlomit.
6. Co víc je smrt, než konec trápení,
 než můj útěk ze žalářních zdí?
 Jak vzdálenou zář já vidím její tvář
 a přísahám, že nebojím se jí.

MAJÁK → OBSAH

\: C F C⁷ F :\

1. Když jsi řekla, že už mě máš dost, život šel dál.
 C F C⁷ F C F C⁷ F
 Na maléry, na ty já mám nos,
 C F G C G⁷
 já to tušil, když jsem si tě bral.
 C F C⁷
 Pak jsem ale viděl svého kluka,
 F F⁷
 jak se cuká strážníkovi v rukách,
 C F C⁷ G⁷ C F C⁷ F
 tak jsem si řek', je to bída, sbalil se a šel hlídat maják.

2. Ten, kdo by si myslel, že tu najdu klid, ten by se splet'.
 Jako medvěd opuštěnej žít,
 to jsem nechtěl, na to vemte jed!
 Já chtěl jenom mít zas klidný spaní,
 zapomenout na kluka a na ni,
 teď přemejšlím, jak vzít roha, nade mnou jak čapí noha maják.

C Am G C

R: Ó maják, ó maják, maják, ó maják.

3. Tak si tady v klidu lampy leštím, času mám dost.
 Už jsem zapomněl, jak voní štěstí,
 a tak občas popadne mě zlost:
 já tu jinem lodím světlo dávám,
 a má vlastní bárka ztroskotává,
 stejně jednou skončím v moři, ať dál si tady hoří maják. **R.**

4. = 1. **R.**

MALÉ ČESKÉ BLUES → OBSAH

ANEB DOPRDELEPRACE

- Dm** **Gm**
1. Koupil jsem kozu, nemam kozu, včera mi chcipla na virozu,
B **A** **Dm**
 kdybich koupil kozla, taky by mi hcip, takovy jsem cyp.
A
 Do prdele prace!
2. Třešeň v rohu zahrady roky mi nesla, letos uroda na polovinu klesla,
 že pry špačci, ja ti dam špačci, snědi spoluobčane.
 Do prdele prace!
3. Dřu jak mezek ve zbrojovce, ve volnem čase na zahradě chovam ovce,
 Neuwirth chova ryby v akvariu, ma na kontě mega a ja nic.
 Do prdele prace!
4. Moje stara, škoda slov, takovy maly Suvorov²¹,
 jak mi liskne, tak to třiskne, jak když o traverzu buchne těžky kov.
 Do prdele prace!
5. Starší dcera robi v Londonderry, mladší čeká děcko, ale nevi s kerym,
 synek sedi, bo byl hlupy, nechal se chytit.
 Do prdele prace!
6. Topolanek, jasne jak facka, jezdi si v plavkach do Toskanska.
 Ja tak možu na horni splav do Lidečka, tečka.
 Do prdele prace!
7. Na posraneho, aj zachod pada, tady je těžka jaka smyslupna rada,
 nejlepší bude odložit bendžo a zajit na jedno.
 Do restaurace, tak ja du.

rec: /Vratim se tak v deset./

²¹Alexandr Vasiljevič Suvorov (1730–1800), slavný ruský vojevůdce, jeden z nejlepších stratégů. V českém jazyce se ustálil jeho citát „Těžko na cvičišti, lehkó na bojišti.“

MALÉ KOTĚ → OBSAH

D Hm Em A⁷

Malé kotě mňau mňau,

D Hm Em A⁷

spalo v botě mňau, mňau,

D Hm Em A⁷

nehas co tě mňau mňau,

DG DGD

nepá, nepálí.

My jsme kotě mňau, mňau,

spáti v botě mňau, mňau,

po robotě mňau, mňau,

necha, nechali.

A⁷ D

To, co kotě poví, ti jedním pohledem,

A⁷ D A⁷

to my ani slovy povědět nesvedem.

Věz, že kotě mňau, mňau,

co spí v botě mňau, mňau,

to tě potě mňau, mňau,

potě, potěší.

D G D A⁷

Hoši a děvčata pěstujte kořata,

D G D A⁷ D

Země je kulatá a místa je tu dost.

Kotě je solidní, nervy nám uklidní,

nebudem nevlídní a hned nás přejde zlost.

MALUJ ZASE OBRÁZKY → OBSAH

I: Am E A Dm Am Dm G C Dm F E Am Am Dm G C Dm F E Am
Am G AmDm G C

1. Měli jsme dva hrníčky čtyři talíře vyzdobené sluníčky přímo od malíře.

Am E Am Am/G F

Cukru na pět hromádek, čtyři knížky pohádek,

C Dm C° E

dva prstýnky na splátky, prázdné přihrádky.

F F^Δ C C^Δ B B⁷ E Am/E F#G#

Maloval jsi obrázky dlaní horkou od lásky, chroupali jsme oblázky jako oplatky.

Am G Em Am Dm G C Am

R1: Žádné auto v garáži, jenom pevná zem. Stávali jsme v pasáži frontu na podnájem,

Dm G C Dm Am A

chodili jsme do Šárky, kupovali Polárky, šetřili jsme na dárky malé jako svět...

Dm G C Dm E Am

Svoji lásku na klíčky zamkli jsme si za víčky, nosila jsem střevíčky sedm krásných let.

S: Am E A Dm Am Dm G C Dm F E Am

2. Přešla léta talířků, přišlo stoupání. Bylo více halířků, méně milování,

učil jsi mě uhýbat, příliš často nelíbat,

já jsem chtěla kolíbat, tys chtěl dobýt svět.

Maloval jsi obrázky, krásně, ale bez lásky, bez pláče a nadsázky, studily jak led.

R2: Krásné auto v garáži, přepychový byt. Dovolené na pláži, touha mít a dobýt;
lůžko v bílém empíru, všechny šaty na míru, úspěch výšky Pamíru²², dobře jíst a pít.

V noci dlouhé čekání na něžnost a vyznání, láska není k dostání, láska musí žít.

rec: / Já vím, teď mi řekneš, že se vůbec nic nezměnilo,

že prostě přišlo to, co jsme si kdysi dávno vysnili.

Ale to ne! Tohle jsme přece nechtěli!

Vždyť my vlastně tu naši lásku den po dni prodáváme za úspěch,

za nový koberec do předsíně, za novou značku auta.

Za exotické diapozitivy naší báječné dovolené.

Proč mi někdy nekoupíš třeba Polárku? /

3. Nač je lásce velký sál, slavné mávání, když nám v dlaních nezůstal klíček k milování?

Čím jsou šaty z brokátu proti vůni akátu?

Čím jsou barvy plakátů proti sněženkám?

Maluj zase obrázky dlaní horkou od lásky, ať jsou radši oblázky z toho, co teď mám.

R3: Ať si auto s garáží kdo chce odnese. Ať jsme, místo na pláži, v Šárce nebo v lese.

Ať mám zase hrníčky vyzdobené sluníčky,

ať nás nesou koníčky, kam, to dobře víš.

Ať se naše prstýnky nepřemění v vzpomínky, ať máš v očích plamínky, když mě políbíš!

²²Třetí nejvyšší pohoří světa.

MÁM DOMA KOČKU → OBSAH

G **Em**

1. Jednou mi drahá říká, „Miláčku, já chci kočku.“

C **D**

Já na to, že chci spíš psa a jeli jsme pro kočku.
V útulku v Měcholupech maj dobrej výběr, zdá se.
Kočky jsou zcela zdarma jen očkování za patnáct set.

2. Po dlouhým vybírání, diskuzích a dvou hádkách
jedno z kořátek jemně sevře můj prst ve svých drápkách.
Tak volba byla jasná, má drahá slzy suší,
co si však vezem domů, to ani jeden z nás netuší.

G **Em** **C**

- R:** Mám doma kočku, mám ji rád, je to skvělý kamarád,
D **G**
jen od tý doby, co ji znám, mám ruce, nohy samej šrám.
Dávno už se nemazlí, žít s ní je pro zdraví fakt zlý,
každej den projdu terorem, mám nejspíš kočku s errorem.

3. Po pár dnech soužití vše vypadá nevinně,
kořátko v náručí spí, a pak zkadí půlku kuchyně.
Prostě nic, co nečekáš, když útulek zaručí,
že kočička se za pár týdnů na záchůdek naučí.

4. Jenže pár měsíců je pryč, záchod zeje prázdnotou,
bytem čpí příšernej smrad, za kočkou lítám s lopatou.
Když jí zkusím pomoci sám na záchod ji přemístit,
zvládne mi dlaně rozdrásat a ještě potřísnit. **R.**

5. Za noc nejmíň pětkrát jí okno otevřít jdu,
pak v práci šéf se zeptá, proč vždy tak ospalý přijdu.
Že občas hrdě nám donese zakouslou myš,
poznáš až ráno, když se s torzem myši v ústech vzbouzíš.

6. Tak jsme si dobrovolně pořídili katastrofu,
stálo nás to patnáct stovek a jednu zbrusu novou sofou.
Kouše, škrábe, drásá, no prostě je to krása.
Tváří se tak roztomile, zvláště, když se mi rejpe v žíle. **R.**

Em **C** **D** **Em**

- B:** Ráda dlouze sedá v okně a nebo ve dveřích.
Bůh ví, proč nejradši v zimě, když venku padá sníh.
Em **C** **D** **G**
Když pak v bytě máme mínus dvacet, tak nás zahřívá,
aspoň pocit, že v tu chvíli naši krev neprolívá. **R.**

MAMINČIN PERNÍK → OBSAH

- C** **G**
1. Kuchyní se vůně šíří, zázraky se ve hmoždíři, zázraky se dějí.
- G** **C**
- Maminka si chystá věci, bude asi perník péci, bude to ten její.
- C** **F**
- R:** \: Maminčin perník, však ho znáte,
- G** **C (C/H)**
- ten nikde jinde nepečou.
- Am** **F**
- Jezte ho denně o půl páté,
- G** **C**
- dřív než vám léta utečou. :\
2. Já a moji sourozenci radíme se před kredencí, už jsme seřazení.
Chybí tu jen bratr Franta, ten toho sní vždycky kvanta, ještě, že tu není. **R.**

MÁM JIZVU NA RTU → OBSAH

I: C2 G F^ΔG^{sus4} G
C

1. Jsem příliš starý na to, abych věřil v revoluci

G^{sus4} G

a svoji velkou hlavu těžko skryju pod kapucí

Am F^Δ C G

a nechutná mi, když se vaří předvařená rýže, v náprsní kapse nosím Ventinol na potíže.

Am⁷

Jak to tak vidím, asi těžko projdu uchem jehly,

F^Δ C

a lesem běhám tak, aby mě vlci nedoběhli.

Dm⁷ C

R: A kdyby se někdo z vás na anděla ptal,

G^{sus4} G C G F^Δ G^{sus4} G

tak mám jizvu na rtu, když při mě stál.

2. Sako mám od popílku, na kravatě saze, mé hrubé prsty neumí uzly na provaze
a když mi občas tečou slzy, hned je polykám a tančím jen tak rychle, jak hraje muzika.
Mé oči mnohé viděly a ruce mnohé měly, a srdce stydělo se, když salvy slávy zněly.
R.

3. Mluvil jsem s prezidenty, potkal jsem vrahy, nahý jsem na svět přišel a odejdu nahý,
v patnácti viděl jsem, jak kolem jely ruské tanky
a v padesáti nechával si věštit od cikánky.
A dříve, než mě přijme svatý Petr u komise,
básníkům české země chtěl bych uklonit se. R.

4. V Paříži četl jsem si ruskou vezi L'Humanité²³,
a z Bible zatím pochopil jen věty nerozvité,
v New Yorku chyt jsem koutek od plastových lžiček,
ale nejlepší káva je v Hypernově U Rybiček²⁴.
Trumfové eso v mariáši hážu do talónu
a chtěl bych vidět Baník, jak poráží Barcelonu. R.

5. Někteří lidi mají fakt divný chutě, ale já láska má, stále stejně miluju tě,
když hážeš bílé křemenáče na cibulku, když zvědáš prst jako dirigentskou hůlku,
a i když mě to táhne tam a tebe občas jinam, na špatné věci pro ty dobré zapomínám.
R.

²³Francouzský levicový deník, do roku 1994 byl oficiálním orgánem Francouzské komunistické strany.

²⁴Kavárna Segafredo v Shopping Parku v Ostravě.

MÁM MALÝ STAN → OBSAH

- G** **C** **G** **C** **C⁷**
1. Mám malý stan, mně na nohy táhne snad ze všech stran.

F **Fm**

Jen řekněte, jak dostanu své dlouhé nohy do stanu,

C **G** **G^o** **G**

až chladem třást se přestanu, já ze stanu nevstanu.

C **G** **C** **C⁷**

Stan malý mám a nohy tak dlouhé, ach, kam je dám?

F **Fm**

Tak se zmítám z rohu do rohu a hledám vhodnou polohu,

C **Dm** **G** **C**

snad uznáte, že nemohu mít nohu v batohu.

H⁷E **H⁷**

- B:** Ó, prochladlý jsem na kvadrát, takhle už se nedá spát,

H⁷ **E** **G**

když se vkrádá na má záda mráz, zima a chlad.

- 2.** Mám malý stan, mně na nohy táhne snad ze všech stran.

A tak snívám často o chatě, kde spal bych jako ve vatě,

Dm⁷G **C**

kde neničí tě jehličí a kam vítr nefičí.

MÁM PRÍMA DEN → OBSAH

capo 3

- G** **C** **G**
1. Mám příma den, budík mě nevzbudil,
C **G** **C** **D**
tak jsem se probudil až o půl desátý.
G **C** **G**
Mám příma den, kam bych teď pospíchal?
C **G** **C** **D**
Svět se točí dál, je celý usmátý.

- Em** **D** **Em**
R: Je to krása, mít v rukou čas,
D **G** **Am** **G**
je to krása, nechat svý nohy kráčet tam, kam samy chtějí.

- 2.** Mám příma den, a oči pro dívky,
jsem plnej polívky z bufetu Opery.
Mám příma den, hodinky v opravně,
příjemně únavně táhne se úterý. **R.**

- C:** Mám příma den...

MAMUTÍ KŘIK → OBSAH

- A** **A⁷** **D** **A**
1. Přišel pravěk zas o něco dříve a s ním vítr přines' mamuty.

F#m **C#m** **D** **A**

Jejich dusot už je slyšet z dálky, bude žrádlo na tuty.

2. Celej měsíc kopali jsme jámu, pak přišel očekávanej den.
Bylo slyšet těžkou tupou ránu, už je tam, nemůže ven.

F#m **C#m** **D** **A**

R: Mamuti, mamuti, na kořínky, na bobule seru ti.

D **C#m** **F#m**

Kolem běhá hora masa, jó, to bude krása,

D **A**

přežerem se zase k prasknutí.

3. Mamut zmizel skoro celej v díře, kouká mu jen špička chobotu.
Chytrou lstí my přemohli jsme zvíře, časně ráno v sobotu.

4. Celej tejden ležíme a žerem, nemáme už na nic náladu.
Mastný brady tiše svítí šerem a já toužím zase po hladu. **R.**

MARGOT → OBSAH

D

R: \: Margot češe na vinici v koši v koši v košili,

D

A D

Margot češe na vinici jen tak. :\

D

A D

1. Kdopak to jde po silnici, Margot?

D

A D

Kdopak to jde po silnici, Margot?

D

Šlapou si tu tři chasníci v koši v koši v košili

D

A D

šlapou si tu tři chasníci jen tak.

2. Dej nám vína do čepice, Margot.

Dej nám vína do čepice, Margot.

Dám vám bičem na zadnice v koši v koši v košili,

dám vám bičem na zadnice jen tak. **R.**

3. Pročpak ztichla tvoje ústa, Margot?

Pročpak ztichla tvoje ústa, Margot?

Dva utekli, třetí zůstal, v koši v koši v košili,

dva utekli, třetí zůstal jen tak. **R.**

4. V sadě kvetou rozmarýnky, Margot.

V sadě kvetou rozmarýnky, Margot.

Margot brečí, pere plínky, v koši v koši v košili,

Margot brečí, pere plínky, jen tak. **R.**

MARJÁNKO, MARJÁNKO → OBSAH

- C** **G⁷** **C**
1. Marjánko, marjánko, Marjánko, má, zavaž mi šáteček na uzle dva.
C **G⁷** **C**
 Zavaž, zavaž, zavaž, dítě zlatý, aby se nemohl rozvázati.
2. Já bych ti šáteček zavázala, jen kdyby paňmáma nebránila.
 Ta naše paňmáma tuze brání, že nemáš peníze, pole žádný.
3. Paňmámo, paňmámo, nebraňte mi, vždyť já jsem bohatší, nežli jste vy.
 Já mám dvě poctivý, zdravý ruce a vaší Marjánky věrný srdce.

MARIE → OBSAH*capo 5 (originál v F dur)***C E F G**

1. Je den, tak pojd', Marie, ven, budeme žít házet šutry do oken.
Je dva necháme doma trucovat, když nechtějí, nemusí, nebudem se vnucovat.
Jémine. Všechno zlý jednou pomine, tak Marie, co ti je? **C E F G**
 2. Všemocné jsou loutkařovy prsty. Ať jsou tenký nebo tlustý, občas přetrhají nit.
A to pak jít a nemít nad sebou svý jistý, pořád s tváří optimisty listy v žití obracet.
 3. Je to jed, mazat si kolem huby med a neslyšet, jak se ti bortí svět.
Marie, kdo přežívá, nežije, tak ádié!
 4. Marie! Už zase máš tulení sklony, jako loni, slyším kostelní zvony znít.
A to mě zabije, a to mě zabije, a to mě zabije. Jistojistě!
- R:** Já mám Marii rád, když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím plicím život vdechovat.
Nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat.
Já mám Marii rád, když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím plicím život vdechovat.
C E F G
5. Copak nemůže být mezi ženou a mužem přátelství, kde není nikdo nic dlužen.
Prostě jen prosté spříznění duší, aniž by kdokoli cokoli tušil.
 6. Na na na na na na...

MARNIVÁ SESTŘENICE → OBSAH

- A** **E**
1. Měla vlasy samou loknu jé, jeje,
E⁷ A
ráno přistoupila k oknu jé, jeje,
A⁷ D F⁷
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela
A F# H⁷E⁷ A
a na nic víc nemyslela, jé, jé, jé.
2. Nutno ještě podotknouti, jé, jeje,
že si vlasy kulmou kroutí, jé, jeje.
Nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé, jé, jé.
3. Jednou vlasy sežehla si, jé, jeje,
tím pádem je konec krásy, jé, jeje.
Když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé, jé, jé.
4. O vlasy už nestará se, jé, jeje,
a diví se světa krásě, jé, jeje.
Vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé, jé, jé.

MÁŠ CHUŤ MAJORÁNKY → OBSAH

capo 1

1. Oči dokořán a v těch očích tání,
 vešlas' do mých bran a já tě pozval dál.
 Jenže od těch chvil nikde nemám stání,
 jiným než jsem byl jsem se stal.
 Vyznat bych se měl, jsem však bez vyznání,
 vyznat bych se měl, však můj rozum, žel,
 s rojem včel, odletěl, vím jen:

- R:** Máš chuť majoránky, lásko má,
 její vůni máš.
 Vcházíš bez pozvánky, lásko má,
 vůbec neklepáš.

2. A tak aniž vím, zda se lepším stávám,
 běžím za něčím, bůhví čemu vstříc.
 něčeho mám víc, něco oplakávám,
 nevím, jak to říct.
 Ani sebe sám často nepoznávám,
 tisíc chutí mám, letět ke hvězdám,
 běžet sám, nevím kam, vím jen: **R.** ×2

MAŠÍRUJÚ NA FRANCÚZA → OBSAH

- F C F C F B F C**
1. Mašírujú na Francúza, aby poznal co je hrúza,
F C F C F C F
mašírujú na něho, aby poznal co je to.
 2. Posadím sa na konička, tam mně spadne má hlavička,
posadím sa na koňa, tam mně spadne hlava má.
 3. Až mi spadne bude dŕle, budú po ní šlapat koně,
až mi spadne bude dŕle, pošlapú ju koničky.
 4. Má hlavička je bolavá, od Francúza posekaná,
má hlavička bolavá, Francúzem posekaná.

MEDICINMAN → OBSAH

1. Medicinman přijel právě k vám, medicinman, jen vyložím svůj krám,
 medicinman z klobouku strásám prach. Mám pro každého balzám a léky v lahvičkách,
 tak dej tu ruku s kvěru, ze mě nemusíš mít strach.
2. Medicinman přijel právě z hor, medicinman, tulák a prospektor,
 medicinman a mé distinct show. Mám jen starý banjo se starou písničkou,
 tak sundej tamten plakát, že se hledá nějakej Joe.

R1: Medicinman, co já s tou obstarožní mulou
 viděl kaňonů a měst a přepychovejch salonů
 a divnejch strážců zákonů a dlouhejch, nekonečnejch cest.
 Jó, žít se dá i s paní smůlou, v tom je ten zakopanej pes.
 Bejt věčně věků bez šance a koukat na ty prohnance,
 jak tahaj z rukávů pět es.

3. Medicinman přijel právě sem, medicinman se svým nákladem,
 medicinman, jenom pojd'te blíž, když můj lék ti nepomůže, tak s ním boty zalepíš
 a dej tu pušku stranou, než si vážně ublížíš.

R2: Medicinman, to já s tou rozvrzanou károu
 i mizení jsem předváděl z hlídanýho lapáku,
 já, prodavač dryáků, v sudu jsem Niagaru sjel.
 Já a obchodníci s deštěm nikomu nezkřívíme vlas.
 Děláme co umíme, pekelně se snažíme
 a příště přijedeme zas.

MEDVĚDI NEVĚDÍ → OBSAH

- Am Dm Am E⁷**
1. Medvědi nevědí, že tůristi nemaj' zbraně,
Am Dm E⁷ AmE⁷
 až jednou procitnou, počíhají si někde na ně.
Am Dm Am E⁷
 Výpravě v doubravě malý grizzly ukáže se,
Am Dm Am E⁷ Am
 tůristé zajisté rozutíkají se po lese.
- G⁷ C C^o**
R: Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky
G⁷ C C^o
 a dívčí dřeváky a drahé foťáky.
G⁷ C C⁷
 Medvědi je v městě vymění za zlaťáky.
F F#^o C A⁷ Dm G⁷ C (E⁷)
 Za ty si koupí maliny, med a slané buráky.

- 2.** = **1. R.**

MĚLA NA OČÍCH BRÝLE → OBSAH

capo 2

A Hm A

R1: Já ji znám, měla na očích brýle, ctím

Hm

půvab té chvíle, stála tam,

D A

v očích vzdálené cíle, tak ji z léta znám.

E

1. Jel jsem právě sám, v autě místo mám,

D

tam se jedna dívka vejde,

E D E A

zastavil jsem s chutí, já mám letní dívky rád.

E D

Říkala jeď dál a přidej plyn, já na to, že víc to nejde,

E D E A

moje auto jezdí s větrem v zádech šedesát. **R1.**

R2: Já ji znám, jako jedinou z mála, vím,

na rohu stála, já byl sám,

ona se smála, tak ji z léta znám.

2. Dneska, den, co den, jezdím z města ven,

na rohu je místo prázdné,

do sobotních novin dávám pro ni inzerát.

Pak jezdím sem a tam a přidám plyn

a sám se divím, kde jen to vázne,

proč neví, že mám ji od loňského léta rád? **R1. R2.**

C#m H

R3: Stála tam, měla na očích brýle, ctím

C#m

půvab té chvíle, já ji znám,

E H

v očích vzdálené cíle, tak ji z léta znám.

R4: Já, já, já ji znám, v očích vzdálené cíle, vím,

stačila chvíle, vzpomínám,

měla na očích brýle, tak ji z léta znám.

METRO PRO KRTKY → OBSAH

- G** **C** **D** **G** **C** **D**
1. Prvá, druhá, třetí, čtvrtá,
G **C** **D** **G** **C** **D**
 na zahradě krtek vrtá,
Em **C** **G**
 drápy má jak vývrtky, ohoho,
Am **C** **D** **G** **C** **D**
 vrtá metro pro krtky, ohoho.

R: Rrr...

3. Každý, kdo si zaplatí, ohoho,
 smí se projet po trati, ohoho,
 od okurek po macešky, jé,
 dál už musí každý pěšky, jé. **R.**

MEZI HORAMI → OBSAH**Gm**

1. \: Mezi horami, lipka zelená. :\

B F Gm DmGm

\: Zabili Janka, Janička, Janka, miesto jele ňa. :\

2. \: Keď ho zabili, zamordovali. :\

\: Na jeho hrobě, na jeho hrobě kříž postavili. :\

3. \: Ej křížu, křížu, ukřížovaný. :\

\: Zde leží Janík, Janíček, Janík, zamordovaný. :\

4. \: Tu šla Anička, plakat Janička. :\

\: hned na hrob padla a viac nevstala dobrá Anička. :\

MEZINÁRODNÍ → OBSAH

- Dm** **F**
1. Každou sobotu dole v hospodě
- G** **A**
- v hlavě mám Dorotu, ač byl jsem puštěn k vodě.
- Dm** **F**
- Sedě na baru myslím na Báru a
- G** **A** **B**
- Hanu, Janu, Zuzanu, když v tom najednou zírat zůstanu,
- F** **B** **A**
- do baru dáma vstoupila, sama byla.
- B** **F** **B**
- Zatáh' jsem břich, nahodil balící svůj ksicht
- A** **A A A** **A A A**
- a po dlouhé pauze řekla mi pouze: „Ich verstehe nicht.“
2. Zcela zaskočen, chci s ní mluvit, ale o čem
můžeme si povídat? Měl bych se už víc hlídat, páč
nemluvím německy, a přesto jsem tý ženský cosi pověděl,
v tu chvíli jsem fakt nevěděl! Řek sem:
„Kann ich koupit Sie ein Piwische? To píše!“
Nejspíše mi vůbec nerozuměla
a v trapné chvíli ticha skrývání břicha řekla: „Ich heiße Angela.“ **Dm A B A**
- S:** *akordy jako ve sloce*
3. Tak jsme šprichtili, zwei Bier popili,
Kontakte si měnili und romantisch se rozloučili.
Sedám ku baru, nemyslím na Báru, páč
zní mi stále v hlavě mé, pouze krásné to německé ö.
A domluvím si u ní hodiny němčiny.
Přece mě řeči mé země neomezí,
vždyť ty německé ženy, ich liebe sie! **Dm A Dm**

MIKYMAUZ → OBSAH

- Am** **G** **Em⁷** **F** **E** **F** **E**
1. Ráno mě probouzí tma, sahám si na zápěstí, zda mi to ještě tluče, zdali mám ještě štěstí,
Am **G** **Em⁷** **F** **E** **F** **E** **Am**
nebo je po mně a já mám voskované boty, ráno co ráno stejné probuzení do nicoty.
2. Není co, není proč, není jak, není kam, není s kým, není o čem, každý je v sobě sám.
Vyzábělý Don Quijote sedlá svou Rosinantu a Bůh je slepý řidič sedící u volantu.
- E** **F** **Dm** **E** **E** **F** **Dm** **E**
- R1:** Zapínám telefon záznamník cizích citů, špatné zprávy chodí jako policie za úsvitu.
Dm **G** **C** **E⁷**
Jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze, měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
Am **G⁹** **F^Δ** **Em⁷** **Am**
rána bych zrušil.
3. Nějaký dobrák v rádiu pouští Chick Coreu²⁵, opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu.
Ve frontě na mumii mám kruhy pod očima, růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá.
4. Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli. Pomalu vychládají naše důlky na posteli.
Všechno se halí v šeru, čím to bylo vinou, že dřevorubec máchl mezi nás širočinou?
- R2:** Postele rozdělené na dva suverénní státy, ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty.
Ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba, že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba,
dráty bych zrušil.
5. Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle, kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé,
kdy není tma, ale ještě ani vidno není. Bdění je bolest bez slastného umrtvení.
6. Zběsile mi to tepe a tupě píchá v tříšle, usnout a nevzbudit se, nemuset na nic myslet.
Opřený o kolena poslouchám tvoje slzy, na život už je pozdě a na smrt ještě brzy.
- R3:** Co bylo kdysi, včera, je jako by nebylo by, káva je vypita a není žádná do zásoby,
věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou
stranou,
máslo bych zrušil.
7. Povídáš o naději a slova se ti pletou, jak špionážní družice letící nad planetou.
Svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce. Dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.
8. Z plakátu na záchodě prasátko vypasené kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene.
Všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku, jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků.
- R4:** Sahám si na zápěstí a venku už je zítra, hodiny odbíjejí signály dobrého jitra.
Jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze, měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
lásku bych zrušil.
- C:** \: Ráno mě probouzí tma, sahám si na zápěstí, zda mi to ještě tluče, zdali mám ještě štěstí. :\

²⁵Armando Anthony „Chick“ Corea byl americký jazzový pianista a skladatel. Hrál společně s Milesem Davisem na desce Bitches Brew, v roce 1968 nahrál s českým kontrabasistou Miroslavem Vitoušem album Now He Sings, Now He Sobs.

MILIONÁŘ → OBSAH

- D A D G D D
1. U nás v domě říkají mi Ferda Šiška, bo už od pohledu chytrý jsem jak liška. A když
D A G D D A D
kery něco neví, nebo když je na co levý, tak jde za mnu a ja všecko najdu v knížkách.
G A D A D D
Ha ha, ha ha ha, ha, tak jde za mnu a ja všecko najdu v knížkách.
2. Raz mi říkal jeden známý dole v baře, 8. A už jasně na tym komputeře sviti,
že s tu hlavu moch bych do milionáře. buďto je to za A vzácné luční kvítí,
Čemu ne, říkám si, brachu, nebo za B nástroj strunný,
však má Železný dost prachů, tu jde kurňa o koruny
no a Čechovi se podíváš do tváře. a já stejně, jak na začátku jsem v řiti.
3. Dostal jsem se mezi partu uchazečů. 9. Čech tam zatím mával tymi svými čísly,
Nikdo nemáte šajn, jak tam nervy teču. tak si říkám, Franta, napij se a myslí!
Všecko viděl jsem to hnědé, Jaké tudy saky paky,
tak jsem zmáčknul ABCD, obrátíš se na diváky,
no a už mě, kurva, ke stolečku vleču. však tu zatím za ty prachy enem kysli.
4. Čech to začal takym malým interview. 10. Sám jsem byl zvědavý, co publikum zvolí,
Co prý robim, jestli kuřim a co piju? bo aj v obecnstvu možu sedět voli.
Tak jsem řekl, co jsem řekl, Devadesát procent za B,
on se evidentně leknul ale to mi přišlo slabé,
a už začly blikat světla ve studiu. bo co není sto pro, to mě dycky smoli.
5. První otázka, prý, co je ukulele? 11. Ještě, že jsem chlap, co z boje neutíká,
Tož to se přiznám, měl jsem říkám, pane Čechu, půjdem do rizika.
bobky u prdele. Měl jsem v gaťach naděláno,
Tak jsem radši hlavu sklonil, ale Čech zakřičel, ano,
abych to všecko nezkonil, máte pravdu, je to nástroj hudebníka.
6. Lojza byl po hlasu silně nevyspalý. 12. Lidi tleskali, bo úspěch to byl plný.
Asi zase celu šichtu prochlastali. Radostí zrobili dvě mexické vlny.
Bylo slyšet, jak tam dýchá, A já, co mám srdce skromné,
ale třicet vteřin ticha, jako všeci z Dolní Lomné,
to je tak, když se vám kamarád navali. sem byl spokojený, bo sem úkol splnil.
7. Moju staru zatím doma braly mory, 13. Pane Čechu, nerad přetáhnul bych strunu.
lidi ohryzavali televizory. Končím hru a беру tisícikorunu.
Tady nešlo nad čím plesat, Čech se jenom chytnul stolu,
tož padesát na padesát, obočí mu spadlo dolů,
ať vím, jestli su to ty bulharské hory. no a už se modrý ku podlaze sunul.
14. První třídu do Ostravy Intercity, v jídelňáku celu cestu valim kyty.
\ :A ta stovka, co mi zbude, to je příspěvek na chudé, bo Ostrava je region razovity.: \

MINULOST → OBSAH

- D²** **A**
1. Jako když k půlnoci na dveře zaklepe nezvaný host,
Em **G** **A**
 stejně tak na tebe za rohem čeká tvoje minulost.
- D²** **A**
- Šaty má tytéž, vlasy má tytéž a boty kožené,
Em **G** **A**
 pomalu, kulhavě, za tebou pajdá, až tě dožene a řekne:
- D²** **A**
- R1:** Tak mě tu máš, tak si mě zvaž,
Em **A** **D²**
 pozvi mě dál, jestli mě znáš, jsem tvoje minulost.
2. V kapse máš kapesník, který jsi před léty zavázal na uzel,
 dávno jsi zapomněl to, co jsi koupit měl v samoobsluze.
 Všechno, cos po cestě poztrácel, zmizelo, jak vlaky na trati,
 ta holka nese to v batohu na zádech, ale nevrátí, jen říká: **R1.**
3. Stromy jsou vyšší a tráva je nižší a na louce roste pýr,
 červené tramvaje jedoucí do Kunčic svítí jak pionýr.
 Jenom ta tvá pyšná hlava ti nakonec zůstala na šíji,
 průvodčí, kteří tě vozili před léty dávno už nežijí. **R.**
4. Na větvích jabloní nerostou fíky a z kopřiv nevzroste les,
 to, co jsi nesnědl včera a předvčírem musíš dojít dnes.
 Solené mandle i nasládlé hrozny máčené do medu,
 ty sedíš u stolu a ona nese ti jídlo k obědu a říká: **R.**
5. Rozestel postel a ke zdi si lehni, ona se přitulí,
 dneska tě navštíví ti, kteří byli a ti, kteří už minuli.
 Každého po jménu oslovíš, neboť si vzpomeneš na jména,
 ráno se probudíš a ona u tebe v klubíčku schoulená, řekne ti:
- R2:** Tak mě tu máš, tak si mě zvaž,
 pozvals' mě dál, teď už mě znáš, jsem tvoje minulost.

MLÉČNÝ BAR → OBSAH

- A**
1. Když jde naše třída do baru *rec:* /mléčného,/

A **E**

bere s sebou třídního Járu *rec:* /Ječného./

E

Náš třídní je taky na sladký *rec:* /pečivo,/

E **A**

má daleko radši oplatky *rec:* /než pivo./
- A⁷** **D**
R: Dáme si pětatřicet chlebíčků (pětatřicet chlebíčků)

A

je nám jako v nebíčku. (je nám jako v nebíčku)

A

Pětatřicet kremrolí (pětatřicet kremrolí)

D

co se v puse rozdrolí. (co se v puse rozdrolí)

D

Pak se nese do baru (pak se nese do baru)

A

pětatřicet pohárů. (pětatřicet pohárů)

A

Když to všichni spapají, (když to všichni spapají)

A **A⁷** **D**

pak ještě pětatřicet kakají, kakají, kakají, Ježišmarjá, kakají.
- 2.** Učitel zná řeči a má z nich *rec:* /doktorát,/

bez řečí však sní pět mandlových *rec:* /čokolád./

Co je dobrý, to je nezdravý *rec:* /přátelé,/

učitel nám o tom vypráví *rec:* /vesele./ **R.**
- 3.** Pro případ, že člověk potká psy *rec:* /toulavé,/

koupíme pár dobrot do kapsy, *rec:* /do pravé./

Vracíme se zpátky do školy *rec:* /pěšinou,/

celou třídu břicho rozbolí *rec:* /většinou./ **R.** Měli jsme...

MLÝNY → OBSAH

R: \: $\overset{G}{\text{Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí, slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,}}$
 $\overset{G}{\text{já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,}}$ $\overset{H^7}{\text{otáčí,}}$ $\overset{Em}{\text{otáčí,}}$ $\overset{CDG}{\text{otáčí,}}$ $\overset{D}{\text{otáčí.}}$ $\overset{C}{\text{:}}$ \

1. $\overset{G}{\text{Ty mlýny melou celou noc,}}$ $\overset{C}{\text{melou celý den,}}$
 $\overset{C^7}{\text{melou bez výhod a}}$ $\overset{G}{\text{melou stejně všem.}}$
 $\overset{G}{\text{Melou doleva jen a}}$ $\overset{C}{\text{melou doprava,}}$ $\overset{G}{\text{melou pravdu i lež,}}$ $\overset{A}{\text{když zrovna vyhrává.}}$ $\overset{D}{\text{}}$
 $\overset{G}{\text{melou otrokáře,}}$ $\overset{C}{\text{melou otroky,}}$ $\overset{G}{\text{melou na minuty,}}$ $\overset{C}{\text{na hodiny,}}$ $\overset{G}{\text{na roky,}}$
 $\overset{H^7}{\text{melou pomalu a jistě ale}}$ $\overset{Em}{\text{melou včas,}}$ $\overset{C}{\text{já už slyším jejich hlas.}}$ **R.**

2. Ó, já chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem.
To mi věřte, uměl bych dobře mlít, já bych věděl, komu ubrat, komu přitlačit.
Ty mlýny čekají někde nad námi, až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas, no tak už melte, je čas! **R.**

MNIŠI JSOU TIŠÍ → OBSAH

Z POHÁDKY LOTRANDO A ZUBEJDA

- C** **Am** **C** **Am**
1. Mniši jsou tiší, jsou tiší jak myši
Dm **G** **F** **G** **C** **F** **C**
 a do kroniky píší, že léta Páně pět, zas nezměnil se svět.
2. Lidé jsou hříšní, jak v Praze, tak v Míšni
 a letos je dost višňů a svatá Lucie zas noci upije.
- F** **C** **F** **C**
- R:** V klášteře nemají pohodlí, celý čas prakticky promodlí,
F **Em Dm** **G**
 když utichne bzukot včel, jdou spát do prostých cel.
3. Mniši jsou tiší a od lidí se liší,
 že zájmy mají vyšší a ne ty pozemské, nemyslí na ženské.
4. Dosti se postí a jen když přijdou hosti,
 tak ve vši počestnosti si přihnou ze sklínky, však z takhle malinký. **R.**
5. = 4.
- C:** Však z takhle malinký, však z takhle malinký.

MOBILIZACE → OBSAH

- A D A A E A E A
1. Dovolej' mi, pane generále, abych je uctivě pozdravil
 a z eventuelní války nenadálé, abych se jim předem omluvil.
- A D A A E A E A
- D A E A E
- Kdyby zítra namísto snídaně začalo se mobilizovat,
 těžko bych moh' kráčet odhodlaně do války se zaangažovat.
- A D A A E A E A
2. Museli by nejdřív přemluvit mou ženu, kdyby se jí od snídaně zved'.
 Nerada mě pouští do terénu, to bych se bál vrátit z války domů zpět.
 Co by tomu řekli moji kluci, kdybysem se válce věnoval?
 Vždycky jsem měl tisíc výmluv, hergot, kruci, než abych si s nimi na vojáky hrál.
3. Co by tomu řeklo moje zdraví? To když se zkaží, už se nespraví.
 Vždyť i na klinikách lékaři, když slaví, tak připíjejí hlavně na zdraví.
 Co by řek' můj nadřízený z práce, ten, když mě pět minut nevidí,
 už to pozoruji ve obálce ztrátou výkonnostních prémieí.
4. Co by řek' můj přítel z Marylandu, kdybych tam někde v Americe stanoval?
 Často píše sice, přijed' o víkendu, ale s jakou by mě asi přivítal?
 Těžko bych moh' kráčet odhodlaně a do války ruksak pakovat,
 kdyby zítra namísto snídaně začalo se mobilizovat.
5. Závěrem chci poníženě prosit, kdyby si chtěli najít jinou zábavu.
 U nás nemá kdo v kýblech maltu nosit v akci Z²⁸ za novou Ostravu.
 Venku by jim zčervenaly tváře, lid by na ně přestal hledět úkosem,
 já bych nyní nečuměl do kalamáře a žili bychom všichni rovnou za nosem.

²⁸Akce Z byla v dobách komunistického režimu v Československu neplacená pracovní činnost obyvatel. Oficiálně se jednalo o dobrovolnou, bezplatnou práci odváděnou zpravidla mimo pracovní dobu většinou o sobotách. Přestože se mělo jednat o dobrovolnou činnost, účast na akcích byla dokumentována a s občany, kteří se odmítli zúčastnit, byly vedeny pohovory.

MOJÍ PRVNÍ MÚZE → OBSAH

capo 2 (originál capo 4)

C F⁶ Em F C Dm G

1. Smutno je mi, smutno je mi, na ten smutek není lék.

C F⁶ Em F C G C

Sliboval jsem, že se změním, a ten skutek neutek’.

C F^Δ C Am Dm G C F^Δ

Změnil jsem se od základů, jaks’ to chtěla, johoho,

C F^Δ EmA^{sus4}A⁷ Dm G C

jenže to má jednu vadu, že už není pro koho.

2. Smutno je mi, smutno je mi a nikdo nic netuší,
nikdo si na týhle zemi pro mě slzy nesuší.

Je to pěkné nadělení, proměnit se docela,
nejhorší je pomyšlení, že už bys mě nechtěla.

3. Smutno je mi, moje milá, když tak píšu po nocích
a ta láska, ta mi zbyla, nemůžu si pomoci.

Co lidí se na mě dívá, poslouchá a přemýšlí,
možná někdo se mnou zpívá a ty dávno neslyšíš.

C F⁶ Em F C Dm G C

- C:** Smutno je mi, smutno je mi, na ten smutek není lék.

MORITURI TE SALUTANT → OBSAH

1. Cesta je prach a štěrka a udusaná hlína a šedé šmouhy kreslí do vlasů
 a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná a pírka touhy z křídel Pegasů.
 A z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná a pírka touhy z křídel Pegasů.

2. Cesta je bič, je zlá, jak pouliční dáma, má v ruce štítky v pase staniol.
 \: A z očí chtějí jí plá, když háže do neznáma dvě křehké snítky rudých gladiol. :\

- B: Seržante písek je bílý, jak paže Daniely. Počkejte chvíli, mé oči uviděly
 tu strašně dávnou vteřinu zapomnění. Seržante mávnou a budem zasvěceni.
 Morituri te salutant! Morituri te salutant!

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá a písek víří křídlo holubí.
 \: A marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá a zvedá chmýří, které zahubí. :\
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína, mosazná včelka od vlkodlaka.
 \: Rezavý kvér, můj brach a sto let stará špína a děsně velká bílá oblaka. :\

B:

MOSKEVSKÁ VIRTUÁLKA → OBSAH

- Gm Cm D⁷**
 1. Toulám se Tverským bulvárem a sháním kompaktní disk,
Gm Cm D⁷
 rubl se líbá s dolarem a vodka mísí s whisky.
B F B D⁷
 Dole na Krásnoj ploščadi²⁹ se chystá defiláda.
Gm Cm D⁷
 V mých letech už mi nevádí, co mrav a doba žádá.
2. U sochy pana Bulata³⁰ brejkují hiphopeři,
 Země je prostě kulatá a čas všem stejně měří.
 Trolejbus stojí na špalcích uprostřed pěší zóny
 a po všech jeho zoufalcích zbyly jen písňové tóny.
3. Všechno, co hledáš, někde je, říká mi slečna Táňa;
 láska, víra i naděje, tak tedy dasvidaňa.
 Ještě si koupit matrjošku, která to všechno přečká,
 na zídku vyrýt do rožku Jerry was here a tečka.

Gm Cm D⁷
 C: Jerry was here a tečka.
Gm Cm D⁷
 Jerry was here a tečka.

²⁹Rudé náměstí

³⁰Bulat Okudžava, básník, prozaik a šansoniér arménsko-abchazsko-gruzínského původu

MOSTY → OBSAH

C

1. Postavím si bezvadný most,

F

pevné pilíře a bude jich dost,

Dm

C

aby udržely aspoň tolik, co láska má váží.

2. Pak přejdu tam, kde mě nečekáš,
malý je most, ale rozhodně náš
a vyhrává ten, kdo se vzdálenost překlenout snaží.

Dm

Em

F

C

- R1:** Jsem v rámci tvých mostů proti lásce imunní.

Am

Dm

D

F

Znám pár druhů deště a neznám výsluní.

3. Mosty znám už dlouhý čas,
jsou dlouhé i krátké i tenké jak vlas,
ale pomáhají, když jeden z nás chvíli se vzdálí.

4. Já stavím mosty, v tom je ten vtip,
a bezpochyby jsem na tom líp,
než ten, kdo pár mostů v afektu za sebou spálí. **R1.**

5. = 3.

- R2:** Jsi v rámci mých mostů proti lásce imunní.
Znáš pár druhů deště, teď poznáš výsluní.

6. Tak se ptám, když ty mosty znáš,
řekni, který je cizí a který je náš?
Přes ten možná bych šla, kdybys byl ztracený v dáli.

7. = 3.

8. = 4.

MOTÝL → OBSAH

G

Ona: Někdy si myslívám, že láska je mi vzdálená,

Am

nejím a nezpívám a třesou se mi kolena,

D⁷

G

E

ten pocit však se jako dým rozplyne, když tě zřím

Am

D⁷

G

a do duše mi padne klid.

On: Zdá se mi, že jsem motýl, který si vzal do hlavy,
že létat z kytky na kytku ho vlastně nebaví,
a proto rozhodl se hned pro nejkrásnější květ
a jenom pro něj hodlá žít.

D⁷ **G^{#°}**

D⁷

On: Snad řek jsem víc, než chtěl jsem říct,

G^{#°}

D⁷Am

D⁷

Ona: to už se stává,

G

F^{#7}

H⁷

D⁷

On: Bude to tím, že dobře vím, že jsi ta pravá.

G

On: Že se mi hlava točí,

Ona: za to může šerík snad,

Am

On: a tužkou na obočí chtěl bych zkusit verše psát,

D⁷

G

E

Am

D⁷

G

Ona: to všechno bude jenom tím, že dávno dobře vím, že láska nedá lidem spát,

E

A⁷

D⁷

G

Oba: že láska nedá, nedá lidem spát.

MRAVENCI V KREDENCI → OBSAH

- a.** $G \quad D^+ \quad G \quad G^{\#^\circ} \quad Am \quad D^7$
 Mravenci v kredenci, to prý nemá být,
 $Am \quad D^7 \quad Am \quad D^7 \quad G$
 žiju sám, nechávám všechno živé žít.
- $D^+D^7G \quad G^{\#^\circ} \quad Am \quad D^7$
 Lezou mi sem z venku, našli i cukřenku, každý mlsá rád,
 $Am \quad D^7 \quad Am \quad D^7 \quad G$
 tak buď, jak buď, dobrou chuť, přece nebudu lkát.
- b.** $G^7 \quad Dm \quad B^\circ \quad G^7C$
 \: Když s pí lí k cí li spěchají, řeknu si,
 $A^7 \quad Em \quad A^\circ \quad A^7 \quad D^7$
 kéž mi kou sek nechají... A kdyby
 $G \quad D^+ \quad G \quad G^{\#^\circ} \quad Am \quad D^7$
 kusadly ukradli vše, co k žití mám
 $Am \quad D^7 \quad Am \quad D^7 \quad G$
 já s mravenci v kredenci nikdy nebudu sám. :\

MRAVENČÍ UKOLÉBAVKA → OBSAH

C **G** **F** **G**
1. Slunce šlo spát za hromádku klád,

C **Am** **G**
na nebi hvězdy klíčí.

C **G** **F** **G** **C** **F** **G** **C**
Už nepracuj, mravenečku můj, schovej se do jehličí.

C **Dm** **Em** **G** **C** **F** **G**
R: Máš nožičky uběhané, den byl tak těžký.

C **Dm** **C** **Am** **C** **F** **C**
Pojď, lůžko máš odestlané v plátku od macešky.

2. Spinká a sní mravenec lesní
v hromádce u kapradí.

Nespinká sám, s maminkou je tam, tykadlama ho hladí. **R.**

MUZIKA → OBSAH

1. **A** **E** **A** **E** **A**
 Čas letí jako bláznivý, já nechytím ho, ani vy,
A **D** **A** **D** **A**
 tak zbývá nám jen vzpomínání, jež do písni se skrylo nám.
A **E** **F#m** **E** **A**
 Zpěv mámy sladce uspával a na pouti nám tlampač hrál
A **D** **A** **E** **F#mE** **D** **E** **A**
 ten šlágr, který bez ustání nás vrací zpátky k dětským hrám, do věku zraní.
2. Jdou vojska s písni do bitev, zní pochod, kolem teče krev
 a jiná píseň říká přísně, už toho všeho bylo dost.
 Kdo umí děti uspávat, kdo říká něžně, mám tě rád?
 Kdo pomůže ti vždycky z tísně, kdo spojí lidi jako most? No přece písňě.
- A** **E** **Hm** **C#** **F#m** **A** **A⁷** **D** **A** **E**
- R:** Muzika, do re mi re do si la sol, melo die, ta svádí až k závratí.
 Muzika, do re mi re do si la sol, harmonie, ta mír a klid dává ti.
3. Já vzpomínám na denní bar, my dva a s námi hostů pár,
 a jedna píseň, která zpívá, že jsi má láska nebeská.
 A jindy přijde zklamání, když láska lásku vyhání,
 vše skončilo, a jak to bývá, je z toho fraška nehezká, a co pak zbývá? **R.**
4. Čas letí jako bláznivý, já nechytím ho, ani vy,
 pak ale přijde ona chvíle, když život promění se v led.
 Já nechci růži na rakev, já nechci pláč, já chci jen zpěv,
 a do hrobu mně dejte píseň a zpívejte mně naposled, Ave Maria. **R.**

MUŽI NEJVÍC SLUŠÍ SÓLO → OBSAH

Z MUZIKÁLU NOC NA KARLŠTEJNĚ

Am

1. Vlaje fábor, vlají vlajky, kde se ženský nepletou,

G

dělám stejně dobře krajky jako tečku za větou.

2. Dlouhý život v domácnosti připomíná requiem
za takových okolností nesmějem se, nepijem.

C

G

- R:** Muži nejvíc sluší sólo, v bitvě, jako u plotny,

C

ba i pidimuž je kolos, když je doma samotný.

La la la. . .

3. Nebudu vám říkat dlouze, co o ženských všechno vím,
svoje prádlo svěřím pouze zas a jenom rukám svým.
4. I ta husa radši vidí, když jí peří škube chlap,
kdo se za to, páni, stydí, ten je duchem stár a sláb. **R.**
5. To, co zvládnou ženský ruce, zvládne ruka kluka líp,
zamést, zašít, vyprat, upéct, a pak nabrousit si šíp.
6. Kam nemůže zajít ďábel, tam si ženskou dosadí,
ať jsi Kain a nebo Ábel, vyhýbej se podhradí!

MYŠ → OBSAH

R: $F^{\Delta 6}$ H^{\emptyset} Cm^7 D^9 Gm^6
 Vrátná z dívčích kolejí v klidu dole jí

H^{\emptyset} Gm^6 C^7

a čte si starej Mladej svět.

$F^{\Delta 6}$ H^{\emptyset} Cm^7 D^9 Gm^7

A právě o pár pater výš sedí velká myš

C^7 $F^{\Delta 6}$

u dveří dvě stě dvacet pět.

- 1.** C B^{Δ} C
 Jistá Věra Chytilová šla se právě koupat,
 C B^{Δ} C
 večer chce jít do vinárny slaný mandle chřoupat.
 C B^{Δ} C
 U kasáren vyzvedne si desátníka Oldu,
 C B^{Δ} C C^7
 protože je patnáctýho, a tudíž den žoldu. **R.**

- 2.** Konečně se dostávám ke vztahu Věry k myším,
 Věra leze z koupelny, už ji křičet slyším.
 Olda bude marně čekat na hysterku Věrku,
 zamčela se s kámoškou na dvě stě dvacet čtverku. **R.**

NA ČEKANÉ → OBSAH

1. Maličký pokojík ve starém domě,
 A D A D
 A D A C^{#m}
 suterén s okýnkem a kočky potmě
 G D A D
 chodily po schodech za tebou dolů,
 A Hm⁷ D A A^{sus4}
 potichu čekaly na zbytky stolu.

2. Maličké obrázky na zdech tam visely,
 sluneční paprsky jen k ránu svítily
 a čísi prsty na okno klepaly,
 jakoby drápky na dveře škrábaly.

- C^{#m} Cm Hm Bm
R1: Mlsně tam čekaly, zavřít se nedaly,
 A Hm⁷ D A A^{sus4}
 vždycky se vracely tam k tobě dolů.
 C^{#m} Cm Hm Bm
 Na dveře škrábaly, na okno klepaly,
 A Hm⁷ D A A^{sus4}
 vždycky se vracely tam k tobě dolů, tam k tobě dolů.

3. O pár let později už v novém domě,
 zvýšené přízemí a záclony v okně.
 Po schodech nahoru kočky už nechodí,
 v neděli večer u tebe neloudí.

- R2:** Asi hlad nemají, snad cestu neznají,
 možná se vracejí tam k tobě dolů.

4. Zas stejné obrázky na zdech tam visí,
 sluneční paprsky i k večeru svítí.
 Jenže okno je vysoko, tak nikdo neklepe,
 drápky už neškrábou a láska nekvete, jó nekvete.

NA ČO PÔJDEM DOMOV → OBSAH

- Dm A Dm C^o B C⁷ F C^o**
- 1.** Na čo pôjdem domov, keď nemám nikoho?
B C⁷ F A^o Gm A Dm (C^o)
 \: Otec sa mi žení, mama, ta je v čiernej zemi, na čo pôjdem domov? :\
- 2.** Něžchala ma žena, s tromi malými deťmi doma.
 \: Něžchala ma žena s tromi malými deťmi doma, nežchala ma žena. :\
 \:
- 3.** Napila sa milá zo studně kamenej.
 \: Napila sa milá, napila sa moja milá vody zo studně kamenej. :\
 \:
- 4.** Na čo pôjdem domov, keď nemám nikoho?
 \: Děti, ty ma nežhcú, majú svoji vlastnú cestu, na čo pôjdem domov? :\
 \:
- 5.** Najdem si já inú, děti dám do domu.
 \: Budem zase mladý, vyspevovať do nálady, na čo pôjdem domov? :\
 \:
- 6.** Pôjdem do Tekova, tam je mladá vdova.
 \: Pôjdem do Tekova, tam je pekná mladá vdova, na čo pôjdem domov? :\
 \:

NADĚJE A TOUHY → OBSAH

capo 3

- G** **C**
1. Přišel jsi odněkud z hor, ještě déšť na kabátku,
Cm **D** **G** **G/F#** **Em** **Em/D**
 dvě modrý slunce v očích uprostřed vánočních svátků,
Am **Am⁴H⁷** **Em** **C** **Am**
 a řek' jsi: tady budu spát
Cm **D** **G** **D**
 a řek' jsi: tady budu spát.

- G**
- R:** Naděje, co pláčou na papíru, touhy lidí, co ztratili svoji víru,
Am **Cm** **D**
 život malovanej v dotazníku, srdce tvarovaný do perníku.
G
 Naděje, co pláčou na papíru, touhy lidí, co ztratili svoji víru,
Am **Cm** **D**
 lásku milenců až do svítání, na věži, kde lidem po klekání
G **C** **D**
 se zastavil čas.

2. Ten čas ti otupil hrot všech myšlenek, které šly s tebou,
 co se dnes v koutku krčí a prsty je i v létě zebou.
 Snad jen lokty jim narostly víc,
 když k ránu slunce vyšlo do ulic.

Hm⁷ **Bm⁷**

- B:** Pak víčka sevřená a jen se nedívat,
Am⁷ **D**
 vzal si kytaru a zkusil vyzpívat: **R.**

3. Přišel jsi odněkud z hor, říkal jsi, že místa znáš,
 kde písničky umírají, když vítr jim potřhal plášť.
 A v hlavě z nich nezbylo nic,
 když k ránu slunce vyšlo do ulic. **B:** **R.**

NADĚJÍ, LÁSKOU A VÍROU → OBSAH

→ Old Time Religion

- G** **D⁷** **G**
- R:** Nadějí, láskou a vírou, nadějí láskou a vírou,
G⁷ **C** **C#^o** **G** **D⁷** **G**
 nadějí láskou a vírou, se píseň může stát.
1. Já když bejval ještě dítě, táta řek': „Čas naučí tě!
 Naději, že máš vždycky, dítě, a co víc si můžeš přát?“ **R.**
 2. Vím, že láska neumírá tomu, kdo ji neodpírá,
 vím, že láska neumírá, tak neboj se mít rád. **R.**
 3. Jenom ten, kdo v pravdu věří, rukou spravedlivou měří,
 jenom ten, kdo v pravdu věří, ten může s námi hrát. **R.**
 4. Dnes tvým krokům kámen brání, píseň tvá však nemá stání,
 dnes tvým krokům kámen brání, pojd' na cestu se dát! **R.**

NAGASAKI HIROŠIMA → OBSAH

capo 3

- C** **G** **F^Δ** **G** **C** **G** **F^Δ** **G**
1. Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
C **G** **F^Δ** **G** **AmAm^{sus2}**
z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
F^Δ **C** **F^Δ** **C** **G**
z takový lásky jsou kruhy pod očima
 C **G** **F^Δ** **G** **C** **G** **F^Δ** **G**
a dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima.
- 2.** Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
a tam, kde není, tam mě to nezajímá.
Jó, dvě spálený srdce, Nagasaki Hirošima.
- 3.** Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
jablka z ráje bejvala jedovatá, jenže
hezky si hrála, když mi někdy bylo zima.
Jó, dvě spálený srdce, Nagasaki Hirošima.
- 4.** Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
z takový lásky většinou nezbyde nic,
z takový lásky jsou kruhy pod očima
\ : a dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima. : \

NA HORÁCH STUDÉNKY → OBSAH

- F** **B C F**
 1. Na horách studénky.
Dm **Am**
 Na horách studénky,
C **Gm C⁷**
 sú moje šenkérky,
F **B C F**
 sú moje šenkérky.
2. \: Ony mně nalejú, :\
 \: a platby neberú. :\
3. \: Na horách drozdové, :\
 \: sú moji zvonové. :\
4. \: Oni mně zvonijá, :\
 \: až hory hučijá. :\
5. \: Na horách větrové, :\
 \: sú moji bratrové. :\
6. \: Oni mně pomozú, :\
 \: když sám už nemožu. :\

NA KAMENI KÁMEN → OBSAH

- C** **F^Δ** **C**
1. Jako suchej, starej strom, jako všeničící hrom, jak v poli tráva,
C **F^Δ** **Am** **G⁷** **C**
 připadá mi ten náš svět, plnej řečí a čím víc, tím líp se mám.

- F^Δ** **Am** **G** **C**
R: Budem o něco se rvát, až tu nezůstane stát na kameni kámen.

F^Δ **Am** **G⁷** **C**
 A jestli není žádnéj Bůh, tak nás vezme země, vzduch, no, a potom amen.

- 2.** A to všechno proto jen, že pár pánů chce mít den bohatší králů.
 Přes všechna slova, co z nich jdou, hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou. **R.**
- 3.** Možná jen se mi to zdá a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno.
 Jaký bude, nevím sám, taky jsem si zvyk' na všechno kolem nás. **R.**
- C:** Na na naj na naj na naj, na na naj, na naj na naj, na nana na naj.

NA KOLENA → OBSAH

Z MUZIKÁLU ŠAKALÍ LÉTA

A **F#m**
1. Táhněte do háje, všichni pryč,
A **F#m**
chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč,
A **F#m**
jak si tu můžete takhle žrát,
D **E**
ztratil jsem holku, co ji mám rád.

2. Napravo, nalevo, nebudu mít klid,
dala mi najevo, že mě nechce mít.
Zbitej a špinavej tancuju sám,
váš pohled káravej už dávno znám.

D **A**
R1: Pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena jé, jé, jé.
D **A**
Pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena jé, jé, jé.
D **A** **F#m**
Pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena je to tak,
D **E**
a vaše saka vám posere pták!

3. Cigáro do koutku si klidně dám,
tuhletu pochoutku vychutnám sám.
Kašlu vám na bonton, vejmysly chytřej hlav,
sere mě Tichej Don³¹ a ten váš tupej dav.

R2: Pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena jé, jé, jé.
Pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena jé, jé, jé.
Pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena je to tak,
a tenhle barák vám posere pták!

³¹Dílo Michaila Šolochova a jedno z nejvýznamnějších prozaických děl sovětské literatury. Pojednává zejména o období 1. světové války a občanské války v Rusku.

NÁMĚŠŤ → OBSAH

- D** **Hm** **Em** **A⁷**
1. \: Krásný je vzduch, krásnější je moře. :\
- D** **H⁷** **Em** **A⁷** **D** **A⁷** **D**
- \: Co je nejkrásnější, co je nejkrásnější? Usměvavé tváře. :\
2. \: Pevný je stůl, pevnější je hora. :\
- \: Co je nejpevnější, co je nejpevnější? Ta člověčí víra. :\
3. \: Pustá je poušť i nebeské dálky. :\
- \: Co je nejpustější, co je nejpustější? Žít život bez lásky. :\
4. \: Mocná je zbraň, mocnější je právo. :\
- \: Co je nejmocnější, co je nejmocnější? Pravdomluvné slovo. :\
5. \: Velká je zem, šplouchá na ní voda. :\
- \: Co je však největší, co je však největší? Ta lidská svoboda. :\

NÁMOŘNICKÁ → OBSAH

- F** **B**
1. Maličký námořník v krabičce od mýdla

F **C⁷** **F**
 vydal se napříč vanou.

F **B**
 Bez mapy, buzoly, vesel a kormidla

F **C⁷** **F**
 pluje za krásnou Janou.

- Am⁷** **Dm⁷** **Am⁷** **Dm⁷**
R1: Za modrým obzorem dva mysy naděje

G **C⁷**
 lákají odvážné kluky.

F **B**
 Snad právě na něho štěstí se usměje,

F **C⁷** **F** **F** **B** **F** **C⁷** **F**
 cíl má už na dosah ruky.

- 2.** Maličký námořník v krabičce od mýdla
 zpocený tričko si svlíká.
 Moře je neklidný, Jana je nastydlá,
 kašle a loďkou to smýká. **R1.**

- 3.** Maličký námořník s vlnami zápasí,
 polyká mýdlovou pěnu.
 Loďka se potápí, v takovémto počasí
 je těžké dobývat ženu.

- R2:** Za modrým obzorem dva mysy naděje
 čekají na další kluky.
 Maličký námořník i študák z koleje
 mají cíl na dosah ruky.

NÁMOŘNÍK → OBSAH

1. Am D Am D Am
 Krásná dívka v zahradě stála, když námořník cestou kolem šel.
C G Hm Am
 „Chtěla bys, dívko, ženou mou se stát,“ tak volal na ni, když ji uviděl.
2. Ach, vzácný pane, já nesmím si vás vzít, vždyť lásku svoji na širém moři mám.
 Už sedm roků, co mi odešel, já mu však věčnou věrnost zachovám.
3. A co když dávno v bitvě zahynul, anebo hrob svůj našel ve vlnách,
 co když si dávno jinou dívku vzal a na tvou lásku sotva vzpomíná.
4. Jestli snad milý v bitvě zahynul, i já chci zemřít a vedle něj chci spát,
 a jestli v moři ztratil život svůj, pak chci i já život vlnám dát.
5. A jestli jinou, krásnou dívku má, zdraví a štěstí chtěla bych jim přát,
 za mořem v dálce Bůh jim požehnej, ať je jí věrný a ať ji má rád.
6. Vtom námořník dívku obejmul a její tvář zlíbal tisíckrát,
 \: neplač už dál, lásko jediná, vždyť jsem to já, což mě nepoznáš? :\

NÁM SE STALO NĚCO PŘEKRÁSNÉHO → OBSAH

Z POHÁDKY LOTRANDO A ZUBEJDA

- C** **Am**
1. Nám se stalo něco překrásného, nám se stalo něco divného,
G **Em** **Am F** **C**
našla dívka kluka nešťastného zamilovala se do něho.

2. Jim se stalo něco překrásného, jim se stalo něco divného,
našla dívka kluka nešťastného, zamilovala se do něho.

- C** **Am**
- R:** Já jsem ten nešťastník, já jsem ta slečna.

G **F** **G** **C**
Je z toho najednou láska neskutečná.

3. Na světě mě pranic netěšilo, teď mi přijde, že je bezvadný.
Mně se taky zdá, že je tu milo, přibrala jsem kilo za dva dny.
4. Ptali se jí, proč si vyvolila právě toho muže za muže?
Řekla, že to způsobila síla, která všechny síly přemůže.
5. = 2. R. 2×

NA PRADĚDU SNĚŽÍ → OBSAH

originál od H2

A2

1. Na Pradědu sněží, po zavátých šutrech
jedou čtyři kněží na svých sněžných skútrech;
s ošlehanou pletí, důstojní a vážní
a nad nima letí andělícci strážní.

 2. Kde končí jejich mise, to nikdo nedoví se.
U šikmejch očí v Číně? U šikmé věže v Pise?
Přísně na mě hledí, názor mají vlastní,
sami nejlíp vědí, kdo budou ti šťastní.

 3. Budete-li v Dillí, tak mám tam jednu známou,
duchovně tam sílí a zná se s Dalajlámou.
Velikánskou pusu jí klidně dejte za mě
a chce-li poslat husu, tož ať napíše mámě.

 4. Na Pradědu sněží, po zavátých šutrech
jedou čtyři kněží na svých sněžných skútrech.
Přísně na mě hledí, názor mají vlastní,
sami nejlíp vědí, kdo budou ti šťastní.
- C: Sami nejlíp vědí, kdo budou ti šťastní. (*fade out*)

NASHLEDANOU, KROKODÝLE → OBSAH

Z FILMU ROCK AROUND THE CLOCK
→ See You Later Alligator

- A**
1. Pluli jsme spolu v loďce malé, tam, kde teče řeka Nil,
- D** **A**
- pluli jsme spolu v loďce malé, tam, kde teče řeka Nil,
- E⁷** **A**
- za námi se líně ploužil starý přítel krokodýl.
- R:** Nashledanou, krokodýle, nashledanou, kajmane,
nashledanou, mister Presley, ať se vám nic nestane.
Žádná láska není věčná, každá jednou přestane.
2. Když po trafu vidím děvče svoje s jiným hochem jít,
když po trafu vidím děvče svoje s jiným hochem jít,
povídám si, hochu milý, musíme se rozejít.
3. Byla to má první láska, s kterou jsem se zahodil,
byla to má první láska s kterou jsem se zahodil,
když jsem potom potkal druhou, tu první jsem odhodil.

NASHVILLE → OBSAH

- A
E
1. Kdo umí zahrát gé á há cé, od přírody touží
D
E
A
 aspoň jednou podívat se za pořádnou louži.
- A
D
R: Hej, Mary Lou, sejdem' se v Nashvillu,
E
A
 sejdeme se v Nashvillu, hej, hej, Mary Lou.
- 2.** Diváci se rozcházej', muzikanti balej' kajtry,
 právě končí v Opeře grand show ve stylu country. **R.**
- 3.** Až slunce mine Tennessee a město spolkne stín,
 sejdeme se na parníku v Music City Queen. **R.**
- 4.** Na tý horní palubě tam bourbon teče proudem,
 dělá skvělý myšlenky a projde každým oudem. **R.**
- 5.** Je tu houslák Jimmy a je tu basák Ben,
 prostě celá squadra samejch slavnejch jmen. **R.**
- 6.** Chlap, co má černou bonanzu a obě boty bílý,
 říká „Já jsem fotr bluegrassu, nákej Monroe Billy.“ **R.**
- 7.** A pak přichází Mary Lou a učí nás svý tance
 a na břehu řeky Cumberland si zalamujem palce. **R.**
- 8.** A kdyby ptal se na mě Monroe Bill, kdyby položil tu větu,
 vyříd' mu, že včera pil s fotrem Jumbo Jetu. **R.**

NA TĚCH PANSKÝCH LUKÁCH → OBSAH

→Ked' som išiel zrána

- G** **Am** **D** **G**
1. Na těch panských lukách, našel jsem já dukát.
G **G⁷** **C** **A** **D** **G**
 \: Kdo mně ho promění, kdo mně ho promění, milá doma není. :\
2. Zajdu do hospody, kde cikáni hrají,
 \: ti mně ho promění, ti mně ho promění, ti peníze mají. :\
3. Když ho nepromění, dám ho do cimbála,
 \: muzika bude hrát, muzika bude hrát do bílého rána. :\
4. Do bílého rána, až denice vyjde,
 \: až si pro mě milá, až si pro mě milá do hospody přijde. :\

NA VÁNOCE RÁNO → OBSAH

- C** **E** **F** **Fm**
1. Na Vánoce ráno, Štědrej den tehdy byl,
C **Am** **D** **G**
 já se v cele temný jak smutek probudil.
C **E** **F** **Fm**
 Na Vánoce ráno, bejvalo rok co rok,
C **Am** **D** **G**
 já chodil do Jacksonu pít brandy svý a grog.
- C** **E** **F** **Fm**
R: Holka, ach holka, dobře to víš,
C **Am** **D** **G**
 proč já byl tenkrát u brandy, a teď je u mě mříž.
- 2.** Na Vánoce ráno, já zas do Jacksonu šel,
 šerif Brand tam holku mou na svejch kolenou měl.
 Na Vánoce ráno, když ztichnul jek a křik,
 na zemi ležel šerif Brand, o kus dál pomocník. **R.**

NA VODĚ → OBSAH

1. Můj člun asi trpí závadou,
je častěj na dně nežli za vodou
nejspíš přišel čas se postit a od snah se oprostít,
bejt zas platným člunem společnosti.

2. Nežít snadně podle cizích návodů,
den za dnem na pochodu k důchodu.
Všechno hodit to za hlavu, přiznat si, že v tom plavu,
a z přístavu zas vyplout na vodu.

- R:** Celej můj život plave na vodě, mám vítr z lidí, co furt jen závoděj a záviděj
a tenhle vítr mý plachty pohání, kam unáší mě, nemám zdání.
Celej můj život plave na vodě, mám vítr z lidí, co furt jen závoděj a záviděj
a tenhle vítr mi vdechne druhej dech, když z dohledu se ztratil břeh.

3. Plul jsem vždycky po boku vaší jachtě
tam, kam jste chtěli, ne tam, kam jsem já chtěl.
A teď jsem bez navigace a připadám si ztracen,
ale přesto nebudu se vracet. **R.**
4. Všechno dobrý je i k něčemu zlý,
připomínaj' mi na kapesníku uzly,
a tak rychlostí těch uzlů, se teď vzdaluju zlu,
na chatrný děravý bárce. **R.**

NÁUŠNICE Z TŘEŠNÍ → OBSAH

- C** **Am** **G** **C** **F** **G** **C**
1. Teplo je, léto je, češu třešně vestoje, moje srdce něco tuší.
Jakub je na stromě, mám dojem, že je do mě zamilován až po uši.

- C** **Dm** **Em**
- R:** Hodil mi náušnice z třešní, třešňové náušnice,
F **G**
náušnice z třešní, nejhezčí v republice.

Dm **Em**
Náušnice z třešní jsou dárek od Jakuba,
F **G**
náušnice z třešní, pusu nedal, je to Kuba.

2. Teplo je, léto je, češu třešně ve stoje, myslím při tom na Jakuba.
Je na něm nepěkné, že mi slovo neřekne, že je trochu líná huba. **R.**
3. Teplo je, léto je, češu třešně vestoje, překrásný je ten den dnešní.

- F** **G** **C** **C⁷**
- C:** Já mám náušnice z třešní.
F **G** **C** **Am**
Překrásný je ten den dnešní,
F **G** **C**
já mám náušnice z třešní.

NEBE NA ZEMI → OBSAH

ZE HRY NEBE NA ZEMI

D **Hm** **E⁷**
 Na Nirvanu, na Olymp, na nebe nevěřím,
A⁷ **D** **E⁷** **A⁷**
 když někdo svět pomlouvá, vždycky láteřím.

D **Hm** **E⁷**
 Nestojím o nekonečno s hvězdami všemi,
F[#] **C^{#7}** **F[#]** **A**
 stačí mi pár krásných let někde na zemi.

A⁷ **D** **A⁷** **D** **A⁷** **D** **A⁷** **D** **E⁷**
 Když já vám povídám, že je nebe na zemi, pravdu mám, věřte mi!
A⁷ **A⁴** **A⁷** **A⁴** **A⁷** **A⁴** **A⁷** **D** **A⁷** **D**
 Za život život dám, i když nerad umírám, nejsem sám, věřte mi.

D⁷ **Am⁷** **D⁷** **G** **D⁷** **G**
 Pro toho, kdo chce žít je na světě plno krás
H⁷ **E⁷** **A⁷**
 a z těch krás nebe mít záleží jenom na vás.

A⁷ **D** **A⁷** **D** **A⁷** **D** **D⁷** **H⁷**
 Jen od vás, věřte mi, záleží kdy přijde čas,
E⁷ **A⁷** **A⁴** **D**
 kdy pro nás začne nebe na zemi.

NĚCO O LÁSCE → OBSAH

- a.** Za ledovou horou a černými lesy je stříbrná řeka a za ní kdesi
 F C F C
 F C Dm G⁷
 stojí domek bez adresy a bez dechu.
 Bydlí v něm nechci říkat víla, ale co na tom, i kdyby byla,
 C
 před lidmi se trochu skryla a víme o ní hlavně z doslechu.
- b.** Že lidi rozumné blbnout nutí a není na ni nejmenší spolehnutí,
 Dm G⁷ C Am
 Dm G⁷ C Em Am
 co ji zrovna napadne, to udělá.
 Z puberťáků chlapy a z chlapů puberťáky, o ženských nemluvím, tam to platí taky
 a urážlivá je a hořko-sladko-kyselá.
- c.** Genetičtí inženýři lámou její kód, po Praze se o nich šíří, že jezdí tramvají.
 Dm G⁷ C Am Dm G⁷ C
 Am Dm G⁷ C Am Dm G⁷ C
 Strkají hlavy pod vodovod, a pak i oni nakonec podléhají.
- b.** A holubicím dál rostou křídla dravců, družstevním rolníkům touha mořeplavců,
 a lásce, té potvoře, sebevědomí,
 že jednou bude vládnout světem, tedy i nám a po nás našim dětem,
 které na tom budou stejně špatně, jako my.
- b.** Když chlap zmagoří láskou, utíká za ní, platí i s úroky a nepočítá s daní,
 u ženských je to přímo námět na horor:
 papuče letí pod pohovku, nákupní tašky padaj' na vozovku,
 ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.
- a'.** Až vám ta potvora zastoupí cestu, sedněte na zadek a sed'te jak z trestu.
 Jen ať si táhne, jak to dělaj vandráci.
 Láska se totiž, i když je prevít, nikomu dvakrát nemůže zjevit,
 F G⁷ C
 láska se totiž, i když je prevít, nevrací.
- a'.** A nesmí vám to nikdy přijít líto. Kupte si auto a cucejte chito,
 odreagujte se psychicky.
 Protože jestli byste na ni měli myslet, to radši vstaňte a jděte za ní ihned,
 utíkejte, než vám zmizí navždycky.
- b.** Převrhňte stůl, opusťte dům, fíkusy rozdejte sousedům,
 nechte vanu vanou, ať si přeteče.
 Na světě není větší víra, pro žádnou z nich se tolik neumírá,
 ani v žádné jiné zemi na světě.

NEJDELSÍ VLAK → OBSAH

1. Proud řeky ví, kdy kámen pohladí,
 ví, kdy ho zastaví hráz,
 ví, voda ví, kdy ji noc ochladí
 a zná, jak pálí mráz.
2. Plout, vlnou být, a znát, kde je břeh tvůj,
 slůvka tři prostá ti říct,
 tam někde v dálce je návěstí „stůj!“,
 ráda tě mám, nic víc.
- R:** Vítr stín tvůj svál, nejdelší vlak jel dál,
 šestnáct vagónů měl, tenkrát měl, v posledním z nich jsi stál.
3. Kouř zprávu hlásí: nejdelší vlak tvůj
 vrátí se, půjdu mu vstříc,
 blízko mých očí je návěstí „stůj!“,
 ráda tě mám, nic víc. **R.**

NEJLÍP JIM BYLO → OBSAH

*originál capo 3***C F^Δ C F^Δ C F^Δ C****I:****C F^Δ****1.** Nejlíp jim bylo,**C F^Δ C F^Δ**

když nevěděli co dělají.

G F C F^Δ C F^Δ

Jenom se potkali a neznělo to špatně.

2. Tak se snažili

a opravdu si užívali.

Jenom existovali a čas běžel skvěle.

F C**R:** Nechám si projít hlavou,**G Am**

kam všechny věci plavou.

F C

Jestli je všechno jen dech,

G Am C F^Δ C F^Δ C F^Δ C

tak jako kdysi v noci spolu potmě na schodech.

3. Pak se ztratili

a chvílema se neviděli,

jenom si telefonovali a byli na tom bledě.

4. A když se vrátili

už dávno nehořeli.

Jenom dál usínali, chvíli spolu – chvíli vedle sebe.

R. × 2

NEMUSÍ BEJT → OBSAH

capo 4

C F^Δ C E

1. Ráno mě probudil křovinořez,
Am D F^Δ C
 to souseď přivez ho buldozerem.
 A co víc, do chodby poblil se pes
 a ráno mi nezlepší, že to žere.

Am F C G

A MHD zas plná je čumilů,
Am F D G
 jak kdyby písňě o mně chtěli psát.

C F^Δ C E

A další spoj nestihnu jen o chvíli,
Am D F^Δ C
 ale i když si stěžuju, mám to tu rád.

G E Am F

- R:** To není výhrůžka, to není hejt,
C F G C
 jen říkám, že to, co je, nemusí bejt.
 To není výhrůžka, to není hejt,
 jen říkám, že to, co je, nemusí bejt. **C F^ΔF^ΔC**

2. Cheesburgery v mekáči podražily,
 nevejdou se mi tři na stravenku.
 Dva mám hned snědený a za chvíli
 zoufale pojídám free úctenku.

A poslední bus jede mi tak brzo,
 že sotva stíhám si dvě pivka dát.

A pěšky domů pak musím mrznout,
 ale i když si stěžuju, mám to tu rád. **R.**

Am ...

3. A kamarád z Floridy prej už neví,
 jak novej hurikán pojmenovat.
 Já čtu si to a věci se mi jeví,
 že i kdy si stěžuju, mám to tu rád. **R.**

NENÍ NUTNO → OBSAH

- C** **Dm**
- 1.** Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
G⁷ **C G⁷**
 hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.
- 2.** Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí.
 Nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.
- B:** **Am** **C** **Am** **C**
Am **C** **Am** **F** **G**
 Nemít prachy – nevadí, nemít srdce – vadí,
 zažít krachy – nevadí, zažít nudu – jó, to vadí, to vadí!
- 3. = 1.**

NENÍ VŠECHNO PARÁDA → OBSAH

- A** **E**
- a. Není všechno paráda, co hrajem,
D **E** **A**
 někdy stačí jenom zabrnkat.
 Kdo se pár not naučí a zná je,
 k brnkání si najde třeba drát.
- D**
- b. Bez parády začínal jsem tenkrát,
E
 s rozladěnou starou kytarou.
- A** **E**
- A trnem v oku byl mi školník Josef tenkrát,
D **E** **A**
 když jsem přes plot tajně chodil za Klárou.
- a. Není všechno paráda, co cítím,
 někdy stačí škrtnout rozumem.
 Mám doma dvě stě dvacet silných voltů v síti,
 proč si je mám tahat s sebou ven?
- b. Bez parády svítil jsem si sirkou,
 na zvonkový štítek u dveří.
 Svou dívku přistihl jsem s kamarádem Jirkou,
 od těch dob mi Jirka nevěří.
- b. Není všechno paráda, co dělám,
 i když zrovna nezpůsobím zkrat.
 Žádná moje píseň nemusí být celá,
 \: stačí půlka, aspoň chvíli mám co hrát. :\

NEOPATRNÝ KŘEČEK → OBSAH

1. $\overset{G}{\check{Z}}$ elezniční $\overset{A^7}{v}$ lečka povalila křečka,
 $\overset{D^7}{s}$ kutálel se z náspu do polí. $\overset{G}{\check{Z}}$
 $\overset{E^7}{Z}$ dalipak ses, křečku, nezranil o vlečku,
 $\overset{A^7}{z}$ dalipak tě něco nebolí?
 $\overset{D^7}{z}$

- R:** $\overset{G}{D}$ opadlo to výborně, jsem jen trochu v šoku, $\overset{A^7}{j}$ sem jen trochu v šoku, $\overset{D^7}{j}$ sem jen trochu v šoku, $\overset{G}{s}$
 $\overset{E^7}{s}$ pravil by to náprstek nějakého moku. $\overset{A^7}{s}$ pravil by to náprstek nějakého moku. $\overset{D^7}{s}$ pravil by to náprstek nějakého moku. $\overset{G}{s}$
 $\overset{G}{N}$ a kolejích nebudu už nikdy dělat bobky, $\overset{A^7}{n}$ a kolejích nebudu už nikdy dělat bobky, $\overset{D^7}{n}$ a kolejích nebudu už nikdy dělat bobky, $\overset{G}{n}$
 $\overset{E^7}{l}$ eda bych měl na zádech odrazové stopky. $\overset{A^7}{l}$ eda bych měl na zádech odrazové stopky. $\overset{D^7}{l}$ eda bych měl na zádech odrazové stopky. $\overset{G}{l}$

2 ×

NEPIJ, JANO, NEPIJ VODU → OBSAH

Dm A DmC F C F

1. Nepij, Jano, nepij vo du, voda je ti len na škodu,
F C FDm A Dm C
 \: napij sa ty radšej ví na, to je dobrá medecí na. :\
2. Pijme, chlapci, pijme víno, šak voděnka teče prímo,
 \: až sa vínka napijeme, voděnkú sa umyjeme. :\
3. Keď nepiješ hlava bolí, jak vypiješ hlava horí,
 \: ťažko sa ti bude žíti, keď nebude za co píti. :\
4. Naša maja bledé léce, čo zarobí, to preplece,
 \: a ja len tak z Boha žijem, čo zarobim, to prepijem. :\
5. Slobodnému není dobre, oženit sa není dobre,
 \: lebo žena ťažké jarmo, mosíš ju živit nadarmo. :\
6. Peknú ženu nechcem míti, lebo je s ňú ťažké žíti,
 \: keby ně ju druhý lúbil, čo by som já smutný robil? :\
7. Škaredú též nechcem míti, lebo je s ňú ťažké žíti,
 \: nemohl bych na ňu hledět, ani v noci u ní ležet. :\
8. Bohatú též nechcem míti, lebo je s ňú ťažké žíti,
 \: lebo ona co hodina své bohatství připomíná. :\
9. Chudobnú též nechcem míti, lebo je s ňú ťažké žíti
 \: lebo ona pořád blble, že má prázdné truhly, žigle :\
10. A tak radšej ostanem tak, slobodňučký jako ten fták,
 \: a půjdem si po svobodě, jak rybička v bystrej vodě. :\
11. Už sem prošel Trenčín mesto, švarných divčat viděl cez sto,
 \: švarných dievčat ako rúža, každej by som robil muža. :\
12. Také sa mi dievča páci, čo má strapce na rubáši,
 \: rukávečky vyšívané, to je dievča malované. :\
13. Prečo sa ty za mnú vláčíš, keď ma ani neopáčíš?
 \: Ani večer ani ráno, aký si ty sprostý, Jano. :\
14. Prečo sa ty za mnú vláčíš, keď ma ani neopáčíš?
 \: Ani hore ani dole, ani ceculenky moje. :\
15. Lopenické vršky holé, nebudeš ty dievča moje,
 \: nebudeš mňa rozkazovat, z hospody mňa vyhazovat. :\
16. Šla Anička do hajička, uščipla ju tam husička,
 \: uščipla ju mezi nohy, tam sa jej to nezahojí. :\
17. Nevedela, kde ju mala, až jej mamka povedala,
 \: Bože, dievča, ty si tele, šak ty ju máš u prdele. :\
18. Moja milá, neverím ti, kúpím zvonček zavesím ti,
 \: a keď budeš chlapcom dávat, zvonček bude pocinkávat. :\

NIAGARA → OBSAH

D **A⁷** **D**
1. Na břehu Niagary stojí tulák starý, na svou první lásku vzpomíná.

A⁷ **D**
Jak tam stáli spolu, dívali se dolů, až jim půlnoc spadla do klína.

D **A⁷**
R1: Teskně hučí Niagara,

D
teskně hučí do noci,

D⁷ **G** **D** **A⁷** **D**
\: komu vašeň v srdci hárá, tomu není pomoci. :\

R2: Střemhlav do propasti padá proud,
na něm vidím tebe, děvče, plout,

\: škoda, že ten přelud krásný nelze obejmout. :\

2. Osud tvrdou pěstí zničil lidské štěstí, i ten nejkrásnější jara květ.
Ten můj kvítek jara vzala Niagara, ta jej nenavrátí nikdy zpět. **R1.**

NIC TOLIK NEBOLÍ → OBSAH

capo 2

- G** **Am⁷** **G** **Am⁷G** **Am⁷** **G** **Am⁷**
1. V zádech kraj rybníků a sítí, pole rovný jako stůl,
G **Am** **G** **Am** **G** **Am⁷** **G**
zapal mi cigáro, bílej pruh svítí, auťák už cesty spolknul půl.

- Am** **C** **D⁷**
R: Nic tolik nebolí, jak návrat s večerem,
Hm **E⁷**
říkej si cokoli, zítra je všední den,
Am⁷ **D⁷** **Am⁷** **D⁷** **G** **Am⁷G**
starosti neodbytně jak noc do oken se snáší,
Am **C** **D⁷**
Nic tolik nebolí, jak návrat k půlnoci,
Hm **E⁷**
když světla města dálkou svítí do noci
Am⁷ **D⁷** **Am⁷** **D⁷** **G** **Am⁷G**
a v hlavě běží film pomalu slábnoucí zas další.

- 2.** Za zády vinice a stráně, sklípky hluboké jak tůň.
V hlavě hučí, jak po těžké ráně, snad jenom řidič neusnul. **R.**

NO A ČO → OBSAH

originál v Fm

- Dm** **Am** **B** **C**
1. Pozrite na ňu, to čo má? To radšej mohla zostať doma!
Dm **Am** **B** **C**
myslí si, že dobre vyzerá, to asi po tme si vyberá.
Dm **Am** **B** **C**
Tie šaty trápne, topánky fádne, čekuj tie ústa, tie vlasy fakt ne!
Dm **Am** **B** **C**
Hlava jak busta, na obed langusta, nie nie, prosím nie!
- F** **C** **F** **Gm** **Am**
R: Ja si len vravím, no a čo, každý si nájde voľa čo,
 B **F** **Gm** **Dm**
no ja si žijem každý deň, fakt najlepšie ako viem,
 E^b **A** **Dm**
aj keď návod na život ti nepoviem.
 C **F** **Gm** **Am**
Len si vravím, no a čo a nehľadám vždy niečo,
 B **F** **Gm** **Dm**
kto kde ako a kto s kým, ja to proste nemusím,
 E^b **A** **Dm**
a tak si úsmev na tvári nosím.
2. Vraj to oteplovanie je len výmysel, to si nějaký Číňan len tak vymyslel!
Ale kámo, to sú len reči, minule písali, že Savo lieči.
Píšu už o všetkom a píšu snad všetci,
no merítkom pravdy sú americkí vedci. **R.**
3. Vraj si kúpil nové auto! Čóóó? Zaujímalo by ma odkiaľ má na to?
Bohvie, čo robí? Predáva drogy! Nie, ja ho poznám, točí si vlogy.
Jak môže mať takú kabelku? Trápka sa hrá na modelku.
Na mužovom fáre sa vyváža. A čo vám vlastne na tom tak prekáža?
- Dm** **Am** **B** **C**
B: Takéto veci mnohým nedajú spať, bez mobilu ani nevedia vstať.
Každý vie o každom, čo, kedy, jak, no po pritom všetkom im uteká vlak.

R. ×2

NOBODY KNOWS YOU WHEN YOU'RE DOWN AND OUT → OBSAH

C E⁷ A A⁷ Dm A⁷ Dm F F^{#°} C A⁷ D⁷ G⁷

I:

1. C E⁷ A A⁷
 Once I lived the life of a millionaire,
 Dm A⁷ Dm
 spent all my money, didn't have any cares,
 F F^{#°} C A⁷
 took all my friends out for a mighty good time,
 D⁷ G⁷
 we bought bootleg liquor³², champagne wine.
 C E⁷ A A⁷
 Then I began to fall so low,
 Dm A⁷ Dm
 lost all my good friends, had nowhere to go.
 F F^{#°} C A⁷
 I get my hands on a dollar again,
 D⁷ G⁷
 I'll hang on to it, till that old eagle grins, because

- R: C E⁷ A A⁷ Dm A⁷ Dm
 Nobody knows you when you're down and out.
 F F^{#°} C A⁷D⁷ G⁷
 In your pocket not one penny and as for friends, you don't have any.
 C E⁷ A A⁷ Dm A⁷ Dm
 When you get back on your feet again, everybody wants to be your long lost friend.
 F F^{#°} C A⁷
 I say it straight without any doubt,
 D⁷ G⁷
 nobody know you, when you're down and out.

- C: D⁷ F
 Nobody knows you, nobody knows you,
 D⁷ G⁷ H⁹ C⁹
 nobody knows you, when you're down and out.

³²Bootleg liquor nebo také Moonshine je ilegálně produkováný alkohol. Historicky šlo hlavně o čistou, nezralou whiskey.

NOE → OBSAHrefrain: **D A D A** sloka: **G D A D⁷**

- R:** Už v parku reznou z kyselých dešťů průlezky
a plíce těžknou od zplodin.
Svět čeká na potopu, proto je nehezky,
i Noe je furt bez lodi.
1. Když přišel na úřady žádat o svolení,
by mohl stavbu vykonat,
řekli mu, že už pro něj místo není,
kde by mohla jeho archa stát.
 2. Poslední parcelu prý prodali Tescu
za doživotní členství v klubu.
Znáš svoji cenu, má generace stesku,
ve stopách držet krok a nepouštět hubu
 3. na špacír, aby snad nemluvila pravdu.
Jsem taky takový, že tam, kam jde dav, jdu,
do sebe zavřený, spoutaný kořeny,
jako že žiju.
 4. Předstírám štěstí, od rána budím dojem,
že netrpím a neprožívám nepokoje,
do sebe zavřený dělám,
jako že žiju. **R.**
 5. Noe však svoje úsilí nevzdal,
vydal se jednou na horu,
k práci na lodi mu svítila hvězda
a v těle zahříval ho rum.
 6. Postavil archu za pár hodin,
sešel z hor lidi do ní zvat:
pojd'te se zachránit do mé lodi,
není čas ztrácet čas, ne, nemusíte se
 7. bát. Najednou kolem něj bylo klubko uni
forem, sirény vzduchem zněj, prej zklidni se ma
gore, už ho maj, odvezou ho a nechaj
pod práškama tiše spát.
 8. Tak tady v cele spí naděje naše posled
ní, sedm dní bude prý teď špatné poča
sí, jestli se ještě někdy rozední,
propusťte Noeho z basy.
- 6. 7. 8. R.**

NO MORE AUCTION BLOCK FOR ME → OBSAH

→ Až nám přijdou míru brát

A A⁴ A/G# F#m D E

1. No more auction block for me, no more, no more.

A A⁴ A/G# F#m D E A

No more auction block for me, many thousand gone.

2. No more pint of salt for me, no more, no more.

No more pint of salt for me, many thousand gone.

3. No more peck of corn for me, no more, no more.

No more peck of corn for me, many thousand gone.

4. No more driver's lash for me, no more, no more.

No more driver's lash for me, many thousand gone.

5. No more auction block for me, no more, no more.

No more auction block for me, many thousand gone.

NOWHERE MAN → OBSAH

(capo 3)

I: He's a real nowhere man,
 sitting in his nowhere land,
 making all his nowhere plans for nobody.

1. Doesn't have a point of view,
 knows not where he's going to,
 isn't he a bit like you and me.

Nowhere man please listen,
 you don't know, what you're missing,
 nowhere man, the world is at your command.

2. He's as blind as he can be,
 just sees what he wants to see,
 nowhere man, can you see me at all?

Nowhere man don't worry,
 take your time, don't hurry,
 leave it all, till somebody else lends you a hand.

3. Doesn't have a point of view,
 knows not where he's going to,
 isn't he a bit like you and me?

Nowhere man please listen,
 you don't know, what you're missing,
 nowhere man, the world is at your command.

C: He's a real nowhere man,
 sitting in his nowhere land,
 \: making all his nowhere plans for nobody. :\ ×3

OB-LA-DI OB-LA-DA → OBSAH*capo 1*

- A** **E**
1. Desmond has a borrow in the market place,
E⁷ **A**
Molly is a singer in the band.
A⁷ **D**
Desmond says to Molly, girl, I like your face
A **E** **A**
and Molly says this as she takes him by the hand.
- R:** **A** **E F#m⁷**
\ : Ob-la-di, ob-la-da, life goes on, bra,
A **E** **A**
la-la, how their life goes on. :\
2. Desmond takes a trolley to the jeweller's store,
buys a twenty carat golden ring.
Takes it back to Molly waiting at the door
and as he gives it to her she begins to sing. **R.**
- D** **A** **A^{sus2}A** **A⁷**
B: In a couple of years they have built a home sweet home
D
with a couple of kids running in the yard
A/E **E**
of Desmond and Molly Jones.
- 3.** Happy ever after in the market place,
Desmond lets the children lend a hand.
Molly stays at home and does her pretty face
and in the evening she still sings it with the band. **R. B.**
- 4.** Happy ever after in the market place,
Molly lets the children lend a hand.
Desmond stays at home and does his pretty face
and in the evening she's a singer with the band. **R.**
- E** **A**
C: And if you want some fun, take ob-la-di-bla-da.

ODEČÍTÁ → OBSAH

→ Felicità

C

Am

1. Odečítá náš kluk, to je snad zázrak, všem dává na frak, už odečítá,

Dm

vždy si udělá chvilku pro násobilku a odečítá,

G

hlavu ve tvaru tykve, vysoké IQ, už odečítá, odečítá.

2. Odečítá, moc mu nevoní práce, bude mu dvacet, už odečítá,
pije červené víno, naše bambino, už odečítá,
hraje odmala fotbal, matiku dohnal, už odečítá, odečítá.

OD OPAVY JEDÚ VOZY → OBSAH

1. \: Od Opavy jedú vozy, vezú Anču, nemá kozy. :\
- \: Nemože byt nevěstu, nevěstu, než jí kozy narostu. :\
2. \: Anča, Anča, ty sa nevdáš, povídajú, že ju nemáš. :\
- \: A já ti ju ušiju, ušiju, z krepového papíru. :\
3. \: Papirova, to nic neni, dvakrat šupneš a je po ni. :\
- \: Nejlepší je kožená, kožená, tu má naša Božena. :\
4. \: Anča jedla knedle, švestky, narostly jí kozy šestky. :\
- \: Už može byt provdana, provdana, se šestkama kozama. :\

OH, FREEDOM → OBSAH

- F** **C F** **B C** **F Dm** **G⁷ C**
1. Oh, freedom, oh, freedom, oh, freedom over me,
A **Dm** **B** **G⁷**
 before I'd be a slave, I'd be buried in my grave
F **C** **B F**
 and go home to my Lord and be free!
2. No more weeping, no more weeping, no more weeping over me,
 before I'd be a slave, I'd be buried in my grave
 and go home to my Lord and be free!
3. They'll be singing, they'll be singing, they'll be singing over me,
 before I'd be a slave, I'd be buried in my grave
 and go home to my Lord and be free!
4. Jménem lásky, jménem hněvu, zpívám tobě, lide můj:
 nejvíc svobody si važ, čím dál víc ji postrádáš,
 o to blíž v dobách zlých při ní stůj.

OH, SUSANNA → OBSAH →Zuzana

- D** **A⁷**
1. I've come from Alabama with my banjo on my knee,
D **A⁷ D**
I'm going to Louisiana, my true love for to see.
D **A⁷**
It rained all night the day I left, the weather was dry,
D **A⁷ D**
the sun so hot I froze to death, Susanna, don't you cry.
- G** **D** **A⁷**
R: \: Oh, Susanna, oh, don't you cry for me,
D **A⁷ D**
I've come from Alabama with my banjo on my knee. :\
- 2.** I had a dream the other night, when everything was still,
I thought I saw Susanna dear a coming down the hill.
The red, red rose was in her hand, the tear was in her eye,
I said 'I'm coming from the south, Susanna, don't you cry!' **R.**

OKOLO HRADCE → OBSAH

D **E** **A⁷**
1. \: Okolo Hradce, v malé zahrádce, rostou tam tři růže. :\

D G A D A D
 \: Jedna je červená, druhá je bílá, třetí kvete modře. :\

D **A**
R: Vojáci jdou, vojáci jdou, Bože, jaká je to krása,

A D
 vojáci jdou, vojáci jdou, pěkně v řadách za sebou.

D G
 Vojáci jdou, vojáci jdou, každé dívčí srdce jásá,

G D A D
 když vojáci jdou, vojáci jdou, pěkně v řadách za sebou.

2. \: Kobyłka malá, kovat se nedá, kováři nechce stát. :\

\: Tak jako má milá, když se na mě hněvá, hubičku nechce dát. :\

3. \: Kobyłka malá kovat se dala, kováři postála. :\

\: Tak jako má milá, když se udobřila, hubičku mi dala. :\

OKOŘ → OBSAH

- D** **A⁷** **D**
1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta, vroubená je stromama.
A⁷ **D**
Když jdu po ní v létě, samotný na světě, sotva pletu nohama.
G **D** **E** **A⁷**
Na konci té cesty trnité, stojí krčma jako hrad.
D **A⁷** **D**
Tam zapadli trampí, hladoví a sešlí, začli sobě notovat.

- A⁷** **D** **A⁷** **D**
R: Na hradě Okoři světla už nehoří, bílá paní šla už dávno spát.
A⁷ **D** **A⁷** **D**
Ta měla ve zvyku, podle svého budíku, o půlnoci chodit strašívát.
G **D** **E** **A⁷**
Od těch dob, co jsou tam trampové, nesmí z hradu pryč.
D **A⁷** **D** **A⁷**
A tak dole v podhradí se šerifem dovádí, on jí sebral od komnaty klíč.

- 2.** Jednoho dne zrána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici. **R.**

OLD TIME RELIGION → OBSAH

→Nadějí, láskou a vírou

G **D⁷** **G**

R: Give me that old time religion, give me that old time religion,
G⁷ **C** **C[#]°** **G** **D⁷** **G**

give me the old time religion, it's good enough for me.

1. \: It was good for brother Jonah, :\
it's good enough for me. **R.**
2. \: It was good for sister Mary, :\
it's good enough for me. **R.**
3. \: It was good for my old mother, :\
it's good enough for me. **R.**
4. \: It was good for Paul and Silas, :\
it's good enough for me. **R.**
5. \: It was good for Hebrew children, :\
it's good enough for me. **R.**

OLIVER TWIST → OBSAH

Z FILMU KONKURS

- G** **Em**
1. Raději jsem neměla ten román,
Am D⁷ G D⁷
raději jsem neměla ho číst, snad ani list.
- G** **Em**
Hrdina byl v tom románě schován,
Am D⁷ G C G
miluji ho, jmenuje se Twist, Oliver Twist.
- Hm**
B: Takový muž na Zemi už není, jenom v knihách nebo v dívčím snění,
F G FE G F E D⁷
přirovnám ho směle bez prodlení k torerům, španělským.
2. Raději jsem neměla ten román,
raději jsem neměla ho číst, už ani list!
Hrdina byl v tom románě schován,
miluji ho, jmenuje se Twist, Oliver Twist.

OLOMOUC → OBSAH

- 1.** Občas se mi stane, což mě vyvede vždy z míry,
 když mi někdo řekne, pane, ač mám teprv dvacet čtyry.
 To se asi něco děje, to se asi něco mění,
 když si zajdu na koleje, už tam tolik známých není.
- R:** Jen tak Olomouc je stále stejná, holubů se snáší hejna
 nad radnicí, jež mi vzala kamarády ztuhlé v gala.
 Je stejnej pohled na dvojice, namačkané u Trojice,
 jen vzpomínek je mnohem více a příjemně bolí.
- 2.** Občas se mi stane, že se přistihnu, jak kráčím
 po té cestě vyšlapané, i když stále nevím za čím.
 To se asi něco děje, to se asi něco mění,
 více zajímá mě, kde je ta, co zatím se mnou není. **R.**

ONE OF US → OBSAH

ZE SERIÁLU JOAN OF ARCADIA

F#m D A E

1. If God had a name, what it would be? And would you

F#m D A E

call to his face, if you were faced with him?

F#m D A E

In all his glory, what would you ask, if you had

F#m D A E

just one question?

D A E D A E

R: Yeah, yeah, God is great, yeah, yeah, God is good.

D E

Yeah, yeah, yeah, yeah, yeah.

F#m D A E F#m D A E

What if God was one of us?

Just a slob like one of us?

F#m D A E F#m D (A E jen poprvé)

Just a stranger on the bus trying to make his way home.

2. If God had a face, what would it look like and would you want to see, if seeing meant that you would have to believe in things like heaven and in Jesus and the saints and all the prophets? **R.**

A E F#m D A E F#mD

B: Trying to make his way home, like up to heaven all alone,

A E F#m D A E F#m D A E

nobody calling on the phone except for the pope maybe in Rome.

R.

A E F#m D A E F#m D

C: Just trying to make his way home, like a holy rolling stone,

A E F#mD A E F#m D

back up to heaven all alone. Just trying to make his way home,

A E F#m D A E F#m

nobody calling on the phone except for the pope maybe in Rome.

ORANŽOVÝ EXPRES → OBSAH

C

1. Už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,
C⁷ F **C**
 hej, už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,
G⁷ **C**
 rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good bye.

2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší
 svit brzdařský lucerny, komáři jisker ovzduší,
 a pak když oranžovej expres mi houká do uší.
rec: / Hello, kam jedeš, tuláku? - Nevím.
 Na New York? - Nevím.
 Nebo na Nashville? - Nevím. Mně stačí, když slyším,
 jak ty pražce drncaj, djůdá, djůdá, djůdá, djůdá... /

3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
 ve svém tuláckým vaku šmátrám po lahvi tokaje,
 píseň oranžového vlaku si zpívám do kraje.
4. Už z rodného ranče nevidím komín a stáj,
 už z rodného ranče nevidím komín a stáj,
 rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good bye.

ORLICE → OBSAH

A **E** **F#m⁷**

1. Orlice zas šumí nad splavem.

D **A** **E** **C#m⁷**

Odpusť mi, modlím se, ať všechno přestanem.

C#⁷ **D** **E** **C#m⁷** **F#m⁷**

Odpusť mi ke smutku ten chlad, je květen a ne listopad,

A **E** **D** **D⁴**

odpusť, modlím se, když spáváš na pravém boku, když

2. orlice zas šumí nad splavem.

Odpusť mi, modlím se, ať všechno přestanem.

Odpusť, že nemám na duši smutek, ač králi Artuši
prý utek' kuň i s bílým praporem.

C **G** **A** **D**

- R1:** Vysoko v horách prší, dolem přelít hvízdák³³.

Vysoko v horách prší na pěvuší³⁴ hnízda.

Vysoko v horách prší, Dáša ruší, hvízdá³⁵.

C **G** **A** **D** **H** **E**

Vysoko v horách horko, v autobuse bombón v puse, a ty hvízdáš s ní, zdaleka

3. orlice zas šumí nad splavem.

Odpusť mi, modlím se, ať všechno přestanem.

Odpusť mi, ať nemám nikdy strach, kež dýchám na zobáčcích vah,
odpusť, orlice zas šumí nad splavem.

- R2:** Vysoko v horách prší, voda na tři couly.

Vysoko v horách prší, Dáša už se choulí.

Vysoko v horách prší, na kalhotách bouli.

Vysoko v horách horko, v autobuse sucho v puse, co si počneš s ní, zdaleka

4. = 2.

5. = 3.

³³Hvízdák je český název některých kachen rodu *Anas*. Ačkoli se v češtině používá jako název rodový, představuje podrod *Mareca*.

³⁴Tento výraz nejspíše souvisí s ptákem jménem pěvuška, ačkoli ze slovo tvorného hlediska by správné přídavné jméno od slova pěvuška mělo znít pěvuščí (žádný pták „pěvuše“ zjevně neexistuje, vyskytuje se jen ženské jméno Pěvuše). Na většině webových stránek publikujících text této písně je na tomto místě použit neexistující výraz „pyruších“. Takováto nepochopení textu bývají označována jako *mondegreeny*. Tento termín údajně pochází od americké spisovatelky Sylvie Wright, která ho poprvé užila v roce 1954, když popisovala, jak v textu jedné skotské balady jako dítě opakovaně slyšela Lady Mondegreen místo náležitěho *laid him on the green*. Do širšího povědomí pak různé další *mondegreeny* rozšířil především novinář Jon Carroll.

³⁵Odkaz na reálnou společenskou událost, kdy Dagmar Havlová v roce 1998 pískala při volbě prezidenta ve Španělském sále na Pražském hradě poté, co republikánský poslanec Jan Vik konstatoval, že Václav Havel není legitimně zvoleným prezidentem České republiky.

O SMÍCHU → OBSAH

D

1. Kdo z vás se, lidi, umí smát, ne málo, ne moc, akorát,
E A⁷
 tak ten se má, *tak ten se má, achich ouvej*, vím, co dím.

D

Já můžu vám hned vyprávět, co stojí, co stojí světem tenhle svět,
A⁷ D
 jen ten se má, *jen ten se má, achich ouvej*, žít je hit.

R1: Proto s mírou, vážení, každý chrup ať vycení
 a pozor dá, *a pozor dá, achich ouvej*, vím, co dím.
 Kdo zná tuhle zásadu zepředu, jakož i zezadu,
 jen ten se má, *jen ten se má, achich ouvej*, žít je hit.

2. Za krále Ferdy z Medníku žil jistý pekař perníků,
 a ten se smál *a ten se smál, chich ouvej*, vím, co dím.
 Až náhodou jel kolem král, pekař se zrovna smál a smál
 a už to má *a už to má, achich ouvej*, žít je hit.

R2: Hned rádci králi hlásili, co děsně přesně zjistili,
 jak se král bál, *jak se král bál, achich ouvej*, vím, co dím.
 „Máš, králi, zlou veš v kožichu, perníkáři jsi ke smíchu.“
 A už to má, *a už to má, achich ouvej*, žít je hit.

3. O kousek dál žil zase švec, mrzout, bručoun a jezevec,
 no žádný klaun, *no žádný klaun, achich ouvej*, vím, co dím.
 Když mával šídlem, šil dratví, tvářil se jak pop nad rakví
 a už to má, *a už to má, achich ouvej*, žít je hit.

R3: Zas rádci králi hlásili, co děsně přesně zjistili,
 jak se král bál, *jak se král bál, achich ouvej*, vím, co dím.
 „Co máš korunu na čele, netvářil se dost vesele.“
 A už to má, *a už to má, achich ouvej*, žít je hit.

4. Ten smál se moc a ten málo, královi se to nezdálo
 a už to maj' *a už to maj', achich ouvej*, vím, co dím.
 Teď škrábají se na hlavě, sedíce spolu v šatlavě,
 jó, já to znám, *jó, já to znám, achich ouvej*, žít je hit. **R1.**

OTÁZKY → OBSAH

C F G C C F G C C C C

I:

C F G C

1. Kolik mám ještě dní, než přijde poslední, jak dlouho budu zpívat a hrát?

C F G C

Kolik je na zemi cest, kterou mám dát se vést, nebo už myslet mám na návrat?

C C⁷ F D⁷ G

Posečkej lásco má, okamžik, vždyť svět je veliký otazník.

C F G C

Pořád se jenom ptáš a odpovědi, tý se nedočkáš.

E⁷ Am Am/G F^Δ E⁷ Am

- R1: Já jen vím: v zimě strom nekvete, v létě sníh nepadá, v noci je tma,

Am/G F^Δ C G

rád tě mám, jen neptej se proč – nevím sám.

C F G C C F G C C C C

S:

2. Kde je tvl j dětský smích, a proč je láska hřích, kolik jen váží bolest člověčí?
Proč je zlato drahý kov, a proč je tolik prázdných slov, proč chce každý být největší?
Posečkej, lásco má, okamžik, vždyť svět je veliký otazník.
Pořád se jenom ptáš a odpovědi, tý se nedočkáš.

- R2: Já jen vím: řeky proud hučí dál, v žilách krev pěnivá, kdo ji tam dal,
rád tě mám, jen neptej se proč – nevím sám.

C F G C C F G C C C C

S:

3. Kolik je Slunci let, milion nebo pět, myslíš, že zítra ráno vyjde zas?
Kolik je ulic, měst, proč umí kytky kvést, proč nikdo neslyší můj hlas?

C F G C C F G C C C C

C:

OUTSIDER WALTZ → OBSAH

- 1.** Dnes ráno, když bylo půl, při pravidelný hygieně
G Hm
Am C D
poklesls' hodně v ceně, když jsi zahlíd' svůj zjev.
Am D G Em
Už nejsi, co jsi býval, tu tvář nespraví ti masáž,
Am D G D
marně se, hochu, kasáš, už nejsi lev a velký šéf.
G Em G E
- R:** Máš svůj svět a ten se ti hroutí, to dávno znám, já prožil to sám.
Am D Am D Am Hm D G
Kráčíš dál a cesta se kroutí, až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.
A C#m
- 2.** Jsi z vojny doma čtrnáct dní a na radnici velká sláva,
Hm D E
to se ti holka vdává, cos' jí dva roky psal.
Hm E A F#m
Ulicí tiše krouží ten divnej motiv z Lohengrina³⁶,
Hm E A E
není ta – bude jiná, dopisy spal a jde se dál.
A F#m A F#
- R:** Máš svůj svět a ten se ti hroutí, to dávno znám, já prožil to sám.
Hm E Hm E Hm C#m E A G
Kráčíš dál a cesta se kroutí, až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.
C Em
- 3.** Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání
Dm F G
a nemáš ani zdání, jak to potáhneš dál.
Dm G C Am
Ten, komus' kdysi hrával, se znenadání někam ztratil,
Dm G C G
už nemáš, čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.
C Am C A
- R:** Máš svůj svět a ten se ti hroutí, to dávno znám, já prožil to sám.
Dm G Dm G Dm Em G C
Kráčíš dál a cesta se kroutí, až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.

³⁶Opera Richarda Wagnera. Její premiéru v roce 1850 ve Výmaru dirigoval Ferenc Liszt.

PADALY HVĚZDY → OBSAH

C Am D⁹ G

R1: Padaly hvězdy a jedna z nich slítla

G C D⁹ G

mé milé přímo do klína.

C Am D⁹ G

Jak byla žhavá, tak sukně jí chytla

G⁷ C F^Δ C

a od sukně celá roklina.

Am Em Am Em

1. Má milá křičí: „Pomoz mi přece!

Am Em D^o

Nestůj tu jako z kamene!“

Am Em Am Em

Tak jsem ji rychle odtáhl k řece,

Am Em D G

z dosahu toho plamene. **R1.**

2. Jenže ta hvězda tu moji milou
rozpálila jak kamínka,
zuby i nehty mi pustila žilou
a já drtil její ramínka. **R1.**

3. Pod hlavou nebe a nad hlavou země,
v obrovským požáru škvařím se.
Jsem totiž v ní, jako ona je ve mně,
jako dvě kapky na římse. **R1.**

R2: Teď už jen v očích jak tečka za snem
skomírá malý plamínek,
běžíme k hvězdě a oba žasnem,
je to jen chladnoucí kamínek.

PANE PREZIDENTE → OBSAH

- D** **Em**
1. Pane prezidente, ústavní činiteli,
A⁷ **D**
 píšu vám dopis, že moje děti na mě zapomněly.
 Jde o syna Karla a mladší dceru Evu,
 rok už nenapsali, rok už nepřijeli na návštěvu.
- G** **Am**
- R:** Vy to pochopíte, vy přece všechno víte,
D⁷ **G**
 vy se poradíte, vy to vyřešíte, vy mě zachráníte.
 Pane prezidente, já chci jen kousek štěstí,
 pro co jiného jsme přeci zvonili klíčkema na náměstí. **A**
2. Pane prezidente a ještě stěžuju si,
 že mi podražili pivo, jogurty, párky i trolejbusy.
 I poštovní známky, i bločky na poznámky,
 i telecí plecko, Řecko i Německo, prostě všecko. **R.**
3. Pane prezidente mé České republiky,
 oni mě propustili na hodinu s mý fabriky.
 Celých třicet roků všecko bylo v cajku,
 teď přišli noví mladí a ti tu řadí jak na Klondiku. **R.**
4. Pane prezidente, moje Anežka kdyby žila,
 ta by mě za ten dopis, co tu teď píšu, patrně přizabila.
 Řekla by: „Jaromíre, chováš se jak malé děcko,
 víš, co on má starostí s celú tú Evropú, s vesmírem a vůbec všecko.“ **R.**
- Pane prezidente. . .

PÁNU BOHU DO OKEN → OBSAH

A E → H F# → C G

1. Za devatero horami a devatero řekami, leží kraj líbezný, jak z reklamy,
tam pravdě pšenka nekvete, člověk zde vyvinul se z prasete.
Oděni v sametové rubáše, zloději loví zbytky guláše
z plastových talířků kartou ze zlata a při tom poslouchají Poupata.
A tváře se tam nemění, pouze tituly a příjmení
a kdo má peníze vystaví svou mordou u dálnice na billboardu.
Potom řidič vskutku tvrdý chleba má, furt on the road a s lumpama,
učí se všechna hesla zpaměti, a pak ty kecy hustí do dětí.

R: Za co, Pane Bože, za co trestáš tento prostý lid?
Za co, Pane Bože, za co, nechals' nás se napálit?
Za co, Pane Bože, za co, zas čtyry roky v prdeli?
Za co, Pane Bože, za co? Omluv mě, že jsem tak smělý.

2. Mezi pány panuje věčná neshoda, jeden chce z vrchu, tož druhý musí zespoda,
aby ochránil voliče občana před kapitalistickým zrudama.
Tak jedni kradou pro lidi a druzí od lidí, případné aférky se pod stůl uklidí,
hlavně dodržovat všechny zásady, nejlíp se špína kydá za zády.
Léta už tajím svoji příslušnost v zemi co vyměnila hrubost za slušnost,
bo se mi nelíbí morální předlohy, čili papalášů hrajících si na bohy.
Povinné školení pro všechny poslance, lekce planého žvanění lekce arogance
a místo polední debaty z prdu kulička, nechť vzkvétá naše zemička!
R. ... Chceš, abychom trpěli.
3. Nutno ještě říct k tomu všemu, hledá mnohý nešťastník řešení v extrému,
a tak bacha na Rudé koalice, vzpomeňme jaká je po třeshních stolice.
Nedávno přišla jedna děsivá zpráva, že se zase valí dělníci, tentokrát zprava,
poznávacím znamením jsou holé hlavy, neznalost dějin a ústavy.
Přesto všechno, co lid v tom kraji zažívá, probírá všechny nepokoje v pajzlu u piva
a stále věří na rytíře z Blaníku, než přijdou zvolil národ vyčkávací taktiku.
Tak si tu pomalu každý svůj život hnije, z úcty k tradici ruka ruku myje,
upřímně řečeno trochu těžko mi je, že nám stačí demo demokracie.
R. ... Tak snad mě někdo odstřelí.

PARÁDA I. → OBSAH

capo 3

- G** **Em G** **Em G** **Em G** **Em**
 1. Uvař kafe nebo nalej čaj, paráda, aspoň chvíli na něco si hraj, paráda.

Am D G Em Am D G Em

Na oblohu, kde není mrak, na gramofon, na kazeťák.

Am D G Em Am D

Hraj si prostě na co chceš, tak, jak to cítíš, přidám se hned a jak!

- G Hm Am**
R: Je to paráda, lehnout si na záda a číst si,
C D G C D
 s rukou za hlavou usínat s představou, že jsem čísi.

G Hm Am
 Je to paráda, s nikým se nehádat a číst knížku

C D G Em
 a mít představu, že pro svou zábavu zdolám výšku.

2. Vyndej všechny desky s Elvisem, paráda, nostalgický, to já někdy jsem, paráda.
 Nevadí, že deska má rýhy, už se těším na každou z nich,
 nejlépe se zbavuju tíhy při deskách ohraných. **R.**

- A F#m A F#m A F#m F#m**
3. Sedm nocí v týdnu nejdu spát, paráda, stále žiju v roce šedesát, paráda.
Hm E A F#m Hm E A F#m
 Před sebou pár odřených singlů, mono, to je ono, to chci,
Hm E A F#m Hm E
 ztrácím pojem o tom, jak čas běží dál, hlavně, že ty tu jsi!

- A C#m Hm**
R: Je to paráda, lehnout si na záda a číst si,
D E A D E
 s rukou za hlavou usínat s představou, že jsem čísi.
A C#m Hm
 Je to paráda s nikým se nehádat a číst knížku
D E A D E
 a mít představu, že pro svou zábavu zdolám výšku. **R.**

PARÁDA II. → OBSAH

capo 3

1. Ty si tady klidně piješ čaj, paráda, jestli hraješ, tak tu něco hraj, paráda.
 A teď si chvíli hrajeme dál, to sotva někdo předpokládal.
 Před stoletím, před půl rokem, před dvěma týdny, sotva si někdo hrál!

- R:** Je to paráda, když někdo vynadá nám dvěma,
 musíme dál tu žít a trochu oprášit staré téma.
 Je to paráda, když nám teď připadá, že mládnem,
 rytmus jde do uší a nikdo netuší, zda ho zvládnem.

2. Elvis měl svých desek milión, paráda, aspoň chvíli chci být jako on, paráda.
 Nevadí, že desky jsou dražší, každou z nich si pod hlavu dám,
 rock'n'roll se kolem nás vznáší a já rád vzpomínám. **R.**

3. Nevadí, že nikdy nejdu spát, paráda, někdo spal a možná trochu spad, paráda.
 Na pár desek odřených vsázím, pokud budou mono, tím líp,
 Hi-Fi už měunavuje céděčka vracím, v tom je ten celý vtip!

- R:** Je to paráda, když někdo vynadá nám dvěma,
 musíme dál tu žít a trochu oprášit staré téma.
 Je to paráda, když nám teď připadá, že mládnem,
 rytmus jde do uší a nikdo netuší, zda ho zvládnem. **R.**

PÁR HAVRANÍCH COPÁNKŮ → OBSAH

→Love Me Tender

- G** **A⁷** **D⁷** **G**
1. Pár havraních copánků a tvůj tichý smích,
G **A⁷** **D⁷** **G**
ve dvou jedem do spánku, jeden na saních.
G **H⁷** **Em** **G⁷** **C** **Cm** **G**
\: Cesta tam je voňavá, starý, hodný pán
G **E** **A⁷** **D⁷** **G**
s úsměvem ti podává bílý tulipán. :\
2. Ukrývá se v poupátku malý, něžný sen,
sen ti vepsal do plátek sám pan Andersen.
\: Krajinou, kde nemrazí zvoní tulipán,
pohádkou tě provází starý hodný pán. :\

PARTA Z RANČE Y → OBSAH

- D** **G** **D** **A⁷**
1. \: Každé ráno sjíždí z hor ta parta z ranče Ypsilon, :\
- D** **G** **D** **A⁷** **D**
- \: mezi nima jede na koni ten kovboj jménem John. :\
2. \: Tam dole, tam dole u řeky stojí opuštěnej srub, :\
- \: nedávno tam ještě bývala má plavovlasá Ruth. :\
3. \: Co asi, co asi stalo se s mojí plavovlasou Ruth, :\
- \: co asi, co asi stalo se, že opustila srub? :\
4. \: Vrátiš-li se jednou zpět, tak přijď se na mě podívat, :\
- \: tebe, moje plavovlasá Ruth, budu mít stále rád. :\
5. \: Tam dole, tam dole u řeky stojí opuštěnej strom, :\
- \: nedávno se na něm oběsil ten kovboj jménem John. :\

PÁTÁ → OBSAH

1. Hodina bývá dlouho trpělivá, a potom odbíjí pátá.
F F^Δ B C F F^Δ B C
F F^Δ B C F F^Δ B C
A tak tu zpívám slova mlčenlivá o tom, že pomíjí pátá.

- R: Zvonek zvoní, škola končí, po schodech se běží,
F Dm
Novák leze po jabloni a je náhle svěží.
Am B
Bláznivej den a já smíchem umírám,
G⁷
kdosi mě kárá a páni, já nenabírám, neboť
F Am B C F Am
pátá právě teď odbila, pátá
B C F Am B C F C F C F C
právě teď odbila, pátá právě teď odbila nám.

2. Hodina bývá někdy nekonečnou, a pak už odbíjí pátá.
A proto zpívám píseň jedinečnou, právě, že pomíjí pátá. R.

3. Na na na na na na na na na na na na na na na na pátá.
F# F#^Δ H C# F# F#^Δ HC#
F# F#^Δ H C# F# F#^Δ H
Na na na na na na na na na na na na na na na pá chordC#tá.

- R: Zvonek zvoní, škola končí, po schodech se běží,
F# D#m
Novák leze po jabloni a je náhle svěží.
A#m H
Bláznivej den a já smíchem umírám,
G#⁷
kdosi mě kárá a páni, já nenabírám, neboť
F#A#m B# C# F#A#m B# C#
pátá právě teď odbila, pátá právě teď odbila,
F#A#m B# C# F# C# F#
pátá právě teď odbila nám.

PEKLA VDOLKY → OBSAH

- D** **Em** **A⁷** **D**
1. Pekla vdolky z bílý mouky, sypala je perníkem,
Hm **Em** **A⁷** **D**
házela je Honzíčkovi otevřeným okýnkem.
2. Jez, Honzíčku, jsou dobrý, jsou perníkem sypaný,
budou-li ti dobře chutnat, jsou tam ještě takový.

PENNY LANE → OBSAH

1. In Penny Lane: there is a barber showing photographs
of every head he's had the pleasure to know.
And all the people that come and go, stop and say hello.
2. On the corner is a banker with a motor car,
the little children laugh at him behind his back
and the banker never wears a mac in the pouring rain. Very strange.

R1: Penny Lane is in my ears and in my eyes,
there beneath the blue suburban skies.
I sit and meanwhile back

3. in Penny Lane: there is a fireman with an hour glass
and in his pocket is a portrait of the Queen.
He likes to keep his fire engine clean, it's a clean machine.

R2: Penny Lane is in my ears and in my eyes.
A four of fish and finger pies
in summer meanwhile back

4. behind the shelter in the middle of the roundabout
the pretty nurse is selling poppies from a tray
and though she feels as if she's in a play, she is anyway.

5. In Penny Lane: the barber shaves another customer.
We see the banker sitting, waiting for a trim.
And then the fireman rushes in from the pouring rain. Very strange. **R1.**

R3: Penny lane is in my ears and in my eyes,
there beneath the blue suburban skies. . . Penny Lane

PENZION ČESKO → OBSAH

D E A D E A

R1: Krásný kraj, všude kolem hezko, vítejte v penzionu Česko.

G D A D

Uprostřed Evropy, hory, doly, lesy, vody, pole se snopy.

R2: Vstřícný lid a přívětivé klima, v noci klid, dlouhé léto, krátká zima.

Cizinců častý cíl, v knize hostí přečtete si, kdo už tady byl:

1. Tataři, Avari, křižáci, barbaři, Čingischán na koni, němečtí císaři.
Taliáni, Švédové, Rusové na tancích, maďarští strýcové i polští bratrance.
Od jihu Habsburci, z východu soudruzi, Hunové i Turci, ba i ti Francúzi.
Návštěvy na víkend a nebo na roky, smlouvy o pomoci, dědičné nároky... **R1.**
2. A paní recepční po každé návštěvě pěkně to uklidí, snídaně je v devět.
Pořádek na dvorku, kuželky a pinec, tady si oddáchně slušňák i zločinec.
V kuchyni na stěně pěkně to vyzerá, je podpis Stalina, je podpis Hitlera,
dvě velká srdíčka, a pod tím slova „Byli jsme nadšeni, přijedem’ znova!“ **R1.**

PEPITA → OBSAH

- D** **G D A** **Hm E** **A**
1. Šel jsem si koupit kravatu a vzal jsem první zprava, tu,
A **D D D** **Hm⁷** **EmA D**
 co byla křivě sešitá, je ale příma, je pe - pita.³⁷
 2. Šel jsem si koupit košili, ti by mě vyhastrošili!
 Tak jsem jim řek', že je mi ta, zrovna ta se vzorem pepita.
 3. Šel jsem si koupit na kabát, člověk se zkrátka nemá bát,
 že něco zrovna nelítá, tak jsem si koupil pepita.
 4. Šel jsem si koupit kalhoty a koupil jsem dost draho ty,
 co se jich špína nechytá, jsou ale příma, jsou pepita.
 5. Šel jsem si koupit fuchsie, a už si říkám, kup si je!
 Tak jsem si koupil jelita, neboť řezník měl blúzu pepita.
 6. Šel jsem si koupit aparát a uviděl mě kamarád.
 Povídá k mne tichounce, „Co jsi za pepitomce?“

³⁷Pepito je tkanina se střídavě světlými a tmavými barevnými efekty ve tvaru drobných kostek, jejichž velikost je dána střídou. Příbuzné vzorování mají tkaniny s tzv. kohoutí stopou a vichy. Střída je část plošné textilie, která se jako vazba nebo vzor opakuje. Například střída vazby pleteniny je dána počtem řádků a sloupků. Střída vzoru je odlišná od střídavy vazby.

PERINA MÁ ŠTYRY ROŽKY → OBSAH

- 1.** \: Perina má štyry rožky, pod perinú štyry nožky. :\
- R:** \: Ej, javor, javor, javor zelený, milej pod okénečkem saděný. :\
- 2.** \: Rád ťa vidím oblečenú, ješťa radšej vyslečenú. :\ **R.**
- 3.** \: Rád ťa vidím pri posteli, ešťa radšej na posteli. :\ **R.**
- 4.** \: Lezla na pec a já za ňú, spadla z pece a já na ňu. :\ **R.**
- 5.** \: Cukor jedla, kávu pila, aby bola celá bílá. :\ **R.**
- 6.** \: Cukor káva nepomáhá, bruško stále narostává. :\ **R.**

PETĚRBURG → OBSAH

1. **Am** **F** **E** **Am**
 Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal,
Am **F** **E** **Am**
 zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu dal.

- R1:** \: **C** **Dm** **E**
 Lásku moji kníže Igor si bere,
F **E^b** **H⁷** **E**
 nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,
Am **F** **E** **Am**
 havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral. :\

2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
 moje duše, širošírá stepi, máš na kahánku.

- R2:** \: Mému žalu na světě není rovno,
 vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
 vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku. :\

PIJTE VODU → OBSAH

R: \: Pijte vodu, pijte pitnou vodu, pijte vodu a nepijte rum. :\

1. Jeden smutný ajzboňák pil na pátém nástupišti ajrkoňák.
Huba se mu slepila a diesellokomotiva ho zabila. **R.**
2. V rodině u Becherů pijou becherovku přímo ze džberů.
Proto všichni Becheři mají trable s játrama a páteří. **R.**
3. Pil som vodu značky Gorbačov, a potom povedal som všeličo a volačo.
Vyfásol som za to tri roky, teraz pijem chlorované patoky. **R.**
4. My jesteźmy chłopci z Warszawy, jezdzymy pociungem za robotę do Ostravy.
Cztery litry vodki i mnuzstvo piv, bardzo fajny kolektiv. **R.**
5. Jedna paní v Americe ztrapnila se převelice.
Vypila na ex rum a poblila jim Bílý dům. **R.**

PÍSEŇ, CO MĚ UČIL LISTOPAD → OBSAH

capo 2

- G** **C⁹** **G** **C⁹**
1. Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
G **Hm** **D** **D⁷**
 málokdy si nechám něco zdát,
C **G** **Em** **C**
 doma nemám stání už od jarního tání,
F **G**
 cítím, že se blíží listopad.
- R:** **F** **C** **G**
 Listopadový písně od léta už slýchám,
Am C **G**
 vítr ledový přinesl je k nám.
- F** **C** **G**
 Tak mě nečekej, dneska nikam nespíchám,
Am C **G**
 listopadový písni naslouchám.
2. Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
 k zemi padá zlatý vodopád.
 Pod nohama cinká to poztrácené listí,
 vím, že právě zpívá listopad. **R.**
3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
 co mě nutí do zpěvu se dát.
 Tak si chvíli zpívám a potom radši pískám,
 píseň, co mě učil listopad. **R.**

PÍSEŇ O ROSE → OBSAH

1. **G** **G⁶** **G** **D**
 Já zpívám píseň o rose, která se v trávě třpytí,
D **D⁷** **G** **D⁷**
 nikdo však na ni není zvědavý.
G **G⁶** **G** **D**
 Na první pohled zdálo se, že posluchače chytí,
D **D⁷** **C** **D** **D⁵⁺** **G⁶**
 teď to však vidím víc a víc, že rosa nikoho nebaví.

- R:** **D⁷** **G⁶**
 Snad, že je příliš čistá, nebo snad, že studí?
D⁷ **G**
 Jedna věc je však jistá, píseň o ní nudí.
G **G⁷** **C** **Cm**
 Myslel jsem totiž, v tom je ta potíž,
G **E⁷** **A⁷** **D⁷**
 že trocha poezie nikoho nezabije.

2. **G** **G⁶** **G** **D**
 A proto píseň o rose začal jsem tady zpívat,
D **D⁷** **H⁷E** **E⁷**
 na první pohled zdálo se, že chytí.
Am **Am⁷** **Cm** **G** **D⁷**
 co už se stalo, stalo se, můžete klidně zívát,
G **D** **C** **D** **D⁵⁺** **G⁶**
 rosa se přesto den, co den, po ránu na louce zatřpytí.

PÍSEŇ PRÁCE → OBSAH

R: **G** **C** **D** **A**
 Tam, ta dam dam tam, ta dam dam tam, ta dam dam tam, ta dam dam,

G **A** **D**
 tam, ta dam dam tam, ta dam dam da...

G **D** **F** **C**
 1. Ráno vstávám, hledám práci, práce není, není práce,

E^b **G** **Am** **D**
 není práce pro mé ruce, po mé pravé ruce káva.

2. Nese kávu ruka k ústům, ke kterým má zjevně úctu,
 ústa sají ranní kávu, je to práce pro zábavu. **R.**

3. Práce pláče, práce volá, rozplývá se v širá kola,
 kola kroutí v košík proutí, až si počkám, tak se dočkám.

4. Pro mé kvítí slunce svítí, bez té práce na koláče,
 ústa hnětou měkké těsto, já vám jejich těžkou práci (dám.) **R. ×2**

PÍSEŇ ZHRZENÉHO TRAMPA → OBSAH

- C** **G** **F** **C** **F** **C** **G** **C** **G**
1. Poněvadž nemám kanady a neznám písň z pamp, hó, hó hó, a neznám písň z pamp.
vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp, hó, hó, hó, že prý jsem houby tramp.
2. Napsali si do cancáků, jen, ať to každý ví, hó, hó, hó, jen ať to každý ví,
vyloučený z řad čundráků, ten frajer libový, hó, hó, hó, ten frajer libový.
- C** **G** **Am** **F** **C** **G** **C** **G**
- R:** A já jsem ostuda traperů, já mám rád operu, já mám rád jazz, rock,
C **G** **Am** **F** **C** **G** **C** **C⁷**
chodím po světě bez nože, to prý se nemože, to prý jsem cvok.
- F** **C** **D⁷** **G**
- Já jsem nikdy neplul na šífu a všem šerifům jsem říkal: „Ba ne, pane!“
- C** **G** **Am** **F** **C** **G** **C** **G** **C**
- já jsem ostuda trampů, já když chlempu, tak v autokempu.
3. A povídal mi frajer Joe, jen žádný legrácky, hó, hó, hó, jen žádný legrácky!
Jinak chytneš na banjo, čestný čundrácký, hó, hó, hó, čestný čundrácký!
4. Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku, hó, hó, hó, až dám se do cajku
a vodříkám jim nazpaměť akordy na Vlajku, hó, hó, hó, akordy na Vlajku. **R.**
5. A tak teď chodím po světě a mám zaracha, hó, hó, hó, a mám zaracha.
Na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha, hó, hó, hó, a dávám si bacha.
6. Dokud se tramské úřady nepoučí z chyb, hó, hó, hó, nepoučí z chyb,
zpívám si to svý nevadí a zase bude líp, hó, hó, hó, zase bude líp. **R.**

PÍSKAJÍCÍ CIKÁN → OBSAH

- D Em F#m Em D Em F#m Em**
1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je níz - ká,
D Em F#mG D G DG A
 tam, kde stráž končí voní cí, si písničku někdo p íská.
2. Ohledne se a, propána, v stínu, kde stojí líska,
 švarného vidí cikána, jak leží, písničku p íská.
3. Chvíli tam stojí potichu, písnička si ji z íská,
 domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak p íská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tř íská,
 „Ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti sp íská!“
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
 „Kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si p íská.“
6. Pár šídel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
 cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku p íská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
 peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si p íská.

PÍSNÍČKA PRO TEBE → OBSAH

F C G C

I:

F C G C

a. To je ta písnička pro tebe,

F C GC

z autobusáku.

Mrazivé a modravé obrysy mraků,
ptáků a paneláků.b. Nic není, co by stálo aspoň za něco,
a něco nestojí ani za to.Nic není, co by stálo aspoň za něco,
a něco nestojí ani za to.b. Co za to stojí, to neví nikdo, někdo
možná snad, ale nikdo neví, kdo.Co za to stojí, to neví nikdo, někdo
to je ta písnička pro tebe.a. To je ta písnička pro tebe,
z autobusáku.Mrazivé a modravé obrysy mraků,
ptáků a paneláků.

C: Pro tebe, pro tebe, pro tebe...

PLAVALA HUSIČKA PO DUNAJI → OBSAH

- D** **A⁷**
1. \: Plavala husička po Dunaji, housátka se za ní kolébají, :\

A⁷ **D** **G** **D** **A⁷** **D**

 \: mysliveček na ně čeká, že starou zastřelí, mladé nechá. :\
 2. \: Počkej, myslivečku, povím na tě, žes prodal jedličku na stojatě, :\

 \: povím na tě v kanceláři, žes prodal jedličku hospodáři. :\
 3. \: Žes prodal jedličku vzrostlý doubek, žes vypil vínečka celý soudek, :\

 \: povím na tě v kanceláři, žes prodal jedličku hospodáři. :\

POCESTNÝ → OBSAH

- G** **G⁷** **C** **G**
1. Je to chůze po tom světě, kam se noha šine,
D⁷ **D^{#°}** **Em** **C** **D⁷** **G**
 \: sotva přejdeš jedny hory, hned se najdou jiné. :\
 2. Je to chůze po tom světě, že by člověk utek,
 \: ještě nezažil jsi jeden, máš tu druhý smutek. :\
 3. Což je pánům v krytém voze, sedí pěkně v suše,
 \: ale chudý, ten za nimi v dešti, blátě kluše. :\
 4. Ej, co já dbám na té cestě na psoty a sloty,
 \: jen když já mám zdravé nohy, k tomu dobré boty. :\
 5. Však na pány v krytém voze taky někdy trhne,
 \: jednou se jim kolo zláme, jindy vůz se zvrhne. :\
 6. A krom toho, až své pouti přejedem a přejdem,
 \: v jedné hospodě na nocleh pán nepán se sejdem :\

POD DUBEM, ZA DUBEM → OBSAH

Z POHÁDKY LOTRANDO A ZUBEJDA

Am

R: Pod dubem, za dubem, tam si na tě počíváme,

E **Am G⁷**

pod dubem, za dubem, tam tě voškubem.

C

1. Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,

G

loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

C

My řekneme: „Ruce vzhůru!“ a hned máme peněz fůru,

G

C E

žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo. **R.**

2. Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem kroupy,
seď, formánku, na houni, přepadli tě vrahouni!

Loupežník je nesmlouvavý, loupení ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá, jelikož je nelida. **R.**

3. Špatná věc se podařila, hrubá síla zvítězila,
tak to chodí na světě, navzdory vší osvětě.

Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

PODZIM → OBSAH

I: Am D⁶⁹ Am Am D⁶⁹ Am D⁶⁹ Am Am D⁶⁹

- Am** **G^{#°}** **Am E⁷** **Am** **G^{#°}** **Am A⁷**
1. Uprostřed mých podzimových nálad těžko budu optimismem sálat,
Dm **AmA[°]** **E⁷**
 s hrůzou hledím na Šárku, jak pouští cirkulárku,
Am **G^{#°}** **Am F⁷** **E⁷** **Am E⁷**
 zrovna jsem ji chtěl o ruku žádat, zrovna jsem ji chtěl o ruku žádat.
2. Na podzim má bídná duše chátrá, zeptejte se mého psychiatra,
 pozoruju Reného, celého zeleného.
 Zeptejte se mého psychiatra, příčiny se nikdy nedopátrá.
3. O podzimu žádnou kladnou zmínku, nevyvolá ani plná sklínka,
 pozoruju Viléma, Vilém řeší dilema.
 Jarmilu a nebo radši Inku, Jarmilu a nebo radši Hynka.
4. Na podzim já takhle trochu hynu, jen mi za to nedávejte vinu,
 pozoruju Simonu oblečenou v kimonu,
 jak pŕlí dlaní hlavní přívod plynu.

C: Am D⁶⁹ Am Am D⁶⁹ Am D⁶⁹ Am Am D⁶⁹ Am D⁶⁹ Am Am D⁶⁹

PODZIMNÍ → OBSAH

KAREL PLÍHAL

capo 4

- a.** Podzimní obloha dala se do gala,
 G C
 D D G
 večerní vánek se do vlasů vplétá,
 G G C
 a po tý obloze na křídle rogala
 D D G
 s tím vánkem ve vlasech Markéta létá.

- b.** Nebe je modrý jako mý džíny,
 G G⁷ C
 D D G
 tak jsme si zpívali s klukama zamlada,
 G G⁷ C
 zmizely smutky a podzimní splíny,
 D D G
 prostě to všechno, co Markéta nerada.

- a.** Vysoko na nebe, hluboko do polí
 Markéta létá, a přitom si zpívá.
 Co oči nevidí, to srdce nebolí,
 je totiž podzim a brzo se stmívá.
- b.** Zmizely splíny a přivaly pláče
 a s nima ty protivný přízraky z minula.
 Připravte obvazy, dlahy a fáče,
 kdyby se náhodou se zemí minula.

Celé znovu, a pak první sloka dvakrát.

PODZIMNÍ → OBSAH

SPIRITUÁL KVINTET

Dm C AD G HmA⁴ Dm

1. Už léto končí, stříbro jíní svítí v mlázi.

Dm C A G Hm A⁴Dm

Můj prázdný dům bůh lásky stále ne - na - chází.

Dm F C Dm C D Em C

\: Vábí mě chladná kapka rosy, vím, že v sobě skrývá cosi,

Dm Hm C A G Hm A⁴Dm

touhu mou však nikdy asi ne - u - ha - sí. :\

2. I bílá bříza v údolí už listí ztrácí
a zpátky na jih míří v hejnech tažní ptáci.

\: Cár mlhy, který se tu válí, přikryl rudé stráně v dáli
skrýt můj stesk, mé tváře bledé, nedovede. :\

POHÁDKA → OBSAH

capo 4

I:

rec: / Takhle nějak to bylo: Jedlo se, zpívalo, pilo,
princezna zářila štěstím v hotelu nad náměstím.

Drak hlídal u dveří sálu, na krku pletenou šálu,
dědové Vševědi okolo Popelky žvatlavě slibují šaty a kabelky.

Každý si odnáší kousíček úsměvu, dešťový mraky se chystaly ke zpěvu,
hosté se sjíždějí k veliké veselce, paprsky luceren metají kozelce.

A stíny ořechů orvaných dohola pletou se letícím kočárům pod kola.
Šmudla si přivezl v odřeném Wartburgu kámošku z dětství, prej nějakou Sněhurku.

Vrátný se zohýbá pro tučné spropitné, a kdo mu proklouzne, tak toho nechytne.
Kouzelník za dvacku vykouzlí pět bonů a vítr na věži opřel se do zvonů.

Honzové, princové, víly i sudičky chopí se poháru, nože i vidličky.
„Na zdraví nevěsty, na zdraví ženicha!“, dvě sousta do kapsy a jedno do břicha.

Náhle se za oknem objevil skřítek, rozhrnul oponu z máminých kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval, a pak mi potichu do ucha zazpíval. /

G D Em Hm

R: Dej mi ruku svou, studenou od okenních skel,

C Hm C D G

všichni tě mezi sebe zvou a já jsem tu proto, abys šel.

Em Hm C G D

rec: / Na plný obrátky letíme světem, všechny ty pohádky patřily dětem.
Píšeš mi z ciziny zoufalý dopisy, koukám se z okna a vzpomínám na kdysi,

jak se mi za oknem objevil skřítek, rozhrnul oponu z máminých kytek.
Pěkně se usmál a pěkně se podíval, a pak mi potichu do ucha zazpíval. / **R.** ×2

POHODA → OBSAH

1. U nás v ulici bydlel pan Svoboda, že se pořád smál, měl přezdívku Pohoda.
 Když jsem se ho ptal, jakpak dneska je, říkával: pohoda.
 Měl malej byt, ženu a dvě děti, v pět vstával do práce
 domů šel v půl třetí, noviny pod paží, cukroví pro děti, zkrátka pohoda.
 Po domě se povídalo: ten má asi příjem,
 zatímco my nádáváme, vesele si žije
 a hlavně paní Šulcová, ze sousedního bytu,
 poslouchala za dveřmi a záviděla v skrytu.
2. Paní Šulcová psala dopisy, co jsou zvláštní tím, že nemají podpisy
 a ty úřade, a ty počti si, kdo, kde a kolik.
 Dík paní Šulcové, jejímu dopisu, rychle pan Svoboda dostal se do spisu,
 ač není podpisu, je třeba prošetřit, autor se bojí.
 Na Svobodu začali se ptát neznámí páni,
 jak u nás ve vchodu, tak u něj v zaměstnání,
 i když se nic nenašlo a Svoboda je čistej,
 lepší na něj dávat pozor, kdo si má bejt jistej?
3. Včera se stěhoval pryč od nás Svoboda na nějakou samotu někde u Náchoda
 a já vím určitě, není to náhoda, trochu se bojím.
 Že brzo budeme i my hledat samoty k bydlení nastálo, nejen o soboty,
 kvůli pár Šulcovejm, no a vím na tuty, o to nestojím.
 Usměvavej Svoboda mi totiž hrozně chybí,
 zjišťuju to ponenáhlu a málo se mi líbí,
 že Šulcová je na koni, a proto není náhoda,
 že lidi zdravím úsměvem a odpovídám pohoda, pohoda, pohoda.

POCHOD AMERICKÝCH NÁMOŘNÍKŮ → OBSAH

- D** **A⁷** **D**
1. My sloužíme svému národu, my sloužíme na moři.
D **A⁷** **D**
A pro lidská práva, svobodu, naše srdce zahoří.
- G** **D** **G** **D**
\: Kdyby každý na svém místě stál, bojový, když zazněl ryk,
A⁷ **D**
s čistým štítem všude bojoval americký námořník. :\
2. Vesele se vlajka třepotá, pohrává s ní větru van.
Naše lodi plují do světa, brázdí každý oceán.
\: Ať je bouře nebo žhavý den, na stráži stát vždycky zvyk;
tak je k boji stále připraven americký námořník :\
3. Když na moře lodi vplouvají, v přístavu je lidí dav.
A pak bílé šátky mávají námořníkům na pozdrav.
\: A když jejich slavná píseň zní, je to jako vřelý dík,
že svobodu vždycky uhájí americký námořník. :\

POCHOD MARODŮ → OBSAH

- Dm F C B Dm**
 1. Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum.
- Dm F C B Dm**
 Dvě vodky a Fernet a teď, doktore, čum, čum, čum.
- Gm B Dm B A⁷**
 Chrapot v hrudním koši, no, to je zážitek!
- Dm F C B Dm**
 my jsme kámoši řidičů sanitek, tek, tek.
2. Měli jsme ledviny, ale už jdou nadranc, dranc, dranc.
 I tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc.
 U srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn.
 Je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.
- Dm F C F Gm Dm A⁷ Dm**
R1: Cirhóza, trombóza, dávivý kašel, tuberkulóza, jó, to je naše!
- Dm F C F Gm Dm A Dm**
 Neuróza, skleróza, křivichná záda, paradentóza, no to je paráda!
- Gm Dm C F Gm Dm A Dm**
 Jsme slabí na těle, ale silní na duchu, žijem vesele, juchu chu chu chu.
3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, ce, ce.
 Tak pozor, marodi, je zlá velice, ce, ce.
 Zná naše adresy a je to čiperka,
 koho chce, najde si, ten natáhne perka, ka, ka.
4. Zítra nás odvezou, bude veselo, lo, lo.
 Doktoři vylezou na naše tělo, lo, lo.
 Budou nám řezati ty naše vnitřnosti
 a přitom zpívati ze samé radosti, sti, sti.
- R2:** (*zpívati*) Cirhóza, trombóza, dávivý kašel, tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
 Neuróza, skleróza, křivichná záda, paradentóza, no to je paráda!
 Byli slabí na těle, ale silní na duchu, žili vesele, než měli poruchu.

POJĎME SPÁT → OBSAH

I: \: C Em⁷ Am C F G⁷ :\

C G⁷ C Am

1. Když se zpívá píseň poslední,
svítí světla pouliční, zháší v sále.

Dm⁷ C Dm⁷ G⁷ C

Am Em⁷

Ve sváteční den, či ve všední

F C Dm⁷ G⁷/G A H C D E F G

konec je tu pojednou, rychle a nenadále.

C Em⁷ Am C

R: Pojďme spát a nebudeme kazit tuhle chvíli,

F Em Dm⁷
pojďme spát, vždyť hodin už je moc.

F G⁷ Em A^{7sus4} A⁷

Před námi je další den, jasný a bílý,

Dm⁷ G⁷/G A H C D E F G

pojďme spát, tak dobrou noc.

C Em⁷ Am C

Pojďme spát a nebudeme kazit tuhle chvíli,

F Em Dm⁷

hodiny už bijou na věži.

F G⁷ Em A^{7sus4} A⁷

Před námi je další den, jasný a bílý,

Dm⁷ G⁷ C

ať sněží nebo nesněží.

I: C Dm⁷ Em⁷ F C Dm⁷ Em⁷ G⁷

2. Když se zpívá píseň poslední,
myslet můžem na pár přátel, co je známe.
Zítra se jak jindy rozední,
kolik dní a známostí před sebou ještě máme?

Dm⁷ G⁷ C

R: + ať sněží nebo nesněží...

POLE S BAVLNOU → OBSAH

1. $\overset{\text{C}}{\text{P}}\text{ane } \overset{\text{C}^7}{\text{m}}\text{ůj, co na nebi je tvůj } \overset{\text{F}}{\text{d}}\text{ům, má máma můj } \overset{\text{C}}{\text{ž}}\text{ivot dala katům,}$
 $\overset{\text{C}}{\text{k}}\text{atům } \overset{\text{G}^7}{\text{m}}\text{ým v polích s bavlnou.}$
- $\overset{\text{C}}{\text{P}}\text{ane } \overset{\text{C}^7}{\text{m}}\text{ůj, co na nebi je tvůj } \overset{\text{F}}{\text{d}}\text{ům, má máma můj } \overset{\text{C}}{\text{ž}}\text{ivot dala katům,}$
 $\overset{\text{C}}{\text{k}}\text{atům } \overset{\text{G}^7}{\text{m}}\text{ým v polích s bavlnou.}$

- R:** $\overset{\text{C}^7}{\text{D}}\text{en za dnem kůže zná bič } \overset{\text{F}}{\text{k}}\text{atů,}$
 $\overset{\text{C}}{\text{v}}\text{idíš jen černý záda } \overset{\text{G}^7}{\text{b}}\text{ratrů,}$
 $\overset{\text{C}}{\text{j}}\text{ak tam jdou v polích s bavlnou.}$
- $\overset{\text{C}}{\text{T}}\text{o, co znáš ty v Louisianě,}$
 $\overset{\text{F}}{\text{č}}\text{erný záda } \overset{\text{C}}{\text{z}}\text{naj' i v Texarkaně}^{38},$
 $\overset{\text{C}}{\text{i}}\text{ tam jsou v polích s bavlnou.}$

2. \: Já vím, že brzy musí přijít soud,
 černý záda práva na něm vyhraju,
 boží soud v polích s bavlnou. :\ **R.**
3. \: Chtěl bych jít na potem vlhký lány,
 tak řekni, pane můj, černý zvoň hrany,
 katům mým v polích s bavlnou. :\ **R.**
4. \: Dnes měj, pane, co v nebi je tvůj dům,
 mou duši, když život patří katům,
 katům mým v polích s bavlnou. :\ **R.**

³⁸Texarkana je město ve východním Texasu. Je pojmenované podle své pozice na pomezí tří států - **Texas, Arkansas a Louisiana**. Své dětství zde strávil Scott Joplin.

POŘEKADLA → OBSAH

- G** **H⁷** **Em** **C**
1. Rád bych se zeptal těch, kteří vědí, proč místo zlatem platíme mědí?
G **D** **C** **D** **G** **Em**
 Proč nejsme bílí, a proč jsme jen šedí? Ti, co chytrou kaši jedí,
C **D** **G** **C** **G**
 určitě mi odpovědí,

- C** **Hm** **H⁷** **Em** **C**
- R1:** Že z nouze si žijem a milujem z nouze, zpíváme málo a kecáme dlouze
G **D** **C** **D** **G** **Em**
 a tváře si myjem v blátivý strouze, když se čistá nesežene,
C **D** **G** **C** **G**
 ani v lese u pramene.

2. Tak dlouho se džbánem, až ucho upadne, jablko od stromu daleko nepadne,
 než holub na střeše, líp vrabec v hrsti – tohle mi jde proti srsti,
 zatraceně proti srsti.

- R2:** Z nouze si žijem a milujem z nouze, zpíváme málo a kecáme dlouze
 a tváře si myjem v blátivý strouze, když se čistá nesežene,
 nesežene, a ne že ne.

3. Řekni mi, holka, čím je to vinou, že ty chceš jiného, on zase jinou,
 čím je to daný, že ti praví se minou, ti nepraví, že se berou,
 potom se div nesežerou.

- C** **Hm** **H⁷** **Em** **C**
- R3:** Z nouze si žijem a milujem z nouze, zpíváme málo a kecáme dlouze
G **D** **C** **D** **G** **Em**
 a tváře si myjem v blátivý strouze, když se čistá nesežene,
C **D** **G** **Em**
 je to pravda, a ne že ne.

- C** **D** **G** **Em** **C** **D** **G** **Em**
- C:** Že cesty už jsou vychozené, a uzené je vyuzené,
C **D** **G** **Em** **C** **D** **G** **Em**
 a pivo dobře vychlazené, žádná nouze vlastně není,
C **D** **G** **C** **G**
 tak načpak tohle pozdvižení.

POSLEDNÍ KOVBOJ → OBSAH

- D** **A**
1. Snad jsem si zmýlil odjezd vlaku, měl zpoždění snad sto let,
A **A⁷** **D**
 já měl namířeno k táboráku, co měl se konat naposled.
D **D⁷** **G**
 A místo něj, kouř nákladňáků mě v tomhle koutě přivítá,
Em **A** **A⁷** **D**
 a louky plný paneláků, skrz který slunce prosvítá.
- D⁷** **G** **C^{#°}** **D**
- R:** Tak přijíždí poslední kovboj, sombrero vmáčklé do čela,
A **A⁷** **D**
 zchvácená herka líně kráčí, jako by dál nést ho nechtěla.
D⁷ **G** **C^{#°}** **D**
 Tak přijíždí poslední kovboj, a nerad vráží do lidí,
A **A⁷** **D**
 tak přijíždí poslední kovboj, a nikdo z vás ho nevidí.
2. Snad jsem si zmýlil čísla vlaků, co odjížděl do mých snů,
 do prašných cest a do bodláků z mých oblíbených románů,
 kde slunce z rozedraných mraků tančí na hlavních pistolích,
 snad jsem si zmýlil čísla vlaků, tohle je jiný údolí.

POTOPA → OBSAH

capo 3

I: Dej nám déšť, Pane, obilí a réva suchem hynou.

Dej nám déšť, dej nám déšť, dej nám déšť pro květy jabloní.

Dej nám déšť, Pane, žhavé slunce visí nad krajinou.

Děj nám déšť, dej nám déšť, dej nám déšť, ať studny naplní.

A

1. Hlína je vyschlá jako troud a pluhem vůbec nelze hnout,
z pouště vzduch jako horký měch, dobytek hyne po stádech,
ticho jde zemí zmrtvělou, když tu někde v dálce zahřmělo. **G A**

A G A A G A A G A A G A

Zved' se vítr, přivál mrak, já cítím vodu, je to tak.

Už se blíží, *haleluja*, už se blíží, *haleluja*, už se blíží, *haleluja*, už se blíží a náhle

A D E A

je tu déšť, *díky*, Pane, voda kolem nás krásně šustí,

A Hm⁷ A D A E A D A

je tu déšť, je tu déšť, je tu vláha shůry seslaná.

Je tu déšť, *díky*, Pane, polykáme vyprahlými ústy,

je tu déšť, je tu déšť, je tu spása, pomoc, záchrana.

2. Pršelo den a pršelo noc a čeho bylo málo je najednou moc.

Z nebe se táhnou provazy vod, všechno živé prchá jako o závod.

Utíká zvěř i lidé z měst, déšť není spása, déšť je trest!

Za to, že jsme slepí a že jsme hluchí, máme plné sklepy, prázdnou duši.

Pořád prší, *haleluja*, voda stoupá, *haleluja*, celou noc, *haleluja*, celý den a náhle

je tu loď, *díky*, Noe, nedaleko nás se klidně houpe,

je tu loď, je tu loď, je tu krásná bárka dřevěná.

Je tu loď, *díky*, Noe, voda může dál klidně stoupat,

je tu loď, je tu loď, je tu bárka z cedrů stlučená.

3. Trvala plavba čtyřicet dní, konečně nadešel poslední.

Opadly vody, zjevil se svět, Noe má právě šest set let.

Na zemi zavládl ruch a shon a je tu rázem Babylon.

Zmatení jazyků, zmatení hlav, od pólu k rovníku napjatý stav.

Přijde válka, *haleluja*, po ní druhá, *haleluja*,

pak zase déšť, *haleluja*, po dešti duha, *haleluja*, se zvedne

jako štít, *štít*, Pane, na nebi se sedm barev klene,

je to štít, je to štít, je to dávné smlouvy znamení.

- C:** Nech nás žít, Pane, odpusť této zemi poraněné.

A Hm⁷ A D A E A

Přece víš, přece víš, přece víš, že se lidé nezmění.

POTRIKRÁT SOM NA OKÉNKO ŤUKAL → OBSAH

1. Potrikrát som na okénko ťukal
 C G C
 G D GG⁷
 a na tebe, frajáračko, volal:
 C C⁷ F D G C
 \: „otvri mně okenečko skelné,
 C G⁷ C G C
 nech sa já podívám na tvé očka černé.“ :\
2. Nevolaj ňa, já ti neotevru,
 moje očka na ťa nepohlédnú.
 \: Začula sem takovú novinu,
 že chodíš pres pole za frajárkú jinú. :\
3. Šohajičku, už k nám ale nechod',
 ani mňa už od muziky nevod'.
 \: Vadili sa mamulenka moja,
 nesmim byť, šohajku, frajáračka tvoje. :\
4. A dyž ňa tě mamička nedajú,
 nech si tebe za skélečko dajú.
 \: Za skalické vršky si já zajdu,
 tam si já ináčí galánečku najdu. :\

POUTNÍK A DÍVKA → OBSAH

- D**
1. Kráčel krajem poutník, šel sám,
G **D**
 kráčel krajem poutník, šel sám,
D **F#** **Hm**
 kráčel krajem poutník, kráčel sám,
E **E7** **A4A7**
 tu potkal dívku, nesla džbán, přistoupil k ní a pravil:
2. „\: Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá, :\
 tak přistup bliže, nehodná, a dej mi pít.“ A ona:
3. „\: Kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem? :\
 Já tě vidím poprvé, odkud mne znáš?“
4. „\: Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno. :\“
 Pak se napil, ruku zdvih’ a kráčel dál.
5. \: Ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny :\
 v onu chvíli zazářil kovem ryzím.
6. \: Kráčel krajem poutník, šel sám, :\
E **A** **D** **G** **D**
 ač byl chudý, nepoznán, přece byl král.

POVĚSTE HO VEJŠ → OBSAH

I: Em D Em D...

Na dnešek jsem měl divnej sen.

Slunce pálo a před salómem stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání.

Uprostřed šibenice z hrubých klád.

Šerifův pomocník sejmul odsouzení z hlavy kápi a dav zašuměl překvapením.

I já jsem zašuměl překvapením.

Ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek.

Em **G** **D**

R: Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,

Am **Em** **D** **Em**

pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvaný host.

Em **G** **D**

1. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduchu,

Am **Em** **D** **Em**

pověste ho, že byl línej, a tak trochu dobrodruh.

2. Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,

za to, že neoplýval krásou, že měl country rád, že se uměl smát i vám.

G **D** **Am** **GD**

B: Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic neoddálí,

G **D** **Am** **H⁷**

do mých snů se dívám zdáli a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

D

3. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,

Am **Em** **D** **Em**

za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

B:

R:

4. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib, že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

5. Pověste ho, že se koukal a že hodně jed' a hodně pil, že dal přednost jarním loukám, a pak se oženil, a pak se usadil a žil. **R.**

POVÍDEJ → OBSAH

- 1.** Povídej, jestli tě má hodně rád, víc, než já,
jestli když večer jdeš spát ti polibek dá,
tak jako já, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.
- 2.** Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád.
Nebo's ho nechala jít, když šel s jinou spát,
tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.
- B:** Povídej, jestli se ti po mě stýská když jdeš večer spát,
jestli, když večer se blýská nepřestala ses bát.
- 3.** Povídej, ne, já se nevrátím, jdi domů spát.
Svou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát,
jak jsem dal dřív, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.
Povídej, povídej, povídej.

PRAHA–PRČICE → OBSAH

1. C^7 G
 Určitě nejsem sportovní typ,
 C^7 G
 papuče s dýmkou sluší mi líp.
 D^7 G E^7
 Pod vrstvou sádla ztrácí se kost,
 A^7 D^7
 při koupi prádla zmítá mnou zlost.

2. Určitě nejsem sportovní typ,
 obtíže velké dělá mi shyb.
 Není mi dána pohyblivost,
 jednoho rána řekl jsem dost!

- G Em AmD^7G Em AmD^7
R: Mě láká veli ce pochod Praha–Prčice,
 C $C^{\#o}$ G E^7 Am Am^7D^7
 zakoupím si střevíce a hbitě vyra zím.
 G Em Am D^7 G Em Am D^7
 Jsou plné pohody, ty dálkové pochody,
 C $C^{\#o}$ G E^7 Am D^7 G
 bez chleba a bez vody já k cíli dorazím.

3. Určitě nejsem sportovní typ,
 zapínám zvolna tepláků zip.
 Začínám dýchat, začínám žít,
 teď mi jen zbývá do Prčice jít. **R.** ×2

PRACHOVSKÉ SKÁLY → OBSAH

- Am** **Am**
1. Zavři svoje oči, Hano, rozvázalo se ti lano,
Dm
 padej trochu doprava, pod námi jde výprava!
E⁷ **Am**
 Buch! Tentokrát to dobře dopadlo,
H⁷ **E⁷** **Am** **G⁷**
 zahrálas' jen turistům hrozné divadlo.

- R:** **C** **G⁷**
 Co bychom se báli na Prachovské skály,
C **G⁷** **C** **G⁷**
 dudlaj, dudlaj dá. (Rum pum pum pum)
C **G⁷**
 Do Českého ráje cesta příjemná je,
C **G⁷** **C** **C⁷**
 dudlaj, dudlaj dá. (Rum pum pum pum)
F **C**
 Horolezci, horolezkyně, horolezčata,
D⁷ **G⁷**
 nelezte na skálu, co je hodně špičatá!
C **G⁷**
 Spadnete do písku a svou rodnou vísku
C **E⁷**
 nespatříte více, dudlaj dá.

- 2.** Je mi podezřelé, Hano, že ti povolilo lano.
 Že jsi něco vypila? Málem jsi se zabila!
 Ach, příště, než tě vezmu do věží,
 foukneš si do balónku, on tě prověří. **R.**

PRAMÍNEK VLASŮ → OBSAH

1. A^7 D Hm Em A^7
 Když měsíc rozlije světlo své po kraji
 D Hm Em A^7
 a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
 D Hm Em A^7
 pramínek vlasů jí ustříhnu potají.
 D G^7 D
 Komu? No přece té, kterou mám rád.

2. Pramínek vlasů jí ustříhnu potají,
 já blázen pod polštář chci si ho dát,
 ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,
 věřím, že dnes v noci budou se zdát.

- B:** C^7 D
 O sny mě připraví teprve svítání,
 C^7 D
 zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
 G^7 D
 od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,
 B^7 A^7
 nový den nůzkama odstříhne tebe.

3. A na bílém polštáři do kroužku stočený,
 zbude tu po tobě pramének vlasů,
 já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
 je totiž neděle a mám dost času.

PRAŽCE → OBSAH

- A** **E⁷**
1. Házím tornu na svý záda, feldtašku a sumky,
navštívím dnes kamaráda z železniční průmky.
A **E⁷** **A**
- R1:** Vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a, muziko, ty hraj.
2. Vystupuji z vlaku, který mizí v dálce,
stojím v České Třebové a všude kolem pražce. **R1.**
 3. Pohostil mě slivovicí, představil mě Mařce,
posadil mě na lavici z dubového pražce. **R1.**
 4. Provedl mě domem, nikdy kousek zdiva,
všude samej pražec, jen Máňa byla živá.
R2: To je to jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj.
 5. Plakáty nás informují, „Přijď pracovat k dráze,
pakliže ti vyhovují rychlost, šmír a saze.“ **R1.**
 6. Jestliže jsi labužník a přes kapsu se praštíš,
upečeš i krávu na železničních pražcích. **R1.**
 7. A naučíš se skákat, tak jak to umí vrabec,
když na nohu si pustíš železniční pražec. **R1.**
 8. Když má děvče z Třebové rádo svého chlapce,
posílá mu na vojnu železniční pražce. **R1.**
 9. A když děti zlobí, tak hned je doma mazec,
Děda Mráz jim nepřinese ani jeden pražec. **R1.**
 10. Před děvčaty z Třebové chlubil jsem se silou,
pozvedl jsem pražec, načež odvezli mě s kýlou. **R1.**
 11. Pamatuji pouze ještě operační sál,
pak praštili mě pražcem a já jsem tvrdě spal.
R3: A bylo jaro, zapni si kšandy, lítaly vlaštovky a zelenal se háj.

PRODAVAČ → OBSAH

G

- I:** Pojd'te všichni dovnitř, pozvěte si všechny známé,
 my vám dobrou radu dáme, neboť právě otvíráme,
 prodáváme, vyděláme, co kdo chcete, tak to máme,
 co nemáme, objednáme, všechno máme, všechno víme, poradíme, posloužíme!
- 1.** Stál krámek v naší ulici, v něm párky, buřty s hořčicí a bonbóny a sýr a sladký mák.
 Tam chodíval jsem potají, tak jak to kluci dělají a ochutnával od okurek lák.
 A pro mou duši nevinnou pan vedoucí byl hrdinou, když po obědě začal prodávat.
 Měl jazyk mrštný jako bič a já byl z něho celý pryč a toužil jsem se prodavačem stát.

G

- R:** Pět deka, deset deka, dvacet deka, třicet deka,
 kilo chleba, kilo cukru, jeden rohlík, jedna vecka,
 všechno máme, co kdo chcete, obchod kvete, jen si račte říct.
 Čtyři kila, deset kilo, dvacet kilo, třicet kilo,
 navážíme, zabalíme, klaníme se, to by bylo,
 prosím pěkně, mohu nechat o jedenáct deka víc?

- 2.** Já nezapomněl na svůj cíl a záhy jsem se vyučil a moh' být ze mě prodavačů král.
 Jenomže, jak běžel čas, já zaslechl jsem hudby hlas a znenadání na jevišti stál.
 I když nejsem králem zpěváků, teď zpívám s partou Fešáků
 a nikdo vlastně neví, co jsem zač.
 Mě potlesk hřeje do uší a mnohý divák netuší, že mu vlastně zpívá prodavač. **R.**
- 3.** Vím že se život rozletí a sním o konci století, kdy nikdo neví, co je chvat a shon.
 A dětem líčí babička, jak vypadala elpíčka a co byl vlastně starý gramofon.
 I kdyby v roce dva tisíce byla veta po muzice, obchod je věc stále kvetoucí.
 Už se vidím, je to krása, ve výloze nápis hlásá:
rec: /Michal Tučný, odpovědný vedoucí./ **R.**

PRODAVAČ SLONŮ → OBSAH

- A** **Hm** **E** **A** / **G#**
 1. Všichni básní o chatě, o královský výplatě,
F#m **Hm** **E** **A**
 o muchovým plakátě, já mám jiné sklony.
A **Hm** **E** **A** / **G#**
 Všichni prahnou po sexu, v kůži nebo v latexu,
F#m **Hm** **E** **A** / **G#**
 já bych chtěl ve Zverexu prodávati slony.
F#m **C#m** **F#m** **E**
 Malinký i veliký, z Indie i z Afriky,
F#m **C#m** **H⁷** **E**
 pro národní podniky i pro drobné chovatele.
2. Přijímal bych nabídky, pil koňak místo desítky,
 v kapsách nosil vizitky „Česká sloní farma“.
 Kdyby si jich adresát nechal poslat padesát,
 já bych mu k nim milerád přidal křečka zdarma.
 Za hotové i na splátky, slon do každé zahrádky,
 pro fajnové zájemce přidám trochu porcelánu.

PROKLATEJ VŮZ → OBSAH

- D F# Hm G A**
R: Čtyři bytelný kola má náš proklatej vůz,
D Hm G A G A G A
 tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
D G D G D D⁷
 a tak zpívej o Santa Cruz.
G D A D D⁷
 Polykej whisky a zvířenej prach, nesmí nás porazit strach.
G D A D
 Až přejedem támhleten pískovej plát, pak nemusíš se už rudochů bát.
- 1.** *žena:* „George, už jsem celá roztřesená, zastav!“
muž: „Zalez zpátky do vozu, ženo!“
žena: „Ano.“
- R:** Jen tři bytelný kola...
- 2.** *dítě:* „Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!“
muž: „Proboha, synku, to není nočníček, to je soudek s prachem!“
- R:** Už jen dvě bytelný kola...
- 3.** *otec:* „Synu, synu, dyk jedeme jak s hnojem!“
muž: „Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!“
- R:** Už jen jediný kolo...
- 4.** *žena:* „George, když já se strašně bojím indiánů!“
muž: „Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!“
- R:** Už ani jediný kolo nemá náš bytelnej vůz...
na konci někdo: „Indiánííí!“ *indiáni:* „u-u-u-u-u-u“
někdo: „Jsem zraněnej, jsem střelenej!“

PROSÍM TĚ, HOLKA → OBSAH

I: /G A H C C#°G E⁷ A⁷ D⁷

G C⁷

1. Prosím tě, holka, nemrač se tolik,

G E⁷

nebuď už se mnou na kordy.

C C#° G E⁷

Jsem jenom blázen a alkoholik,

A⁷ D# D

co umí čtyři akordy.

2. Akordy čtyři a písni stovku,
navíc pár příma historek.
Nalej si vodku, mně becherovku,
půjdem si spolu sednout na dvorek.

C⁷

- R: Měsíc, ten osamělý cestující časem,

G

decentně poodejde s vážnou tváří mima,

C⁷

potom tě rozechvěju neumělým hlasem,

G B° Am⁷ D⁷

a když ne já, tak určitě tě rozechvěje zima.

3. Z oblohy cosi bílého padá
a na tvém nose taje to.
Že já jsem starej a ty jsi mladá?
Aspoň mám něco najeto.

S: G C⁷ G E⁷ C C#°
G F#F E⁷ A⁷ D#D R.

4. Tak už se nemrač, dívej, čas letí,
čeká nás příma apartmá.
Umělci všichni prý jsou jako děti a já
mám vše, co správný capart má... mít.

PRŠÍ → OBSAH

R: Prší, C C/H Dm G C C/H
 a hvězdy na plakátech blednou,
 Dm E Am Am/G
 zpívám si spolu s reprobednou,
 F G
 jak ta láska deštěm voní,
 C G
 stejně voněla i loni, zkrátka

1. prší C C/H Dm G C C/H
 a soused chodí sadem s konví,
 Dm E Am Am/G
 každě se diví, jenom on ví,
 F E A D
 proč místo toho kropení si nezaleze k topení
 G C F E
 a nepřechte si McBaina³⁹, proč vozí mouku do mlejna. **R.**

2. prší a soused venku prádlo věší,
 práce ho, jak je vidět, těší,
 ač promáčen je na nitku, tak na co volat sanitku,
 stejně na čísle blázince je věčně někdo na lince.

C: Prší... C C/H Dm G *(fade out)*

³⁹Evan Hunter, známý též jako Evan McBain, rodným jménem Salvatore Lombino (1926–2005), americký spisovatel a scénárista, napsal např. scénář k filmu Alfreda Hitchcocka *Ptáci*

PŘED SUŠEDOVYM → OBSAH

- D** **Hm Em A⁷**
1. Před sušedovym zeleny ořech, ej před sušedovym zeleny ořech,
D A⁷
hej nám hej, zeleny ořech.
 2. Pod tym ořechem rajska muzika, ej pod tym ořechem rajska muzika,
hej nám hej, rajska muzika.
 3. Vytača se tam švarna Anička, ej vytáča se tam švarna Anička,
hej nám hej, švarna Anička
 4. Přiněš František flašečku vina, ej přines František flašečku vina,
hej nám hej, flašečku vina.
 5. O, pi, Aničko, jen se něopi, ej, o, pi, Aničko, jen se něopi,
hej nám hej, jen se něopi.
 6. Ona přiněšla v klině ořechu, ej ona přiněšla v klině ořechu,
hej nám hej, v klině ořechu.
 7. Na, Františku, hryz, zubkuv něpołam, ej, na, Františku, hryz, zubkuv něpołam,
hej nám hej, zubkuv něpołam.
 8. Abych se mohla ten rok vydači, ej tebe, Františku, tebe dostači,
hej nám hej, tebe dostači.

PŘEHLÍDKA ZTRACENÝHO ČASU → OBSAH

1. Do oken, do dveří hodiny nakukujou,
 říkají, podívej, tady nás máš,
 pojd' s náma chvíli ven, než zase vyrukujou
 postavy namodralý, příběhy dokonalý,
 pojd' s náma chvíli ven nebo tě přemalujou
 do bačkor nohy zujou toulavý.

R: Bokama holky v světě houpají,
 na burzách ceny nafty stoupají
 boháči mandarinky loupají,
 chudáci alaburky⁴⁰ chroupají.
 Na obrazovce děti koupají
 a muži těžký bedny šoupají
 a všichni dohromady doufají,
 že takhle ňák zabijou čas.

2. Do uší do očí postavy nakukujou,
 říkají podívej, tady nás máš.
 Je zase podvečer, lidi si boty zujou,
 antény namontujou, cigára vydolujou,
 pojd' s náma radši ven, nebo tě přemalujou,
 do bačkor nohy zujou toulavý. **R.**

⁴⁰pražené sójové boby

PŘEJELI JSME SLEPICI → OBSAH

A

To nám ten týden pěkně začíná, minul jsem trambus hore u kravína.
To jistě as cos dobrého věstí, srazil jsem slípku, vběhla mi do cesty.

G

A G

A

Já zato nemohl, ona taky ne, dotlouklo srdce, srdce nevinné.

Brzdím a kvílí guma o vozovku, kráčím k té slepici, v ruce pětistovku.
Pantáta přibíhá, hrozí mi pěstí, jednička, dvojka, vskutku jsem měl štěstí.
Pro pána Jána, jak teď z toho ven? Pro pána Jána, jak teď z toho ven?

B

H C

A stodeset, stodvacet, stotřicetpětkou jedu po okresce,

D G

přemýšlím, za co mě Pán Bůh asi tresce?

C

Ujíždím v prostoru, ujíždím v čase, ech, tfuj, už v tom lítám zase.

D (*mezihra*)

A

Vyhlížím značky, teď už turistické, však mládí má zelenou a mýlit se je lidské.
Ale na gesto chlapské ešče v srdci schrastím, zadarmo povozím babičku s chrastím.

Ale že nám ten týden začíná hezky! Sluníčko, kroupy, mlha, hromy, blesky.
Holky se koupou a kluci pasou krávy, pošťáci na lyžích vezou dobré zprávy.

A já jedu silnicí, kolem cest davy, zvou mě, ať zaskočím na šálek kávy.
A ta slepička kropenatá, leží tam bez hlavy, co jsem kdy pokazil, to už nenapravím.
Co jsem kdy pokazil, to už nenapravím.

PŘIVOZSKA PUŤ → OBSAH

- F** **C**
1. Na přivozské puti není nikde k hnutí, lidi pochoduju, jako pominuti.
- F**
- Baba zavalita stojí u šapita, vybírá pět korun, všechny pěkně vita.
- C** **F** **C** **F**
- Pojďte pěkně dale, stryca, teto, tato, to, co zažijete, tuž to stojí za to.
2. Chvilu jsem jen vahal, pak si říkám idu, musím jít příkladem ostravskému lidu.
Vešel jsem do stanu, chyt jsem strašnu ranu, přeletěl jsem stanem až na druhou stranu.
Tam mě pořadatel chytnul za kravatel, kopnul mě do řiti, vidím všecky svate.
3. „Tuž, jake to bylo?“ ptaju se mně venku a mně je potřeba na řiť omluvenku.
Tak si říkám: „Synku, nesmiš se tak tvařit, hlavně ani slovo a nedrž se za řiť!“
Říkám všeckym kolem, že to bylo dobre, že bych šel aj dvakrat, kdyby sem měl drobne.
4. Tak jeden po druhym do šapito loza, už tam byla cela, no, pulka Přivoza.
Vlez tam aj policajt, byl tam enem chvilu, chytil taku pecku, že de do civilu.
Vyměním se stovku, kupim se kameru, dam to do Natoč to!, lidi se zeseru.

PŘIZNÁVÁM → OBSAH

1. Přiznávám, že jarní dny mi nesvědčí,
 přiznávám, že přesto mám je rád,
 jsou zkrátka bez řečí, a to je největší,
 přiznávám, to se mi líbí.

2. Přiznávám, že každý mi tě závidí,
 přiznávám, že musím se až smát,
 všem cizím představám, když pravdu o nás znám,
 přiznávám, to se mi líbí.

- R:** Já vím, že jsem uměl dřív do očí ti říct všechno, co jsem chtěl.
 Teď jsem zapomněl a neumím to víc, přiznávám, to mi teď schází.

3. Přiznávám, že potýkám se s rovnicí,
 s rovnicí, kde neznámou je čas.
 Proč já se vracím tam, kde stále máš to znám?
 Mám léto rád, ale v něm tě ztrácím. **R.**

4. Přiznávám, že zas ti budu chvíli lhát,
 přiznávám, že podzim přišel dřív.
 Sny tiše mrholí, jen trochu zabolí,
 když přiznávám, že se ti ztrácím. **R.**

PTERODAKTYLUS → OBSAH

D

A

D

rec: /Když svět kdysi vznik, všude byl jen les, v něm toulalo se zvířat víc, než toulá se dnes.

D

D⁷

G

E

A

D

A ten pozemský ráj neznal mínus ani plus, a nepotřeboval ani papyrus./

A

D

A

D

R1: Žili tu lvi, lišky, žáby a klokani, netopýři, tapíři i potkani.

D

D⁷

G

E

A

D

Jak slepice i opice, tak psi i hejno hus, a pak tu také byl pterodaktylus.

rec: /Jednou přiletěl mrak v době polední a z něj někdo křik: „Bude pršet hodně dní! Hej, strejdo Noe, koukej mazat pro pilu, a rychle postav loď velkou jako flotilu!“/

R2: A vem tam lvy, lišky, žáby a klokany, netopýry, tapíry i potkany.

Jak slepice i opice, tak psy a párek hus, jen ať tam nechybí pterodaktylus!

rec: /Tak Noe se zved' a šel domů pro kleště, sám archu postavil, než se dalo do deště. U přístavního můstku pak s lahví rumu stál, jak zvířata šla kolem, tak je počítal./

R3: Už je tu pár lišek, lvů, žab a klokanů, netopýrů, tapírů i potkanů.

Jak slepice i opice, tak psi a párek hus, ale kdepak, k sakru, je pterodaktylus?

rec: /Když se Noe rozhlíd' deštěm z toho kopce do strání, byli pterodaktylové ještě kdesi schovaní.

Noe pustil tedy na loď párek bílých motýlů a zálibně se díval na tu idylu./

R4: Tlachání lvů lišek, žáby a klokanů, netopýrů, tapírů i klokanů.

Pak zapálil si doutník a dal si Gambrinus, ať si trhne nohou pterodaktylus!

rec: /Vtom kocábka se zvedla, vodní plání vyplula, paní Noemová jedla, ani brvou nehnula, když bílé šňůry deště jako deka přikryly nařikající pterodaktyly./

R5: Tak dnes jsou lvi, lišky, žáby a klokani, netopýři, tapíři i potkani.

Jak slepice i opice, tak psi a hejno hus, ale ani jediný pterodaktylus.

PUFF, THE MAGIC DRAGON → OBSAH

→Drak od bílé skály

- R:** Puff, the magic dragon, lived by the sea and
frolicked in the autumn mist in a land called Honah Lee.
- Puff, the magic dragon, lived by the sea and
frolicked in the autumn mist in a land called Honah Lee.
1. Puff, the magic dragon, lived by the sea and
frolicked in the autumn mist in land called Honah Lee.
Little Jackie Paper loved that rascal Puff and
brought him strings and sealing wax and other fancy stuff
2. Together they would travel on a boat with billowed sail,
Jackie kept a lookout perched on Puff's gigantic tail.
Noble kings and princes would bow whenever they came,
pirate ships would lower their flag when Puff roared out his name. **R.**
3. A dragon lives forever, but not so little boys,
painted wings and giant rings make way for other toys.
One grey night it happened, Jackie Paper came no more
and Puff, that mighty dragon, he ceased his fearless roar. **R.**
4. His head was bent in sorrow, green scales fell like rain,
Puff no longer went to play along the cherry lane.
Without his life-long friend Puff could not be brave,
so Puff, that mighty dragon, sadly slipped into his cave.

PŮLNOČNÍ → OBSAH

- D** **G A**
1. Jedu domů po trati, jedu přes kopce,
D **G A**
za okny padá, padá sníh, budou Vánoce.
D **G A**
Chmury, trable, starosti, nechal jsem ve městě,
D **G A**
už slyším lidi na půlnoční zpívat v kostele.
D HmG
Haleluja, halelu - ja.
2. Ježíš na kříži ztrápený, občas se usměje,
na ty, co v zázrak uvěří, na ty, co zpívají,
haleluja, haleluja.
- D A HmG D A C**
R1: Beránku náš na nebesích, stůj při nás, až přijde tma.
D HmG
Haleluja, halelu - ja.
2. Stojím v prázdném kostele, hvězdy nade mnou,
z kříže zbyl jenom stín, ale přesto slyším,
haleluja, haleluja.
- R2:** Beránku náš na nebesích, stůj při nás, až přijde tma.
Beránku náš na nebesích, neopouštěj nás, až začnem' se bát, bát.
- C:** Haleluja, haleluja,
haleluja, haleluja,
haleluja. . .

RÁDA SE MILUJE → OBSAH

Hm **A D G** **F#m** **Hm**
R: Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,

Hm **A D G** **F#m** **Hm**
 vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

G^Δ **D^Δ** **G^Δ** **D F#**
 1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku
Hm **A D G** **F#m** **Hm**
 a Pánbu si ve svém notesu udělá jen další čárku. **R.**

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
 že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce. **R.**

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
 sedí šnek ve snacku pro šneky – snad její podoba příští. **R.**

RÁD CHODÍM NA POŠTU → OBSAH

originál v F dur (D dur, capo 3)

G **D** **C** **G**

R1: Rád chodím na poštu nejsem tam jen do počtu,

C **G** **Am** **D**

jsem tam důležitý člen fronty, která trčí ven.

G **D** **C** **G**

Vždy, když se cítím sám, rád na poštu zavítám,

C **G** **Am** **D G**

tam je tolik lidí, že pohnout se mám potíže.

C **G** **C** **G**

1. Za přepážkou paní v letech má razítko gumové

C **Em** **Am** **D**

a občas tiskne tiskárnou z dob první války světové.

Každému, kdo spílá jí, že zas na poště prosral den,

nabídne los stírací, ať uklidní se hazardem. **R1.**

2. Proč je vždy jen jedna z pěti přepážek otevřená
je záhada, co navždy zůstat má tajemstvím zastřená.

Má nejoblíbenější služba je balíček do ruky,

znamená to totiž, že zas budu moct jít na poštu,

jestli ho vůbec doručej', to už je bez záruky.

R2: Já rád chodím na poštu, nejsem tam jen do počtu,
jsem tam důležitý člen fronty, která trčí ven.

Vždy, když tam stepuju, tenhle song si notuju,

mám pak hnedka trochu míň chuť do mozku si vrazit klín.

RÁD SE BROUzdám ROSOU → OBSAH

D F#⁷ Hm D⁷ G D E⁷ A⁷

R: Rád se brouzdám rosou, s oblohou si povídám.

D F#⁷ Hm G D A⁷ D

Rád se brouzdám rosou, tolik věcí prožívám.

A⁷ D A⁷ D

1. Potkal jsem předjarní vánek, kterej mě zná

E A⁷ D

z těch mejch lepších stránek a líp než já sám.

A⁷ D A⁷ D

A potkat sám sebe, tak zavolám,

E E⁷ A⁷

že mám rušnej život, ale klidnej spánek mám. **R.**

2. Potkal jsem toulavý kotě, zvědavý, jak já.

Kouklo se na mě a já jsem se smál.

I v tom je kus štěstí, to přiznávám.

Mám špinavý boty, ale ruce čistý mám. **R.**

E G#⁷ C#m E⁷ A E F#⁷ H⁷

R: Rád se brouzdám rosou, s oblohou si povídám.

E G#⁷ C#m A E H⁷ E

Rád se brouzdám rosou, tolik věcí prožívám.

RAKETOU NA MARS → OBSAH

- C** **G**
1. Raketou na Mars poletíme zas ty a já.
- Dm** **G** **C**
- Raketou jen já a ty, a to touhle tou jen pro nás.
- C** **C⁷**
- Raketou na Mars poletíme zas, no tak
- F** **Dm**
- pěkný počasí, to se ví, chtěj mít. Doufej,
- C** **G** **C**
- že vesmír neznámý uvidí, kdo jsme my, já a ty.
2. Raketou na Mars poletíme zas já a ty.
- Raketou jen já a ty, všechny hvězdy jsou jen pro nás.
- Raketou na Mars tobě pro radost a jak
- láska ve mně plá a plá a plápolá
- tou rourou z ocele letíme přátelé ke hvězdám.
3. Wo o o o o . . .
- Kdo tu sílu má, milovat jak já, ach ta
- láska ve mně plá a plá a plápolá,
- láska nás povznáší, láska nás vynáší ke hvězdám.
4. Wo o o o o . . .
- Raketou na Mars. Wo o o o o . . .

RÁNA V TRÁVĚ → OBSAH

capo 3

Am **G** **Am** **G**
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Am **G** **Am Em Am**
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Am **G** **Am** **G**
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Am **G** **Am Em Am**
a při chůzi tělem sem tam kýval, před sebou sta sáhů.⁴¹

C **G F C**
1. Poznal Moravěnkou krásnou,
Am G C
a vínečko ze zlata.
C **G F C**
V Čechách slávu muzikantů
Am Em Am
umazanou od bláta. **R.**

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla, proč, holečku,
musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:
„To ses musel nachodit!
Abych já ti pravdu řekla,
měl ses jindy narodit.“ **R.**

C: \: před sebou sta sáhů :\ *fade out*

⁴¹Sáh je historická antropometrická délková míra odvozená od rozpětí rozpažených rukou dospělého člověka. Staročeský sáh odpovídal 1,793 m. V angloamerické měrné soustavě se sáh nazývá „fathom“, patří k nautickým jednotkám a má délku 1,8288 m.

RANDE → OBSAH

- F⁶** **B**
R: Víš, já popravdě nikdy nebyl na rande,
Dm **C**
 co by se povedlo, co by se povedlo.
F⁶ **B**
 Tak víš to s jistotou, že chceš jít s touhle předtuchou?
Dm **B** **C** **F**
 Však tentokrát bych zkusil rád to nezvorat. ×2
- 1.** Víš, já poprvé byl na rande s Eliškou, co
 na střední jel po ní první poslední.
 A víš, jak to dopadlo? To mi nikdo nevěří,
 já z nervozity poblil ji hned u dveří. (A šel domů.) **R.**
- 2.** Rande s Alicí v pivnici přes ulici šlo
 v pohodě, dokud jsme byli o vodě.
 Pak začly lítat tequilly, prej abychom se sblížili,
 pak probudil jsem se jen ve svý košili. (U Billy.) **R.**
- 3.** Víš, já naposled byl na rande s Terezou, co
 její rodiče na oběd prej hned zvou, tak
 matce knír jsem pochválil a drahej ubrus podpálil
 a záchodovým okýnkem se oddálil.
C
 Takže vlastně ještě jedno z lepších rande! **R.** ×2

RED DWARF THEME → OBSAH

ZE SERIÁLU ČERVENÝ TRPASLÍK

I:

C Em F

It' cold outside, there's no kind of atmosphere,

C B A

I'm all alone, more or less.

F F#°

Let me fly far away from here.

C B A Dm A^b G

Fun, fun, fun in the sun, sun, sun.

D F#mG

I want to lie shipwrecked and comatosed

D C H

drinking fresh mango juice.

G G#°

Goldfish scholes nibbling at my toes.

D C H Em B A

Fun, fun, fun in the sun, sun, sun.

D C H Em B A

Fun, fun, fun in the sun, sun, sun.

C: D

RED RIVER VALLEY → OBSAH

→ Červená řeka

D F# Hm D⁷ G D

1. From this valley they say you are going,

Am H⁷ Em A⁷

we will miss your bright eyes and sweet smile.

D F# Hm D⁷ G Gm

For they say, you are taking the sunshine,

D Hm E⁹ A⁷ D G D

that has brightened our pathways awhile.

- R:** Come and sit by my side, if you love me,
do not hasten to bid me adieu!
Just remember the Red River Valley
and the cowboy who loved you so true.

E G# C#m E⁷ A E

2. I've been thinking a long time, my darling,

Hm C#⁷ F#m H⁷

of the sweet words you never would say.

E G# C#m E⁷ A Am

Now, alas, must my fond hopes all vanish,

E C#m F#H⁷ E A E

for they say you are going away.

3. Do you think of the valley you are leaving?
Oh, how lonely and how dreary it will be?
And do you think of the kind hearts you're breaking
and the pain, you are causing to me? **R.**

F A Dm F⁷ B F

4. They will bury me where you have wandered,

Cm D⁷ Gm C⁷

near the hills where the daffodils* grow.

F A Dm F⁷ B Bm

When you're gone from the Red River Valley,

F Dm G C⁷ F B F

for I can't live without you, I know. **R.**

daffodil - narcis

REKLAMA NA TICHŮ → OBSAH

- Dm C Dm C Dm C B C**
1. Reklamu na ticho dnes v telke dávajú, každý z nás spozornie, len čo zbadá ju.
Dm C Dm C Dm C B C
Reklamu na ticho, ten súčasný hit, krásnym tichom z dovozu naplňte svoj byt.

- B C F B C F**
R: Môžete ho zohnať len pod rukou, nádherné ticho hôr.

- B C F B C Dm**
Výberové ticho so zárukou, získa ho, kto príde skôr.
2. Pred Tuzákom stojí rad, dlhý, pomalý, v tlačnici musíš stáť, ticho dostali.
V konzervách a plechovkách od coca-coly, také čerstvé ticho, ách, až to zabolí. **R.**
3. Reklama na ticho zo všetkých stran znie, vo farbe a s hudbou, je to úžasné.
Decibely hluku to ticho znásobí, minulo sa ticho, niesú zásoby. **R.**
4. = 2. **R.** ×2

RING OF FIRE → OBSAH

G C G G D G

I:

G C G C G

1. Love is a burning thing

G D G D G

and it makes a fiery ring.

G C G C G

Bound by wild desire

G D G D G

I fell into a ring of fire.

D C G

R: I fell into a burning ring of fire

D C G

I went down, down, down and the flames went higher.

G D G D G

And it burns, burns, burns, the ring of fire, the ring of fire.

S: G C G G D G

G C G G D G

R.

2. The taste of love is sweet,
when hearts like our's meet.

I fell for you like a child,
oh, but the fire went wild.

R. × 2

G D G

C: And it burns, burns, burns, the ring of fire,

D G D G D G

the ring of fire, the ring of fire, the ring of fire.

ROCK'N'ROLL PRO BEETHOVENA → OBSAH

Z FILMU ŠAKALÍ LÉTA

C⁷

1. Včera v noci měl jsem divnej sen,
F⁷ **C⁷**
v tom snu ke mně přišel Beethoven,
G⁷ **F⁷** **C**
abych prej si s ním šel zahrát rock'n'roll.

C⁷

- R:** Ó já, rock'n'roll, ó já, rock'n'roll,
F⁷ **C⁷**
ó já, rock'n'roll, ó já, rock'n'roll,
G⁷ **F⁷** **C**
abych prej si sním šel zahrát rock'n'roll.

2. Já hned jak blázen poslech' jsem ten sen,
oblík' jsem se a šel za ním ven
a celou noc jsme hráli rock'n'roll. **R.** (a celou noc jsme hráli rock'n'roll)

3. Beethoven to asi kdysi hrál,
ten to uměl rozjet, až jsem řval,
jó, ten vám uměl rozjet rock'n'roll. **R.** (ten vám uměl rozjet rock'n'roll)

4. Přišlo ráno a já jsem už vstal,
kosti mi snad v těle rozlámal,
věděl jsem ale, jak hrát rock'n'roll. **R.** (věděl jsem ale, jak hrát rock'n'roll)

ROCKY RACCOON → OBSAH

- I:** Now somewhere in the Black Mountain Hills of Dakota,
D⁷⁴ D⁷
 there lived a young boy name of Rocky Raccoon
G⁷ C
 and one day his woman ran of with another guy,
C/H Am⁷ D⁷
 hit young Rocky in the eye. Rocky didn't like that, he said "I'm going to get that boy."
G⁷ C
 So one day he walked into town and booked himself a room in the local saloon.
- 1.** Rocky Raccoon checked into his room only to find Gideon's Bible.⁴²
Am⁷ D⁷ G⁷ C C/H
 Rocky had come equipped with a gun to shoot off the legs of his rival.
Am⁷ D⁷ G⁷ C C/H
 His rival, it seems, had broken his dreams by stealing the girl of his fancy.
Am⁷ D⁷ G⁷ C C/H
 Her name was Magill, and she called herself 'Lil', but everyone knew her as Nancy.
- 2.** Now, she and the man, who called himself Dan were in the next room in the hoedown.
 Rocky burst in, and grinning a grin, he said, "Danny, boy, this is a showdown."
 Bud Daniel was hot, he drew first and shot and Rocky collapsed in the corner.
- R:** Da-n-da da da-n-da da da...
Am⁷ D⁷ G⁷ C C/H
- 3.** Now, the doctor came in, stinking of gin and proceeded to lie on the table.
 He said, "Rocky, you met your match.", but Rocky said "Doc, it's only a scratch
 and I'll be better... I'll be better, doc, as soon as I am able."
- 4.** Now, Rocky Raccoon, he fell back in his room only to find Gideon's Bible.
 Gideon checked out, and he left it no doubt to help with good Rocky's revival. **R.**

⁴²Je typické, že v hotelových nočních stolicích bývají Gedeonské Bible, takzvané gedeonky, vydávané Mezinárodním svazem Gedeonů. Tento svaz je mezidenominační společenství křesťanů (zvláště podnikatelů a odborných pracovníků), kteří jsou členy protestantských/evangelikálních církví. Inspirováni podobenstvím o Rozsévači, Gedeoni bezplatně distribuují Bibli na různá místa, jako hotely, školy, nemocnice, vězení, státní instituce... Tyto Bible nejsou určeny pro církve, ale pro nevěřící. Gedeoni také drží nepřetržitý modlitební řetěz za všechny země světa (např. za Českou republiku se modlí každý 9. den v měsíci).

RODNÉ ÚDOLÍ → OBSAH

D

1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,

A⁷

každý krok v srdci mém zabolí,

D D⁷ G Gm

zakrátko bude mi všechno cizí,

D A⁷ D

nespatřím své rodné údolí.

D

G

D

A⁷

D

- R:** Zavolám na shledanou, na shledanou, na shledanou rodné údolí.

G

D

A⁷

D

Zavolám na shledanou, na shledanou, při vzpomínce srdce zabolí.

2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,

nevidí, co jsem měl tolik rád.

Jediné, co mi teď ještě zbývá,

rodnému údolí sbohem dát. **R.**

3. Proč se den za každou nocí vrací,

proč se čas na chvíli nezastaví?

Nemusel bych ti své sbohem dáti,

moh' bych žít v mém rodném údolí. **R.**

ROMANCE 16. LÉTA → OBSAH

→ Greensleeves

→ Dobrodružství s bohem Panem

capo 3

Am C G Em Am E

1. Šla pískem tváře zářící, slova bral jí z úst vítr sílící.

Am C G Em Am E⁷ Am

Šla pískem touhy a váhání, bosá dívenka, krásná jak svítání.

C G Em Am E

R: Znáám ten písek, ten vítr, tu pláž, jsem tvá touha, jsem tvé váhání.

C G Em Am E⁷ Am

Jsem tvé dětství, tvůj sen, tvoje stráž, která ohníčky v očích ti chrání.

2. Jdou pískem ve vlasech déšť průzračný, slova bral jim z úst vítr zázračný.

Jdou pláží prvního líbání, bosé dívenky, krásné jak svítání.

R2: Znáám ten příliv, co smyl stopy tvé, v písku šťastného zpívání.

Mávej dětství a přej lásce své, \: ať ti ohníčky za víčky chrání. :\

ROSA NA KOLEJÍCH → OBSAH

- D** **G⁶** **G^{#6}A⁶** **D**
1. Tak jako jazyk stále na ráží na vylomený zub,
 G⁶ **G^{#6}A⁶** **D**
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál.

G⁶ **A⁶** **Hm**
Přede mnou stíny se plouží a nad krajinou

D^o **G⁶** **G^{#6}A⁶**

krouží podivnej pták,

D

pták nebo mrak.

- D** **G⁶** **A⁶** **D**
R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,

G⁶ **A⁶** **D**

vzít do dlaně dálku, zase jednou zkus,

G⁶ **A⁶** **D**

telegrafní dráty hrajou ti už léta

G⁶ **G^{#6}A⁶** **G^{#6}G⁶** **D**

nekonečně dlouhý, mono tón ní blues.

Je ráno, je ráno!

G⁶G^{#6} **A⁶** **G^{#6}G⁶** **D**

Nohama stíráš rosu na kolejích.

- 2.** Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
co si radši počkaj, až se stmí, a pak šlapou dál.
Po kolejích táhnou bosí a na špagátku
nosí celej svůj dům
deku a rum. **R.**

ROVNOU, JÓ TADY ROVNOU → OBSAH

1. **D** **D⁷**
Tak už jsem ti teda fouk,
G **D** **D⁷**
prsten si dej za klobouk,
G **D**
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
A⁷ **D**
to ti říkám rovnou.

- R:** **D** **D⁷**
Rovnou, jó tady rovnou,
G **D** **D⁷**
rovnou, jó tady rovnou,
G **D**
prostě tě pic a nehledej mě víc,
A⁷ **D**
to ti říkám rovnou.

2. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejvám stopu svou,
to ti říkám rovnou. **R.**

RUBIKOVA KOSTKA → OBSAH

capo 3

- A** **F#m**
1. Jé, každý den i dneska se mi kostka ve snu zjeví,
A **F#m**
 probouzím se propoceny, proč, to nikdo neví.
F#m **A**
 Zrádná kostka, ďábelská kostka.
E7 **D7**
 Nemohu je složit a má hlava z toho šílí,
E7 **D7**
 chtěl by jsem se dožít aspoň strany bílý
E7 **D7**
 prsty se mi pletou nad kostkou prokletou,
D7 **E** **D** **E** **A**
 Rubikovu kostku více nechci v mozku mít!
2. Zelený a modrý stěny padaj' na mě ve snu,
 nejsem ani pojištěný, co když někde klesnu?
 Děsná kostka, hej, hej,
 že mám pane Rubik, kostky plný zuby,
 tu proklatou kostku více nechci v mozku mít!
3. **A F#m A F#m F#m A**
 Jde to se mnou ke dnu, nemám na to bednu,
 tak si někde sednu, dám si nejmíň jednu,
 já se asi zhrouťím, marně kostkou kroutím dál.
4. Jedno dítě řeklo mi, že tahle děsná krychle,
 jednoduše prostě zkrátka jde prej složit rychle.
 Děsná krychle, hrůzná krychle.
 Už ji nechci vidět, ať jí zvoní hrany,
 měl by jsem se stydět za boj nevyhraný já.
5. Bojím se, že zase se mi strašná kostka zjeví,
 začínám být rozpolcený na dvě části levý.
 Zrádná kostka, děsná kostka.
 Skončím někde u kiosku, udělala ze mě trosku,
 tomu, kdo má v mozku, Rubikovu kostku dám.

RŮŽE Z TEXASU → OBSAH

- 1.** Jedu takhle večer stezkou dát koním k řece pít,
v tom potkám holku hezkou, až jsem vám z koně slít'.
Má kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím.
Znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.
- R:** Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
Ať máš kolfák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
svoji žlutou růži z Texasu budeš pořád mít už rád.
- 2.** Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd', že, půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát. **R.**
- 3.** Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh' přát.
ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát. **R.**
- 4.** Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když pak večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hladím, tu růži voňavou. **R.**

RYCHLÍK JEDE DO PRAHY → OBSAH

C⁷

- a. Z Opavy, z Opavy, rychlík jede do Prahy,

G⁷

C

nikdo nemá obavy, jestli dojede.

- a. Nestaví, nestaví, vůbec nikde nestaví,
kdo se mu postaví, toho zajede.

Am

E⁷

Am

E⁷

- b. Mašinka vesele na cestu si píská,

C

G⁷

C

G⁷

strojvůdce topiči mastné vlasy víská.

- a. Kdo s nima pojede, větru děšti ujede,
pěkně se projede a na čase získá.

RYL, JEN CELEJ DEN RYL → OBSAH

originál Cm, capo 3

Am

1. Já každý ráno v sedm hodin vstal

E⁷ Am E⁷

a krumpáč s lopatou vyfasoval,

Am

pak s partou, která makat dovede,

E⁷

jsem došel tam, co tunel povede.

Am E⁷ Am

- R:** A ryl, jen celej den ryl,

G Am

já ryl jen celej den ryl,

C E⁷

abych dřív, než do svý boudy pudu spát,

Am Am/G Am/F E⁷

čaj v kantýně moh' si dát,

Am E⁷ Am

já ryl, jen celej den ryl. Celej den,

E⁷ Am E⁷ Am

jak krtek, celej den jen ryl.

2. Kdo netrhal skálu, těžko pochopí,
co sám dynamit někdy natropí.
Když jednou náhle došlo k výbuchu,
Jim Goff vyletěl majli do vzduchu. **R.**

3. A když z tý vejšky zas na zem si kec',
předák McCane ho popad' za límec:
„Tak se mi zdá, že línej jsi jak veš,
mně ve vzduchu se flákat nebudeš!“ **R.**

4. Teď po létech, když večer sedím sám,
na starý dobrý časy vzpomínám.
Zas slyším, tmou jak rány duněly,
když ve skalách jsem lámal tunely. **R.**

ŘEKA LÁSKY → OBSAH

capo 3

Am Dm/F G E⁷ Am/C Dm E

I:

1. **Am** **Dm⁷/F** **D⁷**
 Zkoušej se mnou každou chvíli projít línou řekou snů,
G⁷ **E⁷/D** **Am H⁷** **E** **E⁷/D**
 uvidíš, až den se schýlí, najdem vodu kouzelnou.
Am Am/H **Am/C** **Am/C#** **Dm** **G** **C**
 Najdem řeku jménem láska, která má jen jeden břeh,
Dm **E⁷** **Am** **Am/G**
 na něm až pak budem stát, můžeš říkat, mám tě rád,
Dm **E⁷** **Am**
 můžeš říkat slunci, hřej, dlaním bílým teplo dej.

2. Spolu půjdem řekou lásky, možná, že ten její proud
 odpoví nám na otázky, které budou kolem plout.
 Až tvé oči modrou barvu vody v řece lásky budou mít,
 podle starých pověstí promění se ve štěstí každý kousek bolestí a snů.

- R: **C** **G** **F** **G** **C**
 \: Řeky lásky proud kolem nás jde dál, přebroď řeku snů a přijdi blíž!
C **G** **F** **G** **C**
 Mosty zpátky spal, život půjde dál, svoje sny, ty s láskou neztratíš. :\

Am Dm/F G E⁷ Am/C Dm E

S:

3. Řeka lásky konec nemá, věčně můžeš proudem jít.
 Dokud nejsou ústa němá, dá se její voda pít.
 Až tvé oči modrou barvu vody v řece lásky budou mít,
 podle starých pověstí promění se ve štěstí každý kousek bolestí a snů.

R:

- R: **C#** **G#** **F#** **G#** **C#**
 \: Řeky lásky proud kolem nás jde dál, přebroď řeku snů a přijdi blíž!
C# **G#** **F#** **G#** **C#**
 Mosty zpátky spal, život půjde dál, svoje sny, ty s láskou neztratíš. :\

ŘEKNI, KDE TY KYTKY JSOU → OBSAH

- G** **Em** **C** **D⁷**
 1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát?

G **Em** **C** **D⁷**
 Řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být?

G **Em** **C** **D⁷**
 Dívky je tu během dne otrhaly do jedné,

C **G** **C** **D⁷** **G**
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát?

Řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být?

Muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

3. Řekni, kdy ti muži jsou, co se k čertu mohlo stát?

Řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být?

Muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

4. A kde jsou ti vojáci, lidi, co se mohlo stát?

A kde jsou ti vojáci, kde mohou být?

Řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

5. Řekni, kde ty hroby jsou, co se s nimi mohlo stát,

řekni, kde ty hroby jsou, kde mohou být?

Co tu kytek rozkvétá, od jara až do léta,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

6. = 1.

ŘIDIČ, TEN TVRDEJ CHLEBA MÁ → OBSAH

A

I: Tam, kde se točí autobus, já jednou jsem stál, když jeden mladej řidič na svou práci lál.

D E A

A slyšel jsem jak říká, že už chtěl by mít klid, než po nocích se za volantem dřít.

rec: /A dispečer té noci byl náhodou starej Voda. Ten je starší než sám čas.

Povídá: „Hochu, jak dlouho už jezdíš s tou škatulí?

Víš, já jezdil snad se vším, co kdy mělo čtyři kola,
a ty tu brečíš nad tou jedinou jízdou.

Já se najezdil tisíce kilometrů a můžeš mi věřit, když ti tady povídám,
řidič, ten tvrdej chleba má!“ /

E A

1. Musíš znát volant, brzdy, spojku a plyn. Válce, písty a rychlostní skříň.

D A F#H⁷ E⁷

Chladič, čerpadlo, diferenciál, sytič, karburátor, rozdělovač, kondenzátor.

Hlavu, ventil, baterie, stěrače. Duše, pneumatiky, pera, tlumiče.

Šasi, svíčky, hřídel a blok, ložiska, poloosy, lanka, ojnice.

A D E A

Pojistky, přerušovač, to dobrej řidič zná, já vím, že řidič tvrdej chleba má.

A D A

B: *rec:* /Jednou sis tu práci zvolil, tak zůstaň při ní stát.

H⁷ E

Chce to jen pevnou vůli a kus svýho srdce dát.

A D A

Protože sednout za volant jen pořádněj chlap si smí.

D E A

To ví i každej řidič sváteční. /

2. Musí mít pohotovost, pozornost, nervy a klid. Chladnokrevnost, představivost, odhad, trpělivost.

Zdvořilost, plnou nádrž, pásy připnuty, dobrý zrak, lékárničku, peníze na pokuty.

Pojistku musíš platit, mazat, tankovat. Zvládnout smyk, platit škody, značky sledovat.

Musíš znát vyhlášku, mít dávku štěstí, na noc sundat tmavé brýle, městem chodit radši pěšky.

Odbrzdit před rozjetím, to dobrej řidič zná. Já vím, že řidič tvrdej chleba má.

rec: /Řidič nesmí parkovat na dálnici, zastavovat o jinej vůz, o zeď, o strom, troubit na slečny, pouštět volant, věnovat se stopaře, brzdit při smyku, překážet rychlejším, nadávat... /

SÁM S NOHAMI NA STOLE → OBSAH

G

1. Zas vodovod slzí a žiarovka žmurká,

Hm

to zbožňované slnko múch.

C

Aj my sa popálime o všetky svoje slnká

Am Cm D

a vydrží len dobrodruh.

2. Dám si nohy na stôl a dolejem víno,
nech dostanem to skôr do žíl,
že keby som tak zomrel, rýchlo by mi došlo,
ako som si pekne žil.

G

Am

C

G

- R:** Sám s nohami na stole, zrazu život ma prebolel.

G

Am

C

G

Sám s nohami na stole, zrazu dobré je aj to zlé,

Hm

G

Cm

Am D

a to mi robí celkom fajn, znova na seba sa podobám.

3. Či peňaženku nosíš v saku pri srdci,
či v zadnom vrecku nohavic,
svet je pekný, iba pokiaľ si na svete,
zvyšok doplácaš a nemáš nič. **R.**

SANTA LUCIA → OBSAH

- G** **D⁷** **C** **G**
1. Krásná je Neapol, krásná, když svítá,
E **Am** **D⁷** **G**
písní svých mandolín ze snů tě vítá.

- G** **C** **D⁷** **G**
R: \: Píseň tu o mořích svým druhům zpívá,
D⁷ **G**
Santa Lucia, Santa Lucia. :\

2. Krásná je Neapol, když den se stmívá,
rybář tam na březích divné sny mívá. **R.**

SARÀ PERCHÉ TI AMO → OBSAH

→Hej, hola, zpívej si sám →Láska je výtah

E **C#m**

1. Che confusione, sarà perché ti amo, è un emozione, che cresce piano piano,

A **H**

stringimi forte e stammi più vicino, se ci sto bene, sarà perché ti amo.

2. Io canto al ritmo del dolce tuo respiro, è primavera, sarà perché ti amo,
cade una stella, ma dimmi dove siamo, che te ne frega, sarà perché ti amo.

E

- R:** \:E vola vola si sa, sempre più in alto si va,

C#m

e vola vola con me, il mondo è matto perché

A **H**

e se l'amore non c'è, basta una sola canzone,
per far confusione, fuori e dentro di te:\

3. Ma dopo tutto, che cosa c'è di strano, è una canzone, sarà perché ti amo,
se cade il mondo, allora co spostiamo, se cade il mondo, sarà perché ti amo.

4. Stringimi forte e stammi più vicino, e così bello che non mi sembra vero,
se il mondo è matto che cosa c'è di strano, matto per matto, almeno noi ci amiamo.

R.

SÁRO! → OBSAH

R1: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo, že tři andělé (Boží) k nám přišli na oběd.

Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo mi chybí, abych tvou duši mohl rozumět?

1. Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích.
Z prohraných válek se vojska domů vrací
ač zbraně stále burácí a bitva zuří v nich. **R1.**

2. Vévoda v zámku čeká na balkóně
až přivedou mu koně, pak mává na pozdrav.
Srdcová dáma má v každé ruce růže,
tak snadno pohřbít může sto urozených hlav. **R1.**

3. Královnin šašek s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel a myslí na útěk.
A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě proti povinnosti lék.

R2: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo, že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo ti chybí, abys mojí duši mohla rozumět?

4. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit'
o tajemstvích noci ve tvých zahradách.
A já, potulný kejklíř, co svázali mu ruce,
teď hraju o tvé srdce a chci mít tě na dosah!

R3: Sáro, Sáro, pomalu a líně, s hlavou na tvém klíně chci se probouzet.
Sáro, Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno a v poledne už možná bude jiný svět.

C: Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro, andělé k nám přišli na oběd.

SBOHEM, GALÁNEČKO → OBSAH

- F** **Dm** **Gm** **C⁷ F G⁷**
1. Sbohem, galánečko, já už musím jí - ti.
- C** **Am** **Dm** **G⁷ C**
- Sbohem, galánečko, já už musím jí - ti.
- Gm** **C** **F** **Gm C F** **GmCF**
- \: Kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pi - - tí. :\
2. \: Sbohem, galánečko, rozlučme se v Pánu. :\
- \: Kyselé vínečko, kyselé vínečko, podalas' mně v džbánu. :\
3. \: Ač bylo kyselé, přeca sem sa opil. :\
- \: Ešče včil sa stydím, ešče včil sa stydím, co sem všecko tropil. :\
4. \: Ale sa nehněvám, žes' ňa ošidila. :\
- \: To ta moja žízeň, to ta majo žízeň, ta to zavinila. :\

SCARBOROUGH FAIR → OBSAH

→ Trh ve Scarborough

→ verze Martina Carthyho

Am G Am

1. Are you going to Scarborough fair?

C Am C D Am

Parsley, sage, rosemary and thyme.

Am C G/HAm G

Remember me to one, who lives there,

Am G Am

for once she was a true love of mine.

2. Tell her to make me a cambric shirt.

Parsley, sage, rosemary and thyme.

Without no seams nor needle work,

and then she'll be a true love of mine.

3. Tell her to find me a acre of land.

Parsley, sage, rosemary and thyme.

Between salt water and the sea strands,

then she'll be a true love on mine.

4. Tell her to reap it in a sickle of leather.

Parsley, sage, rosemary and thyme.

And gather it all in a bunch of heather,

then she'll be a true love of mine.

5. Are you going to Scarborough fair?

Parsley, sage, rosemary and thyme.

Remember me to one, who lives there,

for once she was a true love of mine.

SCARBOROUGH FAIR → OBSAH

MARTIN CARTHY

→verze Simona & Garfunkela

The musical score consists of four systems, each with a guitar (G) and bass (B) staff. The guitar staff contains a single melodic line with fret numbers (0, 1, 2, 3, 4) and fingerings (1, 2, 3, 4). The bass staff contains a bass line with fret numbers and fingerings. Below the staves are guitar chord diagrams and lyrics. The lyrics are: "1. Are you goin' to Scar-bor-ough fair? Parsley, sa-ge, rose-ma-ry and thy-me. Remem-ber me to the one, who lives there, for she on-ce was a true love of mine." The systems are numbered 4, 7, 10, and 13.

2. Tell her to make me a cambric shirt.
Parsley, sage, rosemary and thyme.
Without no seam noe needlework
and then she'll be a true love of mine.
3. Tell her to find me an acre of land.
Parsley, sage, rosemary and thyme.
Between the salt water and the sea strand
and then she'll be a true love of mine.
4. Tell her to plough it with a lamb's horn.
Parsley, sage, rosemary and thyme.
And to sow it all o'er with one peppercorn
and then she'll be a true love of mine.
5. Tell her to reap it with a sickle of leather.
Parsley, sage, rosemary and thyme.
And to trash it all out with a bunch of heather
and then she'll be a true love of mine.
6. = 1.

SEDÍ TOPIČ U PIÁNA → OBSAH

- D** **F#m**
1. Sedí topič u piána, preluduje potají,
A **D** **E** **A**
 a pod prsty toho pána bílé klapky černají.
- D** **F#m**
2. Za ta léta u divadla, která strávil v kotelně,
A **D** **G⁷** **D**
 hraje svoje „Pec nám spadla“ stále více fortelně.
- D⁷** **G**
- R:** Zatímco se hudebníci vybavují u kávy,
E⁷ **A** **B** **A**
 topič si nad klávesnicí vyhrnuje rukávy.
3. Sedí topič u piána, preluduje potají,
 a pod prsty toho pána bílé klapky černají.
4. Slaví celý rozesmátý konec topné sezóny
 a kysličník uhelnatý rozložil se na tóny.

SEE YOU LATER ALLIGATOR → OBSAH

Z FILMU ROCK AROUND THE CLOCK
→Nashledanou, krokodýle

- A**
1. Well, I saw my baby walkin' with another man today,
well, I saw my baby walkin' with another man today,
when I asked her, what's the matter, this is what I heard her say:
- R1:** See you later alligator, after while crocodile,
see you later alligator, after while crocodile.
Can't you see you're in my way now, don't you know you cramp my style?
2. When I thought of what she told me, nearly made me lose my head.
When I thought of what she told me, nearly made me lose my head.
But the next time, that I saw her, reminded her of what she said. **R.**
3. She said, I'm sorry pretty baby, you know my love is just for you,
she said, I'm sorry pretty baby, you know my love is just for you.
Won't you say, that you'll forgive me and say your love for me is true.
4. I said, wait a minute, 'gator, I know you meant it just for play.
I said, wait a minute, 'gator, I know you meant it just for play.
Don't you know you really hurt me and this is what I have to say:
- R2:** See you later alligator, after while crocodile,
see you later alligator, after while crocodile.
See you later alligator, so long, that's all, good bye!

SENZA UN PERCHÉ → OBSAH

ZE SERIÁLU MLADÝ PAPEŽ

I: E D F#m

E D F#m

1. Lei non parla mai, lei non dice mai niente.

E D F#m E

Ha bisogno d'affetto e pensa che il mondo non sia solo questo.

A Hm D E

Non c'è niente di meglio che stare ferma dentro a uno specchio.

Hm D E C#m

Come è giusto che sia, quando la sua testa va giù.

A A⁷ D E

R: E tutta la vita gira infinita senza un pechè.

Hm D E F#m

E tutto viene dal niente e niente rimane senza di te.

2. Lei non parla mai, lei non dice mai niente.

Non è poi così strano se chiede perdono e non ha fatto niente.

Non c'è niente di meglio, che stare in silenzio e pensare al meglio.

A un'estate leggera, che qui ancora ancora non c'è. **R.** ×2

S: A A⁷ D E Hm D E F#m

E D F#m

C: Lei non parla mai, lei non dice mai niente.

SEVERNÍ VÍTR → OBSAH

- D** **Hm**
1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
G **D**
jsem chudý, jsem sám, nemocen.
Hm **G** **A⁷** **D** **A⁷**
Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne a třpytí můj sen.
D **Hm**
Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
G **D**
tam zbytečně budeš mi psát.
Hm **G** **A⁷** **D**
Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě já nechám si tisíckrát zdát.
- D⁷** **G** **D** **A⁷**
R: Severní vítr je krutý, počítej láska má s tím.
D **D⁷** **G** **D** **A⁷** **D**
K nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.
2. Už zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větrí, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.
Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Mám plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
a nad hrobem polární zář. **R.**

SKÁLO, SKÁLO → OBSAH

R: \: Skálo, skálo, skálo, proč je lásky málo?

C G Am F C G
Am G F G C

Moře, moře, moře, proč je tolik hoře? :\

C G Am F C G
1. Smutno je člověku ve sluji, když zavřu oči, tak vesluji.

C G Am F G C

Vesluji na bílé pramici, u břehu stojí dva vraníci.

2. Jeden je pro mě prý osedlán, z druhého dívá se krásný pán.
Dej nožku, princezno, do třmenu, já si tě chci vzít za ženu. **R.**

SKLENIČKO TY SKLENĚNÁ → OBSAH

- G** **Em G** **D** **G**
- 1.** Skleničko ty skleněná, skleněná, dobré vínko z tebja,
G **Em G** **D** **G**
 \: pozdrav Pán Bůh sklenára, sklenára, který zrobil tebja. :\
- 2.** Keď ste bratra zabili, zabite nás oba,
 \: ponese nás vodička, vodička, kolem Jarošova. :\
- 3.** Keď sa z teba napijem, napijem, hned sme všeci mladší,
 \: skleničko ty skleněná, skleněná, tebja mám najradši. :\
- 4.** Skleničko ty skleněná, skleněná, dobré vínko z tebja,
 \: dokud v tebje krapečka, krapečka, nepůjdem od tebja. :\

SKUPINOVÉ FOTO → OBSAH

- C** **G⁷** **C** **C** **G⁷** **C** **C⁷**
1. Kdyby mi kdosi řekl, že postaví metr piv, abych se mu za to postavil před objektiv,
F **G⁷** **C** **C⁷**
 první bych si řekl, že ho dlabu, a potom bych ho roztrhnul jak žabu,
F **C** **Am** **C** **G⁷** **C** **G⁷**
 vim, že by se mi to vymstilo, ale na take vtipy mě nikdy něužilo.
- 2.** Možná vám to bude připadat banálně,
 ale já sem ztratil odvalu a malem jsem se octnul v pakárně.
 Odvalu jsem ztratil a kaj sem se hnul,
 furt mě kusek chybělo, furt mě bylo pul,
 bo bez odvahy se těžko cosi robí, nic tak jak odvaha chlapa něozdobi.
- 3.** Dva dni sem ju hledal, dva dni byla k nenalezení,
 zlomený šel sem hlasit ztratu na oddělení.
 Křížem kražem probírali, kde sem všude byl,
 s kým sem se tam potkal, já sem jim to vyklopil.
 Případu se chytli fachmani, za devět hodin bylo ukončeno patrání.
- 4.** Za devět hodin bych tak maximalně poryl zahradu,
 kolikrát eště dele čekám, než ryba zhltne navnadu.
 Když za devět hodin na vysoke peci
 zrobíme tři odpichy, tak zpoceni sme všeci,
 motorista za tu dobu nězarobi na blatník a mala ručička něoběhne ciferník.
- 5.** Poslední dvě hodiny už sem enom čekal v čekárně,
 na dřevěne lavici, jak v prvotřídni vinárně.
 V rohu seděla banda s huslami, chovali se spontanně, jak by tam byli sami,
 předstíral sem čtení v kulturnim měsíčníku,
 ale pamatuju enom tolik, že basa tvrdí muziku.
- 6.** Za devět hodin byla odvaha zpatky na světě.
 Ten, co mi ju předával, pravi, dobře si ju schovejtě,
 dejte si ju pod dva anebo pod tři zamky,
 já mu na to pravim, co tak do švycarske banky,
 tam by mi ju zamkli a já bysem měl svaty klid,
 a zítřa rano bych se s ňu moh' naposledy nechat vyfotit.
F **C** **Am**
- C:** Jo, komu se to hodi a kdo ma čas, ten može přijít,
C **G** **C**
 sraz je zítřa rano v osm, jdem se nechat vyfotit.

SLAVÍCI Z MADRIDU → OBSAH

Am **Em** **H⁷** **Em**

Lalalala, lalala, lalalala, lalala, lalalala, lalala lá,

Am **Em** **H⁷** **Em**

lalalala, lalala, lalalala, lalala, lalalala, lalala lá.

Em **H⁷** **Em**

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá je sluneční záře.

H⁷ **Em**

Horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře.

H⁷ **Em**

Vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná.

H⁷ **Em E⁷**

Kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Am **Em**

- R:** Žízeň je veliká, život mi utíká,

H⁷ **Em**

nechte mě příjemně snít

Am **Em**

ve stínu pod fíky, poslouchat slavíky,

H⁷ **Em**

zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči, jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla.

Dobře vím, co znamená pád, do nástrah dívčího klína,

někdo má pletky rád, já radši sklenici vína. **R.**

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný.

Mantily, sváteční šaty, oči, jako dvě studny.

Zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jako zahrada stinná.

Kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína. **R.**

SLUNEČNÝ HROB → OBSAH

E F#m G#m F#m

rec: Usínám a chtěl bych se vrátit o nějaký ten rok zpátky,
bejt zase klukem, kterej si rád hraje a který je s tebou.

1. Zdá se mi, je to moc let,
já byl kluk, kterej chtěl
znáti svět, s tebou jsem si hrál.

Vrátím se a chtěl bych rád
být s tebou, zavzpomínat,
mám teď, ale zprávu zlou.

C#m D#m A G#m F#m

R: Su chá hlína ta dy,
bez kvítí, bez vody,
G#m F#m G#m H
já na ni poklekám, vzpomínkou pocta se vzdává.

2. Loučím se a něco však tam zůstalo
z těch našich dnů
já teď vím, věrný zůstanu. **R.**

3. = 2. **R.**

rec: Nemohu spát, probouzím se a zase se nemohu ubránit myšlence
vrátit se o nějaký ten rok zpátky, bejt zase malým klukem,
který si rád hraje a který je s tebou.

SLUNÍČKO → OBSAH

D A⁷ D A⁷

Sluníčko, sluníčko, popojdi maličko,

D Em A⁷ D G A⁷ D

sediš tu u cesty, stane se neštěstí, něco tě zajede.

A⁷ D

Elce pelce strejček Nimra koupil šimla v Kadani,

A⁷ D E A⁷

ani nevíš, jak to šimrá, když mi lezeš po dlani.

A⁷ D D⁷ C⁷ H⁷

Podívej se, zvedá krovky asi někam poletí,

Em G^{#°} D C^{#7} D G A⁷ D

do ne be, či do Stromovky, hádej, hádej, hádej potřetí.

D B⁷ A⁷ D (D⁷)

Nevím, nevím, nemám zdání, počkej s nataženou dlaní..

G D G D

Snad se vrátí za chvíličku, i ty malý popleto,

G G^{#°} D E⁷B⁷

letí hledat osmou tečku.

D G⁷ D G⁷ D Gm F[#]mB⁷ D A⁷D

Nevrátí se, nevrátí se, nevrátí se, nevrátí se, tak je to.

S NEBÝVALOU OCHOTOU → OBSAH

→ Walking Back to Happiness

G **Em**

Těžké je být sám, těžké, jak velký prám

Am **D**

a lék na to zná jenom duše příbuzná.

G **Em** **G**

1. S nebývalou ochotou, vopáouo jée,

G **Em** **G**

skoncoval s mou samotou, vopáouo jée.

Am **G** **D** **G**

Měla jsem s ním debatu, v ní mě pozval na chatu.

G **Em** **Am** **D** **G**

S nebývalou ochotou vozí mě tam dál.

2. Proč nás týden rozdělí, vopáouo jée,

proč je málo nedělí, vopáouo jée.

trvá to půl života, nežli přijde sobota.

Proč nás týden rozdělí to nám nesedí.

G**R:** Ani den už bez něj nepřechkám,**G** **Am**

on však dneska podleh' horečkám.

C **G** **Em** **A** **D**

Rychle vstát, odpírá, myslí se, že umírá.

3. Nikam spolu nejedem, vopáouo jée,

a já jím jed za jedem, vopáouo jée.

Se svým prázdným náručím, za sebe už neručím.

Nikam spolu nejedem, tak jsem nešťastná. **R.**4. = 3. **R.**

SOSKE → OBSAH

- a.** Na oblohu leze Luna, stane se jen, co stát se má.
 Možná, že mi praskne struna, možná budou hvězdy tvrdě spát.
 Ale to je úděl zasněných, dneska haut caout⁴³, zítra bez ceny, ztracený.
 Modrý sen mi hlavou bloudí, jako děti budeme si hrát.

- b.** Netouží být žádný velký bonviván⁴⁴,
 ale štve ho, že se musí je - nom zdát.
 Nechce slyšet vůni světla, nebýt vězněm noci napořád.

- R:** Soske kának phirava,
 soske me sovava?
 Soske kának phirava,
 soske me gilavá?⁴⁵

- S:**

- a.** Na oblohu leze Luna...
R.

- C:**

⁴³Z francouzského haut coût = vysoká cena.

⁴⁴požitkář

⁴⁵Překlad refrainu: Proč chodím, proč spím? Proč chodím, proč zpívám?

SOUDNÝ DEN → OBSAH

Am

1. Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,

G

zdál se mi sen o poslední pouti,

Am

Em Am

zdál se mi sen, že všechno seberou ti, v ten soudný den.

2. Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,
kam běžet mám, Měsíc na Zem spadne,
kam běžet mám, moře už je na dně, v ten soudný den.

3. Stůj, nechod' dál, času je už málo,
stůj, nechod' dál, míň, než by se zdálo,
stůj, nechod' dál, otevři se, skálo, v ten soudný den.

4. Pán tě zavolá, má pro každého místo,
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to, v ten soudný den.

Am

- B:** Soudí, soudí pány, slouhy,

G

soudí, soudí hříšné touhy,

Am

H E

soudí, soudí, výčet pouhý,

Am

V tom se probudíš, to byl jen sen,

F

v tom se probudíš, to byl jen sen,

Dm

Am E Am

v tom se probudíš, to byl jen sen, jen pouhý sen.

6. = 1.

7. Zdál se mi sen, já stojím na svém místě,
zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,
Am **F Am E Am**
zdál se mi sen, jen jedno vím jistě: je soudný den!

SOUSEDOVIC TONÍČEK → OBSAH

- D** **A⁷**
- a. Sousedovic Toníček nemá žádný koníček,
D A⁷ D
 ruce jdou mu dozadu, on je zkrátka pozadu.
- a. Každého dne po šichtě tráví volno Na Rychtě,
 napájí se dvanáctkou, prokládá to hanáckou.
- G** **D**
- b. Pro alkohol nežiju, nekouřím a nepiju,
G D A⁷
 šlechtím plané jabloně, furt se hrabu v záhoně.
- a. Sousedovic Toníček nemá žádný koníček,
 on se nemá k ničemu, je to budižkničemu.
- b. Zaseju a pohnojím, poseču a podojím,
 nimrodím a včelařím, ženě doma navařím.
- a. Já jsem prostě jinačí, ženě mé to nestačí
 a je jejím koníčkem podvádět mě s Toníčkem.

S PÁNEM BOHEM, IDEM OD VÁS → OBSAH

C G C C F C

1. \: S Pánem Bohem, idem od vás. :\

C C⁷ FF^Δ Dm G CC^Δ Am G C

\: Neublížil sem neublížil sem žádnému z vás. :\

2. \: Ni mladému, ni starému, :\

\: neublížil sem, neublížil sem, z vás žádnému. :\

3. \: S Pánem Bohem, provázajte :\

\: a na nás v dobrém, a na nás v dobrém vzpomínajte. :\

SPÍM V OBILÍ → OBSAH

D **G** **D**
R1: Ó, ladylí, ještě mám fůru času,
G **D** **A**
 mám fůru času, a tak spím v obilí
D **G** **D**
 a zdá se mi sen plný dívek a dětí,
G **D** **A** **D**
 dívek a dětí a je líný letní den.

1. Kam půjdu dál, až se probudím a vstanu,
 probudím a vstanu, na to ještě nemyslím.
 Já spím v obilí a zdá se mi právě,
 sen, jak přímo z lahve starou režnou popíjím.

R1. ×2

pomalú

2. Za chvíli vstanu, mám ještě stihnout kdesi cosi,
 slyším zvonit kosy, už mi kosí obilí.
 Já vím, strniště jak nůž do zad tlačí,
 děkuju, to stačí, vzbudili mě právě včas.

D **G** **D**
R2: Ó, ladylí, ještě mám fůru času,
F#m **Hm** **D⁷**
 mám fůru času, a tak spím v obilí
G **D** **F#m**
 a zdá se mi sen plný dívek a dětí,
DG **D** **HmEm** **A** **D**
 dívek a dětí a je líný letní den.

SPINKEJ → OBSAH

→ Leaving on a Jet Plane

1. Už se končí den, už je čas k spánku, zdi se barví od červánků,
 C F C F
 C Am G
 hled', už lampáš světla rozsvěcí,
 C F C F
 tak si dočti stránku, zavři knížku, honem hupky do pelíšku,
 C Am G
 kořata dávno vrní za pecí.

- R:** Tak spinkej, ať ve tvých snech růže kvetou, voní mech,
 C F C F
 C Am G
 princeznu si Honza bude brát.
 C F C F
 Než půlnoc prostře síť, na vlásky políbím tě,
 C Em G
 vždyť i tvá máma musí spát.

2. Západ rudou barvu ztrácí, od řeky se táta vrací,
 musím jít, je jistě hladový.
 Až se usměje, tak na chvílenku očí si mu všimni, synku,
 snad budeš jednou taky takový. **R.**

SPRÁVNÝ SLOVO → OBSAH

1. Já měl přístav tvejš dlaní, tvůj nádhernej smích,

a teď nemám tu stání, jsi chladná jak sníh.

Jenom déšť dům tvůj střeží i soukromou pláž,

jenom vítr, co běží, ví to, co ty znáš.

R1: A mně za límec prší, kéž ďábel to spral,

když smůla se vrší, tak proč hrát fér dál,

přitom stačí tak málo, a měl bych hned víc,

kdybich to správný slovo včas dokázal říct.

2. Víš, já doufám, že jednou sny zůstanou stát,
mraky dešťů se zvednou, tak nevím, proč lhát.
Je už dávno mým přáním svým trápením hnout,
ale pořád se bráním jít tam, kam jde proud. **R1.**

3. Proč se do plnejch kádí vždy přidává snáz,
to je to, co mi vadí víc než déšť či mráz.
To je to, co mě trápí, co nedá mi spát,
chladnej déšť město zkrápí a musím se ptát.

R2: Proč mi za límec prší, proč nejdeš mi vstříc,
proč se dál smůla vrší, proč bojím se říct:
„Hledej, má milá, znova, a nedej se splíst,
chlapa, co správný slova vždy dokáže říct.“

SPROSTÝ ADMIN DUŠAN → OBSAH

(capo 3)

D G D G
 1. U nás v práci máme admina,
D G A⁷
 který je abnormálně sprostý:
G A Hm H
 zrovna vulgárně tiskárnu proklíná,
Em A D
 tento týden minimálně postý. rec. *A to je teprv pondělí...*

2. U nás v práci máme admina
 a ten je sprostý víc, než se sluší.
 Když v kanclu něco nejde, jak jít má, tak na ulici
 mámy dětem zacpávají uši.

G D A D
R1: Měli jste ho slyšet, když se server přehříval,
G D F[#]m Hm
 South park proti tomu byl výchovný seriál.
G D F[#] Hm
 Pro firmu však Dušan je stěžejní osobou,
G A D
 jen díky němu denně odcházíme s širší slovní zásobou.

3. U nás v práci máme admina,
 jen včera nikdo klít ho neslyšel.
 Pátrali jsme, kde je příčina, bylo to tím,
 že včera do práce nepřišel. rec. *A jak nám tu chyběl.*

4. Jen díky adminovi Dušanovi,
 je atmosféra ve firmě vždy skvělá.
 Ačkoli sám šéf vám sotva poví, co že kromě
 nadávání Dušan vlastně dělá. rec. *Fakt těžko říct...* **R1.**

R2: Měli jste ho vidět, když se router pokazil,
 vzteky díru skrz monitor pěstí prorazil.
 Pro firmu však Dušan je stěžejní osobou,
 jen díky němu denně odcházíme domů nejen my,
 ale i celá Praha 4 Michle s širší slovní zásobou.

STÁNKY → OBSAH

- D** **G** **D** **Gm**
1. U stánků na levnou krásu postávají a smějou se času,
D **A⁷** **D**
s cigaretou a holkou, co nemá kam jít.
 G **D** **Gm**
Skleniček pár a pár tahů z trávy, uteče den, jak večerní zprávy,
D **A⁷** **D**
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.
- G** **A⁷**
R: Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
 D **Gm**
tak málo je, málo je lásky,
D **A⁷** **D**
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.
- 2.** U stánků na levnou krásu postávají a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

STARÁ ARCHA → OBSAH

- D** **A⁷** **D** **A⁷** **D**
- R:** Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram náramnou.
 Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram, náramnou.
- D** **A⁷** **D**
- Archa má cíl, archa má směr, plaví se k Araratu na sever.
 Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram náramnou.
 Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram, náramnou.
- D** **A⁷** **D**
- 1.** Pršelo a blejskalo se sedm neděl, kocábku náram, náramnou.
- A⁷** **D**
- Noe nebyl překvapenej, on to věděl, kocábku náram, náramnou.
- 2.** Šem, Ham a Jáfet byli bratři rodní, kocábku náram, náramnou,
 Noe je zavolal ještě před povodní, kocábku náram, náramnou.
 Kázal jim naložiti ptáky, savce, kocábku náram, náramnou,
 ryby nechte, zachrání se samy hladce, kocábku náram, náramnou. **R.**
- 3.** Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla, kocábku náram, náramnou,
 v tom přilétla holubice, snítku nesla, kocábku náram, náramnou.
 Když přistáli, vyložili náklad celý, kocábku náram, náramnou,
 ještě, že tu starou, dobrou archu měli, kocábku náram, náramnou. **R.**

STATISTIKA → OBSAH

Z POHÁDKY PRINCOVÉ JSOU NA DRAKA

C

1. Je statisticky dokázáno,

Am

že slunce vyjde každé ráno

C

a i když je tma jako v ranci,

Am

tak noc už nemá žádnou šanci.

F**G****C****Am**

- R:** \: Statistika nuda je, má však cenné údaje,

F**G****F****C**

neklesejte na mysli, ona vám to vyčíslí. :\

2. Když drak u sluje síru pouští
a Honza na něj číhá v houští,
tak statistika předpovídá,
že nestvůra už neposnídá. **R.**

3. Tak vyřídte té ctěné sani,
že záleží to čistě na ní,
když nepustí ji choutky dračí,
tak bude o hlavičky kratší. **R.**

STÍN KATEDRÁL → OBSAH

- A D A A⁴ A G D E**
1. Stín katedrál, půl nebe sbůhví čím, jé, jé,
A D A H⁷ E E⁷
svůj ideál sen, co si dávám zdát.

2. Z úsměvů šál, dům nebo básní rým, jé, jé,
jé, co ti dál mám, řekni, dárkem dát?

- C D G D**
R: Přej si, co chceš, zlatý důl nebo věž, sladkou
C D G
sůl, smutný ráj, suchý déšť.

- C D G D**
Ber, tady máš mořskou pláň nebo pláž, hudbu
C D E D E⁷
sfér, jenom ber se mnou též, jé, jé.

3. Můj ideál, víš, to co já mám rád, jé, jé.
DE⁷ A
Stín katedrál, sen, co si k ránu dávám zdát. **R.**

4. Můj ideál, víš, to co já mám rád, jé, jé.
DE⁷ A
Stín katedrál, sen, co si k ránu dávám zdát.

- A D A G D E**
C: Á...
A E⁷ A
... ten, co se nám bude zdát.

STOJÍ HRUŠKA V ŠIRÉM POLI → OBSAH

D A D G A

1. Stojí hruška v širém poli, vršek se jí zelená,

D G A Hm D A D

\: pod ní se pase kuň vraný, pase ho má milá. :\

2. Proč má milá dnes pasete z večera do rána?

\: Kam můj milý pojedete, já pojedu s váma. :\

3. A já pojedu daleko přes vody hluboké,

\: kéž bych byl nikdy nepoznal panny černooké. :\

SUMMERTIME → OBSAH

Z MUZIKÁLU PORGY & BESS
→ Letní ukolébavka

- H⁷ Em⁶F[#]m Em⁶ F[#]m Em⁶F[#]m Em⁶**
1. Summertime an' the livin' is ea - sy,
F[#]m Em⁶ Am⁷ C C[#]° H F[#]7 H
Fish are jumpin' an' the cotton is high.
H⁷ Em⁶ F[#]m Em⁶ F[#]m Em⁶F[#]m Em⁶
Oh, yo' daddy's rich, an' yo' ma is good-lookin'.
G Em A Am⁷ Em A⁷ Am⁷ Em
So hush, little baby, don' you cry.
2. One of these mornin's you goin' to rise up singin'
then you'll spread yo' wings an' you'll take the sky.
But till that mornin' there's a nothin' can harm you.
With daddy an' mammy standin' by.

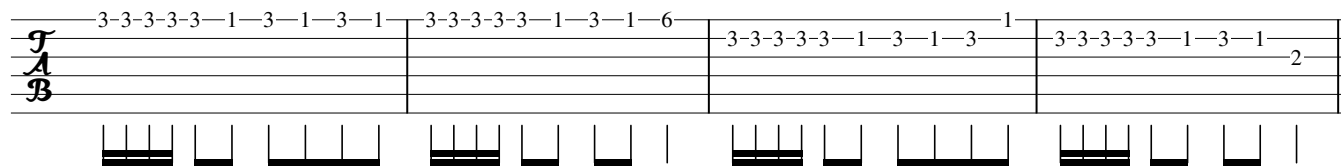
SVATEBNÍ KOŠILE → OBSAH

1. K čertu s tím, že bych si měl zítra brát
 D A D
 tu košili, co nemám rád,
 D E A
 D A D G A D D⁷
 že budu milý prsten navlíkat
 G A D
 je zbytečný se kamarádi bát.
2. K čertu s tím, že bych se měl sklenky vzdát,
 když duši mou může dál hrát
 ta moje píseň, že jsem věčně mlád
 co zpívat budu, dokud budu stát.
- R: D A D D
 Za vína korbek veršů pár dám
 G A D / E F#
 dámě, kterou nesmím zítra znát
 G A D
 tu dnešní noc mám nade všechny rád.
3. K čertu s tím, že se bude divný zdát
 až od rána budu se smát
 na milou mou, co chce se tolik vdát
 a co mi sotva bude doušek přát.
4. K čertu s tím, ať si milá nechá zdát,
 že ráno dá zvony rozhoupat.
 Ať zvoní zvony třeba tisíckrát,
 já za horama budu vzpomínat. R.

SWAZ ČESKÝCH BOHÉMŮ → OBSAH

capo 5, originál v F dur

základní riff

C

Gm

Dm

R1: Vracím se domů nad ránem, kvalitním vínem omámen,

B

F

C

z přímek se stávají zatáčky, točí se svět, jsem na sračky.

Vedle mě zvrací princezna, nastavím dlaň a požehnám,

pro všechny jasný poselství, tomu se říká přátelství.

1. Mám tisíc otázek a žádnou vzpomínku, skládám si obrázek kámen po kamínku.
Včerejší produkce šla do bezvědomí, nastává dedukce, co na to svědomí.
A už si vzpomínám, já byl jsem na srazu, s kumpány který mám, patříme do svazu,
vlastníme doménu, tak si nás rozklikni, svaz českých bohémů... **R1.**
2. Stačí pár večírků, společně s bohémý, za kterými se táhnou od školy problémy.
V partě je Blekota, Jekota Mekota, dost často hovoříme o smyslu života.
Jako je třeba teď, mám tisíc otázek, na žádnou vzpomínku, si skládám obrázek.
Z těžkejš ran lížu se, včera jsme slavili, svatýho Vyšuse. **R1.**

R2: Svět zrychluje svý otáčky, sousedka peče koláčky.
Hlášen stav nouze nejvyšší, Hapkové volaj Horáčky.
Zástupy českých bohémů vyráží ven do terénu
šavlí z kvalitního vína bojovat proti systému.

C: Tak jsme se tu všichni sešli, co myslíš, osobo?
Na to nelze říci než „Co je ti do toho?“
Tak jsme se tu všichni sešli, co myslíš, osude?
Na to nelze říci než „Jinak to nebude.“

SVĚT S NÁMA HOUPÁ → OBSAH

C

1. Máš pech a děláš si vrásky,

D G

žena nemluví, kámoš se zdejch.

F C A

Svět s náma houpá, ale já dávno vím,

Dm C G C

že když se smějem, tak houpáme s ním.

2. Sám sedíš doma a vzdycháš,
polykáš prášky a doktor, tvůj doktor je z tebe už paf.
Svět s náma houpá, ale já dávno vím,
že když se smějem, tak houpáme s ním.

3. Pořád šetříš a pořád nic nemáš,
jenom dluhy, zato v dluzích, to seš král.
Tenhle svět s náma houpá, až jde z toho hlava kolem, já to vím,
když se smějem, tak houpáme s ním.

4. Když se mračíš, tak nevidíš pravdu (*rec: a to je zlý*)
pravdu velkou, větší, než je tvůj žal,
tenhle svět s náma houpá, znáš to, houpá jako blázen, to já vím,
když se smějem, tak houpáme s ním.

G C

- B:** Náš táta nám říkal:

G

je lepší slzet od smíchu, smíchem, než od zlosti.

F C A

Svět s náma houpá, ale já dávno vím,

Dm C G C

že když se smějem, tak houpáme s ním.

5. Ten kdo vede nás touhletou cestou,
vidí, kdo vzdychá a kdo žije rád.
Proto ať svět s náma houpá, jako bouře s loďkou ve vlnách, já to vím,
když se smějem, tak my houpáme s ním.

SWING MODRÉ ZDI → OBSAH

- Dm⁶ Am⁶ Dm⁶ Am⁶**
1. Povím vám příběh, jenž se věru stal,
Dm⁶ Am⁶ E⁹ Am⁶
 když osamělý chlapec smutný status psal.

Cítí se opuštěně, žádná nejde svést,
 když náhle v pravém horním rohu zářil friend request.

- R:** Ja pada dada pa pam, ja pa papa dam
 ja pa papa para pa pam, ja pa pa pa pam.

- 2.** Už od profilu krásná dívka chce s ním přítel být,
 taková se vidí zřídka, klik na potvrdit.

A tak chlapec, náhle šťastný, doufá potajmu,
 že brzy tato dívka bude s ním na timelinu. **R.**

- 3.** Čeká až jí napíšu, vždyť si mě přidala.
 Láskyplně jen ji šťouchnu, hned odepsala.

„Čauky, mňauky, prosím tebe, odkud ty mě znáš?
 Tebe bych si nepřidala, rychle si mě smaž!“

A tak chlapec dopsal status: „... v tomhle světě nezůstanu ani za litr,
 nevymlouvejte mi to, jdu balit na Twitter!“ **R.**

ŠATY DĚLAJ ČLOVĚKA → OBSAH

C D⁷G⁷ C D⁷ G⁷C C⁷ F G G⁷CH⁷

Je to tak, třeba je to k nevíře, že z biskupa putna dělá uhlíře.

EmA^{#°} AmH⁷ Em A^{#°} AmH⁷Em D G G⁷

Je to tak, třeba je to k nevíře, že mnicha dělá kutna krunýř rytíře.

C Dm⁷G⁷C⁷ F Fm

Je to pravda odvěká, šaty dělaj člověka,

C A⁷ Dm FmC A⁷ D⁷G⁷

kdo je nemá, ať od lidí pranic nečeká.

C Dm⁷G⁷C⁷ F Fm

Dokavad jsme nahatý, od hlavy až do paty,

C A⁷ Dm Fm C G⁷ C C⁷

nikdo neví, kdo je chudý a kdo je bohatý.

F C A⁷ Dm G Gm A⁷

Podle kabátu se svět měří,

Dm Dm[∅] C A⁷ D⁷ G⁷

lháři ve fra ku, kaž dý věří, protože

C Dm⁷G⁷C⁷ F Fm

Je to pravda odvěká, šaty dělaj člověka,

C A⁷ Dm Dm[∅] C G⁷ C

kdo v hadrech čeká na štěstí, ten se načeká.

ŠIROKÝ, HLUBOKÝ → OBSAH

1. Široký, hluboký, ty vltavský tůně,
 \: měl jsem já panenku, měl jsem já panenku, teď mi srdce stůně. :\
2. Měl jsem já panenku, měl jsem ji dvě léta,
 \: teď mi ji odvedli, teď mi ji odvedli, po lásce je veta. :\
3. Co jsem se nachodil, co našlapal bláta,
 \: přec jsem tě nedostal, přec jsem tě nedostal, má panenke zlatá. :\
4. Co jsem se nachodil, našlapal kamení,
 \: přec jsem tě nedostal, přec jsem tě nedostal, moje potěšení. :\

ŠIRÝ PROUD → OBSAH

→ The Water Is Wide

E A E

1. Ten širý proud jak přejít mám,

C#m F#m H

proč neumím se nad něj vznést,

H⁷ G#m A G#m

ach, člun tak mít, ten řídit znám,

A H⁴ H E

v něm lásku svou bych chtěla vézt.

2. Jak kamení, jež působí,
že potápí se celý prám,
tak těžká zdá se, Bůh to ví,
má láska zlá, co v srdci mám.

3. Vždy, když se láska rozvíjí,
rubínů zář se line z ní,
však jako krůpěj pomíjí
pod letní výhni sluneční.

4. Až něžnou růži spatříš kvést,
co trny zájem oplácí,
nenech se krásou klamnou svést,
hleď, ruka má teď krvácí.

5. = 1 .

ŠKODA LÁSKY → OBSAH

1. **C** **G** **G⁷ C**
 Kvetou růže, kdo ti za to může? Žádný už ti dneska nepomůže.
C **G⁷** **C**
 Kvetou, zvadnou, lístečky z nich spadnou jako slzy moje na tu trávu chladnou.

S: **F C G⁷ C**

- R:** **F** **C⁷**
 Škoda lásky, kterou jsem tobě dala,
C⁷ **F**
 škoda slzí, které jsem vyplakala.
F **F⁷** **B**
 Moje mládí uprchlo tak, jako sen,
C⁷ **F** **C⁷** **F**
 ze všeho mi zbyla jenom v srdci mém vzpomínka jen.

S: **Am E⁷ Am G D G⁷**

2. Teče voda, dokola se točí, ty jsi nelitoval modré oči.
 Já bych byla pro tebe jen žila, že mou lásku zklameš, to jsem nemyslila. **R.**

ŠKRHOLA → OBSAH

D **A⁷** **D**

V pimprlové komedii stalo se,

G **D**

že usedla vosa králi na nose,

F^{#7} **H⁷** **E⁷** **F[°]**

král se namích' a bóch pěstí do stolu:

D **A⁷** **D**

„Zavolejte na tu vosu Škrholu!“

Škrhola si řek', že vosu prožene,
sukovicú mohutně se ožene,
a jak tam ta vosa sedí na nose,
bóchne ji a v tu ránu je po vose.

G **D** **A⁷** **Hm** **E⁷** **A⁷**

Zbývá jen abychom k tomu dodali, že v tu ránu je po vose a po králi.

Chtěl bych radit, nijak vás však nenutím:

Malé věci řešte ruky mávnutím.

Nedopadnete tak, jako Škrhola,

nebudou vás považovat za císaře pána a jeho rodinu. . .

ŠLAPEJ DÁL → OBSAH

SPIRITUÁL KVINTET

1. Když svý černý tělo necejtíš,
 máš týden hlad, žízeň v blátě spíš,
 musíš jít, jen to nevzdávej, tak šlapej dál. (*Šlapej dál!*)

R1: Jen dál, (*jen dál*) jen dál!
 Na zádech v ranci máš jen bídu svou,
 tak jen šlapej dál. Šlapej dál!

2. Když máš dřít na šlichtu mizernou,
 svý známý v lochu, holku nevěrnou,
 můžeš klít, jen to nevzdávej, šlapej dál. **R1.**
3. Když máš pech toho, kdo nekejvá,
 tvejch slavnejch kamarádů ubejvá,
 pak sám víš, těm už nescházíš, šlapej dál. **R1.**
4. Je nás víc, nemáme zastání,
 jen špatnou barvu, špatný vyznání,
 černej mrak, který narůstá, šlapej dál.

R2: Jen dál, jen dál!
 Na zádech v ranci máš i víru svou,
 tak s ní šlapej dál. Šlapej dál!

ŠLAPEJ DÁL → OBSAH

MICHAL TUČNÝ

- 1.** Hej, nandej na sebe modrý džíny,
 vlak houká, v kopci je pomalej,
 tak vstávej, z tý udusaný hlíny,
 hej, tuláku, už je ráno, a tak oči otvírej.
- R:** Šlapej dál a táhni ke všem čertům,
 tohleto je město proklatý...
 a šerif náš, ten nerozumí žertům,
 a tak tohle ráno mohlo by bejt pro tebe dost zlý.
- 2.** Hej, plandej už dál, jak vede cesta,
 a koukej si chytit nějakej vlak.
 Šerif náš je z pepřenýho těsta
 a jak zmerčí tuláka, tak začne řídit jako drak. **R.**
- 3.** Hej nandej na sebe modrý džíny,
 vlak houká, v kopci je pomalej.
 Jeď dál, kam povedou tě šíny,
 a k našemu městu už se nikdy nevracej. **R.**

ŠLY PANENKY SILNICÍ → OBSAH

F **C⁷** **F**
 1. Šly panenky silnicí, silnicí, silnicí,

F **C⁷** **F**
 potkali je myslivci, myslivci dva:

C⁷ **F** **C⁷** **F**
 „Kam, panenky, kam jdete, kam jdete, kam jdete?“

C⁷ **F** **C⁷** **F**
 Která moje budete, budete má?“

Dm **A⁷** **Dm**
R: V lese, v lese, v lese zeleném to bylo,

G **C**
 tam, kde láska hoří plamenem.

C⁷ **F** **C⁷** **F**
 \: To bylo v háji, v měsíci máji, to bylo v háji zeleném. :\

2. Ta maličká, ta je má, ta je má,
 ta má očka, jako já, jako já mám.
 Na krku má granáty, granáty, granáty,
 mezi nima dukáty, dukáty jsou.

3. Jakpak já to vyvedu, vyvedu, vyvedu?
 Já si pro ni pojedu, pojedu tam.
 Čtyřma koňma vranejma, vranejma, vranejma,
 jako sedlák do mlejna, do mlejna jede.

ŠROUBY A MATICE → OBSAH

I: D A Em G A⁷

D A Em G A⁷

1. Mezi zemí a nebem a širým světem je jeden náš, tak dobře ho znáš.

D A Em G A

Mezi nebem a zemí jsou věci, který, moje milá, můžu jen já.

D A⁷ Em G

R1: Tahat tě za vlasy, dýchat ti do tváře, dělat si nároky na tvoje polštáře,

D A⁷ Em G (D G D A)

sahat ti pod sukni, kousat tě na ruce, dělat ti snídani, říkat ti vopice.

2. Mezi světlem a nocí houpu tě v bocích na tisíckrát, dělám to rád.

Mezi nocí a světlem zimou i létem je spoustu rán, kdy můžu jen sám

R1.

R2: Platit ti výdaje, prdět si ve vaně, kvůli tvé pověsti porvat se v hospodě,
nosit ti lekníny, vrtat ti police. Jsme časem kalený šrouby a matice.

R1.

R2.

D A⁷ Em

C: Vysoko nad zemí, životem kalení, navěky spojení,

G D

šrouby a matice, šrouby a matice. . .

Š-Š-Š → OBSAH

- C Dm F Em**
1. Akáty šumí, když padá déšť,
C Dm F Em
padá mi do vlasů, chce mi je splést,
C Dm F Em
neví, že láskou chci hlavu si plést, tak mu to
Dm G⁷Dm G⁷Dm G C Dm F Em
š - š - š - š - š - š - š - š - š - š - š - š - šepotám.
2. Do mého ticha tiše vkročil on,
lásku rozhoupal jak velké zvon,
před chrámem lásky byl bláznivej shon, každěj si
š - š - š - š - š - š - š - š - š - š - š - š - šepotá.
3. Jenže ten den je už včerejší,
já nevím, proč mě všichni konejší,
vždyť nejsem jediná, co bloudí, co modlitbu
š - š - š - š - š - š - š - š - š - š - š - š - šepotá.
4. Ten, kdo v noci vtéká, jako každěj den,
vím, že někdo zbarví černej sen,
sen zmoklej jako dnešní den, po kterém
š - š - š - š - š - š - š - š - š - š - š - š - šepotám.

ŠVAGR MÁ BAGR → OBSAH

- C** **G⁷** **C** **C⁷** **F** **Fm** **C** **C⁷**
1. Když má švagr v hodinářství padla, zábavy si užije,
F **Fm** **C** **A⁷** **Dm** **D⁷** **G**
 Jeho duše nad budíky zvadlá na zahrádce okřeje.
- Dm** **G** **Dm** **G**
R: Můj nenápadný švagr má na zahrádce bagr,
 Dm **G** **C** **A⁷**
 můj švagr má bagr pro potěšení.
 Dm **G** **C** **A⁷**
 Když lehce zvedá drapák, tu cítí, že je chlapák,
 F **G** **C** **F** **C**
 je chlapák, když drapák zuby vycení.
- 2.** Když si švagr zabagruje v sádku, přesune se na dvorek,
 za králíkárnou má také skládku, dělá si tam pahorek. **R.**
- 3.** Utrmácen hodinářskou prací, na bagru se osvěží.
 Pod stromeček koupíme mu nový bagr sací, to si švagr pěkně zatěží! **R.**

TAK BÝT JEDNOU BOUŘÍ → OBSAH

D **F#m G** **D**
R: Tak být jednou bouří, tak být jednou bouří,
Em **G A D** **G D G D**
tak být jednou bouří, já vím, kam bych sílu svou napřít měl. ×2

D⁷

1. Svě churé srdce bych naučil bít,
A⁷D **G D G D**
já vím, kam bych sílu svou napřít měl,
svou němou píseň bych naučil znít,
já vím, kam bych sílu svou napřít měl. **R.**

2. Svá prázdná slova bych rozmetal v ráz,
já vím, kam bych sílu svou napřít měl,
já odvál bych závist, která je v nás,
já vím, kam bych sílu svou napřít měl. **R.**

3. Když jeden z nás je v úzkých sám,
já vím, jak bych sílu svou napřít měl,
tak vím, kam sílu svou napřít mám,
já vím, kam bych sílu svou napřít měl. **R.**

TAK DÁVNO JIŽ → OBSAH

→Auld Lang Syne

D Hm Em A⁷ D D⁷ G G^{#°}

1. Jak zapomenout na ten čas, kdy stáli jsme si blíž,

D Hm Em A⁷ Hm A⁷ D

jak zapomenout na ten čas snad že tak dávno již?

D Hm Em A⁷ D D⁷ G G^{#°}

- R:** Tak dávno, dávno brachu můj, tak dávno, dávno již, však

D Hm Em A⁷ Hm A⁷ D

srdečně si zapějem na dávno, dávno již.

2. My květy spolu trhali přes mnohý dol i výš,
a šli jsme cestou trnitou, tak dávno, dávno již. **R.**
3. My brouzdali se potoky, snad ještě o tom víš,
pak dělila nás mořská hloub, tak dávno, dávno již. **R.**
4. Zde ruka, věrný příteli, a k mému srdci blíž,
tak dobrou vůli neměli jsme tak dávno, dávno již. **R.**
5. Proč má se každý rozejít s tím, co měl tolik rád,
proč s tím se máme rozejít bez víry na návrat? **R.**
6. To není, není loučení, ač chvěje se nám hlas,
jsme spolu navždy sbratření a sejdeme se zas! **R.**

TAK JEN POJĎ → OBSAH

I: Tak jen pojd', pojd', pojd', pojd' sem k nám!

R: Tak jen pojd' – pojd', nestůj, nekřič, nebouchej,
pojd' dál – pojd' dál, klidně naslouchej,

sem k nám – důvod žádný nehledej,

pojd' dál – vždyť můžeš, jenom chtěj.

Tak pojd' – vždyť ty máš co nám říct,

sem k nám – pojd' dál, ať je nás víc,

tak jen pojd', pojd', postup dál,

a zpívej z plných plic, čeho by ses bál?

Tak jen pojd' – stačí jen vejít k nám.

1. Nás vůbec nesouží – už ne, že nám noty padaj do louží – už ne,
že náš zpěv nezná bontónů – už ne, že pro nás nezní potlesk salonů – jé!

Nás lijavec nezmáčí – už ne, nepíchá trní, bodláčí – už ne,

zkrátka toho boty netlačí, kdo přidá se k nám. **R.**

2. Teď slyším srdce bít – bim bam, to bouchá si svůj věčný hit – bim bam,
do jeho rytmu dej správný tón – bim bam, ať zmizí problém Babylón – jé!
Nás lijavec nezmáčí – už ne, nepíchá trní, bodláčí – už ne,
zkrátka toho boty netlačí, kdo přidá se k nám. **R.**

C: = **I.**

TAK JSEM TADY → OBSAH

- D Hm Em A⁷ D**
1. Ani jsem nepřijel na slupce od banánu,
D E⁷ A⁷
ani se nedá říct, že to šlo podle plánu.
F# Hm Em A⁷
Trochu mě zdržela důvěra v jízdni řády,
D Hm Em A⁷ D
ale ten, kdo ví, kam jede, vždycky si už poradí.
- 2.** Já nemám na taxi, a tak si jezdím stopem,
jedni se courají a druzí to berou hopem.
Člověk to musí brát podle těch, co ho berou,
každý má víc tváří, jenom si vybrat, kterou.
- 3.** Už jsem si zvykl, že vždycky mě někdo vezme,
dívám se z okna a snažím se hádat, kde jsme.
Krajina většinou zdá se mi povědomá,
asi to bude tím, že jsem tu někde doma.
- 4.** Všude jsem doma a všude jsem trochu cizí,
sleduj v zrcátku krajinu, než mi zmizí.
A říkám si, kde asi, kde domov můj leží?
\ : Ale vždyť na tom nakonec zas tolik nezáleží. : \

TAK JSME VANDROVALI → OBSAH

capo 3

- Am G F^Δ E⁷Am G C^Δ F^Δ E**
1. Tak jsme vandrovali po tom našem kraji, viděli jsme, viděli
C F^Δ G F^Δ E⁷ Am G C
 čtyři lípy poražený, dvě hospody rozvedený, s lidma, co tam chodili.
C F^Δ G F^Δ E⁷ Am EmEm Am
 Naše báby tiše stály, novotám se v koutku smály, potom oči zavřely.
2. Tak jsme vandrovali po tom našem kraji, slyšeli jsme, slyšeli
 zvyky dávno odložený, svatby v autech posvěcený lidma, co tam zůstali.
 Místo pláče plno smíchu a v tom smíchu taky pýchu velkou jako pondělí.
3. Tak jsme vandrovali po tom našem kraji, zpívali jsme zpívali
 starý písňě pohozený, jak vojáci byly němý, lidi už je neznali.
 Jen ty báby tiše stály, zpívaly, tančily s námi jak o zlatý neděli.

TAK KRÁTKOU PÍSEŇ JEŠTĚ NIKDO NENAPSAL

→ OBSAH

G **Am⁷** **D**

Tak krátkou píseň ještě nikdo nenapsal...

TAK UŽ MI MÁ HOLKA MÁVÁ → OBSAH

- Em D C Em**
1. Posledních pár minut zbejvá jen,
Em D A Em
 máš teplou dlaň, už se stmívá.
Em D C Em
 Těžký je říct, že se končí den,
Em D A C E
 vlak poslední vagón mí - vá.
- G F D**
R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,
Em C A⁷ D⁷
 život jde dál, to se stává, já to vím.
G F D
 Tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,
Em
 tak jed', *jed', jed'*, tak jed', *jed', jed'*, tak jed', *jed', jed'*!
- 2.** Koleje jsou cejchem loučení,
 holkám se ve vočích střádá.
 Smutek je šátek osamění,
 co mužskejm na cestu mává. **R.**
- 3.** Za zády zůstal mi pláč a smích,
 do tmy se můj vlak teď řítí.
 Zmizela holka jak loňskej sníh
 a světla měst v dálce svítí. **R.**
- C:** Tak jed'!

TAM OKOLO LEVOČI → OBSAH

1. \: Tam okolo Levoči, tam še voda toči. :\
- C C⁷ F C G C**
F G C Dm F G
 Která nemá frajóra, která nemá frajóra,
C C⁷ F C G C
 která nemá frajóra, tam naj do nej skoči.
2. \: A čo by ja, čo by ja, do vody skákala? :\
- Pre jedneho bejára, pre jedného bejára,
 pre jedného bejára, život utrácala?

TAM U NEBESKÝCH BRAN → OBSAH

I: G D A⁷ D

1. Měl jsem rád pár písni, v nich jsem žil,
 A⁷ D
 cesty toulavý, ty, o kterých jsem snil.
 G D
 S vlídnou tmou, když v létě kraj šel spát,
 G D A⁷ D
 poznal jsem, že tenhle svět mám rád.
2. Bez řečí jsem každou práci vzal
 a měl problémy, že málem jsem to vzdal.
 Pokaždé jsem vstal a zkoušel jít,
 pro tu čest, že směl jsem s vámi žít.

- R: Měl jsem rád stín stromů, říční proud,
 G A⁷ G D
 štítý hor, co nejdou překlenout.
 G D
 Krásnější svět vůbec nehledám,
 G D A⁷ D G D A D
 to řeknu vám, tam, u nebeských bran.

3. Dětský smích a vlání koňských hřív,
 něco moudrých vět, co měl jsem znát už dřív.
 Slunce zář, když hrála do mých zad,
 poznal jsem, že tenhle svět mám rád. R. ×2

- C: To řeknu vám, tam, u nebeských bran.
 G D A⁷ D

TANCUJ, TANCUJ, VYKRÚCAJ → OBSAH

1. **G** **D** **G**
 Tancuj, tancuj, vykrúcaj, vykrúcaj, len mi piecku nezrúcaj, nezrúcaj,
Em **Am** **D** **G**
 dobrá piecka na zimu, na zimu, nemá každý perinu, perinu.

R: \: **G** **Am** **D** **G**
 Tralalala tralalala, tralalala lala la lala la :\

2. Stojí voják na varte, na varte, v roztrhanom kabáte, kabáte,
 od večera do rána, do rána, rosa na ňho padala, padala. **R.**
3. Dobil cigán cigánku, cigánku, po zelenom župánku, župánku,
 a cigánka cigána, cigána, po zadečku vidlama, vidlama. **R.**
4. Mala som já rukávce, rukávce, dala som ich cigánce, cigánce,
 cigánečka cigánka, cigánka, vyčaruj mi synečka, synečka. **R.**
5. Keď já budem čarovať, čarovať, musíš mi ty niečo dať niečo dať,
 štyri groše, lebo päť, lebo päť, bude šuhaj ako kvet, ako kvet. **R.**

TATA → OBSAH

capo 3

C^Δ

1. Musíme zajet na chatu,

Hm⁷

musím se podívat na tatu.

Am⁷

Chtěl bych se za ním podívat,

Em

trala la la la la la la.

2. *instrumental, pískání × 2*

G^Δ

Hm⁷

Am⁷

R: \: Tata, tata, tata tata tata tata. :\

3. Dneska ho stáhnem na ping pong,

jenom se rýpe do hlíny,

má tam ty svoje okurky,

trala la la la la la la.

4. Nasadí staré tepláky,
všecko, co umím, je od taty.

Musíme zajet na chatu

za mojim tatu, jo.

5. *instrumental, pískání × 2*

6. = 1.

7. = 4.

8. *instrumental, místo pískání „tata“ × 2*

R. × 4, *fade out*

TAŠI DELÉ⁴⁸ → OBSAH

capo 2

1. Přicházíš z hor, ze země sněhů, slunce, co pálí do mraků,
kde řeky se rvou o kámen z břehu a duše lítaj na draku.

2. Přicházíš z hor, ze země sněhů, na střeše světa usínáš,
já vím, každej tvor zná soucit i něhu, jenže ty dlouho se neozýváš.

R1: \: Taši delé, Slunce Sanghy a Dharmy, taši delé. \: Tu túdu tu túú. \:

3. You come up from heights, from a land of snowcaps
and a sun of chisels through the clouds,
where rivers run quick and stumble on gemstones
and spirits fly with dragon wings.

4. You come up from heights, from a land of snowcaps,
you doze on the rooftops of the sky,
I know that all creatures know feelings and questions,
I just haven't heard you for so long.

R2: Taši delé, Shining Sun of Sangha, taši delé. Taši delé, Shining Sun of Dharma.
Ta tadu du taa. Ta tadu du taa.

R1.

5. You come up from heights, from a land of snowcaps
and a sun of chisels through the clouds,
where rivers run quick and stumble on gemstones
and spirits fly with dragon wings.

6. Přicházíš z hor, ze země sněhů, na střeše světa usínáš,
já vím, každej tvor zná soucit i něhu, jenže ty dlouho se neozýváš.

C: Taši delé, Slunce Sanghy a Dharmy, taši delé.
opakovat do ztracena

⁴⁸Tato píseň je věnována tibetskému paččenlamovi (po dalajlamovi druhý nejvýše postavený lama), který po svém zvolení náhle zmizel a není jisté, zda je stále živ. Refrén „Taši delé, Slunce Sanghy a Dharmy“ je složen z tibetského pozdravu „taši delé“, což se v Tibetu používá ve významu „dobrý den“, „na shledanou“ nebo „hodně štěstí“, a oslovení „Slunce Sanghy a Dharmy“, což je titul vězněného tibetského paččenlamy (Gendün Chökji Nima).

TEARS IN HEAVEN → OBSAH

A E/G# F#m A/E D/F# E7 A

S1:

A **E/G#** **F#m** **A/E** **D/F#** **A/E** **E** **A/E** **E7**

1. Would you know my name, if I saw you in heaven?

A **E/G#** **F#m** **A/E** **D/F#** **A/E** **E** **A/E** **E7**

Would it be the same, if I saw you in heaven?

F#m **F#m/E** **C#/E#** **Em⁶** **F#7**

I must be strong, and carry on,

F#7 **Hm** **Hm⁷** **D/E**

'cause I know, I don't belong here in heaven.

S1.

2. Would you hold my hand, if I saw you in heaven?

Would you help me stand, if I saw you in heaven?

I'll find my way through night and day,

'cause I know, I just can't stay here in heaven.

C **G/H** **Am** **D/F#** **G** **D/F#** **Em** **D/F#** **G**

B: Time can bring you down, time can bend your knees.

C **G/H** **Am** **D/F#** **G** **D/F#** **E** **A/E** **E7**

Time can break your heart, have you begging please, begging please?

S2: *Jako první část sloky.*

Druhá část sloky, od F#m:

3. Beyond the door, there's peace, I'm sure
and I know, there'll be no more tears in heaven.

S1.

4. Would you know my name, if I saw you in heaven?

Would it feel the same, if I saw you in heaven?

I must be strong and carry on,

\: 'cause I know, I don't belong here in heaven. :\

S1.

TEČE VODA, TEČE → OBSAH

- F** **C⁷**
1. Teče voda, teče, cez velecký majír,
C⁷ **F** **Gm C⁷** **F**
 \: prečo si ma nehal, starodávny frajír? :\
 2. Nehal som ťa nehal, šak dobre vieš komu,
 \: čo ty reči nosí do našeho domu. :\
 3. Do našeho domu, pod naše okénka,
 \: čo som sa naplakal, sivá holubienka. :\
 4. Vrať sa, milý, vrať sa, od kysuckej vody,
 \: odniesol's mi klúčik od mojej slobody. :\
 5. Skúr sa Stará Turá v kolečko obrátí,
 \: sloboděnka moja, ta sa nenavrátí. :\
 6. Už sa Stará Turá v kolečko obracá,
 \: sloboděnka moja, ta sa nenavracá. :\

TEN, KDO NEDUMÁ → OBSAH

Z MUZIKÁLU NOC NA KARLŠTEJNĚ

- C** **D** **Hm** **Em** **Am** **D⁷** **G**
1. Kdo chce lásku prožít, musí do ní vložit mužné srdce hrdiny.
C **D** **Hm** **Em** **A⁷** **D** **D⁷**
Mně však láska velí vložit rozum celý, i když mám jen jediný. Můj Bože...

G

R1: Hádejme, kdo nejvíc v lásce pravdu má,
 Am **D⁷** **G** **D⁷**
ten kdo nedumá, ten, kdo podumá!

G

Hádejme, co vede k lásce stoleté,
 C **D**
že nás poplete, že nás nesplete,
 Am **D⁷**
že nás nesplete, že nás poplete. *podruhé* **F (D⁷)**

2. Láska velkolepá, ta musí být slepá, ať miluje pán či kmán.
I když vášní planu, přece nepřestanu míti oči dokořán. Můj Bože... **R1.**

R2: Kdypak tetřevi hon s lovci prohrají?
Když tokají, když tokají!
A kdy dospělý muž nejvíc chybuje?
Když miluje, když miluje,
když miluje, když miluje.

3. Kdo chceš láskou zaplát, není ti nic naplat, to, že k tomu ženu máš.
Ať máš srdce ryzí, žena ti vždy zmizí, ať dumáš, čo nedumáš. **R2.**

TESAŘ → OBSAH

- Dm C Dm C Dm**
1. Má jediná láska, už tak dlouhý čas ve svém srdci stále tě mám.
Dm F C Am Dm C Dm
 Já pochoval jsem otce i matku svou a na světě jen tebe už mám.
2. Víš, kdybych mohla tenkrát se tvojí ženou stát, šťastně spolu mohli jsme žít.
 Teď mužem mým je tesař, ach láska má, a jemu navždy věrná chci být.
3. Věř mi, můj milý, je pozdě, ty víš, moje srdce nesmíš už chtít.
 Děťátko krásné v mé kolébce spí, musíš zpátky sám odejít.
4. Zanech svého muže, ach, láska má, snad nechceš zůstat navždy chudobná?
 Pojď, odpluj se mnou přes moře na sever, on nemůže ti dát to, co já.
5. A co bys, můj milý, co moh' bys mi dát, kdybych s tebou chtěla odejít?
 Snad dal bys mi šaty a nádherný dům, co s tesařem bych nemohla mít?
6. Šest krásných lodí já na moři mám, sedmá v přístavu vyčkává
 a sto patnáct mužů na jejich palubách tvé rozkazy očekává.
7. Pojď, oblékni roucho zlatem protkané, a přes boky dej stříbrný pás
 a dítě své se svým mužem zanechej, vždyť svět má pro nás tisíce krás.
8. Tu pozvedla z kolébky děťátko své, hořké slzy smáčely jí tvář.
 Buď sbohem, mé dítě, Bůh tě opatruj, já vícekrát už nespátřím vás.
9. Už nádherná loď plachty své napíná, zářivé plachty z hedvábí má
 a na moře široké směr nabírá a na ní láska má a já.
10. Však nepřešel měsíc a nepřešel den, vím, nemohlo to déle být,
 když dívka tak hořce začla naříkat a nemohlo ji nic utišit.
11. Proč jenom pláčeš, ach láska má? Vždyť máš tu vše, co můžeš si přát!
 Pro tesaře snad pláčeš, či pro dítě své, co nechala jsi v kolébce spát?
12. Já nepláču pro svého tesaře, nepláču ani pro dítě své.
 Já nad sebou teď pláču, ach láska má, že zlákal mě bohatství tvé.
13. Však nepřešel týden a nepřešel den, vím, nemohlo to déle být,
 když obloha tmavne jako nejtmaší noc a před bouří se není kam skrýt.
14. Už běsnící bouře lodí kymácí, rve vítr cáry plachet bělostných
 a nad černým obzorem hrom burácí, hlas moře zní jak démonů smích.
15. Pak poslední vlna loď na bok pokládá a stěžeň jako stéblo ohýbá
 a do temných hlubin se loď propadá a s ní i láska má a já.
16. Ach, pohlédni vzhůru na tu nádhernou zář, a co ta zlatá brána znamená?
 To je brána nebes, ach láska má, však pro nás navěky zavřená.
17. A co je to tam v dálce, mám strach, láska má, co tak temné, a tak hrozné může být?
 To je brána pekel, ach, láska má, tam oba dva teď musíme jít.

TĚŠÍNSKÁ → OBSAH

- Am Dm F E Am Dm F E Am**
 1. Kdybych se narodil před sto lety v tomhle městě,
Am Dm F E Am Dm F E Am
 u Larischů na zahradě trhal bych květy své nevěstě.
C Dm F C
 Moje nevěsta by byla dcera ševcova, z domu Kamiňskich odněkud ze Lvova,
C Dm F E Am Dm F E Am
 kochaľbym ja i pieściľ, chyba lat dwieście⁴⁹.
2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,
 nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona.
 Mluvila by polsky a trochu česky, pár slov německy, a smála by se hezky,
 jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
3. Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem knih.
 U Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatrel za to bral bych.
 Měl bych krásnou ženu a tři děti, zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
 celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.
4. Kdybych se narodil před sto lety, v jinačí době,
 u Larischů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě.
 Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru, slunce by zvedalo hraniční závoru
 a z oken voněl by sváteční oběd.
5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká.
 Bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka.
 Vidím to jako dnes, šťastného sebe, ženu a děti a těšínské nebe.
 Ještě, že člověk nikdy neví, co ho čeká.

⁴⁹Miloval bych a hladil, chybí dvě stě let.

THE TIMES THEY ARE A-CHANGIN'

→ Časy se mění

- G** **Em** **C** **G**
 1. Come gather 'round people wherever you roam
G **Am** **C** **D**
 and admit that the waters around you have grown
G **Em** **C** **G**
 and accept it that soon you'll be drenched to the bone,
G **Am** **D**
 if your time to you is worth savin'.
D **D⁷** **D⁶** **D**
 Then you better start swimmin' or you'll sink like a stone,
G **C** **D** **G**
 for the times they are a-changin'.
2. Come writers and critics who prophesize with your pen
 and keep your eyes wide, the chance won't come again.
 And don't speak too soon for the wheel's still in spin
 and there's no tellin' who that it's namin'.
 For the loser now will be later to win, for the times they are a-changin'.
3. Come senators, congressmen, please heed the call,
 don't stand in the doorway, don't block up the hall.
 For he that gets hurt will be he who has stalled,
 there's a battle outside and it's ragin'.
 It'll soon shake your windows and rattle your walls, for the times they are a-changin'.
4. Come mothers and fathers throughout the land
 and don't criticize what you can't understand.
 Your sons and your daughters are beyond your command
 your old road is rapidly agin'.
 Please get out of the new one if you can't lend your hand,
 for the times they are a-changin',
5. The line it is drawn the curse it is cast,
 the slow one now will later be fast,
 as the present now will later be past,
 the order is rapidly fadin'. And the first one now will later be last,
 for the times they are a-changin'

THE WATER IS WIDE → OBSAH

→Širý proud

E A E

1. The water is wide I can't cross over

C#m F#m H

and neither I have wings to fly,

H⁷ G#mA G#m

give me a boat, that can carry two

A H⁴ H E

and both shall row, my love and I.

2. Now love is gentle and love is kind,
the sweetest flower when first it's new,
but love grows old and waxes cold
and fades away like morning dew.

3. There is a ship she sails the sea,
she's loaded deep as deep can be,
but not as deep as the love I'm in,
I know not how I sink or swim.

4. The water is wide I can't cross over
and neither I have wings to fly,
give me a boat, that can carry two
and both shall row, my love and I.

TI AMO → OBSAH

→ Ty jámo

A **F#m** **Hm**

1. Ti amo, un soldo, ti amo, in aria, ti amo;

E⁷

se viene testa vuol dire che basta, lasciamoci.

2. Ti amo, io sono, ti amo, in fondo un uomo,
che non ha freddo nel cuore, nel letto comando io,

3. ma tremo davanti al tuo seno, ti odio e ti amo,
è una farfalla, che muore sbattendo le ali.

A**F#m**

- R1:** l'amore che a letto si fa, prendimi l'altra metà

Hm**E⁷**

oggi ritorno da lei. Primo maggi, sù, coraggio. Io

4. ti amo, e chiedo perdono, ricordi chi sono
apri la porta a un guerriero di carta igienica e

- R2:** dammi il tuo vino leggero, che hai fatto quanto non c'ero
e le lenzuola di lino, dammi il sonno, di un bambino. Che

5. ta, sogna, cavalli e si gira, e un po' di lavoro,
fammi abbracciare una donna che stira cantando e poi

- R3:** fatti un po' prendere in giro, prima di fare l'amore
vesti la rabbia di pace, e sottane, sulla luce io

6. ti amo, e chiedo perdono, ricordi chi sono,
ti amo, ti amo, ti amo, ti amo, ti amo.

R2.

7. = 5.

R3.

8. Ti amo... (*fade out*)

TI KOBERŠTÍ SYNCI → OBSAH

C

1. Ti koberští synci, ti parady maju,
C C⁷ F D G C
 \: uhrketa jim z kapsy viši, zygarka němaju. :\
2. Ten ma fajny anzug, fajně mu pasuje,
 \: jeden šos ma na rameňu, druhy přideptuje. :\
3. Ten ma fajne butky, fajně glancovane
 \: a od spodku až do vrchu špagatem svazane. :\
4. Ten ma fajnu šnuptychelku, z kuska měcha byla,
 \: ešče mu ju šenkyřenka za gořalku vzała. :\

TIME IN A BOTTLE → OBSAH

→Tvoje snídaně

I: Dm Dm^ΔDm⁷ Dm⁶ Gm⁶ A⁷

Dm Dm^Δ Dm⁷ Dm⁶

1. If I could save time in a bottle,

Gm⁶ A⁷

the first thing, that I'd like to do,

Dm Dm⁷ H^o Gm⁷ Dm

is to save every day till eternity passes away,

Gm A⁷

just to spend them with you.

2. If I could make days last forever,
if words could make wishes come true,
I'd save every day like treasure and then, again,
I would spend them with you.

D D^Δ

R: But there never seems to be enough time

D⁶ D^Δ G G^Δ/_{F#} Em⁷A⁷

to do the things you want to do, once you find them.

I've looked around enough to know,

that you're the one I want to go through time with.

3. If I had a box just for wishes
and dreams, that had never come true,
the box would be empty except for the memory of how
they were answered by you. **R.**

TISÍC MIL → OBSAH

1. V nohách mám už tisíc mil, stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.
- R1:** Těch tisíc mil, těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl,
bílej dům, to malý bílý stavení.
2. Je tam stráž a příkřej sráz, modrá tuň a bobří hráz,
táta s mámou, který věřej dětskej snům.
- R2:** Těch tisíc mil, těch tisíc mil, má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej, známej, bílej dům.
3. V nohách mám už tisíc mil, teď mi zbývá jen pár chvil,
cestu znám a ta se tam k nám nemění. **R1.**
4. Koušek dál a já to vím, uvidím už stoupat dým,
šikmej štít nad střechy ční k nebesům. **R2.**

TO, CO ZBÝVÁ, LÁSKO → OBSAH

1. D^{Δ} $F^{\#m}$
 To, co zbývá, lásko, to není tak málo,
 G C^{Δ} D^{Δ}
 to není jen loučení, jenom pár mých řádků, Manuel.
 D^{Δ} $F^{\#m}$
 To, co, lásko, zbývá, je tisíckrát víc,
 G C D^{Δ} Hm
 víc než rána krátká, víc než řada křížů a těl a těl a těl a těl a těl.

- Hm A
R1: Já vím, co nám zbývá,
 $C^{\#m}$ G
 mí píseň je víc než kámen a hlína,
 $A A A G G A A A G G$
 mým dětem ji zpívej, den už uhasíná
 $F^{\#m}$ G
 a ty, stále krásná, pláčeš za tou bránou,
 Em E
 můj lístek už končí, já chtěl ti jen říct:

2. To, co zbývá, lásko, je naděje zítřků,
 to není jen loučení, jenom pár mých řádků, Manuel.
 To, co, lásko, zbývá, je tisíckrát víc,
 to chutná jak svítání, skončí salvy tanků a děl a děl a děl a děl a děl.

- R2:** Já vím, co nám zbývá,
 má píseň je víc než kámen a hlína,
 i když ústa mlčí, každý z nás ji zpívá
 a ty, stále krásná, pláčeš za tou bránou,
 můj lístek už končí, já chtěl ti jen říct:

- D^{Δ} $F^{\#m}$
C: To, co zbývá, lásko, to není tak málo,
 G C D^{Δ}
 to není jen písmen pár podepsaných řádků, Manuel.

TO MÁME MLÁDEŽ → OBSAH

E

1. Jen zpívají si rock a zpívají si rock,
E⁷
no já vám povím, milá paní, škoda pro ně škol.

A

E

R: To máme mládež, to máme mládež!

H⁷

A⁷

H⁷

E

Doma řezali je málo, jak se zdálo, kam to vede se ptám?

2. To včera jeden kluk mě sednout nepustil,
a vymlouval se na frakturu, to je jejich styl. **R.**
3. Ty holky jen tak tak se vejdou do svejch džín,
a tyhle jejich mini mini, já jsem z toho hin. **R.**
4. A všechno chtějí hned a všechno vědí líp,
a když jim člověk moudře radí, mají na to vtip. **R.**
5. No já vám povídám, my byli jinačí,
i když se o nás taky neslo naší pavlačí. **R.**

TOP HAT BAR AND GRILL → OBSAH

I: H H A B H

A

R1: Well, if you're lookin' for a good time,

look hard as you want, but you ain't gonna find

E

F#

the kinda good time you will, come ev'ry Friday 'n' Saturday evenin'

H

E

E

at the Top Hat Bar and Grille.

E A B H

E

A

E

1. Well, at the Top Hat Bar and Grille, there is a waitress name of Lil.

H

A

E

A

B

H

Well she's a honky tonky, little bit chunky, divorcee.

E

She wear them tight hippy hugger slacks,

A

E

you can believe me, when I tell you, Jack,

H

A

E

that she's a dancin', prancin', hard romancin' P-I-E-C-E!

A

E

And she can do the boogie woogie, she can do the boogaloo,

A

F#

H

and she can do the hootchie cootchie, oh, she knows, how to nasty, too. **R1.**

2. Well, at the Top Hat Bar and Grille, they got this bouncer name of Gil.

Well he a honky tonky, heavily funky, ex-marine.

He wear them skintight body builder shirts

and Jack, he'll knock you out into the dirt,

but if you got you no money or you try to be funny,

then mother you gonna see.

That man gonna do the boogie woogie, he gonna do the boogaloo,

he gonna do the hootchie cootchie and he'll be doin' all his dancin' on you.

R2: So if you're lookin' for a good time,

look hard as you can, but you ain't gonna find

the kinda bad times you will, come ev'ry Friday 'n' Saturday evenin'

at the Top Hat Bar and Grille.

R3: Lookin' for a good time,

lookin' for a bad time. **R1. C: H H⁷ E**

TO TA HEĽPA → OBSAH

Dm G Dm G Dm A⁷ Dm

1. To ta Heľpa, to ta Heľpa, to je pekné mesto.

Dm G Dm G Dm A⁷ Dm

A v tej Heľpe, a v tej Heľpe, švarných chlapcov je sto.

B C⁷ F C F A⁷

- R1:** \: Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vôli.

Dm G Dm G Dm A⁷ Dm

Len za jedným, len za jedným, srdiečko ma boli. :\

2. Za Janíčkom, za Palíčkom krok by nespravila.
Za Ďuričkom, za Mišičkom Dunaj preskočila.

- R2:** \: Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj to širé pole,
len za jedným, len za jedným, potešenie moje. :\

TO TENKRÁT V ČTYŘICÁTOM PÁTOM → OBSAH

- D** **G⁷**
1. Mám v Plzni kámoše, už je to řada let, vždycky rád slyším plzeňskej dialekt
D **B** **A⁷** **D**
a když tam jedu čundrem, dám o sobě vědět.

D **G⁷**
Řekne mi, usárnu, tu si tutam dej na tuten gauč, tam si neseďej, tam už
D **B** **A⁷** **D**
pětačtyřicet let nesmí nikdo sedět.

Ani já tam neseďám, když mám po práci, tam seděli v květnu američtí vojáci
a tutam, co máš nohy, tam šoupli svý helmy.
Táta vytáh' lahev šnapsu z úkrytu, pozval partu džezenů k nám do bytu
a Chattanooga zpívala se velmi.

- D** **A⁷**
R: To tenkrát v čtyřicátom pátom, když Plzeň osvobodil Patton

D
s tanky a děly, na džípech bílý hvězdy měli.

D **A⁷**
Jak pestrý krovky tančily holky ze Škodovky

D **G** **D** **A⁷** **D**
a místní krásky zpívaly sborem Škoda lásky...

2. Před pár lety musel kámoš z podniku, šli po něm, že vozil kytky k pomníku,
ale on si říkal, ať mu vlezou na záda.
Že je mu to fuk a že to nebolí, však jen do tý doby než mu přišla holka ze školy,
že nás osvobodila jenom Rudá armáda.

Šel do sborovny a u Marxových spisů řek' tý úče, že jí dává kuli z dějepisu
a jestli chce, tak že jí ukáže ten otoman,
kde seděli tenkrát ti hoši v parkách, o Coca-cole snili a horkejch párkách,
já o tom zpívám song, ač je to téma na román.

- R:** Já trvám na tom, že Plzeň osvobodil Patton...

- R:** To tenkrát v čtyřicátom pátom...
a místní krásky zpívaly sborem Roll out the battels...

TO TENKRÁT V ŠEDESÁTOM OSMOM → OBSAH

- D** **G⁷**
1. Mám v Plzni kámoše, už je to řada let, vždycky rád slyším plzeňskej dialekt
D **B** **A⁷** **D**
a když tam jedu čundrem, dám o sobě vědět.

D **G⁷**
Řekne mi, usárnu, tu si tutam dej, na tuten gauč, tam si neseďej, tam už
D **B** **A⁷** **D**
přes dvacet let nesmí nikdo sedět.

Ani já tam neseďám, to se nevyplácí, tam seděli tenkrát v srpnu Rusáci, no, a jak sem
vlítli, děly se psí kusy.

Tátu vytáh' z úkrytu ten ataman, tlustým zadkem rozsednul nám otoman
a od těch dob v něm máme blechy, šváby, rusy.

- D** **A⁷**
R: 1 To tenkrát v šedesátom osmom, když Rus nás osvobodil po svom
D
s tanky a děly, na čapkách rudý hvězdy měli.
D **A⁷**
Dost splihlý krovky měli soldáti u Škodovky
A⁷ **D**
a místní krásky zpívaly sborem Běž domů, Ivane, čeká tě Nataša, Nataša, Nataša.

- 2.** Před pár lety byl kámoš u pomníku, rejhy od bot zbyly jen na chodníku,
když ho k autu vlekli, ruce měl za záda.
Je to dávno, čas tak rychle utíká, jeho dcera měla odznak Fučíka
a s ní socialistické práce celá brigáda.
Tenkrát v srpnu byla ještě strašně malá, jak kotě průvodce potřebovala,
průvode, jenž by ji vedl po vlastním osudu.
Tak ji marně lákali na diskohrátky, zbyly po ní jen dva uplakaný řádky,
v tomhle blbým státě já už dál žít nebudu.

- R2:** Já trvám na tom, a na to nemusím být Platon,
že dávno měli sedět už doma na prdeli.
My jsme ty druhý, my máme k hvězdám rádi pruhy
na věčný čásky zpíváme sborem Škoda lásky...

TOUHA → OBSAH

F

1. Je to jak nic, to totiž neváží víc,
C
je to něco jak dech, jak přání na křídlech,
Dm A
je to nemožnej cíl, kterej jsi vymyslíl.

2. Je to jak sen, co ráno rozpustil den,
nic není dost velkéj cíl, aby ses nepokusil,
volej k nebi přání a všechno bude k mání.

F C Dm A
Touha je zázrak, kámo, zázrak. Touha je zázrak, kámo, zázrak.

- R1: \: Touha je zázrak, takže přej si co chceš, probouzej sílu, s ní už neklopýtneš,

Dm
touha jsou čáry, v hloubi duše je máš,
A
touha je zázrak, kámo, zázrak, vždyť už to znáš. :\

3. Je to jak žár, pořádně velikej dar,
je to jak letící drak, naprosto přesnej prak.
Je to hukot moře, je to pramen v hoře.

4. Touha je žít, zůstat a neodejít,
touha je padnout a vstát a rány nevnímat.
Je to tlukot srdce, je to poklad v ruce.

5. Je to jak třpyt, jako sluneční svit
úžasná měsíční zář, je to jak Boží tvář.
Je to skrytá síla, je to zlatá žíla. R1.

- R2: Touha je krám, kde mají všechno a hned, vlak je tam k mání, i ten pitomej svět,
touha je brána ke všemu o čem jsi sníl,
touha je cesta i cíl.

- C: \: Touha je zázrak, kámo, zázrak. Touha je zázrak, kámo, zázrak. :\

TREZOR → OBSAH

- A** **D**
1. Ze zdi na mě tupě zírání po trezoru temná díra,
H⁷ **E⁷**
 poznám tedy bez nesnází, že tam nepochybně něco schází.
- A** **D**
- Ve zdi byl totiž po dědovi velký trezor ocelový,
E⁷ **A**
 mám tedy ztrátu zdánlivě minimální.
- A** **E⁷** **A** **F[#]m**
- R:** Na to, že náhodně v krámě vášnivě dámě padl jsem za trofej.
H⁷ **E⁷**
 Tvrdila pevně: přijdu tě levně, nezoufej, ó jej, jej, jej, jej.
2. Jenže potom v naší vile, chovala se zhůvěřile,
 aby měla správné klima, dal jsem ji do trezoru, ať v klidu dřímá.
 Spánku se bráním už noc pátou, ne ale žalem nad tou ztrátou,
 jen hynu bázní, že kasař úlovek vrátí. **R.**
3. = 2

TRH VE SCARBOROUGH → OBSAH

→ Scarborough Fair

Am G Am

1. Příteli, máš do Scarborough jít,

C Am C D Am

dobře vím, že půjdeš tam rád.

Am C G/H Am G

Tam dívku najdi na Market Street,

Am G Am

co chtěla dřív mou ženou se stát.

2. Vzkaž jí, ať šátek začne mi šít,
za jehlu rýč však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit,
bude-li chtít mou ženou se stát.

3. Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaž jí prát
a ždímat v kvítku jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát.

4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
v něm se může na cestu dát.
S tím šátkem pak ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát.

5. Kde útes ční nad přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad.
Za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.

6. Osej ten sad a slzou jej skrop,
choď těm růžím na loutnu hrát.
Až začnou kvést, tak srpu se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.

7. Z trní si lůžko zhotovit dej,
druhé z růží pro mě nech stlát.
Jen pýchy své a Boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát.

TROCHU V HLAVĚ MÁM → OBSAH

1. Trochu v hlavě mám,
 $Em^7 \quad A^7$
 $Em^7 \quad A^7$
 chodím sem a tam,
 $D^6 \quad A^7 \quad D^6 \quad E^{b\circ}$
 bloudím, courám.
2. Chodím po Zlíně,
 $Em^7 \quad A^7$
 $Em^7 \quad A^7$
 voním po víně,
 $D^6 \quad A^7 \quad D^6$
 zpívám líně.
- R: Pane strážníku, ta trocha povyku,
 $D \quad D/C\# \quad Am/C \quad H^7$
 $Em \quad Gm \quad A^7$
 to nic není, to mívám ve zvyku.
3. Vždyť sám Alláh ví,
 $Em^7 \quad A^7$
 $Em^7 \quad A^7$
 že život bez lahví
 $D^6 \quad A^7 \quad D^6 \quad (E^{b\circ})$
 je zlý, prázdný.

TRPASLIČÍ SVATBA → OBSAH

- G C G A D⁷**
1. V lese, jó v lese na jehličí, koná se svatba trpasličí,
- G C H⁷C C^{#°} G Em A D⁷ G**
žádná divná věc to není, Šmudla už má po vojně, a tak se žení.
Malou má ženu, malinkatou, s malým věnem, malou chatou.
Už jim choděj' telegrámky, už jim hrajou Mendelssohna na varhánky.
- G D G D**
R: Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,
- G D**
protože láskou hoří i to srdce trpasličí,
- G D**
a kdo se v téhle věci jednoduše neopíčí,
- G DD⁷**
ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí.
2. Mají tam lásku, jako trámek, pláče tchyňka, pláče tchánek,
šťěstíčko přejou mladí, staří, v papinově hrníčku se maso vaří.
Pijou tam pivo popovický (ale jen malý), Šmudla se polil, jako vždycky,
Kejchal kejchá na Profouse, jedí hrášek s uzeným a nafouknou se. **R.**
3. V lese, jó v lese...

TRUBADŮRSKÁ → OBSAH

capo 3

Am Em Am C G E

1. Od hradu ke hradu putujem, zpíváme a holky muchlujem.

Am Am/G F^Δ F^Δ/F# Am Em Am

\: Dřív jinam nejdedem, dokud tu poslední nesvedem. :\

2. Kytary nikdy nám neladí, naše písne spíš kopnou než pohladí,
nakopnou zadnice ctihodným měšťanům z radnice.

G C Em F^Δ D⁹ G

- R:** Hop, hej, je veselo, pan kníže pozval kejklíře,

G C Em F^Δ Em Am

hop, hej, je veselo, dnes vítání jsme hosti.

G C Em F^Δ D⁹ G

Hop, hej, je veselo, ač nedali nám talíře,

G C Em F^Δ Em Am

hop, hej, je veselo, pod stůl nám hážou kosti.

3. Nemáme způsoby knížecí, nikdy jsme nejedli telecí,
spáváme na seně, proto vidíme život tak zkresleně.
4. A doufáme, že lidi pochopí, že pletou si na sebe konopí,
že hnijou zaživa, když brečí v hospodě u piva. **R.**
5. Ale jako bys lil vodu přes cedník, je z tebe nakonec mučedník.
Čekaj tě ovace, a potom veřejná kremace.
6. Rozdělej' pod náma ohýnky a jsou z toho lidové dožínky.
Kdo to je tam u kůlu? Ale, příliš si otvíral papulu.
Kdo to je tam u kůlu? Borec, za nás si otvíral papulu. **R.**
7. Od hradu ke hradu putujem, zpíváme a holky muchlujem.
Dřív jinam nejdedem, dokud tu poslední nesvedem.
8. To radši zaživa do hrobu, než pověsit kytaru na skobu.
A v hospodě znuděně čekat.

TŘEŠNĚ ZRÁLY → OBSAH

- C** **G⁷** **C**
1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E⁷ **Am** **F** **G⁷** **C**
 sladký třešně zrály a teplej vítr vál.
G⁷ **Am** **Dm** **G⁷** **C**
 A já k horám v dáli, k těm modrej m horám v dáli,
E⁷ **AmF** **Dm** **G⁷** **C**
 sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.
- C** **G⁷** **Am** **Dm** **G⁷** **C** **E⁷** **Am** **Dm⁷** **G⁷** **C**
R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály, sladký třešně zrály a jak to bylo dál?
- 2.** Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
 tak tam vám holka stála a bourák opodál.
 A moc se na mě smála, z dálky už se smála,
 i z blízka se pak smála a já se taky smál. **R.**
- 3.** Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
 dávno mě má ráda, prej, abych si ji vzal.
 Ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
 abych ji měl rád a žil s ní jako král. **R.**
- 4.** Pokud je mi známo, já řek' jenom: Dámo,
 milá hezká dámo, zač bych potom stál?
 Ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracy,
 svoji malou Gracy, a tý jsem srdce dal. **R.**
- 5.** Tam u tý skály dál třešně zrály,
 sladký třešně zrály a vlahej vítr vál.
 A já k horám v dáli, k těm modrej m horám v dáli
 sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

TŘEŠNIČKY → OBSAH

- G Am⁷ D G Am⁷ D**
1. Když Josef veselku chystal, byl už starý, skoro kmet,
G Am⁷D G Am⁷ D
a dívka Marie čistá, galilejský květ.
 2. Jednou se šli spolu projít, Josef nechtěl, ale šel,
vždyť byli jen krátce svoji a vzduch plný včel.
 3. Jednou se šli spolu projít, byl červen, třešni čas,
a jak tam pod stromem stojí, zní Mariin hlas:
 4. „Moh' bys, Josítku, prosím, pár třešni natrhat,
já dítě pod srdcem nosím, a co když má hlad?“
- D⁷**
- R:** Tu du dum...
5. Tu Josef si začal rvát vlasy: „Ó, já jsem naletěl,
kdopak moh' setřít asi tvoji nevinnosti pel?“
 6. „Víš, já mám trpělivost svatou, ale, to ti povídám,
ať ten, kdo je dítěti tátou, mu podá třešně sám!“
 7. A zatímco Josef tu běsní, náhle dětský hlásek slyš:
„Sehni se, milá třešni, k mojí mamince blíž!“
 8. A hle, strom se k zemi sklání, Marie trhá s úsměvem
a Josef nemá ani zdání, jak z té šlamastyky ven. **R.**
 9. „Můj Bože, já se tolik stydím, ale řekni, Pane náš,
kdy chceš přijít mezi lidi, kdypak narodit se máš?“
 10. „Já myslím tak šestého ledna, v době vánoc, v noční čas,
až se zjeví hvězda neposedná, tehdy přijdu mezi vás.“
 11. Roky skáčou jako hříbě, ale když se snese sníh,
lidé zpívají si příběh o těch třech a o třešních.

TŘI ANDĚLÉ → OBSAH

1. **A2** **Em D9 G F** **F E4 E**

Vza-hra-dě pod vr-bou smu-teč - ní se-dě-li ti - še jak pě-na tři

A2 **Em D9 G F** **Em Am**

an-dě-lé, dva by-li sku-teč - ní, ten tře-tí by - la mo-je že - na.

D9 D D4 **G A2** **D9 D D4** **G A2**

Při - sed-nout ne - měl jsem od - va - hu, ml - če - li pa - tr - ně omně.

A2 **Em D9 G F** **Em Am**

Du - ši mám čis-tou, jak pod-la - hu po ple-se v Ná-rod-ním do - mě.

2. Určitě skončili u cifer, sčítajíc všechny mé hříchy,
až si to přebere Lucifer, nejspíš se potrhá smíchy.
\\: Obloha zčernala sazemi z komínů vesmírných lodí,
dokud jsou andělé na Zemi, nic zlého se nepříhodí. :\\

TŘI BRATŘI → OBSAH

- Am** **D** **AmE**
1. Tři bratři žili kdy v zemi skotské, v domě zchudlém jim souzeno žít.
- Am** **D** **AmEm**
- Ti kostkama metali, kdo z nich má jíti, kdo z nich má jít,
- F** **C** **G** **Am**
- kdo z nich má na moři pirátem být.
2. Los padl a Henry už opouští dům, ač je nejmladší, z nich vybrán byl,
by koráby přepadal na moři žil, jen na moři žil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.
3. Po dobu dlouhou jak v zimě je noc, a tak krátkou jak zimní je den
už plaví se Henry, když před sebou objeví loď, pyšnou loď.
„Napněte plachty a kanóny ven!“
4. Čím kratší byl boj, tím byl bohatší lup, z vln už ční jenom zvrácený kýl,
teď Henry je boháč, když boháče oloupil loď potopil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.
5. Do Anglie staré dnes smutná jde zvěst, smutnou zprávu dnes dostane král,
ke dnu klesla pyšná loď, poklady Henry si vzal, si vzal,
střežte se moře, on vládne tam dál!

TŘI CITRÓNKY → OBSAH

C **Am** **Dm** **G⁷**

1. V jedné mořské pustině ztroskotal parník v hlubině,
jenom tři malé citrónky zůstaly na hladině.

C **Am** **Dm** **G⁷**

- R:** Rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču ču,
rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču ču,
rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču ču,

C

zůstaly na hladině.

2. Jeden z nich povídá: „Přátelé, netvařte se tak kysele,
vždyť je to přece veselé, že nám patří moře celé!“ **R.**
3. A tak se citrónky plavily dál, jeden jim k tomu na kytaru hrál,
a tak se plavily do dále, až na ostrov korálový. **R.**
4. Tam je však stihla nehoda zlá, byla to mořská příšera,
sežrala citrónky i s kůrou, zakončila tak baladu mou. **R.**

TŘI ČUNÍCI → OBSAH

- C** **Am**
1. V řadě za sebou, tři čuníci jdou, ťápají si v blátě cestou necestou,
Dm **G Dm** **G**
 kufry nemají, cestu neznají, vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí, uí, uí, uí, uí. . .
 2. Auta jezdí tam, nákladáky sem, tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
 žito křoupají, ušima bimbají, vyšli prostě do světa a vesele si zpívají. . .
 3. Levá, pravá, teď, přední, zadní, už! Tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
 lidé zírají, důvod neznají, proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají. . .
 4. Když kopýtka pálí, když jim dojde dech, sednou ke studánce na vysoký břeh,
 kopýtka máchají, ušima bimbají, chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají. . .
 5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak, k sobě přitisknou se, čumák na čumák,
 blesky blýskají, kapky pleskají, oni v dešti, nepohodě, vesele si zpívají. . .
 6. Za tu spoustu let, co je světem svět, přešli zeměkouli třikrát tam a zpět,
 v řadě za sebou, hele, támhle jdou, pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou. . .

TŘI KŘÍŽE → OBSAH

- Dm** **C** **Am**
1. Dávám sbohem břehům proklatejm,
 Dm **C** **Dm**
který v drápech má ďábel sám.
 C **Am**
Bílou přídí šalupa „My Grave“
 Dm **C** **Dm**
míří k útesům, který znám.
- R:** **F** **C** **Am**
Jen tři kříže z bílýho kamení
 Dm **C** **Dm**
někdo do písku poskládal.
 F **C** **Am**
Slzy v očích měl a v ruce znavený
 Dm **C** **Dm**
lodní deník, co sám do něj psal.
2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačka jen.
Chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno Stan. **R.**
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál. **R.**
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědomy měl, vedle nich si klek. . .
rec: „Vím, trestat je lidský, ale odpouštět
božský. Ať mi tedy Bůh odpustí.“
- R:** Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník a v něm, co jsem psal.

TUNEL JMÉNEM ČAS → OBSAH

1. **E** **G#m** **E7** **A**
Am **E** **F#** **H7**
Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů,
těch asi už se nezbavíš do posledních dnů.
E **G#m** **E7** **A**
A hvězdy žhavejch uhlíků ti nikdy nedaj spát,
Am **E** **F^Δ** **E**
tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.
2. Už tolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat?
Proč vlaky, co si každou noc pod oknem laděj hlas,
polyká díra kamenná – tunel jménem Čas?
3. Co všechno vlaky odvezly, to jenom pánbů ví,
tvý starý lásky mladej hlas a slova bláhový.
A po kolejích zmizela a spadla za ní klec,
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.
4. A zvonky nočních nádraží i vítr na tratích
a honky tonky piáno a uplakanej smích
a písničky a šťastný míle na tuláckej pas
už spolkla díra kamenná – tunel jménem Čas.
5. Než poslední vlak vodjede, a to už bude zlý,
snad nákej minér šikovnej ten tunel zavalí.
A veksl zpátky přehodí v tý chvíli akorát,
i kapela se probudí a začne zase hrát.
6. Vlak v nula nula dvacet pět bude ten poslední,
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední.
Ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
tu černou díru kamennou – tunel jménem Čas

TVOJE SNÍDANĚ → OBSAH

→ Time in a Bottle

(capo 5)

I: Dm Dm^ΔDm⁷ Dm⁶ Gm⁶ A⁷

1. Jsem sám, vedle zbyl prázdný polštář,
z něj tvá vůně málem šla pít.
To víš, spal bych dál, ale tvůj hlas mě zval,
chtěl bych zas tvoji snídani mít.

2. Jen chléb, máslo džem, čaj byl horký,
já vylít jak vrabčáci z hnízd.
Jak vích, v hlavě ráj, i když spálil mě čaj,
chtěl bych zas tvoji snídani jíst.

- R:** Pak tu rozchod byl jen díky náhodám,
nikdo nás už neoddá, láska z prázdnin.
Jsi možná dál, jak počasí,
a ten tvůj žár dál zápasí s tvou bází.

3. Čas šel, jsem jak vůz, mírně jetý
a v týle pruh od bílých křídel.
Čert ví, kde se on vzal, já bych žáčkem byl dál,
chtěl bych zas tvoji snídani mít. **R.**

TWIST AND SHOUT → OBSAH

→La Bamba

1. Well shake it up baby now, (*shake it up baby*)
A⁷ D G A
 twist and shout! (*twist and shout*)
A⁷ D G A
 Come on, come on, come on, come on, baby now, (*come on baby*)
D G A
 come on and work it on out. (*work it on out, ooh*)
2. Well work it on out, (*work it on out*),
 you know, you look so good! (*look so good*)
 You know you got me goin' now, (*got me goin'*)
 just like I knew you would. (*like I knew you would, ooh*)
3. = 1.
4. You know you twist it little girl, (*twist it little girl*)
 you know, you twist so fine. (*twist so fine*)
 Come on and twist a little closer now, (*twist a little closer*)
 and let me know that you're mine. (*let me know you're mine, ooh*)
- A A⁷
 B: Aah, aah, aah, aah, aah, wow, yeah!
5. Baby now, (*shake it up, baby*)
 twist and shout! (*twist and shout*)
 Come on, come on, come on, come on, baby now, (*come on baby*)
 come on and work it on out. (*work it on out, ooh*)
6. = 4.
7. Well shake it, shake it, shake it baby now. (*shake it up, baby*)
 Well shake it, shake it, shake it baby now. (*shake it up, baby*)
 Well shake it, shake it, shake it baby now. (*shake it up, baby*)
A A⁷ A B H C C[#] D D⁹
 Aah, aah, aah, aah.

UKOLÉBAVKA PRO KUBU A LENKU → OBSAH

1. **G** **G/F Em⁷** **D G**
 Den už se sešeřil, už jste si dost užili,
Am C D⁷ **Am D⁷**
 tak hajdy do peřin a ne, abyste tam moc řádi li!
G G/F Em⁷ **D G**
 Zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
Am C D⁷ **Am D⁷**
 přejme si hezký sen a kéž by se nám to splnilo,
G Em Hm Em Am D⁷
 na, nana na na na na, nana na, aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

- R:** **G C G D G**
 Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly.
G C G D G
 Hajduly dajdy, každý svou peřinu najdi.
G D G DG
 Haja jaja jaja ja ja, Kuba, Lenka, máma a já.
G C G DG
 Zítra, dřív než slunce začne hřát, dobrou noc a spát.

2. V noci někdy chodí strach, srdce náhle dělá buch-buchy,
 nebojte, já spím na dosah, když mě zavoláte, zbiju zlé duchy,
 zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
 přejme si hezký sen a kéž by se nám to splnilo,
 na, nana na na na na, nana na, aby hůř nebylo, to by nám stačilo. **R.**

UTEKL JSEM OD MANŽELKY K MAMINCE → OBSAH

D

1. Utekl jsem od manželky k mamince,

D

vodila si do kvartýru cizince.

G

Za svůj život byla nejdal na Slapech,

D

G

tak si snaží vynahradiť na chlapech

A

G

D

svoji dávnou touhu poznat celej svět.

2. Načapal jsem u ní jednou Japonce,
daroval jí korále až z Jablonce.
Jednou zase s jedním chlápkiem z Tchaj-wanu
znesvětili okrem spálne aj vanu.
To ta její touha poznat celej svět.
3. Pozvala si domů čtyři Araby
za poslední LP desku od Abby.
Někdy byla zatížená na Indy,
Portugalce nechala si na jindy.
To ta její touha poznat celej svět.
4. Když jsem našel u ní chlapa z Bejrútu,
nemoh' jsem už trpět ani minutu.
Hlavu jsem měl těžkou jako z olova,
opustil jsem navždy teplo domova
pro tu její touhu poznat celej svět.
5. Ještě jsem se vracel zpátky pro šálu,
už tam svlíkal kabát chlápek z Nepálu,
utekl jsem od manželky k mamince,
nezveme si domů žádné cizince.
Když, tak jenom strejdu z Český Třebový.

UŽ KONÍČEK PÁDÍ → OBSAH

1. C^7 F C
Znám zem plnou mlíka a buclatejch krav,
 G^7 C
kde proud řeky stříká na dřevěnej splav.
 C^7 F C
Mám jediný přání, snům ostruhy dát
 G^7 C
a pod známou strání zas kuličky hrát.

R1: Už koníček pádí a zůstane stát,
až v tý zemi mládí, kde já žiju rád.
A slunce tam pálí a pořád je máj
a ceny jsou stálý a lidi se maj'.

2. Když všechno je známý, zvuk tátovejch bot
a buchty mý mámy a natřenej plot.
Z něj barva už prejská, ale mně je to fuk,
já, když se mi stejská, jsem jak malej kluk. **R.**

3. V tý zemi jsou lípy a ve květech med
a u sudů pípy a u piva led.
A okurky v láku a cestovní ruch
a hospod jak máku a holek jak much.

R2: A slunce tam pálí a pořád je máj
a ceny jsou stálý a lidi se maj'.
Už koníček pádí a zůstane stát,
až v tý zemi mládí, kde žiju tak rád.

UŽ NECHCI SE VDÁT → OBSAH

I: Dm⁷ G⁷ C^ΔAm⁷ Fm G⁷

C G C^Δ C⁷ Dm⁷ G⁷ C^Δ C⁷

1. Zas půlnoční vlak houká tmou, tu chvíli dávno znám.

Dm⁷ G⁷ C^Δ Am⁷ Dm⁷ G⁷ C

Tak dávno znám, jak lásku zlou, co zbloudila cestou k nám.

G C F

R1: Tmou dál jiskry syčí, když hlásí svůj pád,

C G⁷ C F C G C G

už nechci být ničí, už nechci se vdát.

2. Měl žár jak hříbě půlroční, jak dítě rád se smál.

Ten proklatej vlak půlnoční to hříbě sladký mi vzal. **R1.**

3. Svý štěstí v mracích zářivých čtem v sladký závratí,

pak náhlý mráz je změni v sníh a nikdy je nevrátí. **R1.**

4. Když zahouká vlak půlnoční je marný zkoušet spát,

měl žár jak hříbě půlroční, ten vlak mi ho neměl brát.

G C F

R2: Tmou dál jiskry syčí, když hlásí svůj pád,

C G⁷ C Fm G⁷ C^Δ

už nechci být ničí, už nechci se vdát.

UŽ SE NÁM ČAS KRÁTÍ → OBSAH

- Am** **C** **G** **C** **C⁷**
1. Kde je, kde je sláva Říma, kde je, kde je sláva Říma?
F **Am** **Em** **Am** **C** **G** **C** **E⁷**
 V dávných troskách dávno dřímá, tam, kde i světlo mizí v tmách.
2. \: Kudy bloudí dávná slova? :\
 Zjeví se a ztratí znova, tam, kde i světlo mizí v tmách.
- R:** \: Už se, už se nám čas krátí, :\
 přijde den a půjdeme spát, tam, kde i světlo mizí v tmách.
3. \: Kam se, kam se ztratí činy? :\
 Mrtvé činy z naší viny – tam, kde i světlo mizí v tmách.
4. \: Kam se, kam se ztrácí touha? :\
 Únava nám zbývá pouhá tam, kde i světlo mizí v tmách.
- R.**
5. \: Kde jsou, kde jsou velké lásky? :\
 Půvabné jak semikrásky – tam, kde i světlo mizí v tmách.
6. \: Kde se, kde se skrývá pravda? :\
 Pálená i mrazem zvadlá, dál vábně voní věčnou tmou.

UŽ TO NENAPRAVÍM → OBSAH

capo 3

R: \: Vapvava dapvava davapa vadava dabvava davada vappa
 vava davapa vava davapa va davaduva :\
Am **D**
F **E** **Am**

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
 ten vlak, co jsem jím měl jet na koleji dávno nestál.
 V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,
 já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
 že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka zadní otevřená, zadní otevřená.
 Já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
 to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet, že jsi unavená, ze mě unavená. **R.**

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho;
 může za to vinný sklep, že člověk často sleví.
 Já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
 čekala jsem dobu dlouhou víc než dost, kolik přesně, nevím.
 Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
 já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase, láska nerezaví, láska nerezaví.
 Ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
 byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý, už to nenapravím, už to nenapravím. **R.**

UŽ TY PÍLKY DOŘEZALY → OBSAH

D A⁷ D A⁷ D A⁷ D A⁷

1. Už ty pilky dořezaly, už ty mlynky domlely,

D A⁷ D A⁷ D A⁷ D A⁷

už sedlaci vymlátili, majú prázne stodoły.

2. Jura enem poskakuje, Hanka se zas jen toči,
muzikanti podřimují, hrom ať do nich uhodí.

VADÍ, NEVADÍ → OBSAH

C **Dm**
Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
G⁷ **C** **G⁷**
hlavně nesmí býti smutno, natož, aby se brečelo...

C **Dm**
Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí,
G⁷ **C**
nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.

Am **C** **Am** **C**
Nemít prachy, nevadí, nemít srdce, vadí,
Am **C** **Am** **F** **G** **(G⁷)**
zažít krachy, nevadí, zažít nudu, jó, to vadí, to vadí.

\: Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo. :\

VALČÍČEK → OBSAH

R: Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát, ať ti každěj den připomíná,
 \: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád, ať ti každěj den připomíná. :\

1. Kluka jako ty hledám hledám už spoustu let, takový trochu trhlý můj já,
 dej mi ruku, pojd', půjdeme šlapat náš svět, i když obrovskou práci to dá.
2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš, ani já nejsem žádněj ideál.
 Hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš, to je pouto, co vede nás dál. **R.**

VÁLKA RŮŽÍ → OBSAH

1. **Dm G Dm A**
 Už rozplynul se hustý dým, derry down, hey, down, hey down,
Dm Gm Dm A
 nad ztichlým polem válečným, derry down,
F C A Dm B A
 jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
Dm Gm A Dm
 je válka růží, derry derry derry down hey down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hey down, hey down,
 kdo zabíjí, ten nepláče, derry down.
 Na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
 je válka růží, derry derry derry down, hey down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hey down, hey down,
 dva rody živí jeden hněv, derry down.
 Kdo změní, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancasterům?
 Je válka růží, derry derry derry down, hey down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hey down, hey down,
 však hlína pije jednu krev, derry down.
 Ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
 je válka růží, derry derry derry down, hey down.

VANDROVÁNÍ → OBSAH

D G

1. Jsem student v Praze rád jsem studoval

D Em D

krásnou dívku jsem přitom věrně miloval,

A Hm A

jiný má ji teď, mě už nechce znát,

D Em A D D D^{sus4} D

proto sám šel jsem vandrovat.

2. Je smutná tahle dlouhá cesta má,
přítel hlad, hůl a stará vesta odraná.
Bůh sám ví, kde dnes budu nocovat,
přesto dál musím vandrovat.

A D A F#m EmHm EmHE A E

- R:** Já vím, že prchám marně, ať dojdu sebedál než

A D Hm A D G AD D^{sus4} D

slunce zajde, mě vždycky najde můj průvod, stesk a žal. ×2

3. Mně v žilách prudce proudí mladá krev,
místo lásky však v srdci zbyl jen hořký hněv,
vím, že víc nechci nikdy milovat,
jenom sám budu vandrovat.

4. Až přijde den a dojdu na štaci,
odkud cesta jde, co se nikdy nevrací,
nemám strach, jestli stačím sbohem dát.
Budu sám, jak jsem zvyklý, vandrovat. **R.**

VANDROVNÍ → OBSAH

capo 2 (originál capo 4)

G

1. Svět byl krásnej, umytej,

Am

jak pěkná holka, co má dvacet

C

a já sám celtou přikrytej

D⁷

G

C

G

chystal se dál, pročpak se vracet?

2. Petr nás máchal celou noc
a co my jsme mu dali jmen,
uhasil oheň, zlej byl moc
daleko dřív než přišel den.

Em

Hm

C

G

R: Bylo to postý a jako prvně znovu,

Em

Hm

C

G

znám chvíle prostý, v noci slýchám sovu.

Em

Hm

E⁷

Am

Spali jsme pod stromy, v čekárnách podél dráhy,

A⁷

D⁷

promrzlí doufali, že rozední se záhy.

3. Les kouřil jako ranní čaj
a slunci nechtělo se vstávat,
počasí, jak by nebyl máj,
trpěl jsem jednou ze svých nálad.

4. Pak píseň napsal na papír,
kritik by šílel, dejme tomu,
nebyl v ní chýr a netopýr,
jen smutek, že už musím domů. **R.**

VARIACE NA RENESANČNÍ TÉMA → OBSAH

I: Em Em⁷ Em⁶ Em Em⁷ Em⁶

1. **Em** Láska je jako večernice **C D** plující černou oblohou, **Em**
Em zavřete dveře na petlice, **C D** zhasněte v domě všechny svíce **Em**
Em a opevněte svoje těla, vy, **C D** kterým srdce zkameněla. **Em**

R:

Em Em⁷ Em⁶ Em Em⁷ Em⁶

2. Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
 námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána.
 Láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
 které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest,
 které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest. **R.**
3. Láska je jako večernice plující černou oblohou,
 náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
 náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou. **R.**

V BUFETU → OBSAH

- C** **Em**
1. Jen nechte trpaslíka Ondřeje,
Am **Em**
jen ať si dá, co hrdlo ráčí.
Am F **C** **Em⁷** **A⁷**
Ať se, chudák malej, taky jednou poměje,
D⁷ **G**
všechno platím, a tak o co vlastně kráčí?
- 2.** Jídlo je nejlepší lék na lásku,
v tomhletom mám už trochu školu.
Když jsem ho našel, jeho život visel na vlásku,
vrhnul se v zoufalosti ze psacího stolu.
- F** **G** **C** **Am Dm** **E** **Am**
R: Srdce má rozervané na hadry, pro jednu trpaslici ze sádry,
A^{b7} **C** **A⁷D⁷** **G**
byla tak krásná, až se věřit nechtělo, jako by ji uplácal sám Michelangelo.
F **G** **C** **Am Dm** **E** **Am**
Nosil jí rybízové korálky, koukala nepřítomně do dálky,
A^{b7} **C** **A⁷ D⁷** **G** **C**
tak velkou láskou ji, chudák, zahrnul, že by se i kámen nad ním ustrnul, ale sádra ne.
- 3.** Tak, prosím, nechte toho Ondřeje,
jen ať si dá, co hrdlo ráčí.
Když už mu osud v lásce zrovna dvakrát nepřěje,
všechno platím, a tak o co vlastně kráčí?
- 4.** Ať jsme velký nebo maličký,
na jedný lodi všichni plujem.
Koukejte, jak mu jedou laskonky a chlebíčky!
Než končit s životem, je lepší dostat průjem. **R.**

VČERA → OBSAH → Yesterday

C Hm⁷E⁷ Am G F
1. Píšu vám, ještě včera jsem byl blízko vás,
G C
to byl včerejšek, však čas je čas
Am D⁷ F C
a já tu sám teď píšu vám.

2. Bohužel, když jsme včera šli tím údolím,
kdo si ve mně, s kým teď zápolím,
řek víc než měl, ach bohužel.

E E⁷ Am G F Am Dm G⁷ C
R: Náhlý útěk váš platím dráž, čím míň slz mám.
Pár svých hloupých vět chci vzít zpět a píšu vám.

3. Píšu vám, i když po včerejšku jsem si jist,
že vy nebudete stejně číst,
co sám a sám teď píšu vám. **R.**

VČERA Z VEČERA → OBSAH

Z MUZIKÁLU NOC NA KARLŠTEJNĚ

- Am** **E**
1. Včera z večera mor a cholera napadli mě páni.
E⁷ **Am**
Včera z večera mor a cholera zkazili mu spaní.
2. Dna a oubytě v šedým hábitě přišli ke mně včera.
Dna a oubytě v šedým hábitě, přišla něčí. . . přišla něčí dcera.
- C** **G**
C: Dna a oubytě v šedým hábitě,
Am **E**
dna a oubytě, čert už aby tě!
Am
Dna a oubytě, čert už aby tě,
E **Am**
je v tom něčí. . . je v tom něčí dcera.

V DOBRÝM I ZLÝM → OBSAH

I: Roky jdou, roky jdou, roky se řítí, jak divoký býk koridou, ó.

R: V dobrým i zlým táhnem' s vámi tu káru dál, zas
v dobrým i zlým z boudy, kde život šmíru bral,
v dobrým i zlým tímhle slzavým údolím, dál v dobrým i zlým.

R.

1. Když mrak hnaný větrem štípal do očí, dál v dobrým i zlým,
my věřili že osud vítr otočí, dál v dobrým i zlým. **R.**

2. Teď mávátká bláznů nám mávají, dál v dobrým i zlým,
a maškary na svou šanci čekají, dál v dobrým i zlým. **R.**

C: Dál v dobrým i zlým, (*dál v dobrým i zlým*) dál v dobrým i zlým...
Roky jdou a my táhnem' tu káru svou, ó,
v dobrým i zlým, v dobrým i zlým,
dál v dobrým i zlým.

VEČERNÍČEK → OBSAH

- C** **F**
1. Umí jenom čtyři slova, dobrý večer, dobrou noc,
G **C**
každý den je říká znova, nenamluví toho moc.
C **F**
Koně řídí, auto řídí, jezdí na kole taky,
G **F** **G C**
je tu pro nejmenší lidi, rozdává jim letáky.
- C F G C**
R: malí dopředu, větší dozadu,
Am F G
ruce pod bradu, přijíždí k nám Večerníček.
C F G C
Všichni najednou, tiše usednou,
Am F G C
přímo před bednou, přijíždí k nám Večerníček.
- 2.** Když hodiny bijou sedmou, malé děti v pyžamech,
ochotně si k němu sednou mezi kapradí a mech.
Čepici má papírovou, letos, jako předloni,
pohádku vám poví novou, a po ní se ukloní. **R.**
- C:** Přijíždí k nám Večerníček.

VEĎ MĚ DÁL, CESTO MÁ → OBSAH

D Hm A G D
1. Někde v dálce cesty končí, každá prý však cíl svůj skrývá.

Hm A G D
Někde v dálce každá má svůj cíl, ať je pár mil dlouhá nebo tisíc mil.

D A Hm G
R: Veď mě dál, cesto má, veď me dál, vždyť i já

D A G D
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, veď mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách, všechny známe je, jen ta má mi zbývá.
Je jak dívky, co jsem měl tak rád, plná žáru bývá, hned zas samý chlad. **R.**

Hm A D
B: Pak na patník poslední napíšu křídou

G D A D A
jméno své a pod něj, že jsem žil hrozně rád.

Hm C
Písně své, co mi v kapsách zbydou

G D A A⁷
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát. **R.**

VELIČENSTVO KAT → OBSAH

- Dm** **C** **Dm F** **Gm** **A**
1. V ponurém osvětlení gotického sálu, kupčiči vyděšení hledí do misálů
Dm **B** **C** **F C** **Gm** **Dm** **A⁷** **Dm**
 a houfec mordýřů si žádá požehnání, \: vždyť první z rytířů je Veličenstvo kat. :\
2. Kněz-dábel, co mši slouží, z oprátky má štolu, pod fialovou komží láhev vitriolu.
 Pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi \: prvního z rytířů, hle, Veličenstvo kat. :\
- F** **C** **B** **C**
- R1:** Na korouhvi státu je emblém s gilotinou,
F **C** **B**
 z ostnatého drátu páchne to shnilotinou.
Gm **Dm**
 V kraji hnízdí hejno krkavčí,
Gm **A**
 lidu vládne mistr popravčí.
3. Král klečí před Satanem, na žezlo se těší a lůza pod platanem radu moudrých věší.
 A zástup kacírů se raduje a jásá, \: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo kat. :\
4. Na rohu ulice vrah o morálce káže, před vraty věznice se procházejí strážé,
 z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,\:že prvním z rytířů je Veličenstvo kat:\
- R2:** Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
 děti mají rády kornouty se zmrzlinou.
 Soudcové se na ně zlobili,
 zmrzlináře dětem zabili.
5. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat, jak zakázali psát a zakázali zpívat.
 A bylo jim to málo, poručili dětem \: modlit se, jak si přálo Veličenstvo kat. :\
6. S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl, syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil.
 Jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší, \: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo
 kat. :\

VELKÝ VŮZ → OBSAH

Em

I: Jít tmou může, kdo hvězdy zná. . .

Em A Em Em A Em

R: Běž dál, teď nesmíš to vzdát, běž dál, svý štěstí zkus.

G D Em Hm Em Hm Em

Pro ty, kteří táhnou na sever jak hejna nočních ptáků tmou svítí Velký vůz.

Em

1. Tvoji dlouhou pouť přetne kalná řeka, běž dál a svý štěstí zkus.

G D Em Hm Em Hm Em

Tam za vodou je svoboda, tam starý muž tě čeká, tmou svítí Velký vůz **R.**

2. Náhle končí cesta, dál je jen mrtvá pláň, běž dál, svý štěstí zkus.

Močál čeká na chybu, ten močál chce svou daň, tmou svítí velký vůz. **R.**

3. Než se vzbudí den, musíš provést svůj plán, běž dál, svý štěstí zkus.

Bílé ta noc ošálí, černým znamením dal Pán, tmou svítí Velký vůz. **R.**

4. Klesáš únavou, vždyť chvíli počkat ses bál, běž dál, svý štěstí zkus.

Levá, pravá, o kousek dál tmou svítí Velký vůz. **R.**

VELRYBÁŘSKÁ VÝPRAVA → OBSAH

- C** **F** **G⁷** **C**
1. Jednou plác mě přes rameno Johny, zvanej Knecht:
Am **Dm** **G⁷**
„Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft.“
Objednal hned litr rumu, a pak něžně řval:
„Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár.“
- R:** **C** **F** **G⁷** **C**
\\: Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se,
Am **Dm** **G⁷** **C**
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože :\\
2. Brigga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce.
Vypluli jsme časně z rána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol. **R.**
3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz.
Na pobřeží místo ženskejch mávaj tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš žádnou legraci. **R.**
4. Když jsme domů přípluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok.
„Místo velryb v grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.“ **R.**
5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi.
Z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed! **R.**

VERONIKA → OBSAH

- 1.** C G^7
 Ó Vero, Veroniko, zlé je to se mnou, co ty víš, co ty víš? (*ó Vero, Veroniko*)
 G^7
 Jak kytka v chladnu, sám tady chřadnu,
 C D^7 G
 vážně i v žertu posílám k čertu to, že ty nejsi blíž.
- 2.** C G^7
 Ó Vero, Veroniko, láska na dálku to je hrob, to je hrob! (*ó Vero, Veroniko*)
 Dm^7 G^7 C A^7
 Nudím se tady, přes klady mám i vady,
 D^7 G^7 C
 jak u všech všady mám si říci: stop!
- B:** Fm^6 $F\#\circ C^7$ F
 Na sta krásných pavučinek okolo mne spřádá síť,
 E^7 A^7 D^7 G^7
 odvádí mne od vzpomínek, mlčky říká: chyt' se, chyt'!
- 3.** C G^7
 Ó Vero, Veroniko, zlé je to se mnou, proč si lhát, proč si lhát? (*ó Vero, Veroniko*)
 Dm^7 G^7 C A^7
 Proč jsou tu jiné a jenom, jenom ty ne,
 Dm G^7 C C^7 A^7
 a proč tě mám tolik rád, tolik rád?
 Dm^7 Fm^6 G^7 C
 A proč tě mám tolik rád?

VERUNČINA PÍSEŇ → OBSAH

G **D** **C** **D**

R1: Jdu si tak po Krnově dál, nevím kudy nevím kam.

G **D** **C** **D**

Přesto jen jeden cíl mám, přece Albert, no a taky škola má.

D **Am** **D** **Am**

1. Jedu vlakem do stanice Krnov, osobákem, ze stanice Východ,

D **Am** **D** **Am D**

vystoupím a nevím kudy kam, opravdu hodně, hodně divný pocit mám. **R1.**

2. První praxe byla motivace a maturita byla daleko,
děti nevěděly, co je čeká, jenom věděly, že každá učitelka je skvělá.

R2: Já šla jsem po Krnově dál, věděla jsem kde a věděla jsem kam.
Ročníky jen proplouvám a čekám na to, co bude dál.

3. Maturita už se hlásila, několik měsíců samostudia,
těžké období prožili jsme, ale teď už můžeme jen veselit se.

R3: Už nechodíme po Krnově, máme to v kapse a ve složce.
Teď jenom ahoj, nazdar, čau, tuhle píseň už raději neznám.

VE SKŘÍNI → OBSAH

capo 1

- D A D G A
1. Kdesi dole v babiččině skříni, bydlí beduáni, v její skříni.
 D A D G A D
 Křičí na mě, kámo, dej mi čoudu, cígo za velblouda, křičí na mě.
- G D AD G D A
- R:** Dlouhý karavany jdou hlavní třídou, dlouhý karavany jdou, já jdu s nima
 G D AD G D AD
 zapít trable, který jsou, který přijdou, je to příma, chvíli být mezi svýma.
2. Člověk míní, Pámbu zase mění, beduáni v skříni zabydlení
 karty hrají, pijí vodu z misek, kdy je Šrámkův Písek⁵⁰ vyzvídají. **R.**
- D A D G AD
3. V šeru skříně tiše dřepí blázen, touží po oáze, po tvém klíně.

⁵⁰Šrámkův Písek je přehlídka neprofesionálních divadelních souborů, jejichž inscenace se vyčleňují z tradičního proudu divadla, používají osobité a experimentální tvůrčí postupy nebo se pohybují na pomezí divadla a dalších uměleckých druhů.

VESNICKÁ ROMANCE → OBSAH

- A** **E** **E⁷** **A**
1. Když přelo, jen se lilo a tele doma nebylo,
A⁷ **D** **A** **E⁷** **A**
jela Anička na kole hledati tele na pole.
2. Na poli tele nebylo, a přelo, jen se lilo.
Na poli byl jen Pepíček, on jí nabídl deštníček.
3. A za ruce se držíce, došli na okraj vesnice.
Slunce už zase svítilo, nepršelo a nelilo.
4. Andulko, mé dítě, vy se mi tuze líbíte,
spatřila malou rybičku, jak polykala vodičku.
5. A od té doby kdekdo ví, že život není růžový,
že za pecí je tepleji, než ve švestkové aleji.

VÍLA → OBSAH

capo 4

- G** **C** **D**
1. Znal jsem jednu vílu, která tančívala na louce
Em Hm C Em D
 u silnice, která vedla z Brna do Olomouce.
Em Hm C G D
 Zlehounka se dotýkala vousů strejdy ječmene,
G C G D G
 a já čekal, až jí hebké šaty sklouznou z ramene.
2. Šaty sklouzly a já koukal, ležel v trávě, tajil dech,
 miliony galaxií běhaly mi po zádech,
 jelikož však měl jsem rýmu, kýchl jsem a stalo se,
 že se lekla a skončila ten svůj tanec na nose.
3. Přišla ke mně jen tak, nahá, a beze všech rozpaků
 jemným hlasem zazvonila: „Co šmíruješ, prasáku?“
 Vod tý doby moje duše ztvrdla jako z ocele,
 netoulám se po loukách a radši koukám na tele-vizi.

VÍM, VÍM → OBSAH

C **F**

R1: Víím, víím, že cestou tou

C **G⁷/G A A# H C D D#**
někam musím dále jít,

C/E **F**
víím, víím, že ani jednou

C **G⁷** **C**
v životě nesmím milou zřít.

C **Em** **F** **c**

1. Vše, co jsem měl, to jsem opustil,

F **G⁷** **C**
jen proto, abych viděl světa kraj,

C **Em** **F** **C**
zklamání větší jsem však nezažil,

F **G⁷** **C**
tak řekněte mi, kde najdu ráj? **R1.**

2. Skřítko, co jsem ho jak dítě znal,
toho o radu jsem požádal,
on mi na kolena přikázal
a tiše mi povídal:

R2: Víš, víš, že cestou tou
někam musíš dále jít,
víš, víš, že ani jednou
v životě nesmíš milou zřít.

3. Zpátky chci k tomu, co jsem opustil,
teď už jsem viděl světa kraj,
zklamání větší jsem snad nezažil,
teď víím, víím, že doma je ráj. **R1.**

VÍNEČKO BÍLÉ → OBSAH

C G⁷ C F C

1. Vínečko bílé, jsi od mé milé.

C C⁺F GG⁺C G⁷ C

\: Budu ťa pít, co budu žít, vínečko bílé. :\

2. Vínečko rudé, jsi od té druhé.

\: Budu ťa pít, co budu žít, vínečko rudé. :\

3. Vínečka obě, frajárky moje.

\: Budu vás pít, co budu žít, vínečka obě. :\

VINNETOU → OBSAH

- C** **Am Em G⁷**
- 1.** Tam v horách nad strží, kde nikdy nemlží,
C C⁷ F C Dm⁷ C
tam věčný oheň plá, tam není zima zlá.

- 2.** Tam sídlí indián, všem známý rudý pán,
co toužil volnost mít, neváhal pro ni bdít.

- F C Dm G⁷ C**
- B:** Čas letí stoletím, tam oheň praská dál,
C⁷ F C Dm⁷ C
dost možná je to tím, že v knihách pan May psal:

- 3.** Kde sídlí indián, tam šípům směr je dán.
Směr hlídá Vinnetou, bdí nad ním Manitou.

VIRGINIE → OBSAH

- I:** Za zády mám už Virginii, vzduch ještě voní tabákem,
 táta s mámou dál tam žijí, jedinej syn je tulákem.
1. Jen Bůh sám ví, proč nejsem líný, jen Bůh sám ví, proč jsem se dal
 tam na sever, do Karolíny za dívkou, kterou jsem znal.
2. Jít jako blesk, vzpomínky z mládí, na lukách seno dozrává,
 stesk je ten tam, kraj mého mládí vstříc ruku svou mi podává.
3. Tenkrát jsem stál a jen se díval, jak krásná je až k závratí,
 pak jsem jí v trávě tiše zpíval, ten večer víc se nevrátí.
4. Určitě vím, že tančit chtěla, však nesměla jít do baru,
 přitom krásný oči měla, zelený jak rub *rub rub rub rub* dolaru.
5. O lásku svou se tolik bála, měsíc nás nocí provázel,
 tam v jahodách mi ústa dala a já jsem s tátou na jih jel.
6. Teď jí jdu říct, jak se mi stýská, únavou nohy z olova,
 mě nesou tam, kde vítr pí - - ská příběhy křížů hřbitova.
- C:** Za zády mám už Karolínu, zem, co jsem míval nejvíc rád,
 někdo má lásku, někdo hlínu, někdo je sám už napořád.

VÍTR TO VÍ → OBSAH

A D A A D E

1. Míle a míle jsou cest, které znám, jdou trávou i úbočím skal.

A D A F#m A D E

Jsou cesty zpátky a jsou cesty tam a já na všech s vámi jsem stál.

A D A A D E

Proč ale blátem nás kázaly vést a špínou si třísnily šat?

D E A F#m

- R:** To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,

D E A

ten vítr, co právě začal vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest a dál po nich zástupy jdou.

Kříže jsou bílé a lampičky hvězd jen váhavě svítí tmou.

Bůh ví, co růží, jež dál mohly kvést, spí v hlíně těch práchnivých blat? **R.**

3. Dejte mi stéblo a já budu rád, i stéblo je záchranný pás.

Dejte mi flétnu a já budu hrát a zpívat a ptát se vás:

„Proč jen se účel tak rád mění v bič a proč, že se má člověk bát?“ **R.**

- C:** Ten vítr, co začal právě vát.

VĽAK → OBSAH

- D** **G**
1. Došlo uhlí, došla pára, vlak nám umřel mezi poli,
Em **A⁷** **D**
 pod oblohou plnou velkých hvězd.
D **G**
 Dělíme se o cigára, mlčíme a ticho bolí,
Em **A⁷** **D**
 jen babka v kupé nepřestala plést.
- Hm** **F^{#m}** **G** **D** **G** **A⁷**
- R:** Jehlice cinká o jehlici, jak dva malí rytíři, co zkrížili své zbraně
Hm **F^{#m}** **E⁷** **E⁴** **A⁷**
 kvůli té letité krasavici, co je v AZ magazínu hned na první straně.
2. Došlo uhlí, došla pára, Pán Bůj ví, co bude s námi,
 strojvůdce si serval stejnokroj.
 Dělíme se o cigára a prsty té staré dámy
 stále vedou nerozhodný boj. **R.**
3. Došlo uhlí, není šťáva, klopýtáme mezi pražci,
 jen babka v kupé sedí a plete dál.
 Na poměry už nenadává, podle ní jsme všichni šašci,
 přece kolikrát už ten vlak s náma stál,
- Hm** **Em** **A⁷** **D** **Hm**
- C:** že jo, a navíc aspoň v klidu doplete ten šál,
Em **A⁷** **D** **Hm**
 dvoumetrový bleděmodrý šál,
Em **A⁷** **D** **Hm**
 čtyřmetrový bleděmodrý šál,
Em **A⁷** **D** **Hm**
 stometrový bleděmodrý šál,
Em **A⁷** **D** **Hm**
 tisíc a půlmetrový bleděmodrý šál...

VLAK V 05 → OBSAH

- A** **E**
1. Já ti řeknu, proč jsem dneska divnej tak, když v dálce za tunelem začne houkat vlak,
A **E**
 proč nechávám svou cigaretu vyhasnout a každou chvíli stojím jako solnej sloup.
 2. Touhle tratí já jsem jezdil řadu let,
 mašina a koleje byly můj svět,
 a parta z vlaku, se kterou jsem chodil pít:
 strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.
 3. Jednou když jsme jeli z Frisca v 05,
 tahle trať nebejvala nikdy žádněj med,
 po banánový slupce sklouz' a z vlaku slít'
 a pod kolama zůstal mladej brzdař Kid.
 4. Za rok nato zase z Frisca v nula pět
 vyjel si Mike-mašinfíra naposled,
 tam v zatáčce za tunelem při srážce
 z budky vylít' a zlomil si vaz o pražce.
 5. Pak už jsem zbyl jen já a Výhybka Joe,
 ale neštěstí chodilo kolem nás dvou,
 jednou Výhybka Joe už nevrátil se zpět,
 ani on, ani ten vlak z Frisca v 05.
 6. Takže už víš, proč jsem dneska bledej tak,
 já slyším za tunelem houkat divnej vlak,
 v něm jede parta, se kterou jsem chodil pít:
 strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.

D **E** **A**

C: Ten vlak od Frisca už se řítí tmou, tak ahoj, Kide, Miku, Joe!

VLAŠTOVKO, LETĚ → OBSAH

- C** **Am** **F** **G**
1. Vlačtovko, leť přes Čínskou zed', přes písek pouště Gobi.
C **Am** **F** **G**
 Oblétni zem, přileť až sem, jen ať se císař zlobí.
Em **Am F** **G**
 Dnes v noci zdál se mi sen, že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven.
- C** **Am** **F G C**
- Vlačtovko, leť, nás, chudé, veď.
2. Zeptej se ryb, kde je jim líp, zeptej se plameňáků.
 Kdo závidí, nic nevidí z té krásy zpod oblaků.
 Až spatříš nad sebou stín, věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin.
 Vlačtovko, leť, nás, chudé, veď.
3. Vlačtovko, leť, rychle a teď, nesu tři zlaté groše.
 První je můj, druhý je tvůj, třetí pro světloňoše.
 Až budeš unavená, pířka ti pofouká Máří Magdaléna.
 Vlačtovko, leť, nás, chudé, veď.

VLAŠTOVKY → OBSAH

- Dm Am B F**
- a. Každé jaro z velké dali, vlaštovky k nám přilétaly,
Dm C Am
 někdy až dovnitř do stavení.
- a. Pod střechou se uhnízdily a lidé, kteří uvnitř žili,
 rozuměli jejich švitoření.
- Dm Am B F**
- b. O dalekých krajích, hlubokých mořích, divokých řekách,
Am Dm C Am
 o vysokých horách, které je nutné přelétnout.
 O nebeských stezkách, zářících hvězdách, o cestách domů,
 o korunách stromů, kde je možné odpočinout.
- a. Jsme z míst, která jsme zabydlili, z hnízd, která jsme opustili,
 z cest, které končí na břehu.
- a. Jsme z lidí i z všech bytostí, jsme z krve, z masa, z kostí,
 jsme ze vzpomínek, snů a z příběhů.
- b. Jsme jako ti ptáci, z papíru draci, létáme v mracích,
 a pak se vracíme zpátky tam, kde připoutaní jsme.
 Jsme lidské bytosti z masa a kostí, jsme jenom hosti
 na tomhle světě, přicházíme, odcházíme.
- b. A chceme mít jisto, že někde je místo, že někde je hnízdo,
 odkud jsme přišli a kam zas potom půjdeme spát.
 Že někde je domov, že někde je hnízdo, útulno, čisto,
 že někde je někdo, kdo čeká na nás, na návrat.
- b. Tam v dalekých krajích, v hlubokých mořích, v divokých řekách,
 ve vysokých horách, které je nutné přelétnout.
 Tam v nebeských stezkách, v zářících hvězdách, na cestách domů,
 v korunách stromů, kde je možné odpočinout. ×2

V LESE → OBSAH

F C G Am

1. Dneska všichni říkají a všude píše se,
že prej je moderní a zdravý jen tak chodit po lese.
A já bych řek', že na tom kruci asi něco musí bejt,
když o tom zpívá na svém albu už i Justin Timberlake.
2. Já do přírody od přírody vůbec nechodím,
mám však spoustu přátel hipsterů, ti mi jistě napoví.
Aha, tak omlouvám se prý, že tam též nikdy nebyli,
však na cestu mi daj raw gulaš a z flanelu košili.

F

A tak šel jsem tam, však byl jsem zpátky hned,

G

páč tam maj fakt marnej internet.

- R:** Dneska jsem v lese byl a už tam nepudu,
nikde jsem nezažil takhle ukrutnou nudu. ×2
3. Vážně nevím, co s tím lesem pořád všichni maj,
jen jsem tam vlez hned jsem si zasvinil svý boty značky Nike.
Žádněj signál, žádá Wi-Fi, žádný data zde nemám,
teda data jsou tu éčko, a to fakt nepočítám.
 4. Světlo pro selfička je zde ultra zoufalý,
řek' bych, že kdyby to tu vykáceli, líp by ud'ali.
Ať postaví tu pro mě za mě třeba další obchod'ák,
tam moh' bych shopovat a právě by mě nepotřísnil pták.
Samá houba, čerstvej vzduch a samej hmyz,
do přírody fakt chodit neměl bys. **R.** ×2
- B:** Ooooooo, jak se do lesa volá, tak se z něj ozývá,
ooooooo, tak poslouchej mě, lese, já mám radši obývák.
Ooooooo, proč vyrážet na místa lidstvem netknutý,
ooooooo, když tam nejsou žádný zásuvky a žádný bubble tea.
- Dneska jsem v lese byl, bylo to naposled,
abych maily vyřídil, musel jsem vylízt na posed. **R.**

V MOŘI JE MÍSTA DOST → OBSAH

R: **C** **Dm** **G⁷**
 V moři je místa dost, v moři je místa dost,
C **Am⁷** **Dm⁷** **G⁷** **C**
 v moři je místa, místa, ach místa, v moři je místa dost-

- C**
1. Podmořský koník kluše, s nákladem mořské pěny,
F **G⁷**
 cesta je velmi mokrá a on je unavený.
C **F**
 Za první vlnou vlevo, okolo mořských patníků,
G⁷
 napravo v Golfském proudu už vidí Afriku. **R.**
 2. V chaluhách pod hladinou perou se chobotnice,
 na každém chapadle boxerská rukavice,
 perou se, perou se, vstávají, padají
 a všechny ryby kolem ploutvemi tleskají. **R.**
 3. Medúzy průhledné jak výkladní skříň,
 čím blíže jsou k hladině, tím vidět jdou míň,
 na vlnách houpají se a když je nikdo nevidí,
 šťouchají do lehátek, vrážejí do lidí. **R.**
 4. Rejnoci placatí jak kuchyňské utěrky
 šestého každý měsíc dobijou baterky,
 na mořských křižovatkách blikají světlima,
 aby se nesrazily ryby s rybama. **R.**

VODA UŽ JE SVAŘENÁ → OBSAH

originál v D moll

R: **Am** **G** **C**
 Voda už je svařená, svařila ji Mařena,
D **E** **Am**
 aby čajem zapila to, co večer vypila.

1. **Am** **G** **C**
 Ještě toho večera říkal táta Mařeně:
D **E**
 „Ještě taháš kačera, tak se chovej zodpovědně.“

Řekla na to Mařena: „Neboj, já pít nebudu,
 neudělám ostudu, jako, že jsem Mařena.“ **R.**

2. Polovinu oslavy Mařena se nebaví,
 to protože po chvíli byli všichni opilí.

Pak přišel Karel z konzumu, v ruce flašku od rumu.
 „Ahoj, já jsem Mařena, dej sem toho Morgana!“ **R.**

3. Vzbudila se Mařena, vedle sebe kořena,
 v neoprénu oděná, hlava jako praštěná.

Tak zmateně se na sudu od piva posadila:
 „Pít už nikdy nebudu“ a vodu na čaj postavila **R.** ... to, co večer tropila.

VODA, VODĚNKA → OBSAH

PETŘE, PETŘÍČKU Z POHÁDKY S ČERTY NEJSOU ŽERTY

- C G Am F C G**
1. Voda, voděnka, hladí oblázky.
C C⁷

\: Takové je pohlazení,

F Fm C G C

takové je pohlazení od lásky. :\

2. Kdo se té vody jednou napije,
\: ten své srdce neuhlídá,
ten své srdce neuhlídá, ztratí je. :\

3. Větre větříčku, běžíš po poli,
\: pofoukej mi mou hlavičku,
pofoukej mi mou hlavičku, ať nebolí. :\
(A⁷)

- D A Hm G D A**
4. Když se dvě srdce, šťastně potkají,
D D⁷

\: na voděnce chladné ledy,

G Gm DAD

na voděnce chladné ledy pukají. :\

5. Já jsem tvá milá, ty jsi můj milý,
\: co bychom se o samotě,
co bychom se o samotě trápili? :\

1. Petře, Petříčku, chlapče rozmilý,
\: my bychom se k sobě tolik,
my bychom se k sobě tolik hodili. :\

2. Větre větříčku, běžíš po poli,
\: pofoukej mi mou hlavičku,
pofoukej mi mou hlavičku, ať nebolí. :\

3. Voda voděnka, hladí oblázky,
\: takové je pohlazení,
takové je pohlazení od lásky. :\

4. Já jsem tvá milá, ty jsi můj milý,
\: co bychom se o samotě,
co bychom se o samotě trápili? :\

VOR → OBSAH

1. **Am** **Dm**
 Nad řekou v údolí tmavým jako hlína,
G **C E**
 pod stěnou skály tam u tří pramenů.
Am **Dm**
 když v noci srubem houká meluzína,
Am **F#°**
 já do plecháče s kafem se dívám,
F **E** **Am**
 a taky do vadnoucích plamenů.
2. To místo stalo se mým trosečnickým vorem,
 záchannou plavbou, co končí nedělí,
 po který ráno se v městě za vobzorem,
 sirény ozvou protivným tónem,
 a dál to nebejvá moc veselý.
- R:** **C** **Em** **Am**
 Najdi svůj vor, buď svým kapitánem,
C **Em** **D**
 vítr je klidnej a mraky nejdou níž,
Dm **Em** **Am**
 volnost je tvým pátým oceánem,
G **Em** **F**
 kterým se dnem i nocí poplavíš.
3. Do kruhu z kamenů, do vyhaslejších polen
 poslal mi podzim své psaní barevný.
 Z javorů listy se válejí všude kolem,
 na každém píše, já mám ten dojem,
 že mě zve k další plavbě objevný. **R.**

VOSA → OBSAH

- G Em D G D G C D**
1. Plavala vosa v kofole, zoufale křičela, jak vosy křičí,
G Em D G D G D G
plavala vosa v kofole, kofola stála na stole.
 2. Kofola stála na stole, potichu syčela, nebyla ničí,
kofola stála na stole, plavala vosa v kofole.
 3. Ten, kdo tu vosu vylije, jen co si ta vosa osuší šosy,
ten, kdo tu vosu vylije, ten si to od ní vypije.
 4. Ten si to od ní vypije, za všechny kofoly, za všechny vosy,
ten, kdo tu vosu vylije, ten si to od ní vypije.
 5. Koho už vosy bodnuly, ten už ví svoje a tihleti vědí,
že koho už vosy bodnuly, ten začíná znova a od nuly.
 6. Stále a znova a od nuly, chvíli to bolí, a pak už jen svědí,
koho už vosy bodnuly, stále a znova a od nuly.

Celé znovu a od 5. sloky fade out.

Opuchlý před hnízdem vosím,
říkám vosám, další, prosím.

VRÁNA → OBSAH

BUTY

1. C Am Dm G

Letí vrána, letí vzduchem, nespíchá, šetří síly.
Jedním okem, jedním uchem sleduje, co ostatní vrány.

2. D Hm Em A

Taky letí, taky letí, druhá vrána, třetí vrána.
Nespěchají, šetří síly, ještě dlouho poletí vzduchem.

3. E C#m F#m H

Letí vrány, letí, letí, nepotí se, vzduch je chladí.
Letí dlouho, všechny spolu, jedna vrána jako druhá.

4. F#D#m G#m C#

Na chvíli se vystřídají, první vrána už se cítí
unavená, unavená, tak se schová na konec hejna.

B: A^bFm Bm E^b

Letí, letí, letí, letí. . .

B Gm Cm F

Letí, letí, letí, letí. . .

5. C Am Dm G

Letí vrány, letí, letí, ještě pořád letí vzduchem.
Nic si spolu neříkají, unavené černé vrány.

C: Em Am Dm G C

Až si najdou dobré místo, sednou si a budou klidně spát.

V RÁNA → OBSAH

KAREL PLÍHAL

- C** **Em/H** **Am** **C/G**
F^Δ **C** **D⁷** **G**
1. Byly časy, kdy i vrána tak nádherně zpívala,
že vedle ní i ten slavík kníkal jako sele.
- C** **Em/H** **Am** **C/G**
F^Δ **C** **D⁷** **G**
- Každé ráno před rozbřeskem hodila se do gala,
nadechla se, odkašlala a spustila směle:
- C** **Em/H** **Am** **C/G** **F^Δ** **C** **D⁷** **G**
R: Krá, krá, krásná je svoboda, sladká jak jahoda na lesní sklace.
- C** **Em/H** **Am** **C/G** **F^Δ** **C** **G** **C**
Krá, krá, krásně je na světě, když vítr nese tě tam a zas tam.
Krá, krá, krásná je svoboda, hebká jak košile zručného tkalce.
Krá, krá, krásně je na světě, když na své „Můžu?“ si odpovím sám.
2. Zatím dole v mraveništi všichni tvrdě makají,
pro královnu, pro matičku, pot se z nich jen leje.
Jen, co vránu uslyšeli, šeptají si potají,
nám tu hoří plán a tahle mrcha se nám směje, že prý: **R.**
3. Královna se rozčílila: teda tohle ničí morálku,
ještě aby mravencům to začlo vrtat šiškou.
To nám ještě scházelo, když chystáme se na válku,
a vydala se pohovořit s loajální liškou.
4. Nyní je vám asi jasný, jak to s vránou dopadlo,
ten, kdo umí létat, ještě nemusí být tabu.
Královně šlo o krk, no a té lišce zase o žrádlo.
- C** **G** **C** **F**
C **A⁷** **D⁷** **G**
- A od té doby vrány nejsou svými pány,
jenom občas, v prudkém hněvu, zazpívaj' si pro úlevu,
když už tak jenom, a to ještě navíc,
většinou bez nároku na honorář, jenom krá, krá, krá, krá. . .

V SÍNI DOLINEČKA → OBSAH

1. **C** **G** **C**
 \: V síni dolinečka v izbě rovinečka. :\
- C** **FC** **G** **C G C**
 \: Nepúšťaj si milá, hojaja, zvečera synečka, duša má. :\
2. \: Jak ho nemám pustit, když tak pěkně prosí? :\
- \: „Otevři, má milá, hojaja, povíme si cosi, duša má.“ :\
3. \: Povídali sme si mezi zelenýma, :\
- \: že my sa vezmeme, hojaja, v tyto nové vína, duša má. :\
4. \: Nové vína zrajú, my sa nebereme. :\
- \: Povídajú lidé, hojaja, že sa rozejdeme, duša má. :\

VŠICHNI JSOU UŽ V MEXIKU → OBSAH

- D** **A**
1. Kde jen jsou a kde jsem já, proč všechno končí, co začíná?
Hm **E⁷** **A** **A⁷**
 Smůla se na mě lepší ze zvyku a všichni jsou už v Mexiku.
- R:** Všichni jsou už v Mexiku, buenos dias, já taky jdu.
 Aspoň si poslechnu pěknou muziku, co se hraje v Mexiku
2. Kde je můj kůň, co měl mě nést blátem měst a prachem cest?
 Dělal, že se ho to už netýká, asi šel do Mexika.
3. Kde je ta holka, co měl jsem rád, už tu na rohu měla stát.
 S pihou na svém krásném nosíku, už se asi nosí někde v Mexiku **R.**
4. Kde je ten pes, co mě hlídat měl, že nezaštěkal, kam jen šel?
 Bez obojku a bez košíku, už se asi toulá v Mexiku.
5. Kde je ten náš slavný gang, postrach salonů a postrach bank?
 Nechali mi všechno pěkně na triku a už jsou někde dole v Mexiku. **R.**
6. Kam šel barman, teď tu stál, a chlapů houf, co s nima hrál?
 Jen zatykač s mojí fotkou visí tu a ostatní jsou v Mexiku.
7. Kde je ten chlápek, co tu spal, a ta kočka, co jí nalezval?
 Šerif právě bere v baru za kliku, asi jsem měl bejt už taky v Mexiku. **R.**

VYLETĚLA HOLUBIČKA → OBSAH

- C** **G⁷** **Am Em F** **C**
1. Vyletěla holubička ze skály, ze skály,
 Dm **C** **G⁷** **C**
 \: probudila modré oči ze spaní. :\

 2. Kdyby byly modré oči nespaly, nespaly,
 \: byly by tu holubičku dostaly. :\

 3. Nebyla to holubička, byl to pták, byl to pták,
 \: když mne nechceš, můj holečku, nechej tak. :\

 4. Když mne nechceš milovati, nechtěj si, nechtěj si,
 \: bude si mne namlouvati hodnější. :\

VYSOKÝ JALOVEC → OBSAH

R: C Vysoký jalovec, G vysoký jako já,
F přeskoč ho má milá C rovnýma nohama.
C Já ho nepřeskočím, G já sa ráda točím,
F na tebe, G C šohajku, zapomenout musím.

1. F Uvázali kozu u C tr tr tr F u tr tr tr, C F uvázali kozu u trdla.
 Ona sa jim v noci u tr tr tr, u tr tr tr, ona sa jim v noci utrhla. **G⁷ R.**
2. Na úbočí hora zele zele zele zele, na úbočí hora zelená.
 Vzali hudci jele jele jele jele jele, vzali hudci jele, jelena.

VZPOMÍNKY → OBSAH

(capo 2)

- C** **Gm**
1. Vlastní krví slunce kreslí na skla oken krajinky,
Am **G**
odevšad se na zem snesly utahané vzpomínky.
C **Gm**
Otvírám jim do předsíně, zouvají si botičky,
Am **G**
hned se ženou do kuchyně na slaninu s vajíčky.
- R:** **Am** **F** **G** **C**
Každá má jméno holky, se kterou jsem někdy chodil,
Am **F** **G** **c**
každá zná všechna přání, co jsem za ta léta měl.
Am **F** **G** **C**
Každá ví, kdy jsem pomáhal, a kdy jsem zase škodil,
Am **F** **G**
každá z nich je tou láskou s velkým el.
- 2.** Než se nají, tak jim stelu ve své noční košili,
snad si je moc pouštím k tělu, ale kam by chodily?
Vykoupané, nakrmené, jdou si se mnou povídat,
dokud nás čas nezažene jít se řádně nasnídat. **R.** ×2

WADE IN THE WATER → OBSAH

→Dál tou vodou

R: Wade in the water,
Am F Am F
E E⁷ AmG E⁷
wade in the water, children,
Am F Am F
wade in the water,
F⁷ Am Dm⁷ E⁷ B⁷Am
God's gonna trouble the water.

- Am F C⁶ G C**
1. Who's that young girl dressed in red,
F⁷ Am Dm⁷ E⁷ B⁷Am
God's gonna trouble the water,
Dm F C⁶ G C
must be the children, that Moses left,
F⁷ Am Dm⁷ E⁷ B⁷Am
God's gonna trouble the water, **R.**
- 2.** Who's that young girl dressed in white,
God's gonna trouble the water,
Must be the children of Israel,
God's gonna trouble the water. **R.**
- 3.** Who's that young girl dressed in blue,
God's gonna trouble the water,
must be the children coming true,
and God's gonna trouble the water. **R.**

WE ARE THE CHAMPIONS → OBSAH

capo 3

1. I've paid my dues, Am Em time after time, Am Em
 I've done my sentence, Am Em but committed no crime. Am Em
 And bad mistakes, C F^Δ/c I've made a few, C F^Δ/c
 I've had my share of sand kicked in my face, but I've come through! C G Am D G
A
 (And the beat will go on and on and on and on.)

- R:** We are the champions, my friends, D F[#]m Hm G A
 and we'll keep on fighting till the end! D F[#]m G H⁷
 We are the champions, we are the champions Em Gm C[#]°
 no time for losers, 'cause we are the champions D C F G G⁶/A Dm G/D Dm G⁶/A of the world!

2. I've taken my bows and my curtain calls.
 You've brought me fame and fortune and everything, that goes with it,
 I thank you all.
 But it's been no bed of roses, no pleasure cruise,
 I consider it a challenge before the whole human race and I ain't gonna lose!
 (Where the beat just goes on and on and on and on.) **R.** ×2

WE WILL ROCK YOU → OBSAH

Em

1. Buddy, you're a boy, make a big noise
playing in the street, gonna be a big man someday,
you got mud on your face, you big disgrace

D

Em

kicking your can all over the place, singin'

Em

D

Em

R1: \: We will, we will rock you! :\

2. Buddy, you're a young man, hard man
shouting in the street, gonna take on the world someday,
you got blood on your face, you big disgrace,
waving your banner all over the place. **R1.**

3. Buddy, you're an old man, poor man
pleading with your eyes, gonna make you some peace someday,
you got mud on your face, big disgrace,
somebody better put you back into your place.

Em

D

Em

R2: We will, we will rock you!

Em D Em

Singing, we will, we will rock you!

Em D Em

Everybody we will, we will rock you!

Em D C A D A ...

We will, we will rock you!

WHEN THE SAINTS GO MARCHING IN → OBSAH

D D⁷ G G^{#°} D H⁷ E⁷
I: I am just a weary pilgrim, plodding thru this world of sin,
A⁷ D D⁷ G G^{#°} D Hm A⁷ D G D
 Getting ready for that city where the saints go marching in.

- D D^{#°} Em A⁷

1. Oh, when the saints go marching in, when the saints go marching in,
D D⁷ G G^{#°} D Hm Em A⁷ D G D
 oh, Lord, I want to be in that number, when the saints go marching in.
2. Oh, when the drums begin to bang, oh when the drums begin to bang,
 oh, Lord, I want to be in that number, when the saints go marching in.
3. Oh, when the stars fall from the sky, oh, when the stars fall from the sky,
 oh, Lord, I want to be in that number, when the saints go marching in.

WORKIN' AT THE CAR WASH BLUES → OBSAH

I: G H⁷ Em G C⁷ D⁷ G

- G D⁷
1. Well, I had just got out of the country prison, doin' ninety days for non-support.
G
 Tried to find me an executive position, but no matter how smooth I talked.
 They wouldn't listen to the fact, that I was a genius,
C⁷ A
 the man said: 'We got all, that we can use.'
- G H⁷ Em G
- Now I got them steadily depressin', low down mind messin',
C⁷ D⁷ G
 workin' at the car wash blues.
2. Well I should be sittin' in an air conditioned office in a swivel chair,
 talkin' some trash to the secretary, sayin': 'Here, now, mama, come on over here.'
 Instead, I'm stuck here rubbin' these fenders with a rag
 and walkin' home in soggy old shoes.
 With them steadily depressin', low down mind messin',
 workin' at the car wash blues.
- C C⁷ G
- B: You know a man of my ability should be smokin' on a big cigar,
C C⁷
 but till I get myself straight, I guess I'll just have to wait
A D⁷
 in my rubber suit, rubbin' these cars.
3. Well all I can do is a shake my head, you might not believe, that it's true
 for workin' at this end of Niagara Falls is an undiscovered Howard Hughes.
 \: So baby, don't expect to see me with no double Martini
 in any high-brow society news,
 'Cause I got them steadily depressin', low down mind messin'
 workin' at the car wash blues. :\
- C: Yeah, I got them steadily depressin', low down mind messin'
 workin' at the car wash blues.

WWW.IDNES → OBSAH

- F** **Am**
1. Žalobce zastavil stíhání sektáře Parsifala
B **F**
 a ty ses mi už, lásko, dva měsíce prostě neozvala.
 Hajlující mladíci zkopali muže,
 chtěl bych být hadem, abych vysvlékl se ze své kůže.
 Rychlík narazil za Prahou do stromu,
 folk, to je jenom blbá potřeba vykřičet svou bolest někomu.
 Za dvojí smrt pod věží s hnojivou může neschválená rekonstrukce
 a když tě bolí srdce, není kam si dojít pro instrukce.
F **Am** **B** **C**
R: \: www.idnes, dvaadvacátého května dva tisíce devět, černá kronika a já. :\
- 2.** Jezdec na koni spadl do výkopu,
 můj tep temně tepe monotónně v rytmu hip-hopu.
 Dělnická strana podala trestní oznámení na šéfa Českého rozhlasu
 a já chci ještě jednou pohladit tvoje krásné vlasy do pasu.
 Dětský lékař v Prostějově ošetřoval opilý,
 všechny mé oblíbené adresy se mi z počítače ztratily.
 Česko se zařadilo do desítky zemí s nejnebezpečnějšími silnicemi,
 blbě je mi, blbě je mi. **R.**
- 3.** Nahý stopař z Ostravy čelí za své řádění třem obviněním
 ty dva roky s tebou za nic na světě už nevyměním.
 Pohřeb zavražděných dětí v Blatnici,
 všechno, co se ve mně smálo, zavřel jsem na petlici.
 Jan Turek, který pomáhal týrat děti v Kuřimi je ve vězení,
 že se už na mě nikdy neusměješ, to je k nesnesení.
 Muži vymřou, tvrdí australská genetička,
 kdo vymyslel tak hrozný obraz, že někomu zhasla svíčka? **R.**
- 4.** Záchranáři našli v Táboře opuštěné batole,
 Malého prince, cos mi dala k svátku, mám furt na stole.
 Auto srazilo v Brně dítě na přechodu,
 k životu žádný důvod a ke smrti stovka důvodů.
 Silnici obsadila policie. Naposledy promíjela řidičům varovné blikání,
 proč musí každá sebeblbší píseň mít nějaké poslání?
 Dívka ze Stříbra zemřela na následky meningokové infekce,
 vše je to do prdele jenom záležitost Boží protekce. **R.**

YELLOW SUBMARINE → OBSAH

(*capo 2*)

G D C G

1. In the town, where I was born
Em Am C D
 lived a man, who sailed to sea.
 And he told us of his life
 in the land of submarines.

2. So we sailed up to the sun
 till we found the sea of green.
 And we lived beneath the waves
 in our yellow submarine.

G D

- R:** \: We all live in a yellow submarine,
D G
 yellow submarine, yellow submarine. :\

3. And our friends are all aboard
 many more of them live next door.
 And the band begins to play. **R.**
4. As we live a life of ease
 everyone of us has all we need.
 Sky of blue and sea of green
 in our yellow submarine. **R. ×2**

YESTERDAY → OBSAH

→ Včera

- C** **Hm⁷ E⁷** **Am** **G** **F**
1. Yesterday, all my troubles seemed so far away,
 G **C**
 now it looks as though they're here to stay,
 Am D⁷ F C
 oh I believe in yesterday.
2. Suddenly, I'm not half the man I used to be,
 there's a shadow hanging over me,
 oh yesterday came suddenly
- E E⁷ AmG F Am Dm⁷ G⁷ C**
- R:** Why she had to go, I don't know, she wouldn't say
 I said something wrong, now I long for yesterday.
3. Yesterday, love was such an easy game to play,
 now I need a place to hide away,
 oh I believe in yesterday. **R.**
4. = 3.

ZABILI, ZABILI → OBSAH

Z MUZIKÁLU BALADA PRO BANDITU

C F Dm F C

1. Zabili, zabili, chlapa z Koločavy,

C F Dm F C

řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

C F

- R:** Bylo tu, není tu, havrani na plotu,

C G C

bylo víno v sudě, teď tam voda bude, není, není tu.

2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali. **R.**

3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají. **R.**

4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane. **R.**

ZAFÚKANÉ → OBSAH

- Am A² Am A²**
1. Větr sněh zanésl z hor do polí,
Am C G Am
já idu přes kopce, přes údolí,
C G G C
idu k tvej dědině zatúlanej,
F C E Am F^Δ Am E^{sus4}
cestičky sněhem sú zafúkané.

- Am C G C F C Dm E**
R: Zafúkané, zafúkané, kolem mňa všecko je zafúkané.
Am C G C F Dm E Am
Zafúkané, zafúkané, kolem mňa všecko je zafúkané.

- Em D G H⁷**
S:
Em D G H⁷ Em

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bít ho slyším.
Snáď enom pár kroků mi zostává,
a budu u tvého okénka stát.

R: ...okénko k tobě je zafúkané **S.**

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám.
Spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy – sú zafúkané.

R: ...mé stopy k tobě sú zafúkané. **S.**

ZAHRAHA TICHÁ → OBSAH

1. Je tam brána zdobená, cestu otevírá,
zahradu zelenou všechno připomíná.
Jako dým závojů mlhou upředemých
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.
2. Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.
Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál
v zahradě zelený, kde sis za dětství hrál.
3. Kolik chceš, tolik máš očí otevřených,
tam, venku za branou leží studený sníh.
Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas
v zahradě zelený přejdou do ticha zas.
4. Světlo připomíná rána slunečných dnů
v zahradě zelený, v zahradě beze snů.
Uprostřed závratí sluncem prosvícených
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

ZAPOMENUTÝ TRUMF → OBSAH

- A** **D** **A** **E⁷** **A** **E⁷** **A E⁷**
1. Z uhla prach a kašel, kdybys farať kaj šel, tak dycky trpi pajšel, to každy haviř vi.
A **D** **A** **E⁷** **A** **E⁷** **A**
- Tuž vylezli sme z d'ury, shodili mundury a kvuli fyzkultury sme turu podnikli.
D **A** **D** **E⁷**
- Hrnul sem se příkladem, bo sem nětušil, že se budě losovať, aby přehled byl,
A **D** **A** **E⁷** **A** **E⁷** **A**
- kdo s kym zrobi dvojicu, aby červencovym hicu z Vitkovic na Ostravicu do cila dorazil.
2. Štajger vypsals ceny, dvě kože z hyeny,
aby moh' byt odměněny ten nejzdatnější tym.
Něvim, jak to přidě, štěstí stalo kajsi indě,
něchalo mě po krk v brydně, esli uhodnětě, s kym:
Bořivoja Lupeňa, mladeho kluka, vytahnula moja ruka přímo z klobuka.
Pozdravil: „Tu mě matě, mam tenisky od Batě,“
od teplaku měl gatě latu na latě.
3. Po startu hned, jak v lize, dostal se do krize,
pry ponožka ho hryze a od hladu je mu mdlo.
Nic něbylo z te tury, bo naz předjížd'aly fury,
šlapaly po nim kury, no hrozne divadlo.
Jela kolem sanitka a už se hrnul k ni, esli pomoc potřebuješ, enom si řekni.
Nabral sem vzduch do ňader a kopnul ho do hader
přeci přidej, gizde, zaber, bo sme posledni!
4. Brzo rezignoval, už jsem ho něprovokoval,
psychicky něštenkroval k rychlosti větší,
stejně noha mině nohu, a tak se modlim k Bohu,
to jako bezpartijni mohu, ale nic to něřeši.
Posledni eso sem ale v kapsi měl, sam sem o nim do včilejška ani něvěděl,
byl sem tak smiřeny s tym, že pozbuděme ceny,
ty kožuchy z hyeny, že sem si nevzpomněl.
5. Dal sem mu chleba a kus špeku a ze sameho vzteku
sem žuchlal enom veku, no co sem měl robiť?
Taky peň se těžko hleda, co ide rano bez oběda,
ani plan se podlezt' něda, musi se překročit'.
Na šachtě su take hromske zakony, že jak něni špeku, tak něsu vykony.
Johoho, kdybysem byl dajny hned, jak sme vyšli z lajny,
moh' sem ten cizokrajny kožuch dněska ponosiť.

ZAPOMNĚTLIVÁ → OBSAH

1. **A:** Kde to je? Teď před chvílí jsem to tu ještě měl.
B: Co hledáš, švagře milý? Možná, že bych věděl.
A: \: Takovej ten, s takovou tou, jak to jen říci jednou větou?
 Taková ta s takovým tím.
B: Bohužel, švagře nerozumím. :\
2. **A:** No tohle, to jsem blázen, to jsou mi problémy.
B: Možná to spadlo na zem a je to na zemi.
A: \: Na ze mi ne, to bych si všim', proč já se trochu nesoustředím?
 Teď jsem to měl, a je to pryč.
B: Tak mi to, švagře, trochu vylič. :\
- B:** **A:** Nahoře to má, jako, takový čudlíky.
B: Ach, švagře, ty jsi pako. Jak je to veliký?
A: Podívej,
3. **A:** \: Bejt to velký, a ne malý, to bysme to tak nehledali.
B: To jsou trable, takhle k stáru, třebas' to zakop' pod almaru. :\
4. **A:** Tam jsem byl, pod tou skříní, tam jsou jsou jen pavouci.
B: Řeknu ti, švagře, nyní tu pravdu pravdoucí.
 Jak dobře víš, s tebou je kříž, ty tvoje věci maj' někde skryš.
 Jelikož jsou ale němé, tak už je nikdy nenajdeme.
5. \: Takovej ten, s takovou tou, jak to jen říci jednou větou?
 Taková ta, s takovým tím,
A: Já tomu, švagře, nerozumím. :\
- C:** Kde to je, teď před chvílí jsem to tu ještě měl.

ZA SVOU PRAVDOU STÁT → OBSAH

1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
 jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.

R1: \: Musíš za svou pravdou stát,
 musíš za svou pravdou stát. :\

2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys rád měl,
 už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

R2: \: Že máš za svou pravdou stát,
 že máš za svou pravdou stát. :\

3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
 už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

R3: \: Takhle za svou pravdou stát,
 takhle za svou pravdou stát. :\

4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
 tvůj sok poslušně neuhnul, a ty mu zlámeš vaz.

R4: \: Neměl za svou pravdou stát,
 neměl za svou pravdou stát. :\

5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
 to heslo, které dobře znáš, z dob, kdy jsi býval mlád.

6. = 1.

R1.

ZATÍMCO SE KOUPEŠ → OBSAH

originál capo 2

1. **Am** **Am/G A H C** **C/C D E**
 1. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
F **G⁷** **C**
 na největší loupež ve mně se střádá.
F^o **Am**
 Tak, jako se dáváš vodě,
E^{b^o} **G**
 vezmu si tě já, já zloděj.

2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu
 piju druhou kávu a kouřím třetí spartu.
 A za velmi tenkou stěnou
 slyším, jak se mydlíš pěnou.

- R:** **C** **Dm F** **C**
 Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče.
Dm⁷ **F** **C**
 Chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče.
Dm⁷ **F** **C**
 Cigareta hasne, káva stydne, krev se pění,
Dm⁷ **F** **C** **(Dm G⁷)**
 bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.

3. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
 svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá.
 A až budeš stát na prahu,
 všechny peníze dal bych za odvahu. **R.**

- Dm G⁷** **C** **Dm G⁷** **C**
C: nebylo a není, mmm mmm, zatímco se koupeš.

ZAVOLEJTE STRÁŽE! → OBSAH

Z POHÁDKY AŤ ŽIJÍ DUCHOVÉ

C

1. Zavolejte stráže, zbláznilo se páže,
G **F** **C**
zbláznilo se páže, prý chce dobýt hrad.

2. Skutálí si páže kouli velké ráže,
kouli velké ráže, můžete se smát.

3. Vám se asi zdá, že páže nedokáže,
páže nedokáže ztéci pevný hrad.

4. To neznáte páže, s koulí velké ráže,
s koulí velké ráže může se to stát.

F CG F C G

- B:** Vážení, dospělí,
F CG F G
raďte vstát z postelí!

5. Zavolejte stráže, zbláznilo se páže,
zbláznilo se páže, prý chce dobýt hrad.

6. To neznáte páže, s koulí velké ráže,
s koulí velké ráže může se to stát.

ZDÁLO SE TI → OBSAH

Z VEČERNÍČKU VYDRÝSEK

- C** **Gm⁷** **C**
1. Zdálo se ti, zdálo, zdálo o prameni,
F **C** **F** **G**
že tam někde v horách zvoní na kameni.
C **Gm⁷** **C**
Na kameni zvoní, voda čirá spěchá,
F **C** **F** **G** **C**
spěchá z kopce dolů, tam, kde řeka čeká.
- Gm⁷** **C**
B: Zdálo se ti, zdálo, kde to místo leží,
Gm⁷ **C**
že se tam jde dlouho, pomalu a stěží,
Gm⁷ **C**
že tam kytky kvetou, že tam stromy stíní
F **G**
a ve vodách plavou pstruzi, štiky, líni.
- 2.** Zdálo se ti, zdálo, že ta voda živá,
teče krajem, teče, a jakoby zpívá.
O čem, že to šumí, co to je v té vodě?
O čem řeka zpívá? Zpívá o svobodě.
- 3.** Zdálo se ti, zdálo, že ta voda živá,
teče krajem, teče, a jakoby zpívá.
O čem, že to šumí, co to je v té vodě?
O čem řeka zpívá? Zpívá o svobodě.

ZEJTRA MÁM ZKOUŠKU → OBSAH

- F²** **Gm⁷** **F** **Bm**
 1. Zejtra mám zkoušku, říkám ti to, doušku vína.

Dm⁷ **G⁷** **B**
 Víš, že jsi fakt prima? I když docházíš.

2. Zejtra mám zkoušku, říkám ti to, doušku vína.
 Že se prej líp usíná, když nade mnou bdíš.

- A⁷** **Dm** **C⁷** **F**
R: Zejtra touhle dobou mě nechaj v obleku,
G **Am** **B** **F** **C**
 zejtra touhle dobou do breku se pustí celej smuteční sál.

A⁷ **Dm** **C⁷** **F**
 Zejtra touhle dobou mě zujou z kramfleků,
G **Am** **B** **F** **C** **B**
 zejtra touhle dobou stěží už si vzpomenu, jak jsem ti říkával, že

3. Zejtra mám zkoušku, říkám to to, doušku vína.
 Víš, že jsi fakt prima? I když docházíš.

R.

4. Zejtra mám zkoušku, říkám ti to, doušku vína,
 že se prej líp usíná, když nade mnou bdíš.

ZELENÉ PLÁNĚ → OBSAH

- Am Dm Am E**
1. Tam, kde zem duní kopyty stád,
Am Dm C G
 znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
F G⁷ C A⁷
 čpí tam pot koní a voní tymián,
Dm G⁷ C E
 kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán.
Am Dm Am E Am
 Rád žiju na ní, v tý plá ni zelený.
- 2.** Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnál,
 já měl svou milou a moc jsem o ni stál.
 Až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
 prý, k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám.
 Sám, znenadání, v tý pláni zelený.
- F G⁷ C**
B: Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
F G⁷ C
 jenom jako dřív mě žití netěší.
Am Dm
 Když hlídám stáj a slyším vítr dout,
Am Dm H⁷ E
 prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.
- 3.** Pak, až se doví z větrnejch stran,
 dál, že jen pro ni tu voní tymián,
 vlak, hned ten ranní, ji u nás vyloží
 a ona k spaní se šťastná uloží
 sem, do mejch dlaní v tý pláni zelený.

ZELENEÉ ÚDOLÍ → OBSAH

ZE SERIÁLU PŘÁTELEÉ ZELENEÉHO ÚDOLÍ

(*capo 3*)

- Am** **Dm** **G** **C**
1. Znáš nebe bez mraků a mraky zase bez nebe,
Am **Dm** **G** **C**
stříbrnou vodu řek, i zázrak jménem les.
C **Dm** **G** **C**
Dík křiku sojky poznáš jednou i sebe,
Am **Dm** **G** **C**
už zítra znát se budeš mnohem líp než dnes.
C⁷ **Dm** **G** **C**
Dík křiku sojky poznám jednou i sebe,
Am **Dm** **G** **E**
už zítra znát se budu mnohem líp než dnes.
- G** **C** **G** **C**
R: Kdybys tak náhodou měl pocit, že jsi sám,
 Em **G** **C**
tou cestou mechovou přijď rychle rovnou k nám.
 F **G** **Em**
Vždyť fůru přátel máš v Zeleném údolí
Am **F** **Dm** **G** **C**
no tak si jich jen važ, ať už jsi kdokoli.
2. Pro štěstí do kapsy tři sojčí pírka dej si
a špetku jehličí, ať vždycky trefíš zpět.
Kdybys to nevěděl, tak dávno malý nejsi,
vždyť v kůře stromů dá se najít celý svět.
Kdybych to nevěděl, tak dávno malý nejsem,
vždyť v kůře stromů dá se najít celý svět. **R.**

ZÍTRA RÁNO V PĚT → OBSAH

1. **Am C**
 Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
F G C A
 ještě si naposled dám vodku na zdraví.
Dm G C Am
 Z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Dm E⁷ Am Am⁷ Dm G C Am
 a pak vzpomenu si lásko na tebe,
Dm E⁷ Am
 a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
 řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
 že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju,
 a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
 a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítra ráno v pět poručík řekne: „Pal!“,
 škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
 ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
 že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
 že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
 a seno obracet, já u zdi budu stát,
 tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
 prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
 na mě nezapomeň a žij.

ZKLAMANÁ LÁSKA → OBSAH

- D A⁷ D
 1. Nadarmo mi srdéčko zahořelo,
A⁷ D G A
 nedlouho přán mi můj sladký sen,
F# Hm
 radosti ráj neštěstí mi zavřelo,
G D A Hm
 v žalosti mám svůj život trávit jen,
G G⁷ D A⁷ D
 v žalosti mám svůj život trávit jen.
2. S tebou je v nic, co srdce libovalo,
 rozkotaná je naděje s tebou,
 mi ji na místě, kde mi štěstí přálo,
 \: pykaje, slasti an ztraceny jsou. :\
3. Nemožno bylo-li mně libo zdáti,
 proč stihnul mne vzezření tvého proud?
 Neměla naděje se mi usmáti,
 \: pak nekalil by mír můj žádný soud. :\
4. Na srdci mě nevyjde nikdy více,
 vše srdce ztrápené ti odpouští.
 Já na tě myslím, až hrobovní svícen
 \: do tiché schránky mě doprovodí. :\

ZKRATKY → OBSAH

capo 3

G Em Am⁷ D⁷ G Em Am D⁷ C C[#]° G Em A⁷ D⁷
 a. Z P-L-R do M-L-R, jel jsem přes Č-S-S-R, S-N-B mé D-K-W si stoplo na T-K.

G⁷ C E⁷ Am D G Em Am⁷ D A⁷ D⁷ G
 Mé D-K-W S-P-Z A-B T 25-50 musí teďka na G-O do Č-S-A-O.

a. OHC či OHV, či co má to DKW, potřebuje z NDR nová šoupátka.
 Jsem RNDr. CSc. z ČVUT v Praze 2, v ČSAO v Praze 3 já mám tlačenu.

D A⁷ D A⁷ D
 b. Tohle IA VHJ dělá kromě DKW BMW a NSU, KDF i MG.

G Em Am D⁷ G Em Am D⁷ C C[#]° G Em A⁷ D⁷ G
 Za dvě LP K-T-O, D-K-W mám na GO, když dostanu na Č-V-U-T syna Kelblové.

a. Kelblová z OPBH ministrovi ČSAO dá do bytu PVC a teplou H₂O.
 Vystavené na LVT PVC však přiveze skladníkovi DKP šofér V3S.

b. Všechno dopadne OK za lístky na FOK, šofér ČSAD má o Schumanna zájem.
 Mistr od ČSAO známou má na PKO, její bratr v OÚNZ dělá sestřičku.

a. V OÚNZ na WC mistr chytil TBC, musí na RTG, EKG a EEG.
 Spojení ČSAO, ČVUT OPBH, ČSAD, FOK přerušilo se.

b. RNDr. CSc. z ČVUT dá DKW SPZ AB T25-50 do šrotu.
 Z ČSSR do MLR, z ČVUT RNDr. musí chudák s ČSAD nebo ČSD.

PLR - Polská lidová republika
 MLR - Maďarská lidová republika
 ČSSR - Československá lidová republika
 SNB - Sbor národní bezpečnosti
 DKW - deutsche Kraftwagen
 TK - technická kontrola
 SPZ - státní poznávací značka
 GO - generální oprava
 ČSAO - československé automobilové opravny
 OHC - Over Head Camshaft
 OHV - Over Head Valve
 NDR - Německá demokratická republika
 RNDr. - rerum naturalium doctor
 CSc. - candidatus scienciarum
 ČVUT - České vysoké učení technické
 IA VHJ - 1. třída výrobně hospodářské jednotky
 BMW - Bayerische Motorwerke
 NSU - značka německých předválečných motocyklů
 KDF - Kraft durch Freude
 MG - Morris Garages

LP - long play
 KTO - kamarádi táborových ohňů
 OPBH - obvodní podnik bytového hospodářství
 PVC - polyvinylchlorid
 H₂O - chemický vzorec pro vodu
 LVT - liberecké výstavní trhy
 DKP - drobné a krátkodobé předměty
 V3S - vojenský třítunový speciál
 OK - v pořádku
 FOK - Film-Koncert-Opera
 ČSAD - československá autobusová přeprava
 PKO - pražská kulturní organizace
 OÚNZ - obvodní ústav národního zdraví
 WC - water closet
 TBC - tuberkulóza
 RTG - rentgen
 EKG - elektrokardiograf
 EEG - elektroencefalograf
 ČSD - československé dráhy
 NZ - není zač

ZLATÁ KLEC → OBSAH

- A A^{sus4} A A^{sus4} A A⁺ D⁶ E⁷
1. Tvůj stín mne doprovází, mám koní sedm párů,
A A^Δ A⁷ Hm Dm E⁷
síň vzácných darů, však láska tvá mi schází.
 2. Mám všechno, co se mi zlíbí, mám kočár, svůj dům s parkem,
víš, s každým dárkem tvá láska víc mi chybí.
 3. Mám květů plné vázy, mám vzápětí, oč stojím,
krásně se strojím, však láska tvá mi schází.
 4. Tak málo ze snů zbývá, můj svět nádherných věcí
stává se klecí, kde slavík nezaspívá.
 5. Chlad nocí střídá denní, i vzpomínky mne zebou,
toužím být s tebou, však láska tvá tu není.
 6. Tvůj stín mne doprovází, mám koní sedm párů,
síň vzácných darů, však láska tvá mi schází.

ZLATÉ STŘEVÍČKY → OBSAH

- D** **A⁷**
1. Moje střevíčky jsou jako ze zlata, když je mám, připadám si hrozně bohatá.

D

Ty si vezmu jen v onen slavný den, až si sednem do kočáru ty a já.
Moje bílé šaty celé z hedvábí
ty naráz všechny lidi kolem přivábí.
Budu v onen den zářit tobě jen,
až si sednem do kočáru ty a já.

- D** **Em**
R: Ach, jsou samé zlato, ach, ty stojí za to,
A⁷ **D**
zlaté střevíčky na nohou, ty tolik krásné jsou.
D **Em**
Jak se pěkně třpytí, jak se zlatem svítí,
A⁷ **D**
když ty střevíčky pěkně jdou tou zlatou uličkou.

2. Na své staré banjo nemám vůbec čas,
je to dávno, co ztratilo svůj zlatý hlas.
V onen slavný den bude nalezen,

až si sednem do kočáru ty a já.
Moje sestra Luce a mladší bratr Ben
budou krásní v těch černých šatech
v onen den. Ale nejvíce zlaté střevíce,
až si sednem do kočáru ty a já. **R.**

3. Potom řeknu: „Sbohem, děti, musím jít,
odcházím tam, kde věčně září slunce svít.“
Sen je vyplněn, přišel onen den,

kdy si sednem do kočáru ty a já.
Všichni lidé budou mi hned závidět,
zlaté střevíčky i zlatých šestnáct let.
Budu bohatá, celá ze zlata,
až si sednem do kočáru ty a já. **R.**

ZPÁTKY DO TRENEK → OBSAH

D **Em** **A⁷** **D**

R1: Tu du du, tu du du, tu du du, tu du du. ×2

D **Em**

1. Jak z vypitého piva láhev se vrací, jak od jihu ptáci, jak do potoka raci,
A⁷ **D** **(E⁷)**
jako jaro do krajiny modrých pomněnek.
Jak vracejí se investice například z ropy, jak východ se vrací do Evropy,
my ze slípů vracíme se zpátky do trenek.

2. Kdo chce s námi světem jít, rovnou nohou vykročit,
po dlouhé noci najít zase den.
Mít hlavu plnou nových myšlenek, ten ať se vrátí do trenek,
ať se přidá k dlouhé řadě slavných jmen.

Hm **Em**

R2: Byl to Shane⁵¹, byl to Shane, Tom Sawyer i Chamberlain,⁵²

A⁷ **D** **A⁷**
Hillary,⁵³ Amundsen,⁵⁴ seržant Pepper⁵⁵ Manfred Mann.⁵⁶

D **Em**
Doktor Jekyll i pan Hyde a každý, kdo chce být allright,

A⁷ **D** **A⁷** **D**
na doma i na venek, zpátky do trenek. **R1.**

3. Když s dámou chceš prožít něžný sen, pak přes balkon seš vyhoštěn
a ve slipech jdeš noční ulicí.
V trenkách je to hned jiná, v trenkách jdeš jak z kasina,
už ti chybí jenom chleba s hořčicí. **R1.**
4. Svoboda, svoboda, volnost, rovnost, pohoda,
po dlouhé noci přišel nový den.
Nenávist a násilí jsme pohřbili a zapili,
defilujem v dlouhé řadě slavných jmen.

R3: Byl to Shane, byl to Shane, Tom Sawyer i Chamberlain,
Lomikar, Kozina, i Vlasta Redl ze Zlína.

Nosí je pražská Sparta, Timur⁵⁷ a celá jeho parta,
na doma i na venek, zpátky do trenek.

⁵¹hlavní hrdina westernu Shane

⁵²Austen Chamberlain, (1863–1937) britský státník a nositel Nobelovy ceny za mír

⁵³Edmund Hillary, (1919–2008) novozélandský horolezec a průzkumník, jako první vystoupil na horu Mount Everest (1953) se šerpou Tenzingem Norgayem

⁵⁴Roald Amundsen, (1872–1928) norský polární badatel, jako první dosáhl jižního pólu a proplul severozápadní cestou kolem Ameriky

⁵⁵Kapelník fiktivní kapely Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band, alter ega Beatles. Tato fiktivní kapela jim měla dát svobodu v hudebním experimentování a oprostít je od jejich obrazu jako Beatles. Paul McCartney přišel s myšlenkou na píseň s vojenskou kapelou z Eduardovského období (1901–1910, přišlo po Viktoriánském období), jejíž název byl vybrán ve stylu tehdejších skupin ze San Franciska, například Big Brother and the Holding Company. Samotné jméno seržanta Peppera je podle McCartneyho slovní hříčkou vzniklou ze slov „salt and pepper“.

⁵⁶(1940) zakládající člen skupin Manfred Mann a Manfred Mann's Earth Band

⁵⁷Tamerlán, též Timur nebo Tímur Lenk byl turkitský vojevůdce a krutý dobyvatel. Z turečtiny *timur* znamená železo a *lenk* chromý či kulhavý.

ZPÍVÁ TÁTA JAN → OBSAH

→Chirpy Chirpy Cheep Cheep

*capo 2 (originál v E dur)***D A D D A D**

1. Zpívá táta Jan, (zpívá táta Jan) tak je dávno zván, (tak je dávno zván)

D A D GD A

zpívá táta Jan (zpívá táta Jan) píseň svou.

2. Tento vážný pán (tento vážný pán) všude ctěn a znám (všude ctěn a znám)

G D C A

starý táta Jan (starý táta Jan) zpívá svou nádhernou

D G D G A G A

- R1:** píseň, co nemá slova, má však žár. Ú vi, džep džep džip džip.

Namísto melodie jen tónů pár. Ú vi, džep džep džip džip

džep džep džip džip džep.

3. Jdeš do rajských bran (nikým nepozván) ztišíš bolest ran (smutek je ten tam)

zpívá táta Jan (jak je dávno zván) píseň svou.

4. Já ji ráda mám (ač ji dobře znám) dál ji poslouchám (radím to i vám)

aby nebyl sám (starý táta Jan) s písni svou nevěrnou.

- R2:** Kráčím tak po ulici stále jen s ní. Ú vi, džep džep džip džip.

Každého, koho potkám, tak pozdravím. Ú vi, džep džep džip džip

džep džep džip džip džep.

- R1.** (*o tón výše*)

- R3:** Kráčíme po ulicích nesem do všech stran. Ú vi, džep džep džip džip.

Zpíváme píseň, kterou složil táta Jan. Ú vi, džep džep džip džip

džep džep džip džip džep. **R1.**

ZTRACENÁ BAČKORKA → OBSAH

- D** **A** **D**
1. Ztratila Lucinka bačkorku, když na dvorku si hrála.
D **A** **D**
Naboso s děvčaty běžela a zvesela se smála.
G **D** **G**
V trávě tam na dvoře za horka ta bačkorka teď pláče,
D **A** **D**
kde asi ta její Lucinka teď zrovinka si skáče.

- Cm⁷F** **B** **Cm⁷F** **B**
B: Viděla to včelka, asi takhle velká,
Cm⁷ **F** **B**
bačkorce své služby nabídla.
Hm⁷ **A⁷** **C[#]m⁷** **F[#]m⁷**
A ihned ji napadlo, že vbodne své žihadlo
Hm **E** **E⁺** **A** **Hm⁷A^o** **A⁷**
do neposedného chodidla.

2. Lucinka včelku však zahlédla, když ohlédla se právě,
hledala rychle pak na dvorku svou bačkorku tam v trávě.
Našla ji určitě za krátko, tož čeládko, dost nářku!
Kdo nezná tuhle tu pohádku od počátku, tak jářku.
3. Ztratila Lucinka bačkorku, když na dvorku si hrála.
La la la. . .

ZUM ZUM II → OBSAH

- G** **D⁷** **G**
1. Zpívají o tom vrabci na Rokytě, že učenec je horší nežli dítě.
- G** **D⁷** **G**
- Se žábami hraje si pan Galvani, Archimedes potápí se do vany
- G** **D⁷** **G**
- a, nepoučen událostmi ráje, Isaac Newton s jabkama si hraje.
- G** **D⁷**
- R1:** Zum zum zum zum, a nejde mi to do kebuly,
- G** **D⁷** **G**
- zum zum zum zum, a nejde mi to na rozum.
2. Bylo to jak výbuj, jako salva, když se žárovkou přišel Thoma Alva.
Do pochodu vyhrávaly kapely, muži pili šampus, ženy šilely,
jak když pustíš tygry do arény, a začalo se dělat na tři směny. **R1.**
3. Kdyby naši předci vstali z ledu, podivili by se, jak jsme vpředu,
jak závazky předhánějí úkoly, Einstein by se těžko dostal na školy,
Mozart by moh' dneska u klavíru jen těžko dělat do muziky díru. (**G⁷**)
- C** **G⁷** **C**
- 4*. Michelangelo by sebral sochy a hodil by je všechny do Macochy.
- G⁷** **C**
- Lumiere by zčervenal jak malina, kdybyste ho vzali s sebou do kina.
- G⁷** **C** **D⁷**
- Jen u elektrotechnického vesla, ještě ňákou dobu moh' by sedět Tesla.
5. Vědeckotechnická revoluce uvolňuje lidem obě ruce,
dnes má každý vědátor už od plínky sunarku a digitální hodinky.
S optimismem hledí k stratosféře a Brano samo zavírá mu dveře. **R1.**
6. Kdyby starý Thales nemoh' čmárat a kreslit si to phísku podle nálad,
Mendělejev kdyby musel, vážení, periodicky vykazovat hlášení
a osm hodin zvedat telefony, svět by stál za pytlík bikarbyny. **R1.**
7. Nikdo z nás by doma neměl Sony dvakrát třicet wattů, čtyři ohmy.
Lidé by se hnali kamsi za hmotou, však regály by nejspíš zely prázdnotou.
neměli bychom šajn o opeře a válčilo by se u Sodoměře. (**G⁷**)
- 8*. Zem by byla rovná jako deska, nebyla by kulatá, jak dneska.
Adam s Evou nemuseli z ráje ven, Giordano Bruno by nebyl upálen,
jen temno, jak když vstoupíš do komory a škoda každé rány z Aurory.
9. Ze všech zvířat archy Noemovy a ze všeho, co můžem' popsat slovy,
jen balvany a lide mají odvahu urvat se od skály a padat dolů po svahu
a na světě, který se furt mění, překonat, co překonáno není.
- R2:** Zum zum zum zum, protože to, co nejde do kebuly,
zum zum zum zum, rádo leze na rozum.

ZŮSTAŇ → OBSAH

originál capo 2

C

1. Zůstaň, jaká jsi, jako je počasí,
zelená jarní tráva,
Dm Dm^Δ Dm⁷ Dm^Δ Dm⁷
zůstaň, vlasy ti prohoří sluníčkem poledním,
G⁷
z cukráren voní káva.

2. Zůstaň, napíšu do novin,
láska oceány přeletěla, ty mi dlouho vydržíš,
zůstaň, vlasy ti prohoří sluníčkem poledním,
chci, abys na svět zapomněla, zůstaň.

F Em Dm G C

- R:** Mám trochu strach, že se most mezi mnou a tebou zřítí.

Am Dm G

Proud pospíchá, převozník červenou lampou svítí, svítí.

3. Zůstaň, se smíchem zacházíš,
jak by sis ho vymyslela a byl to tvůj první objev,
zůstaň, střevíčky protančíš, když ke mně pospícháš,
chci, abys na svět zapomněla, zůstaň. **R.**

4. = 1.

C Dm Dm^Δ Dm⁷ Dm^Δ Dm⁷

- C:** Zůstaň, vlasy ti prohoří sluníčkem poledním,

G⁷ C

z cukráren voní káva, zůstaň. . .

ZUZANA → OBSAH

→ Oh, Susanna

D **A⁷**
1. Přicházím až z Alabamy se svým banjem sám a sám,

D **A⁷** **D**
a teď jdu do Louisiany navštívit svou milou tam.

D **A⁷**
Slunce praží, z nebe hromy hřmí, můj cíl je dalekej,

D **A⁷** **D**
jenže láska má mě provází, Zuzano neplakej.

G **D** **A⁷**
R: \: Ó, Zuzano, Zuzano, mám tě rád!

D **A⁷** **D**
Přicházím z tý velký dálky k vám, na banjo budu hrát. :\

2. Včera v noci měl jsem krásnej sen, a teď ho povím vám,
zpíval jsem Zuzaně pod oknem, Zuzano, rád tě mám.
Zuzana se z okna vykloní a šátkem zamává,
vzdychne, slzu z oka uroní, ach, neplač, lásko má! **R.**

ZVEDNĚTE KOTVY → OBSAH

E

1. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,

H⁷

okamžik malý jen, než poplujem dál.

E E⁷ A Am

Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,

E H⁷ E

sil už málo mám, tak nechte mě plout.

2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má.

Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,

sil už málo mám, tak nechte mě plout.

3. Sklenici svou dopil, zakrátko u mne byl,
okovy na ruce dal a pistole vzal.

Šerif John Stone, šerif John Stone,

moji svobodu vzal šerif John Stone.

4. = 1.

ŽELVA → OBSAH

- 1.** Ne moc snadno se želva po dně honí,
 velmi radno je plavat na dno za ní.
 Potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,
 nic se neboj a vem si něco od ní.

- 2.** Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
 želví nervy od želvy schovám stranou.
 Jednu káď tam dám pro tebe, a pak aspoň pět pro sebe,
 víš, má drahá a zbytek je pod vanou.

- R:** Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
 ona ho na něco nachytá, i když si to pozděj' vyčítá.

- 3.** Ne moc lehce se želva po dně honí,
 ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní.
 Jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
 má se nebát želev a spousty vodní.

ŽELVÍ BLUES → OBSAH

1. **E** **A⁷**
 Želví blues v pomalém rytmu hrané,
E **F^{#7}** **H⁷**
 želví blues o tíži krunýře,
E **E⁷** **A⁷** **A^{#o}**
 želví blues já zpívám pro vás, pane
E **H⁷** **E**
 v nóbl kvartýře.
2. Želví blues tu ze stěn na mě padá,
 želví blues, líné a staleté,
 želví blues já vůbec nemám ráda,
 vždyť je prokleté.
- B:** **F^{#m}** **F^{#m}^Δ** **F^{#m}⁷** **F^{#m}⁶**
 To na člověka někdy padne, stejně, jak na želvu,
F[#] **F^{#7}** **H** **A** **H⁷**
 vám už nepomůže žádné jiné blues, jen želví blues.
3. Želví blues tu ze stěn na mě padá,
 želví blues, líné a staleté,
 želví blues já vůbec nemám ráda,
 vždyť je prokleté.
- B:** To na člověka někdy padne, stejně jak na želvu,
 vám už nepomůže žádné jiné blues, jen želví blues.
4. **G** **C⁷**
 Želví blues tu ze stěn na mě padá,
G **A⁷** **D⁷**
 želví blues, líné a staleté,
G **G⁷** **C⁷** **C^{#o}**
 želví blues já vůbec nemám ráda,
G **Em** **C** **D⁷G**
 vždyť je prokleté.

ŽIVOT JE JEN NÁHODA → OBSAH

G **B⁷** **G**
 Proč, že se mi každou noc o tom jen zdá,
E **A⁷** **G**
 o tom jen zdá, jak v mém životě vyšla má,
D⁷ **G** **A⁷** **AmD⁷**
 tak šťastná a krásná hvě zda.
G **B⁷** **G**
 Proč, že se mi každou noc o tom jen zdá,
E **A⁷** **G** **D⁷** **G**
 že ta hvězda mi dá to štěstí, o němž se mi ve dne nezdá.

Hm **F[#]** **Hm** **E⁷**
 Zdání klame, mimoto každý sen,
D **G^{#°}** **A⁷** **D** **C** **D⁷** **D⁷⁺**
 který v noci mí váme, zažene příští den.

G **C⁷** **G** **G⁷**
 Život je jen náhoda, jednou jsi dole jednou nahoře,
C **Cm** **G** **D⁷** **G** **D⁷**
 život plyne jak voda a smrt je jako moře.
G **C⁷** **G** **G⁷**
 Každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později,
C **Cm** **G** **D⁷** **G** **G⁷**
 kdo v životě miluje, ať neztrácí naději.

C **G** **C** **G**
 Až uvidí v životě zázraky, které jenom láska umí,
A⁷ **D** **D⁷**
 zlaté ryby vyletí nad mraky, pak porozumí:

G **C⁷** **G** **G⁷**
 Že je život jak voda, kterou láska ve víno promění,
C **Cm** **G** **D⁷** **G**
 láska, že je náhoda a bez ní štěstí není.

ŽÍZEŇ → OBSAH

- 1.** Když kapky deště buší na rozpá le - nou zem,
já toužím celou duší dát živou vodu všem.
Už v knize knih je psáno: bez vody nel - ze žít,
však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.
- R:** Já mám žízeň, věčnou žízeň, stačí
říct, kde najdu vláhu a zchladím žáhu pálivou, ó,
já mám žízeň, věčnou žízzeň, stačí
říct, kde najdu vláhu, a zmizí žízeň. (*žízeň, žízeň*)
- 2.** Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená.
Mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít. **R.**
- 3.** Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor.
Ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas. **R.** ×2

ŽÍZNIVÁ → OBSAH

- E** **G#** **A** **Am**
1. Od prvního pohledu zdála jste se milá,
E **G#** **A** **Am**
 my jsme ten stůl vepředu, jenž jste si oblíbila.
E **G#** **A** **Am**
 Možná vypadáme jako cháska nezletilá,
E **G#** **A** **H**
 ale velkou žízeň máme, a proto Vám pějem toto:
- E** **G#** **C#m** **E7** **A** **H** **E**
R: Prosíme, mějte s námi soucit, naše srdce budou tlouci jen, když se napijem.
E **G#** **C#m** **E** **A** **H** **E**
 Vypadáme jako vlezlí brouci, avšak mějte soucit slečno, jen kapku přežijem.
- 2.** Vážně Vám to za tím barem nehorázně sluší,
 při té Vaší práci s hadrem srdce nám vždy buší.
 Říkáte si asi, proč ty smradi dál mě ruší?
 Avšak naše stovka s Vaší kasou po setkání dávno pasou. **R.**
- 3.** Na co vy Vám, slečno, od teď byla šála?
 Naše vroucí vděčnost v zimě by Vás hrála!
 Vidíme to na Vás, že jste jedna z mála,
 která chápe, jak to píše v břiše z půllitrové číše. **R.**

rec: Tak teda Kofolu.

OBSAH

Kurzivou jsou uvedeny alternativní názvy.

Položky obsahu fungují jako hypertextové odkazy.

Rejstřík interpretů je řazen podle příjmení.

A B C Č D Ď E F G H CH I J K L M N O P R Ř S Š T U V W Y Z Ž

řazení podle interpretů

A

Abych tu žil
Across the Universe
A Horse With No Name
Ain't No Grave
A ja taka dzivočka
Alberta
Alenka v říši divů
Alison Gross
All I Have To Do Is Dream
All My Loving
All You Need Is Love
Always Look on the Bright Side of Life
Amazonka
Amerika
Anděl
Andělská
Anička, dušička, nekašli
A pak
Auld Lang Syne
Autobusy příjíždějí
Autumn Leaves
Až nám přijdou míru brát
Až se k nám právo vrátí
Až to se mnu sekne
Až vzlétnou ptáci

B

Babička Mary
Báječná ženská
Barbarské pobřeží
Barbora píše z tábora
Básník, ten má právo veta
Batalion
Bedna od whisky
Beránek a vlk
Beskyde, Beskyde
Betty
Běž domů, Ivane! (Dobře míněná rada)
Big Bang Theory Theme
Blackbird

Bláznova ukolébavka
Blažek I
Blažek II
Blues folsomské věznice
Blues na cestu poslední
Bon soir mademoiselle Paris
Boty proti lásce
Boty z kůže toulavejch psů
Bratříčku zavírej vrátka
Brej den
Brno je zlatá loď
Břeclavská kasárna
Bude mi lehká zem
Buchet je spousta
Buráky
Bylo tu, není tu (Zabili, zabili)
Být stále mlád

C

Carmina amorosa
Casey Jones
Cesta dom'
Cesta na Island
Co děláš, to dělej rád
Co jsem měl dnes k obědu
Co jste, hasiči
Co sa to šupoce
Co z tebe bude

Č

Čarodějnice z Amesbury
Časy se mění
Čerešně (Hegerová)
Čerešně (Keď som išiel)
Čerešničky
Černá díra
Černá, Ostrava
Černej pasažér
Černé oči, jděte spát
Černošské ghetto
Černý muž

Čert ví, kdy kotvy zvednem'
Červená řeka
Červená řeka (Michal Tučný)
Česká písnička
Čí že sú to koně
Čmelák
Čtrnáct Kubíků
Čtyři bytelný kola (Prokletej vůz)

D

Dajána
Dál tou vodou
Dáme klukovi školy
Darmoděj
David a Goliáš
Deep River Blues
Dej mi víc své lásky
Děláme, co můžem
Dělání
Den se v růži skrýl (Jednoho dne se vrátíš)
Depeše
Děti jdou, kam je pošlou
Dežo
Diga Diga Doo
Diga diga do (Plíhal)
Diga diga do (Spirituál kvintet)
Dlaždič (Jednou ráno)
Dobrou zprávu hlásej
Dobře míněná rada
Dobrodružství s bohem Panem
Dokud se zpívá
Do nebes
Doney Gal
Don't Stop Me Now
Doprdelepráce (Malé České blues)
Do ráje nevede most
Do You Hear the People Sing
Drak od bílé skály
Dream a Little Dream of Me
Drunken Sailor
Duhová víla
Dům u vycházejícího slunce
Dva havrani
Dvakrát
Dvě báby

Ď

Ďáblovy námluvy

E

Edu vzali k fotografovi
El Condor Pasa
Elektrický valčík
Ej, Bože můj
Ej, hora, hora
Ej, ta hucká hospoda
Ej, zomrela mi žena
Eldorado
Ešče si já pohár vína zaplatím
Ešče som sa neoženil
Eště byly čtyry týdně do hodů
Eště vínko nevykyslo

F

Falling Slowly
Farao
Feleena z El Pasa
Felicità
Five Short Minutes
Fi-li-mi
Fly Me To the Moon
Folsom Prison Blues
For No One
Fotbal
Fotky
Frankie Dlouhán
František
Friends Theme (I'll Be There For You)
Frýdek-Místek

G

Gilotina
Gimme Dat Ol' Time Religion
Girl
Greensleeves
Grónská písnička
Guadalcanal
Guantanamo

H

Hádej, kdo mi píše
Hajný je lesa pán
Harmonikářská
Haň, bílou plání
Hej, hola, zpívej si sám
Hejno vran
Hej, pane králi!
Hej teto!
Help!

Here Comes the Sun
Hey Hey
Hey Jude
Hit The Road Jack
Hladiny
Hlavně, že jsme na vzduchu
Hledám děvče na neděli
Hledá se žena
Hlídač krav
Hlídej lásku skálo má
Hlupáku, najdu tě
Hodil jsem flintu do žita
Ho ho Watanay
Hoja hoj!
Holky z naší školky
Holubí dům
Honky tonky blues
Horela lipka, horela
Hornická
House of the Rising Sun
Houser tety Rody
Hrobař
Hudsonský šifý
Husličky
Hvězda na vrbě
Hvězdy jsou jak sedmikrásky nad Brnem

CH

Chajda malá
Chaloupka
Chattanooga Choo Choo
Chci být při tom
Children Go Where I Send Thee
Chirpy Chirpy Cheep Cheep
Chodíme, chodíme
Chodím po Broadwayi
Chválím tě, Země má
Chytila jsem na pasece motýlka

I

I Can't Stop Loving You
Idze poštár, idze
If I Fell
I'll Be There For You
I'll Follow the Sun
Imagine
Intelektuálky
In the Summertime
Indiánská ukolébavka (Ho ho Watanay)
Inženýrská
I Only Want To Be With You
Irene, Good Night

Išiel Macek do Malacek
Išla Marina
Ital nezná ten zázrak

J

Já budu chodit po špičkách
Já harfu mám
Já chci poezii
Já jedu dál
Jaké je to hezké
Jak to s náma láska bude
Japonečka
Jarmila
Jaro
Jaro dělá pokusy
Jarošovský pivovar
Já se těším do nebe
Jasná zpráva
Já s tebou žít nebudu
Jdem zpátky do lesů
Jdou po mně, jdou
Jede šohaj z Vídně
Jednoho dne se vrátíš
Jednou budem dál
Jednou ráno
Je nám teplo
Jestli to nebude láska
Ještě mi chvilku zpívej
Jez
Ježíšek
Jiné to nebude
Jožin z bažin
Jsem vášnivá

K

Karavana mraků
Katce
Kayandra
Každý ráno na piáno (Honky tonky blues)
Keď som išiel
Keď som išiel zrána
Kde jsou?
Kdo naplní nebe
Kdo si tu písničku zazpívá?
(Anička, dušička, nekašli)
Kdo ví, co bude pak
Kdyby byla Morava
Kdyby byl Bavorov
Kdybych byla ptáčkem
Kdybych byla vlaštovkou
Kdyby se v komnatách
Kdyby tady byla taková panenka

Když jsem byl chlapec malej
Když mě brali za vojáka
Když na pavouka sedne blues
Když přijdou chvíle
Když sem šel z Hradišťa
Když se zamiluje kuň
Kláda
Klobouk ve křoví
Kluci kluci s klukama
Kluziště
Kobereček
Kocour se schoulil na tvůj klín
Kočka na okně
Kole naší chaľupečky
Koloběžka
Kometa
Koukám, jak celá země vstává
Kovbojův nářek
Kozel
Krajina posedlá tmou
Král a klaun
Krátký popis léta
Krávy, krásy
Krutá válka
Kumbaya
Kupte si hřebeny

L

La Bamba
Laciný víno
Ladovská zima
Lady Carneval
Lachtani
Láska je tu s námi
Láska je výtah
Lásko!
Lásko má, já stůňu
Laughing on the Outside
Layla
Leaving on a Jet Plane
Léta dozrávání
Letěly bacily
Let It Be
Letní romance
Letní ukolébavka
Letochova hospůdečka
Léto s Monikou
Linda
L'Italiano
Little Big Horn
Living Next Door To Alice
Lízátko

Lod' dětí
Lod' John B. (Zvedněte kotvy)
Lojza a Líza
Lonely Stranger
Love Me Tender

M

MacPherson
Maják
Malé české blues aneb Doprdelepráce
Malé kotě
Maluj zase obrázky
Mám doma kočku
Maminčin perník
Mám jizvu na rtu
Mám malý stan
Mámo, svaž mi můj ranec
Mám příma den
Mamutí křik
Marjánko, Marjánko
Margot
Marie
Marnivá sestřenice
Máš chuť majoránky
Mašírujú na Francúza
Meč v ruce mám
Medvědi nevědí
Medicinman
Měla na očích brýle
Metro pro krtky
Mezi horami
Mezinárodní
Mikymauz
Míle (Víte to ví)
Milenci v texaskách
Milionář
Minulost
Mladičká básnička
Mléčný bar
Mlýny (Mlýnský kámen)
Mniši jsou tiší
Mobilizace
Mojí první múze
Mojžíš (Starý příběh)
Montgomery
More festi querimus (Carmina Amorosa)
Morituri te salutant
Morseovka
Moskevská virtuálka
Mosty
Motýl
Mou dobrou zprávu hlásej (Dobrou zprávu hlásej)

Mravenci v kredenci
Mravenčí ukolébavka
Muzika
Muzikanti, co děláte?
Muži nejvíc sluší sólo
Myš

N

Na čekané
Na čo pôjdem domov
Naděje a touhy
Nad stádem koní
Nadějí, láskou a vírou
Nagasaki Hirošima
Na horách studénky
Na kameni kámen
Na kolena
Náměšť
Námořnická
Námořník
Nám se stalo něco překrásného
Nancy Mulligan
Na Pradědu sněží
Na předměstí stával dům (Až vzlétnou ptáci)
Na rozloučení, mý potěšení
Nashledanou, krokodýle
Nashville
Na těch panských lukách
Na tu svatú Katerinu
Na Vánoce ráno
Na vodě
Náušnice z třešní
Nebe na zemi
Něco o lásce
Nedaleko od Trenčína
Nechte zvony znít
Nejdelší vlak
Nejlíp jim bylo
Někdo pije líh
Nemusí bejt
Není nutno
Není všechno paráda
Neopatrny křeček
Nepij, Jano, nepij vodu
Netuším
Nevadí
Niagara
Nic tolik nebolí
No a čo
Nobody Knows You When You're Down and Out
Noe
No More Auction Block For Me

Norwegian Wood
Nosorožec
Nowhere Man

O

Ob-la-di Ob-la-da
Odečítá
Od Opavy jedú vozy
Oh, Freedom
Oh, Susanna
Okno mé lásky
Okolo Hradce
Okoř
Old Time Religion
Oliver Twist
Olomouc
One Of Us
O poštaris avel (Idze poštár, idze)
Oranžový expres
Orlice
O smíchu
Ostravo
Otázky
Outsider Waltz
Ó, Vero Veroniko (Veronika)

P

Padaly hvězdy
Pan doktor Janoušek
Pane prezidente
Pánu Bohu do oken
Paráda I.
Paráda II.
Pár havraních copánků
Parta z ranče Y
Pátá
Pekla vdolky
Penny Lane
Penzion Česko
Pepita
Perina má štyry rožky
Petěrburg
Petře, Petříčku (Voda, voděnka)
Pijte vodu
Píseň, co mě učil listopad
Píseň o koni
Píseň o rose
Píseň práce
Píseň zhrzeného trampa
Pískající cikán
Písnička pro tebe
Plavala husička po Dunaji

Plavala vosa v kofole (Vosa)
Pocestný
Pod dubem, za dubem
Pod naším okýnkem
Podzim
Podzimní (Karel Plíhal)
Podzimní (Spirituál kvintet)
Pohádka
Pohoda
Pochod amerických námořníků
Pochod marodů
Pojďme spát
Pole s bavlnou
Po potoce chodila (Rež, rež, rež)
Pořekadla
Poslední kovboj
Potopa
Potrikrát som na okénko ťukal
Poutník a dívka
Pověste ho vejš
Povídaj
Praha–Prčice
Prachovské skály
Pramínek vlasů
Pražce
Prídi, Jano, k nám
Prodavač
Prodavač slonů
Proklatej vůz
Proměny
Prosím tě, holka
Prší
Před sušedovym
Přehlídka ztraceného času
Přejeli jsme slepici
Přivozka puť
Příznávám
Psice nazrzlá
Pterodaktylus
Puff, the Magic Dragon
Půlnoční

R

Ráda se miluje
Rád chodím na poštu
Rád se brouzdám rosou
Raketou na Mars
Rána v trávě
Rande
Red Dwarf Theme
Red River Valley
Reklama na ticho

Rež, rež, rež
Ring Of Fire
Rock'n'roll pro Beethovena
Rocky Raccoon
Rodné údolí
Romance 16. léta
Rosa na kolejích
Rovnou, jó tady rovnou
Roztrhana chaľupka
Rubikova kostka
Ruty šuty Arizona, Texas
Růže z Texasu
Růžička
Rychlík jede do Prahy
Ryl, jen celej den ryl

Ř

Řeka lásky
Řekni, kde ty kytky jsou
Řidič, ten tvrdej chleba má

S

Salome
Sám s nohami na stole
Samuraj
Santa Lucia
Sarajevo
Sarà perché ti amo
Sáro!
Sbohem, galánečko
Scarborough Fair
Scarborough Fair (Martin Carthy)
Sedí topič u piána
See You Later Alligator
Senza un perché
Severní vítr
Skálo, skálo
Skleničko ty skleněná
Skupinové foto
Slavíci z Madridu
Slunečný hrob
Sluníčko
S nebývalou ochotou
Snídaně v trávě
Soske
Soudný den
Sousedovic Toníček
S Pánem Bohem, idem od vás
Spím v obilí
Spinkej
Správný slovo
Sprostý admin Dušan

Stánky
Stará archa
Starý příběh
Statistika
Stín katedrál
Stín staré řeky
Stojí hruška v širém poli
Studentská halenka
Summertime
Svatební košile
Svatoborské širé pole
Svátek má Žofie
Svaz českých bohémů
Svět s náma houpá
Swing modré zdi

Š

Šaty dělaj člověka
Široký, hluboký
Širý proud
Škoda lásky
Škrhola
Šlapej dál (Spirituál kvintet)
Šlapej dál (Michal Tučný)
Šly panenky silnicí
Šrouby a matice
Š-Š-Š
Švagr má bagr

T

Tak abyste to věděla
Tak být jednou bouří
Tak dávno již
Tak jen pojd
Tak jsem tady
Tak jsme vandrovali
Tak krátkou píseň ještě nikdo nenapsal
Takovej ten s takovou tou (Zapomnětlivá)
Tak už mi má holka mává
Tam okolo Levočí
Tam u nebeských bran
Tancuj, tancuj, vykrúcaj
Tata
Taši delé
Tears In Heaven
Teče voda, teče
Teče voda, teče, ryby po ní skáčí
(Jede šohaj z Vídně)
Tenkrát na Západě (Jednoho dne se vrátíš)
Ten, kdo nedumá
Tesař
Těťka Julka

Těšínská
The Sound Of Silence
The Times They Are A-Changin'
The Water Is Wide
Ti amo
Ti koberští synci
Time In a Bottle
Tisíc mil
To, co zbývá, lásko
To máme mládež
Top Hat Bar And Grill
To ta Heřpa
To tenkrát v čtyřicátom pátom
To tenkrát v šedesátom osmom
Touha
Tramvajácká
Trezor
Trh ve Scarborough
Trochu v hlavě mám
Trpasličí svatba
Trubadúrská
Třešně zrály
Třešničky
Tři andělé
Tři bratři
Tři citrónky
Tři čuníci
Tři kříže
Tunel jménem Čas
Tvoje snídaně
Twist And Shout
Ty jámo

U

Ukolébavka pro Kubu a Lenku
U nás na severu
Utekl jsem od manželky k mamince
Už koníček pádí
Už nechci se vdát
Už se nám čas krátí
Už to nenapravím
Už ty pilky dořezaly

V

Vadí, nevadí
Valčíček
Válka růží
Vandrování
Vandrovní
Variace na renesanční téma
V bufetu
Včelka Mája

Včera
Včera z večera
V dobrým i zlým
Večerníček
Veď mě dál, cesto má
Veličenstvo kat
Velký vůz
Velrybářská výprava
Veronika
Verunčina píseň
Ve skříni
Vesnická romance
Víla
Vím, vím
Vínečko bílé
Vinnetou
Virginie
Vítr to ví
V jedním dumku
Vlak
Vlak v 05
V Laredu tenkrát (Kovbojův nářek)
Vlaštovko, leť
Vlaštovky
V lese
V moři je místa dost
Voda, čo ma drží nad vodou
Voda už je svařená
Voda, voděnka
Vor
Vosa
Vrána (Buty)
Vrána (Plíhal)
V síni dolinečka
Všichni jsou už v Mexiku
Vyletěla holubička
Vysoký jalovec
Vzpomínky

W

Wade In the Water
Walking Back to Happiness
Waterloo
We Are the Champions
We Will Rock You

What Shall We Do with a Drunken Sailor
(Drunken Sailor)
When the Saints Go Marching In
Workin' At the Car Wash Blues
www.idnes

Y

Yellow Submarine
Yesterday

Z

Zabili, zabili
Zafúkané
Zahrada ticha
Zapomnětlivá
Zapomenutý trumf
Za svou pravdou stát
Zatímco se koupeš
Zavolejte strážce!
Zdálo se ti
Zejtra mám zkoušku
Zelené francouzské pláně
Zelené pláně
Zelené údolí
Zítro ráno v pět
Zklamaná láska
Zkratky
Zlatá klec
Zlaté střevíčky
Zpátky do trenek
Zpívá táta Jan
Ztracená bačkorka
Zum zum I
Zum zum II
Zůstaň
Zuzana
Zvedněte kotvy

Ž

Žádnýj neví, co sou Domažlice
Želva
Želví blues
Život je jen náhoda
Žízeň
Žíznivá

Asonance Beatles Buty Cash Clapton Croce Čechomor Daněk Dobeš
Dylan Gott Hapka & Horáček Hop trop Horák Ray Charles Klus Kryl

Kubišová Lenk Matuška Mládek Mňága a Žďorp Navarová Nedvědi
Nezmaři Nohavica Olympic Plíhal Pokáč Queen Rangers Redl Rottrová
Ryvola Simon & Garfunkel Spirituál kvintet Suchý & Šlitr Špinarová
Traband Triky a pověry Tučný Uhlíř & Svěrák Voskovec & Werich Zich
Žalman filmová hudba lidové

Asonance

Alison Gross
Barbarské pobřeží
Čarodějnice z Amesbury
Dva havrani
Ďáblový námluvy
MacPherson
Námořník
Tesař
Zelené francouzské pláně

Beatles

Across the Universe
All My Loving
All You Need Is Love
Blackbird
For No One
Girl
Help!
Here Comes the Sun
Hey Jude
If I Fell
I'll Follow the Sun
Imagine
Let It Be
Norwegian Wood
Nowhere Man
Ob-la-di Ob-la-da
Penny Lane
Rocky Raccoon
Twist And Shout
Yellow Submarine
Yesterday

Buty

Dlaždič (Jednou ráno)
František
Jednou ráno
Nad stádem koní
Píseň práce
Tata

Vrána

Cash, Johnny

Folsom Prison Blues
Ring of Fire

Clapton, Eric

Alberta
Autumn Leaves
Hey Hey
Layla
Lonely Stranger
Nobody Knows You When You're Down and Out
Tears In Heaven

Croce, Jim

Five Short Minutes
Time In a Bottle
Top Hat Bar And Grill
Workin' At the Car Wash Blues

Čechomor

Mezi horami
Proměny
Stojí hruška v širém poli

Daněk, Wabi

Fotky
Hudsonský šífy
Nevadí
Outsider Waltz
Pořekadla
Píseň, co mě učil listopad

Dobeš, Pavel

Blažek I
Blažek II
Jarmila
Mobilizace
Nashville
Něco o lásce
Pražce
Skupinové foto
Zapomenutý trumf
Zpátky do trenek
Zum zum I
Zum zum II

Dylan, Bob

The Times They Are A-Changin'

Gott, Karel

Být stále mlád
Lady Carneval
Muzika
Trezor
Včelka Mája

Hapka & Horáček

Bude mi lehká zem
Hladiny
Kocour se schoulil na tvůj klín

Hop trop

Amazonka
Betty
Kláda
Vor

Horák, Michal

Hej teto!
Jak to s náma láska bude
Mezinárodní
Nemusí bejt
Netuším
Rande
Swing modré zdi
Voda už je svařená
Zejtra mám zkoušku
Žíznivá

Charles, Ray

I Can't Stop Loving You
Hit the Road Jack

Klus, Tomáš

A pak
Marie
Noe
Pánu Bohu do oken

Kryl, Karel

Anděl
Karavana mraků
Král a klaun
Lásko!
Morituri te salutant
Salome
Veličenstvo kat

Kubišová, Marta

Časy se mění
Depeše
Dobrodružství s bohem Panem
Nechte zvony znít
Řekni, kde ty kytky jsou
S nebývalou ochotou

Lenk, Jaroslav Samson

Katce
Kdo ví, co bude pak
Laciný víno
Mojí první múze
Nic tolik nebolí
Pohoda
Pojďme spát
Už to nenapravím
Vandrovní
Zdálo se ti
Zůstaň

Matuška, Waldemar

Eldorádo
Mám malý stan
Míle (Vítr to ví)
Tak abyste to věděla
Třešně zrály
Veronika
Vítr to ví

Mládek, Ivan

Brno je zlatá loď
Čtrnáct Kubíků
Harmonikářská
Hledám děvče na neděli
Jez
Jožin z bažin
Linda
Lízátko
Medvědi nevědí
Mravenci v kredenci
Neopatrný křeček
Praha–Prčice
Prachovské skály
Rychlík jede do Prahy
Sousedovic Toníček
Švagr má bagr
Tramvajácká
Zkratky

Mňága a Žďorp

Nejlíp jim bylo
Písnička pro tebe

Navarová, Zuzana

Andělská
Cesta dom'
Do nebes
Já s tebou žít nebudu
Orlice
Soske
Svátek má Žofie
Taši delé

Nedvědi

Hlídej lásku skálo má
Na kameni kámen
Stánky
Valčíček

Nezmaři

Mamutí křik

Nohavica, Jarek

Až to se mnu sekne
Černá, Ostrava
Darmoděj
Dežo
Dokud se zpívá

Fotbal
Grónská písnička
Hlídač krav
Já chci poezii
Jdou po mně, jdou
Ježíšek
Jiné to nebude
Když mě brali za vojáka
Kometa
Kozel
Kupte si hřebeny
Ladovská zima
Lachtani
Letěly bacily
Malé české blues aneb Doprdelepráce
Mám jizvu na rtu
Mámo, svaž mi můj ranec
Metro pro krtky
Mikymauz
Milionář
Minulost
Mladičká básnička
Moskevská virtuálka
Ostravo
Pane prezidente
Penzion Česko
Petěrburg
Pijte vodu
Píseň zhrzeného trampa
Pochod marodů
Přivozská puť
Samuraj
Sarajevo
Těšínská
Tři čuníci
Ukolébavka pro Kubu a Lenku
U nás na severu
V jednym dumku
Vlaštovko, leť
V moři je místa dost
www.idnes
Zatímco se koupeš
Zíttra ráno v pět

Olympic

Bon soir mademoiselle Paris
Dej mi víc své lásky
Hvězda na vrbě
Jasná zpráva
Okno mé lásky
Otázky
Želva

Plíhal, Karel

Básník, ten má právo veta
Brej den
Černá díra
Diga diga do
Frýdek-Místek
Gilotina
Hádej, kdo mi píše
Hodil jsem flintu do žita
Intelektuálky
Kde jsou
Když na pavouka sedne blues
Kluziště
Mám prima den
Morseovka
Myš
Nagasaki Hirošima
Námořnická
Na Pradědu sněží
Nosorožec
Olomouc
Padaly hvězdy
Pepita
Plavala vosa v kofole (Vosa)
Podzim
Podzimní
Pohádka
Prodavač slonů
Prosím tě, holka
Prší
Ráda se miluje
Sedí topič u piána
Trochu v hlavě mám
Trubadúřská
Tři andělé
Utekl jsem od manželky k mamince
V bufetu
Ve skříni
Víla
Vlak
Vosa
Vrána
Vzpomínky

Pokáč

Co z tebe bude
Kobereček
Mám doma kočku
Rád chodím na poštu
Sprostý admin Dušan
V lese

Queen

Don't Stop Me Now
We Are the Champions
We Will Rock You

Rangers (Plavci)

Drak od bílé skály
Lod' John B. (Zvedněte kotvy)
Pole s bavlnou
Romance 16. léta
Vím, vím
Zvedněte kotvy

Redl, Vlasta

Dvakrát
Ej, Bože můj
Husličky
Ještě mi chvilku zpívej
Mojí první múze
Naděje a touhy
Sbohem, galánečko
Smutno je mi (Mojí první múze)
Přejeli jsme slepici
Tak jsem tady
Tak krátkou píseň ještě nikdo nenapsal

Rottrová, Marie

Řeka lásky

Ryvola, Wabi

Cesta na Island
Hejno vran
Přehlídka ztracenýho času
Tak už mi má holka mává
Tunel jménem Čas

Simon & Garfunkel

El Condor Pasa
Scarborough Fair
The Sound Of Silence

Spirituál kvintet

Ain't No Grave
Autobusy přijíždějí
Až nám přijdou míru brát
Až se k nám právo vrátí
Batalion
Beránek a vlk
Carmina amorosa
Černošské ghetto
Dál tou vodou
Děti jdou, kam je pošlou
Diga diga do
Dobrou zprávu hlásej
Doney Gal
Do ráje nevede most
Dvě báby
Farao
Fi-li-mi
Hornická
House of the Rising Sun
Houser tety Rody
Chaloupka
Chci být při tom
Children Go Where I Send Thee
Irene, Good Night
Já harfu mám
Já se těším do nebe
Kayandra
Kdo naplní nebe
Kovbojův nářek
Krutá válka
Kumbaya
Lod' dětí
Maják
Margot
Meč v ruce mám
Mlýny (Mlýnský kámen)
More festi querimus (Carmina Amorosa)
Mou dobrou zprávu hlásej (Dobrou zprávu hlásej)
Na čekané
Nadějí, láskou a vírou
Nejdelší vlak
Někdo pije líh
No More Auction Block For Me
Oh, Freedom
Old Time Religion
O smíchu
Pískající cikán
Pocestný
Podzimní
Potopa
Poutník a dívka

Růžička
Ryl, jen celej den ryl
Soudný den
Spinkej
Správný slovo
Stará archa
Starý příběh
Svatební košile
Svět s náma houpá
Široký, hluboký
Širý proud
Šlapej dál
Tak být jednou bouří
Tak jen pojď
To, co zbývá, láska
Trh ve Scarborough
Třešničky
Tři bratři
Už nechci se vdát
Už se nám čas krátí
Válka růží
Vandrování
V dobrým i zlým
Velký vůz
Virginie
V Laredu tenkrát (Kovbojův nářek)
Za svou pravdou stát
Zelené pláň
Zklamaná láska
Zlatá klec

Suchý & Šlitr

Blues na cestu poslední
Co jsem měl dnes k obědu
Léta dozrávání
Píseň o koni
Píseň o rose
Pramínek vlasů
Želví blues

Špinarová, Věra

Jednoho dne se vrátíš
Raketou na Mars
Zpívá táta Jan

Traband

Černej pasažér
Sáro!
Vlaštovky

Triky a pověry (Ricchi e Poveri)

Felicità
Hej, hola, zpívej si sám
Ital nezná ten zázrak
L'Italiano
Odečítá
Sarà perché ti amo
Ti amo
Ty jámo

Tučný, Michal, Greenhorns, Fešáci

Abych tu žil
Báječná ženská
Blues folsomské věznice
Boty z kůže toulavejch psů
Casey Jones
Červená řeka
Čtyři bytelný kola (Proklatej vůz)
Děláme, co můžem
Feleena z El Pasa
Já jedu dál
Koukám, jak celá země vstává
Little Big Horn
Medicinman
Na Vánoce ráno
Oranžový expres
Poslední kovboj
Pověste ho vejš
Prodavač
Proklatej vůz
Rád se brouzdám rosou
Snídaně v trávě
Spím v obilí
Šlapej dál
Tam u nebeských bran
Vlak v 05
Všichni jsou už v Mexiku
Waterloo

Uhlíř & Svěrák

Barbora píše z tábora
Dáme klukovi školy
Dělání
Edu vzali k fotografování
Elektrický valčík
Hajný je lesa pán
Hlavně, že jsme na vzduchu
Hlupáku, najdu tě
Chválím tě, Země má
Jaro dělá pokusy
Jestli to nebude láska

Jsem vášnivá
Kdybych byla vlaštovkou
Kdyby se v komnatách
Když se zamiluje kůň
Kluci kluci s klukama
Koloběžka
Krávy, krásy
Maminčin perník
Mléčný bar
Mniši jsou tiší
Mravenčí ukolébavka
Náušnice z třešní
Není nutno
Pan doktor Janoušek
Skálo, skálo
Statistika
Takovej ten s takovou tou (Zapomnětlivá)
Večerníček
Zapomnětlivá
Zavolejte strážě!

Voskovec & Werich

Hej, pane králi!
Klobouk ve křoví
Nebe na zemi
Šaty dělaj člověka
Život je jen náhoda

Zich, Karel

Alenka v říši divů
Máš chuť majoránky
Měla na očích brýle
Mosty
Není všechno paráda
Paráda I.
Paráda II.
Přiznávám
Rubikova kostka

Žalman & spol.

Jdem zpátky do lesů
Rána v trávě
Tak jsme vandrovali

**z pohádek, filmů, muzikálů,
her a seriálů**

Big Bang Theory Theme
Buchet je spousta
Dáme klukovi školy
Dělání
Do You Hear the People Sing
Friends Theme (I'll Be There For You)
Hajný je lesa pán
Hej, pane králi
Hoja hoj!
Hlupáku, najdu tě
Chválím tě, Země má
I'll Be There For You
Jednoho dne se vrátíš
Jestli to nebude láska
Jsem vášnivá
Kdybych byla vlaštovkou
Kdyby se v komnatách
Když přijdou chvíle
Koloběžka
Lásko má, já stůnu
Laughing on the Outside
Letní ukolébavka
Mniši jsou tiší
Muži nejvíc sluší sólo
Na kolena
Nám se stalo něco překrásného
Nashledanou, krokodýle
Nebe na zemi
Oliver Twist
One Of Us
Pod dubem, za dubem
Red Dwarf Theme
Rock'n'roll pro Beethovena
See You Later Alligator
Senza un perché
Statistika
Široký, hluboký
Tenkrát na Západě (Jednoho dne se vrátíš)
Ten, kdo nedumá
Summertime
Včelka Mája
Včera z večera
Voda, voděnka
Zabili, zabili
Zavolejte strážce!
Zdálo se ti
Zelené údolí

lidové

A ja taka dzivočka
Anička, dušička, nekašli
Beskyde, Beskyde
Břeclavská kasárna
Co jste, hasiči
Co sa to šupoce
Čerešně (Keď som išiel)
Čerešničky
Černé oči, jděte spát
Česká písnička
Čí že sú to koně
Ej, hora, hora
Ej, ta hucká hospoda
Ej, zomrela mi žena
Ešče si já pohár vína zaplatím
Ešče som sa neoženil
Eště byly čtyry týdně do hodů
Eště vínko nevykyslo
Horela lipka, horela
Husličky
Chodíme, chodíme
Idze poštár, idze
Išiel Macek do Malacek
Išla Marina
Jaké je to hezké
Jarošovský pivovar
Jede šohaj z Vídná
Keď som išiel
Keď som išiel zrána
Kdo si tu pėsničku zazpívá?
(Anička, dušička, nekašli)
Kdyby byla Morava
Kdyby byl Bavorov
Kdybych byla ptáčkem
Kdyby tady byla taková panenka
Když sem šel z Hradišťa
Kole našej chaľupečky
Letochova hospůdečka
Marjánko, Marjánko
Mašírujú na Francúza
Muzikanti, co děláte?
Na čo pôjdem domov
Na horách studénky
Na rozloučení, mý potěšení
Na těch panských lukách
Na tu svatú Katerinu
Nedaleko od Trenčína
Nepij, Jano, nepij vodu
Od Opavy jedú vozy
Okolo Hradce
O poštaris avel (Idze poštár, idze)

Pekla vdolky
Perina má čtyry rožky
Plavala husička po Dunaji
Pod naším okýnkem
Po potoce chodila (Rež, rež, rež)
Potrikrát som na okénko ťukal
Prídi, Jano, k nám
Před sušedovym
Rež, rež, rež
Roztrhana chaľupka
Sbohem, galánečko
Skleničko ty skleněná
S Pánem Bohem, idem od vás
Studentská halenka
Svatoborské širé pole
Široký, hluboký

Škoda lásky
Šly panenky silnicí
Tam okolo Levoči
Tancuj, tancuj, vykrúcaj
Teče voda, teče
Teče voda, teče, ryby po ní skáčú
(Jede šohaj z Vídňa)
Tětka Julka
Ti koberští synci
To ta Heľpa
Už ty piľky dořezaly
Vínečko bílé
V síni dolinečka
Vyletěla holubička
Vysoký jalovec
Žádnýj neví, co sou Domažlice